

Η
ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΟΥ,
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΟΥ

ΤΗΣ ELLEN G. WHITE

BATTLE CREEK, MICH.
ΕΚΔΟΘΕΝ ΥΠΟ JAMES WHITE.
1858

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα	3
Πρόλογος.....	4
1 Η πτώση του Σατανά	6
2 Η πτώση του ανθρώπου.....	7
3 Το σχέδιο της σωτηρίας.....	8
4 Η πρώτη έλευση του Χριστού.....	10
5 Το ποιμαντορικό έργο του Χριστού.....	13
6 Η μεταμόρφωση	14
7 Η προδοσία του Χριστού	16
9 Η Σταύρωση του Χριστού.....	21
10 Η Ανάσταση του Χριστού.....	24
11 Η Ανάληψη του Χριστού	28
12 Οι μαθητές του Χριστού.....	29
13 Ο θάνατος του Στεφάνου.....	32
14 Η μεταστροφή του Σαύλου.....	33
15 Οι Ιουδαίοι αποφασίζουν να θανατώσουν τον Παύλο	34
16 Ο Παύλος επισκέπτεται την Ιερουσαλήμ.....	36
17 Η μεγάλη αποστασία.....	37
18 Το μυστήριο της ανομίας.....	39
19 Θάνατος, όχι αιώνια ζωή μέσα στην κόλαση.....	41
20 Η Μεταρρύθμιση	44
22 Ο Ουίλλιαμ Μίλλερ.....	47
23 Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου	49
24 Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου.....	52
25 Απεικόνιση του κινήματος της Δευτέρας Παρουσίας.....	53
26 Άλλη μία απεικόνιση.....	56
27 Το Αγιαστήριο	58
29 Μια σταθερή πλατφόρμα	62
30 Πνευματισμός	64
31 Πλεονεξία	66
32 Το κοσκίνισμα	68
33 Οι αμαρτίες της Βαβυλώνας	70
34 Η μεγάλη φωνή.....	72
35 Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ολοκληρώθηκε	73
36 Ο καιρός της θλίψης Ιακώβ.....	75
37 Η απελευθέρωση των αγίων.....	76
38 Ο μισθός των αγίων	77
39 Η ερήμωση της γης.....	78
40 Η δεύτερη ανάσταση.....	79
41 Ο δεύτερος θάνατος	81
Λεξιλόγιο.....	82

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα

Ellen Gould White 1827 - 1915

Μια αφοσιωμένη μαθήτρια του Ιησού Χριστού. Η Ε. White σε ηλικία 17 ετών ανήκε στην εκκλησία των Μεθοδιστών. Εκδιώχθηκε από την εκκλησία αυτή διότι διακήρυττε και πίστευε τότε στην επικείμενη παρουσία του Χριστού το 1843, καθώς εντάχθηκε στο κίνημα του William Miller. Ο Θεός της έδειξε το λάθος ως προς την ερμηνεία των προφητικών κειμένων και της έδωσε οράσεις και μηνύματα για να μεταφέρει στον κόσμο, καθώς 2 προηγούμενα άτομα είχαν αρνηθεί το φορτίο αυτό. Έγραψε πολλά άρθρα και βιβλία με ελέγχους και προτροπές. Όταν έλαβε φως ως προς το μήνυμα για την υγεία, έγινε ισχυρός υποστηρικτής της υγείας, καλώντας για μια διατροφή παρόμοια με αυτή που ο Θεός έδωσε στον κήπο της Εδέμ, την αποχή από επιβλαβή πράγματα και την εγκράτεια σε όλα.

Η Ε. White ποτέ δεν αποκάλυψε τον εαυτό της ως προφήτη αλλά όταν την ρωτούσαν αναφερόταν στον εαυτό της ως έναν «αγγελιοφόρο του Θεού». Στην απάντησή της, έδειξε ότι το έργο της μεταρρύθμισης της υγείας, ζητώντας μετάνοια από την αμαρτία και υποστηρίζοντας ένα κίνημα για «αποκατάσταση των χαλασμάτων», αφορούσε περισσότερα θέματα από ότι συνήθως περιλαμβάνονται στο έργο ενός προφήτη ο οποίος μιλάει για τα μελλοντικά γεγονότα από την οπτική πλευρά του Θεού. Έχει παραγάγει αρκετά λατρευτικά βιβλία που έγιναν κλασικά όπως το «Βήματα προς τον Χριστό» που είναι το πιο δημοφιλές της. Θεωρούσε όμως αυτό το βιβλίο, «Η Μεγάλη Διαμάχη Μεταξύ Χριστού και των Αγγέλων Του, και Σατανά και των Αγγέλων Του», ως το πιο σημαντικό. Αυτή είναι η πρώτη έκδοση του βιβλίου αυτού, το 1858 που εκδόθηκε από τον σύζυγό της James White. Ακολούθησαν άλλες δύο εκδόσεις οι οποίες εμπλουτιζόνταν διαδοχικά με περισσότερες λεπτομέρειες.

Πρόλογος

Η βιβλική δοκιμή γνησιότητας κάθε αληθινού προφήτη:
“Στον νόμο και στη μαρτυρία· αν δεν μιλούν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο, σίγουρα δεν υπάρχει φως μέσα τους.”

Ησαΐας 8:20

Βρισκόμαστε στις αρχές του 21^{ου} αιώνα και απ' ό,τι φαίνεται όλοι έχουν γίνει προφήτες. Υπάρχουν πολλοί ιστότοποι στο διαδίκτυο που ασχολούνται με προφητείες . Μερικοί όμως λένε κάποια πράγματα που φαίνονται λίγο παράξενα. Πως μπορούμε με βεβαιότητα να γνωρίζουμε αν αυτοί είναι όντως αυτό που λένε – αποδέκτες των λόγων του Θεού; Συγκρίνοντας αυτά που λένε με τον νόμο και τη μαρτυρία. Είναι βέβαιο ότι ο ίδιος Θεός που στις παλαιότερες εποχές έδωσε τους λόγους του στους ανθρώπους Του και οι οποίοι τους κατέγραψαν (στη συνέχεια αποτέλεσαν τα διάφορα βιβλία της Αγίας Γραφής), δεν αντιφάσκει με τον εαυτό Του.

Ο Χριστός προφήτευσε ειδικώς γι αυτό, γνωρίζοντας ότι τα θέματα των προφητειών θα αποτελέσουν σοβαρή δοκιμασία για τους ανθρώπους των εσχάτων ημερών. “*Και θα σηκωθούν πολλοί ψευδοπροφήτες, και θα πλανήσουν πολλούς.*” Ματθ.24:11. Επιπρόσθετα, ο Θεός έδωσε τα εξής λόγια στον Ιωάννη: “*Αγαπητοί, μη πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό· επειδή, πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο.*” Α΄ Ιωαν.4:1. Ασφαλώς η E.White δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Πάρτε το βιβλίο αυτό και συγκρίνετέ το με τις Αγίες Γραφές: Περνάει τη βιβλική δοκιμή ή όχι; Προσευχηθείτε στον ελεήμονα Πατέρα μας τον εν τοις ουρανοίς, και θα σας στείλει το Πνεύμα Του για να σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια.

Φαίνεται ίσως απίστευτο στις μέρες μας, αλλά μέχρι τα τελευταία χρόνια του 20ου αιώνα, σχεδόν όλοι όσοι θεωρούσαν τους εαυτούς τους διαμαρτυρόμενους χριστιανούς ήταν εντελώς εναντίον οποιουδήποτε υποστήριζε ότι είχε αποκάλυψη από τον Θεό. Παρέθεταν συνήθως το Αποκ.22:18-19 για να τεκμηριώσουν τη θέση τους: “*Επειδή, δίνω μαρτυρία σε καθέναν που ακούει τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου: Αν κάποιος προσθέσει σ' αυτά, ο Θεός θα προσθέσει σ' αυτόν τις πληγές, που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο. Και αν κάποιος αφαιρέσει από τα λόγια τού βιβλίου τής προφητείας αυτής, ο Θεός θα αφαιρέσει το μέρος του από το βιβλίο τής ζωής, και από την άγια πόλη, και από τους γραμμένους στο βιβλίο αυτό.*”.

Τι εννοεί όμως αυτό, μήπως ότι μετά τον Ιωάννη δεν θα υπάρξουν άλλοι προφήτες του Θεού; Αν είναι έτσι γιατί ο Χριστός μας είπε να φυλαγόμαστε από ψεύδο-προφήτες; Γιατί το Άγιο Πνεύμα μέσω του Ιωάννη μας καλεί να δοκιμάζουμε τα πνεύματα; Δεν θα ήταν πιο εύκολο για μας απλώς να αγνοούμε όλους όσους εμφανίζονται μετά τον Ιωάννη και ισχυρίζονται ότι μεταφέρουν μηνύματα από τον Θεό; Αυτό όμως δεν είναι το σχέδιο του Θεού. Μας μεταφέρει νέες αλήθειες όποτε αυτό απαιτείται και κάνει το θέλημά Του γνωστό και όσοι είναι αληθινοί στην καρδιά θα ελέγξουν να δουν αν είναι αλήθεια και τότε με χαρά θα τις αποδεχτούν και θα τις ακολουθήσουν. Αλλά και στον Σατανά θα επιτραπεί επίσης να εργαστεί. Αν δεν συνέβαινε αυτό θα μπορούσε να κατηγορήσει τον Θεό ότι είναι άδικος.

Το Άγιο Πνεύμα μέσω του Παύλου θέτει ορισμένες σημαντικές ερωτήσεις στο Α΄ Κορ.12:29 που συχνά παραβλέπονται: “*Μήπως όλοι είναι απόστολοι; Μήπως όλοι είναι προφήτες; Μήπως όλοι είναι δάσκαλοι; Μήπως όλοι κάνουν θαύματα; Μήπως όλοι έχουν χαρίσματα θεραπειών; Μήπως όλοι μιλούν γλώσσες;*” Και συνεχίζει λέγοντας ότι θα μας δείξει έναν δρόμο που υπερέχει σε υπερβολικό βαθμό και ότι οι δωρεές αυτές δεν θα μας ωφελήσουν σε τίποτε αν δεν έχουμε αγάπη. Στο κεφ.14:1,39 κάνει ένα βήμα παραπάνω και μας λέει: “*Ακολουθείτε την αγάπη· και ζητάτε με ζήλο τα πνευματικά χαρίσματα, περισσότερο όμως το να προφητεύετε.*”, “*Ωστε, αδελφοί, ζητάτε με ζήλο το να προφητεύετε, και το να μιλάνε με γλώσσες μη το εμποδίζετε.*” Επίσης στην Α΄ Θεσ.5:19-21 αναφέρει: “*Το Πνεύμα μη το σβήνετε· προφητείες μη τις εξουθενείτε. Όλα να τα εξετάζετε, το καλό να κατέχετε.*”.

Στην E.White δόθηκε η όραση της «Μεγάλης Διαμάχης» την άνοιξη του 1858 στο

Lovett's Grove, Οχάιο, ΗΠΑ. Το μεγαλύτερο μέρος της το είχε δει 11 χρόνια νωρίτερα, όμως αυτή τη φορά της δόθηκε η οδηγία να καταγράψει όσα είδε παρότι ο Σατανάς έκανε σοβαρή προσπάθεια να την εμποδίσει. Κάποια μέρη, όπως το κεφ. 30, εκδόθηκαν το 1847 «Μικρό Ποίμνιο», το 1851 «Χριστιανικές Εμπειρίες και Απόψεις» και το 1854 «Παράρτημα». Είναι όλα εμπνευσμένα από το Άγιο Πνεύμα, γραμμένα από μία ασθενική αλλά θεοσεβούμενη γυναίκα και εκδόθηκαν για πρώτη φορά το 1858.

Υπάρχουν πολλοί που διερωτούνται, γιατί υπάρχουν τόσα προβλήματα στον κόσμο με πολέμους, εγκληματικότητα, παράνομο έρωτα και ναι ακόμα και με τα τόσα θρησκευτικά πιστεύω. Η βάση για τις απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά μπορούν να βρεθούν όταν κατανοήσουμε τη μεγάλη διαμάχη μεταξύ Χριστού και Σατανά που έχει ξεκινήσει από μια εποχή κατά την οποία κανένας μας από εμάς που ανήκουμε στο ανθρώπινο γένος δεν υπήρχε.

Είθε ο Κύριος να χαρίσει τα καλύτερα δώρα Του σε σένα, Αναγνώστη, καθώς θα “εξετάσεις όλα” όσα είναι γραμμένα στο βιβλίο αυτό με βάση τον Λόγο του Θεού – την Αγία Γραφή.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

1 Η πτώση του Σατανά

Ο Κύριος μου έδειξε ότι ο Σατανάς ήταν κάποτε ένας άγγελος που απολάμβανε μεγάλης τιμής στον ουρανό, μετά τον Ιησού Χριστό. Το πρόσωπό του ήταν ήπιο και εξέφραζε την ευτυχία που απολάμβανε μαζί με τους υπόλοιπους αγγέλους. Το μέτωπό του ήταν ψηλό και πλατύ ενδεικτικό μεγάλης ευφυΐας. Η μορφή του ήταν τέλεια. Είχε ένα ευγενές και μεγαλοπρεπές παράστημα. Είδα ότι όταν ο Θεός είπε στον Υιό Του, ας κάνουμε τον άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα μας, ο Σατανάς ζήλησε τον Ιησού. Επιθυμούσε να τον συμβουλευτούν σχετικά με τη δημιουργία του ανθρώπου. Γέμισε με φθόνο, ζήλια και μίσος. Επιθυμούσε να είναι στην υψηλότερη θέση στον ουρανό, μετά τον Θεό, και να απολαμβάνει τις υψηλότερες τιμές. Μέχρι τη στιγμή εκείνη, όλος ο ουρανός ήταν σε τάξη, αρμονία και σε απόλυτη υποταγή στην κυβέρνηση του Θεού.

Η εξέγερση απέναντι στην τάξη και το θέλημα του Θεού αποτελούσε το μεγαλύτερο αμάρτημα. Όλος ο ουρανός έμοιαζε να είναι σε αναταραχή. Οι άγγελοι ήταν τοποθετημένοι σε ομάδες με έναν άγγελο διοικητή επικεφαλής. Οι άγγελοι ήταν ανάστατοι. Ο Σατανάς άφηνε υπαινιγμούς εναντίον της κυβέρνησης του Θεού, φιλοδοξώντας να εξυψώσει τον εαυτό του και ήταν απρόθυμος να υποταχθεί στην εξουσία του Ιησού. Κάποιοι από τους αγγέλους συμπαρατάχθηκαν με τον Σατανά στην εξέγερσή του ενώ άλλοι υποστήριζαν έντονα την τιμή και τη σοφία του Θεού που έδωσε εξουσία στον Υιό Του. Υπήρξε διαμάχη μεταξύ των αγγέλων. Ο Σατανάς και οι υποστηρικτές του που αγωνίζονταν να μεταρρυθμίσουν την κυβέρνηση του Θεού, θέλησαν να ξεετάσουν την ανεξιχνίαστη σοφία Του, για να εξακριβώσουν τον σκοπό Του όταν έδωσε την εξουσία στον Υιό Του και Τον προίκισε με τέτοια απεριόριστη δύναμη και εξουσία. Εξεγέρθηκαν ενάντια στην εξουσία του Υιού του Θεού και όλοι οι άγγελοι κλήθηκαν να εμφανιστούν ενώπιον του Πατέρα, ώστε να εκδικασθούν οι υποθέσεις τους. Αποφασίστηκε ο Σατανάς να εκδιωχθεί από τον ουρανό και όλοι οι άγγελοι που ενώθηκαν με τον Σατανά στην εξέγερση να αποβληθούν μαζί του. Τότε έγινε πόλεμος στον ουρανό. Οι άγγελοι ενεπλάκησαν σε μάχη. Ο Σατανάς θέλησε να υπερνικήσει τον Υιό του Θεού και όσους υποτάσσονταν στο θέλημά Του. Όμως οι καλοί και αληθινοί άγγελοι επικράτησαν και έτσι ο Σατανάς και οι ακόλουθοί του εκδιώχθηκαν από τον ουρανό.

Μετά τον αποκλεισμό του Σατανά και όλων όσων έπεσαν μαζί του από τον ουρανό, ο Σατανάς συνειδητοποίησε ότι είχε χάσει πλέον για πάντα όλη την καθαρότητα και τη δόξα που είχε στον ουρανό. Τότε μετανόησε και επιθύμησε να αποκατασταθεί στον ουρανό. Ήταν πρόθυμος να επανατοποθετηθεί στην αρμόζουσα θέση του ή σε οποιαδήποτε θέση του ανατεθεί. Αυτό όμως δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό διότι δεν έπρεπε ο ουρανός να τεθεί σε κίνδυνο. Όλος ο ουρανός θα μπορούσε να διαφθαρεί σε περίπτωση που τον δέχονταν πίσω, διότι από αυτόν ξεκίνησε η αμαρτία και ο σπόρος της εξέγερσης ήταν πλέον μέσα του. Τόσο εκείνος όσο και οι ακόλουθοί του, μετανόησαν, έκλαψαν και ικέτευσαν να τους δεχθούν πίσω στην εύνοια του Θεού. Τα αμαρτήματά τους, το μίσος, ο φθόνος και η ζηλοτυπία τους ήταν τόσο μεγάλα που ο Θεός δεν μπορούσε να τα εξαλείψει. Έπρεπε να παραμείνουν και να λάβουν την τελική τιμωρία τους.

Όταν ο Σατανάς συνειδητοποίησε ότι δεν υπήρχε πλέον πιθανότητα να επανέλθει στην εύνοια του Θεού, τότε άρχισαν να γίνονται εμφανή η κακία και το μίσος του. Διαβουλεύτηκε με τους αγγέλους του και καταστρώθηκε ένα σχέδιο ώστε να εργαστούν ενάντια στη διακυβέρνηση

του Θεού. Όταν ο Αδάμ και η Εύα τοποθετήθηκαν στον όμορφο κήπο, ο Σατανάς έκανε σχέδια για να τους καταστρέψει. Έκανε συμβούλιο με τους πονηρούς αγγέλους του. Όσο ήταν υπάκουοι στον Θεό, με κανένα τρόπο δεν μπορούσε αυτό το ευτυχισμένο ζευγάρι να στερηθεί της ευτυχίας που απολάμβανε. Ο Σατανάς δεν μπορούσε να ασκήσει τη δύναμή του πάνω τους, αν πρώτα δεν παράκουαν τον Θεό ώστε να χάσουν την εύνοιά Του. Έπρεπε να επινοήσουν ένα σχέδιο που θα τους οδηγούσε στην ανυπακοή ώστε να πέσουν σε δυσμένεια ενώπιον του Θεού και να θέσουν τους εαυτούς τους κάτω από την άμεση επιρροή του Σατανά και των αγγέλων του. Έπρεπε να υπονομεύσει την εμπιστοσύνη τους στην ειλικρίνεια του Θεού, να δημιουργήσει αμφιβολίες κατά πόσο ο Θεός εννοεί αυτά που λέει, να διεγείρει την περιέργειά τους, να τους οδηγήσει να αρχίζουν να εξετάζουν τα ανεξιχνίαστα σχέδια του Θεού, παραβάσεις για τις οποίες ο Σατανάς ήταν ήδη ένοχος και να διερευνήσουν τους λόγους των απαγορεύσεων σχετικά με το δέντρο της γνώσης.

Δες Ησαΐας 14:12-20; Ιεζεκιήλ 28:1-19; Αποκάλυψη 12:7-9

2 Η πτώση του ανθρώπου

Είδα ότι αρκετά συχνά οι άγιοι άγγελοι επισκέπτονταν τον κήπο και έδιναν οδηγίες στον Αδάμ και την Εύα σχετικά με την εργασία τους και τους πληροφόρησαν σχετικά με την εξέγερση του Σατανά και την πτώση του. Οι άγγελοι τους προειδοποίησαν σχετικά με τον Σατανά και τους συνέστησαν την προσοχή να μην χωρίζουν ο ένας από τον άλλον κατά τη διάρκεια της εργασίας τους, διότι θα μπορούσαν να έρθουν σε επαφή με τον έκπτωτο εχθρό. Οι άγγελοι τους προέτρεπαν να ακολουθούν με επιμέλεια τις οδηγίες που τους έδωσε ο Θεός διότι μόνο κάνοντας τέλεια υπακοή θα ήταν ασφαλείς. Αν ήσαν υπάκουοι, ο έκπτωτος εχθρός δεν θα είχε καμία ισχύ πάνω τους.

Ο Σατανάς άρχισε το έργο του με την Εύα προσπαθώντας να την κάνει να απειθήσει. Το πρώτο λάθος της ήταν ότι απομακρύνθηκε από τον σύζυγό της, μετά άρχισε να χασομεράει γύρω από το απαγορευμένο δέντρο και εν συνεχεία να κάθεται να ακούει τη φωνή του πειραστή και ακόμα να τολμάει να αμφισβητεί αυτό που ο Θεός είχε πει – *“την ίδια ημέρα που θα φας απ' αυτό, θα πεθάνεις οπωσδήποτε”*. Νόμιζε ίσως ότι ο Κύριος δεν εννοεί ακριβώς αυτό που είπε. Αποπειράθηκε να απειθήσει. Απλωσε το χέρι της, πήρε τον καρπό και έφαγε. Ήταν ελκυστικός στην όψη και ευχάριστος στη γεύση. Ζηλοτύπησε που ο Θεός τους είχε στερήσει κάτι που ήταν για το καλό τους. Πρόσφερε τον καρπό στον σύζυγό της, βάζοντας τον σε πειρασμό. Μετέφερε στον Αδάμ όλα όσα της είχε πει το φίδι και εξέφρασε την έκπληξή της ότι είχε τη δύναμη της ομιλίας.

Είδα μια λύπη στην όψη του Αδάμ. Εμοιαζε να είναι φοβισμένος και έκπληκτος. Ένας αγώνας φάνηκε να εκτυλίσσεται στο μυαλό του. Καταλάβαινε ότι ήταν ο εχθρός για τον οποίο είχαν προειδοποιηθεί και ότι η γυναίκα του έπρεπε να πεθάνει. Θα έπρεπε να χωρίσουν. Η αγάπη του για την Εύα ήταν μεγάλη. Αποκαρδιωμένος αποφάσισε να μοιραστεί τη μοίρα της. Επιασε τον καρπό και τον έφαγε γρήγορα. Ο Σατανάς θριάμβευσε. Εξεγέρθηκε στον ουρανό και απέκτησε συμπαραστάτες που τον αγαπούσαν και τον ακολούθησαν στην εξέγερσή του αυτή. Έπεσε και έκανε κι άλλους να πέσουν μαζί του. Έθεσε σε πειρασμό τη γυναίκα, την έκανε να απειθήσει στον Θεό, να διερευνήσει τη σοφία Του και να προσπαθήσει να διεισδύσει στα πάνσοφα σχέδια Του. Ο Σατανάς γνώριζε ότι η γυναίκα δεν θα πέσει μόνη της. Ο Αδάμ, μέσω της αγάπης του για την Εύα, παράκουσε την εντολή του Θεού και έπεσε μαζί της.

Τα νέα της πτώσης του ανθρώπου διαδόθηκαν σε όλον τον ουρανό. Όλες οι κιθάρες σίγησαν. Οι άγγελοι έβγαλαν τα στέμματα από τις κεφαλές τους με θλίψη. Όλος ο ουρανός ήταν

σε αναταραχή. Εγινε συμβούλιο για να αποφασιστεί τι θα έπρεπε να γίνει με το ένοχο ζεύγος. Οι άγγελοι φοβήθηκαν ότι θα άπλωναν το χέρι τους στο δέντρο της ζωής και θα γίνονταν αθάνατοι αμαρτωλοί. Ο Θεός είπε ότι θα οδηγήσει τους παραβάτες εκτός του κήπου. Ανατέθηκε σε αγγέλους να φυλάζουν αμέσως το δέντρο της ζωής. Ήταν μελετημένο το σχέδιο του Σατανά, ο Αδάμ και η Εύα να απειθήσουν στον Θεό, να πέσουν σε δυσμένεια και στη συνέχεια να οδηγηθούν στο δέντρο της ζωής ώστε να ζήσουν στην αμαρτία και την ανυπακοή και έτσι η αμαρτία να γίνει αθάνατη. Όμως εστάλησαν άγιοι άγγελοι να τους οδηγήσουν εκτός του κήπου ενώ σε μια άλλη ομάδα αγγέλων ανατέθηκε η περιφρούρηση της οδού προς το δέντρο της ζωής. Καθένας από τους αγγέλους αυτούς φάνηκε να έχει κάτι στο δεξί του χέρι που έμοιαζε με ένα λαμπερό σπαθί.

Τότε ο Σατανάς θριάμβευσε. Έκανε κι άλλους να υποφέρουν εξαιτίας της πτώσης του. Εκείνος αποκλείστηκε από τον ουρανό ενώ εκείνοι από τον Παράδεισο.

Δες Γενεσις κεφ.3

3 Το σχέδιο της σωτηρίας

Ο ουρανός γέμισε με θλίψη όταν έγινε αντιληπτό ότι ο άνθρωπος χάθηκε, ότι ο κόσμος που δημιούργησε ο Θεός επρόκειτο να γεμίσει με θνητούς καταδικασμένους στη δυστυχία, αρρώστια και θάνατο και ότι δεν υπήρχε καμία διέξοδος για τους παραβάτες. Όλη η οικογένεια του Αδάμ έπρεπε να πεθάνει. Είδα την υπέροχη μορφή του Ιησού και την έκφραση συμπόνιας και θλίψης στο πρόσωπό του. Σύντομα Τον είδα να πλησιάζει το υπέρλαμπρο φως που περιέζωνε τον Πατέρα. Ο άγγελος που με συνόδευε είπε: Βρίσκεται σε στενή συνομιλία με τον Πατέρα Του. Η αγωνία των αγγέλων ήταν έντονη ενόσω ο Ιησούς συνομιλούσε με τον Πατέρα Του. Τρεις φορές καλύφθηκε από το ένδοξο φως γύρω από τον Πατέρα και την τρίτη φορά που εξήλθε το πρόσωπό Του ήταν ορατό. Το πρόσωπό Του ήταν ήρεμο, ελεύθερο από κάθε προβληματισμό και ανησυχία και έλαμπε με τόση καλοσύνη και ωραιότητα που οι λέξεις δεν μπορούν να περιγράψουν. Έκανε γνωστό στο πλήθος των αγγέλων ότι μια οδός σωτηρίας επινοήθηκε για τον χαμένο άνθρωπο. Τους είπε ότι παρακάλεσε τον Πατέρα και ότι πρόσφερε να δώσει τη ζωή Του ως αντίλυτρο και να αναλάβει Εκείνος τη θανατική καταδίκη πάνω Του ώστε διαμέσου Αυτού ο άνθρωπος να μπορούσε να βρει συγχώρηση, ώστε διαμέσου της αξίας του αίματός Του και της υπακοής Του στο νόμο του Θεού, θα μπορούσαν να αποκτήσουν την εύνοια του Θεού και να οδηγηθούν στον όμορφο κήπο και να φάνε από τον καρπό του δέντρου της ζωής.

Στην αρχή οι άγγελοι δεν μπορούσαν να χαρούν, διότι ο αρχηγός τους δεν έκρυψε τίποτα από αυτούς αλλά άνοιξε μπροστά τους όλο το σχέδιο της σωτηρίας. Ο Ιησούς τους είπε ότι θα στέκονταν ανάμεσα στην οργή του Πατέρα και στον ένοχο άνθρωπο, ότι θα βάσταζε αδικία και περιφρόνηση και ότι πολύ λίγοι θα Τον δέχονταν ως τον Υιό του Θεού. Σχεδόν όλοι θα Τον μισούσαν και θα Τον απέρριπταν. Θα άφηνε όλη τη δόξα Του στον ουρανό, θα εμφανιζόταν πάνω στη γη ως άνθρωπος, θα ταπεινώνε τον εαυτό Του ως άνθρωπος, θα εξοικειωνόταν από προσωπική εμπειρία με τους διάφορους πειρασμούς με τους οποίους ο άνθρωπος μπορούσε να πέσει ώστε να μπορεί να βοηθήσει αυτούς που πειράζονται και τελικά, αφού ολοκληρώσει την αποστολή Του ως διδάσκαλος, θα παραδιδόταν στα χέρια ανθρώπων και θα υπέμενε κάθε είδους σκληρότητα και πάθη που θα μπορούσε ο Σατανάς και οι άγγελοί του να εμπνεύσουν πονηρούς ανθρώπους, ώστε να πεθάνει τον σκληρότερο όλων των θανάτων, να κρεμαστεί μεταξύ των ουρανών και της γης ως ένοχος αμαρτωλός και ότι θα έπρεπε να υποφέρει φοβερές ώρες αγωνίας που ούτε και οι άγγελοι δεν θα μπορούσαν να ατενίσουν αλλά θα κάλυπταν τα πρόσωπά τους από το θέαμα. Και όχι μόνο αγωνία που υποφέρει το σώμα αλλά και ψυχική αγωνία με την οποία η

σωματική δεν θα μπορούσε καν να συγκριθεί. Το βάρος των αμαρτιών ολόκληρου του κόσμου θα ήταν πάνω Του. Τους είπε ότι θα πέθαινε και θα ανασταινόταν την τρίτη ημέρα και θα ανέβαινε στον Πατέρα Του για να μεσιτεύει για τον δύστροπο και ένοχο άνθρωπο.

Οι άγγελοι έπεσαν πρηγείς μπροστά Του. Προσέφεραν τις ζωές τους. Ο Ιησούς τους είπε ότι μέσω του θανάτου Του, θα έσωζε πολλούς και ότι η ζωή ενός αγγέλου δεν θα μπορούσε να ξεπληρώσει το χρέος. Η δική Του ζωή και μόνο θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή από τον Πατέρα ως αντίλυτρο για τον άνθρωπο.

Ο Ιησούς τους είπε ακόμη ότι και εκείνοι θα είχαν ένα ρόλο να διαδραματίσουν, θα ήταν μαζί Του και σε διάφορες στιγμές να Τον ενισχύουν, ότι θα λάμβανε την εκπεσούσα φύση του ανθρώπου και ότι η δύναμή Του δεν θα ήταν ούτε καν ίση με τη δική τους, και ότι θα ήσαν μάρτυρες της ταπείνωσής Του και των μεγάλων παθών Του. Καθώς θα ήσαν μάρτυρες των παθών Του και του μίσους των ανθρώπων στο πρόσωπό Του, θα εξεγείρονταν μέσα τους τα βαθύτερα συναισθήματα και μέσω της αγάπης τους για Εκείνον, θα ήθελαν να Τον διασώσουν και να τον ελευθερώσουν από τα χέρια των δολοφόνων Του. Τους είπε ότι δεν έπρεπε να παρέμβουν σε όσα θα έβλεπαν, ότι θα είχαν μια αποστολή να εκτελέσουν κατά την ανάστασή Του και ότι το σχέδιο της σωτηρίας σχεδιάστηκε και ο Πατέρας Του απεδέχθη το σχέδιο αυτό.

Με μια άγια θλίψη ο Ιησούς παρηγόρησε και ενθάρρυνε τους αγγέλους και τους πληροφόρησε ότι στο εξής εκείνοι τους οποίους θα εξιλεώσει θα είναι μαζί Του και για πάντα θα κατοικούν μαζί Του και ότι διαμέσου του θανάτου Του πρόκειται να απολυτρώσει πολλούς και να καταστρέψει εκείνον που είχε το κράτος του θανάτου. Ο Πατέρας Του θα του δώσει τη βασιλεία και το μεγαλείο της βασιλείας όλου του ουρανού, και θα την κατέχει εις τους αιώνες των αιώνων. Ο Σατανάς και οι αμαρτωλοί θα καταστραφούν και δεν θα ενοχλήσουν ξανά τον ουρανό ή την ανακαινισμένη νέα γη. Ο Ιησούς κάλεσε όλους τους αγγέλους να συμφιλιωθούν με το σχέδιο που ο Πατέρας Του απεδέχθη και να ευφρανθούν που ο εκπεσών άνθρωπος θα μπορούσε για μια ακόμη φορά να εξυψωθεί διαμέσου του θανάτου Του και να αποκτήσει την έννοια του Θεού και να απολαύσει τον ουρανό.

Τότε μια χαρά, μια απερίγραπτη χαρά γέμισε τον ουρανό. Οι επουράνιες δυνάμεις έψαλλαν έναν ύμνο δόξας και λατρείας. Αγγιξαν τις κιθάρες τους και έψαλλαν σε μια νότα ψηλότερα από προηγουμένως, για το μεγάλο έλεος και την συγκατάβαση του Θεού να παραδώσει τον Αγαπητό Του να πεθάνει για μια γενιά ανταρτών. Επαινος και λατρεία αποδόθηκαν για την αυταπάρνηση και θυσία του Ιησού, για το ότι δέχθηκε να αφήσει την αγκαλιά του Πατέρα Του και να επιλέξει μια ζωή πόνου και αγωνίας και να πεθάνει έναν ατιμωτικό θάνατο για να δώσει σε άλλους ζωή.

Είπε ο άγγελος: Νομίζετε ότι ο Πατέρας παρέδωσε τον αγαπητό Υιό Του χωρίς αγώνα; Όχι, όχι. Ήταν αγώνας ακόμη και για τον Θεό του ουρανού κατά πόσο θα άφηνε τον ένοχο άνθρωπο να χαθεί ή να δώσει τον αγαπητό Υιό Του να πεθάνει γι αυτούς. Οι άγγελοι ενδιαφέρονταν τόσο πολύ για τη σωτηρία του ανθρώπου που ήταν δυνατό να βρεθούν κάποιοι μεταξύ τους που θα άφηναν τη δόξα τους και θα έδιναν τη ζωή τους για τον χαμένο άνθρωπο. Όμως αυτό δεν θα είχε κανένα αποτέλεσμα, πρόσθεσε ο συνοδός άγγελος μου. Η παράβαση ήταν τόσο μεγάλη που η ζωή ενός αγγέλου δεν μπορούσε να εξοφλήσει το χρέος. Τίποτα άλλο δεν μπορούσε να εξοφλήσει το χρέος και να σώσει τον χαμένο άνθρωπο από την απελπιστική θλίψη και δυστυχία, εκτός από τον θάνατο και η μεσιτεία του Υιού Του

Το έργο που ανατέθηκε στους αγγέλους ήταν να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν με ενισχυτικό βάλαμο από τη δόξα, για να ανακουφίζουν τον Υιό του Θεού μέσα στα πάθη Του και να Τον υπηρετούν. Επίσης το έργο τους θα ήταν να φυλάγουν τους αποδέκτες της χάρης από τους πονηρούς αγγέλους και από το σκοτάδι που συνεχώς θα έπεφτε γύρω τους από τον Σατανά. Είδα ότι ήταν αδύνατο για τον Θεό να τροποποιήσει ή να αλλάξει τον νόμο Του ώστε να σώσει τον χαμένο άνθρωπο, γι αυτό και υπέφερε ο αγαπητός Του Υιός να πεθάνει για την παράβαση του ανθρώπου.

Ο Σατανάς και πάλι χάρηκε μαζί με τους αγγέλους, διότι προκαλώντας την πτώση του ανθρώπου θα μπορούσε να κατεβάσει κάτω τον Υιό του Θεού από την υψηλή θέση Του. Είπε

στους αγγέλους του ότι όταν ο Ιησούς θα λάμβανε την εκπεσούσα φύση του ανθρώπου θα μπορούσε να Τον υπερνικήσει και να εμποδίσει την εκτέλεση του σχεδίου της σωτηρίας.

Μου δείχθηκε η εποχή που ο Σατανάς ήταν ένας χαρούμενος, εξυψωμένος άγγελος. Στη συνέχεια μου δείχθηκε η μορφή του όπως είναι τώρα. Εξακολουθεί να έχει βασιλική μορφή. Τα χαρακτηριστικά του είναι ακόμα ευγενή γιατί είναι άγγελος αν και εκπεσών. Η έκφραση όμως του προσώπου του είναι γεμάτη άγχος, σκοτούρες, δυστυχία, μοχθηρία, μίσος, σκάνδαλα, απάτη και κάθε είδους κακία. Παρατήρησα ιδιαίτερα, αυτό το μέτωπο που κάποτε ήταν τόσο ευγενές. Το μέτωπό του ξεκινούσε από τα μάτια του και υποχωρούσε προς τα πίσω. Είδα ότι υποβάθμιζε τον εαυτό του για τόσο πολύ καιρό, που κάθε καλή ιδιότητα είχε υποβιβαστεί και ταυτόχρονα κάθε πονηρό χαρακτηριστικό είχε εξελιχθεί πάνω του. Τα μάτια του ήταν πονηρά, δόλια και έδειχναν μεγάλη διεισδυτικότητα. Ο σκελετός του ήταν μεγάλος, η σάρκα του όμως ήταν κρεμασμένη χαλαρά γύρω από τα χέρια και το πρόσωπό του. Καθώς ατένισα προς το μέρος του, είδα το πηγούνι του να στηρίζεται από το αριστερό χέρι του. Φαινόταν να βρίσκεται σε βαθιά σκέψη. Ενα χαμόγελο ήταν πάνω στο πρόσωπό του, που με έκανε να τρέμω, ήταν τόσο γεμάτο με πονηρία και σατανική δολιότητα. Το χαμόγελο αυτό φέρει κάθε φορά που βεβαιώνεται για το θύμα του και καθώς στερεώνει το θύμα στην παγίδα του, το χαμόγελο του μεγαλώνει με τρόπο φρικτό.

Δες Ησαΐας κεφ.53

4 Η πρώτη έλευση του Χριστού

Στη συνέχεια μεταφέρθηκα στην εποχή που ο Ιησούς θα λάμβανε πάνω Του την ανθρώπινη φύση, θα ταπεινώνε τον εαυτό Του ως άνθρωπος και θα δοκιμαζόταν από τους πειρασμούς του Σατανά.

Η γέννησή Του ήταν χωρίς κοσμικά μεγαλεία. Γεννήθηκε σε έναν στάβλο, λικνίστηκε σε μια φάτνη. Παρόλα αυτά η γέννησή Του τιμήθηκε περισσότερο από κάθε άλλη μεταξύ των υιών των ανθρώπων. Άγγελοι εξ ουρανού πληροφόρησαν τους ποιμένες για την έλευση του Ιησού ενώ παράλληλα φως και δόξα από τον Θεό συνόδευε τη μαρτυρία τους. Η ουράνια ομάδα άγγιξε τις κιθάρες τους και δόξασαν τον Θεό. Εξήγγειλαν θριαμβευτικά την έλευση του Υιού του Θεού σε έναν εκπεσόντα κόσμο για να υλοποιήσει το έργο της απολύτρωσης και μέσω του θανάτου Του να φέρει ειρήνη, ευτυχία και αιώνια ζωή στον άνθρωπο. Ο Θεός τίμησε την έλευση του Υιού Του. Άγγελοι Τον προσκύνησαν.

Πάνω από τη σκηνή του βαπτίσματος παρευρίσκονταν άγγελοι του Θεού, το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε με τη μορφή περιστεριού, Τον έλουσε με φως και καθώς ο λαός στέκονταν έκπληκτος με τα μάτια τους καρφωμένα πάνω Του, η φωνή του Πατέρα ακούστηκε από τον ουρανό να λέγει **“Εσύ είσαι ο Υιός μου ο Αγαπητός εις τον οποίο ευαρεστήθηκα.”**

Ο Ιωάννης δεν ήταν βέβαιος ότι ήταν ο Σωτήρας που ήρθε για να βαπτιστεί απ αυτόν στον Ιορδάνη. Ο Θεός όμως του είχε υποσχεθεί ένα σημείο μέσω του οποίου θα αναγνώριζε τον Αμνό του Θεού. Το σημείο δόθηκε καθώς το ουράνιο περιστέρι κάθισε πάνω στον Ιησού και η δόξα του Θεού έλαμπε γύρω Του. Ο Ιωάννης έδειξε με το χέρι του προς τον Ιησού, και με δυνατή φωνή έκραξε **“Ίδου ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτία του κόσμου”**.

Ο Ιωάννης πληροφόρησε τους μαθητές του ότι ο Ιησούς ήταν ο υποσχόμενος Μεσσίας, ο Σωτήρας του κόσμου. Καθώς το έργο του έφτανε στο τέλος του, δίδασκε τους μαθητές του να κοιτούν προς τον Ιησού και να Τον ακολουθούν ως τον μέγα διδάσκαλο. Η ζωή του Ιωάννη δεν ήταν ευχάριστη. Ήταν γεμάτη θλίψεις και στερήσεις. Διακήρυξε την πρώτη έλευση του Χριστού αλλά στη συνέχεια δεν έγινε αυτόπτης μάρτυρας των θαυμάτων ούτε και χάρηκε τη δύναμη που

εκδηλώθηκε από Εκείνον. Γνώριζε ότι όταν ο Ιησούς καθιέρωνε τον εαυτό Του ως διδάσκαλο, εκείνος θα πέθαινε. Η φωνή του σπανίως ακουγόταν, παρά μόνον στην έρημο. Η ζωή του ήταν μοναχική. Δεν προσκολλήθηκε στην οικογένεια του πατέρα του, για να απολαύσει την συντροφιά τους, αλλά τους άφησε για να εκπληρώσει την αποστολή του. Τα πλήθη εγκατέλειπαν τις πολυσύχναστες πόλεις και χωριά για να πάνε στην έρημο και να ακούσουν τα λόγια του θαυμαστού και μοναδικού αυτού Προφήτη. Ο Ιωάννης έβαλε την αξίνα στη ρίζα του δέντρου. Αποδοκίμασε την αμαρτία χωρίς φόβο για οποιεσδήποτε συνέπειες και προετοίμασε την οδό του Αμνού του Θεού.

Ο Ηρώδης επηρεάστηκε καθώς άκουγε τους δυναμικούς και αιχμηρούς λόγους του Ιωάννη. Με βαθύ ενδιαφέρον διερευνήσε τι θα έπρεπε να κάνει για να γίνει μαθητής του. Ο Ιωάννης γνώριζε ότι επρόκειτο να παντρευτεί τη γυναίκα του αδελφού του ενόσω εκείνος ακόμη ζούσε και με πίστη είπε στον Ηρώδη ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν νόμιμο. Ο Ηρώδης όμως δεν ήταν πρόθυμος να κάνει οποιαδήποτε θυσία. Παντρεύτηκε τη γυναίκα του αδελφού του και μέσω της επιρροής της, έπιασε τον Ιωάννη και τον έβαλε φυλακή. Ο Ηρώδης όμως ήθελε να τον αφήσει και πάλι ελεύθερο. Ενόσω ήταν κρατούμενος εκεί, ο Ιωάννης άκουσε από τους μαθητές του για τα θαυμαστά έργα του Ιησού. Δεν είχε τη δυνατότητα να ακούσει τα γεμάτα χάρη λόγια Του. Οι μαθητές του όμως τον ενημέρωσαν και τον παρηγόρησαν με όσα άκουσαν. Σύντομα ο Ιωάννης αποκεφαλίστηκε διαμέσου της επιρροής της γυναίκας του Ηρώδη. Είδα ότι ο τελευταίος μαθητής που ακολούθησε τον Ιησού, που είδε τα θαύματά Του και άκουσε τα παρηγορητικά λόγια που βγήκαν από τα χείλη Του ήταν ανώτερος του Ιωάννη του Βαπτιστή. Ήταν δηλαδή πιο ευνοημένος και τιμημένος και είχε μεγαλύτερη χαρά στη ζωή του.

Ο Ιωάννης ήρθε με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να διακηρύξει την πρώτη έλευση του Ιησού. Μεταφέρθηκα στις έσχατες ημέρες και είδα ότι ο Ιωάννης θα αντιπροσωπεύει όσους θα προχωρήσουν με το πνεύμα και την δύναμη του Ηλία, για να αναγγείλουν την ημέρα της οργής και τη δεύτερη έλευση του Ιησού.

Μετά την βάπτιση του Ιησού στον Ιορδάνη, οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να πειραστεί από τον διάβολο. Το Αγιο Πνεύμα τον είχε προετοιμάσει για τον ειδικό αυτό τόπο των σκληρών δοκιμασιών. Σαράντα ημέρες πειραζόταν από τον διάβολο και τις ημέρες αυτές δεν έφαγε τίποτα. Ολα γύρω Του ήταν δυσάρεστα και ερχόμενη αντιμετώπιη τους η ανθρώπινη φύση θα υποχωρούσε. Ήταν μαζί με άγρια θηρία και τον διάβολο σε έναν έρημο, μοναχικό τόπο. Είδα ότι ο Υιός του Θεού ήταν χλωμός και κάτισχνος από τη νηστεία και την ταλαιπωρία. Η πορεία Του όμως ήταν προδιαγεγραμμένη και έπρεπε να εκπληρώσει το έργο που είχε αναλάβει.

Ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε τα βāsana του Υιού του Θεού και ήταν έτοιμος να τον υποτάξει με πολλαπλούς πειρασμούς, ελπίζοντας ότι θα επιτύγχανε νίκη απέναντί Του, επειδή είχε ταπεινώσει τον εαυτό Του ως άνθρωπος. Ο Σατανάς ήρθε με αυτόν τον πειρασμό, “*Αν είσαι Υιός τού Θεού, πες αυτές οι πέτρες να γίνουν ψωμιά*”. Προκάλεσε τον Υιό του Θεού να καταδεχτεί να του δώσει αποδείξεις ότι είναι ο Μεσσίας εξασκώντας τη θείκη δύναμή Του. Ο Ιησούς του απάντησε ήπια, “*Μονάχα με ψωμί δεν θα ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Θεού*”.

Ο Σατανάς αναζητούσε να αντιδικήσει με τον Ιησού σχετικά με το αν ήταν ο Υιός του Θεού. Αναφέρθηκε στην αδύναμη, ταλαιπωρημένη κατάστασή του και με υπερηφάνεια δήλωσε ότι ήταν ισχυρότερος από τον Ιησού. Ο λόγος όμως από τον ουρανό “*Εσύ είσαι ο Υιός μου ο Αγαπητός εις τον οποίο ευαρεστήθηκα*” ήταν αρκετός για να υποστηρίξει τον Ιησού μέσα σε όλα τα πάθη Του. Είδα ότι δεν ήταν μέσα στην αποστολή Του να πείσει τον Σατανά για τη δύναμή και για την ιδιότητά Του ως Σωτήρας του κόσμου. Ο Σατανάς είχε επαρκείς αποδείξεις για την υψηλή θέση και εξουσία Του. Η απροθυμία του να υποταχθεί στην εξουσία του Ιησού, τον έκλεισε έξω από τον ουρανό.

Ο Σατανάς, για να εκδηλώσει τη δύναμή του, μετέφερε τον Ιησού στην Ιερουσαλήμ και τον τοποθέτησε σε ένα περύγιο του ναού για να Τον πειράξει και πάλι, λέγοντας ότι αν ήταν ο Υιός του Θεού, να του το αποδείξει ρίχνοντας τον εαυτό Του από το μεγάλο ύψος στο οποίο Τον είχε τοποθετήσει. Ο Σατανάς ήρθε τώρα χρησιμοποιώντας τον θεόπνευστο λόγο. “... επειδή, είναι

γραμμένο ότι: «Θα προστάξει για σένα τούς αγγέλους του», και «θα σε σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου σε πέτρα»". Ο Ιησούς του απάντησε λέγοντας “ **Είναι επίσης γραμμένο: «Δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου»**”. Ο Σατανάς επιθυμούσε να αναγκάσει τον Ιησού να βασιστεί με προπετή τρόπο στο έλεος του Θεού και να διακινδυνεύσει τη ζωή Του προτού εκπληρώσει την αποστολή Του. Ηλπίζε ότι το σχέδιο της σωτηρίας θα αποτύγχανε. Είδα όμως ότι το σχέδιο είχε πολύ βαθιά θεμέλια για να ανατραπεί ή να αμαυρωθεί από τον Σατανά.

Είδα ότι ο Χριστός ήταν το παράδειγμα για όλους τους χριστιανούς, όταν πειράζονταν ή αμφισβητούνταν τα δικαιώματά τους. Πρέπει αυτές τις καταστάσεις να τις βαστάζουν με υπομονή. Δεν πρέπει να νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να καλούν τον Θεό να δείξει τη δύναμή Του, ώστε να νικήσουν έτσι τους εχθρούς τους, εκτός και αν υπάρχει ένας ειδικός σκοπός μέσω του οποίου ο Θεός θα μπορούσε ευθέως να τιμηθεί και να δοξαστεί. Είδα ότι αν ο Ιησούς έπεφτε κάτω από το περύγιο του ναού, αυτό δεν θα ήταν προς δόξα Θεού, διότι κανείς δεν θα μπορούσε να δει την πράξη αυτή παρά μόνο ο Σατανάς και οι άγγελοι του Θεού. Θα ήταν πειρασμός προς τον Κύριο να επιδείξει την δύναμή Του απέναντι στον χειρότερο εχθρό Του. Θα έδειχνε συγκατάβαση προς αυτόν τον οποίο ο Ιησούς ήρθε για να υπερνικήσει.

“Τον παραλαμβάνει πάλι ο διάβολος σε ένα βουνό πολύ ψηλό, και του δείχνει όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη δόξα τους, και του λέει: Όλα αυτά θα σου τα δώσω, αν πέφτοντας με προσκυνήσεις. Τότε, ο Ιησούς λέει σ’ αυτόν: Πήγαινε, σατανά· επειδή είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις».”

Εδώ ο Σατανάς έδειξε στον Ιησού τα βασίλεια του κόσμου. Του παρουσιάστηκαν στην πιο ελκυστική τους όψη. Τα πρόσφερε στον Ιησού αν έπεφτε και τον προσκυνούσε. Είπε στον Ιησού ότι θα παραιτούνταν από τις αξιώσεις του πάνω στις κτήσεις της γης. Ο Σατανάς γνώριζε ότι αν το σχέδιο της σωτηρίας υλοποιείτο, η δύναμή του θα περιοριζόταν και τελικώς θα απομακρυνόταν. Γνώριζε ότι αν ο Ιησούς πέθαινε για να λυτρώσει τον άνθρωπο, η δύναμή του μετά από κάποιο καιρό θα έφτανε στο τέλος της και αυτός θα καταστρεφόταν. Ως εκ τούτου, ήταν το μελετημένο του σχέδιο να αποτρέψει αν ήταν δυνατόν την εκπλήρωση του μεγάλου έργου που είχε ξεκινήσει ο Υιός του Θεού. Αν το σχέδιο της απολύτρωσης του ανθρώπου αποτύγχανε, θα διατηρούσε το βασίλειο του που αξίωνε τότε. Και αν επιτύγχανε, κολάκευε τον εαυτό του ότι θα βασιλεύε εναντιούμενος στον Θεό του ουρανού.

Ο Σατανάς χάρηκε όταν ο Ιησούς άφησε τον ουρανό και άφησε τη δύναμη και τη δόξα Του εκεί. Νόμιζε ότι ο Υιός του Θεού τοποθετήθηκε κάτω από την εξουσία του. Ο πειρασμός του ήταν τόσο αποτελεσματικός ενάντια στο άγιο ζευγάρι στην Εδέμ που τον έκανε να ελπίζει ότι διαμέσου της σατανικής του πονηρίας και δύναμης θα μπορούσε να ανατρέψει ακόμα και τον Υιό του Θεού και έτσι να σώσει τη ζωή του και το βασίλειό του. Αν μπορούσε να δελεάσει τον Ιησού να απομακρυνθεί από το θέλημα του Πατέρα Του τότε ο σκοπός του θα επιτυγχανόταν. Ο Ιησούς διέταξε τον Σατανά να αποχωρήσει. Μόνο τον Πατέρα Του προσκυνούσε. Θα ερχόταν ο καιρός που ο Ιησούς θα εξαγόραζε τις κατακτήσεις του Σατανά με την ίδια τη ζωή Του και μετά από κάποιο καιρό όλος ο ουρανός και η γη θα υποτάσσονταν σε Αυτόν. Ο Σατανάς διεκδίκησε τα βασίλεια της γης ως δικά του και με πανουργία άφησε να εννοηθεί στον Ιησού ότι όλα τα πάθη Του θα αποτρέπονταν. Δεν χρειαζόταν να πεθάνει για να αποκτήσει τα βασίλεια αυτού του κόσμου. Θα μπορούσε να έχει όλες τις κτήσεις της γης και τη δόξα τους αν μόνο τον προσκυνούσε. Ο Ιησούς έμεινε ακέραιος. Επέλεξε μια ζωή παθημάτων, έναν φοβερό θάνατο και με τον τρόπο που είχε ορίσει ο Πατέρας Του να γίνει ο νόμιμος κληρονόμος όλων των βασιλείων της γης και να δοθούν αυτές στα χέρια Του σαν μια αιώνια κληρονομιά. Ο Σατανάς θα δινόταν επίσης στα χέρια Του για να καταστραφεί με θάνατο ώστε ποτέ πια να μην μπορεί να ενοχλήσει τον Ιησού ή τους αγίους μέσα στη δόξα.

Δες Δευτερονόμιο 6:16,8:3 Β'Βασιλέων 17:35-36 Ψαλμοί 91:11-12 Λουκάς κεφ.2-4

5 Το ποιμαντορικό έργο του Χριστού

Όταν ο Σατανάς τελείωσε τους πειρασμούς του, άφησε τον Ιησού για έναν διάστημα και άγγελοι του προετοίμασαν τροφή στην έρημο, τον ενίσχυσαν και η ευλογία του Πατέρα έμενε πάνω Του. Ο Σατανάς, παρά τους εντονότατους πειρασμούς του, απέτυχε, αλλά παρά ταύτα προσέβλεπε στην περίοδο του ποιμαντορικού έργου Του όπου θα δοκίμαζε τις πανουργίες του εναντίον Του σε διάφορες περιστάσεις. Εξακολουθούσε να ελπίζει ότι θα επικρατούσε εναντίον Του υποδαυλίζοντας σε αυτούς οι οποίοι δεν θα δέχονταν τον Ιησού, το μίσος και την προσπάθεια να Τον καταστρέψουν. Ο Σατανάς έκανε ένα ειδικό συμβούλιο με τους αγγέλους του. Ήταν απογοητευμένοι και εξοργισμένοι που δεν κατόρθωσαν να πετύχουν τίποτα απέναντι στον Υιό του Θεού. Αποφάσισαν ότι θα έπρεπε να επιδείξουν μεγαλύτερη πανουργία και να εξασκήσουν τη δύναμή τους στο έπακρο για να εμπνεύσουν απιστία στον νου των συμπατριωτών Του ως προς το αν αληθινά είναι ο Σωτήρας του κόσμου, ώστε με αυτόν τον τρόπο να αποθαρρύνουν τον Ιησού στην αποστολή Του. Ανεξαρτήτως του πόσο ακριβείς ήταν οι Εβραίοι στις τελετές και στις θυσίες τους, αν κρατούσαν τα μάτια τους κλειστά μπροστά στις προφητείες, και αν τους έκαναν να πιστεύουν ότι αυτός που θα τις εκπλήρωνε θα έπρεπε να είναι ένας πανίσχυρος κοσμικός βασιλιάς, θα κατόρθωναν να εκτρέψουν τον νου τους μακριά από τον ερχόμενο Μεσσία.

Μου δείχθηκε στη συνέχεια ότι ο Σατανάς και οι άγγελοί του ήταν πολύ δραστήριοι κατά τη διάρκεια του ποιμαντορικού έργου του Χριστού, εμπνέοντας τους ανθρώπους με απιστία, μίσος και περιφρόνηση. Συχνά, όταν ο Ιησούς έλεγε κάποια δηκτική αλήθεια, αυτοί εξοργίζονταν. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του, τους παρότρυναν να αφαιρέσουν την ζωή του Υιού του Θεού. Μια φορά, σήκωσαν πέτρες για να Τον χτυπήσουν, άγγελοι όμως τον προστάτησαν και τον φυγάδευσαν μακριά από τον αγριεμένο όχλο σε ένα ασφαλές μέρος. Ξανά και ξανά καθώς τα άγια χείλη Του πρόφεραν την καθαρή αλήθεια, ο όχλος τον οδηγούσε στο χείλος ενός γκρεμού με σκοπό να τον ρίξουν κάτω. Φιλονικούσαν μεταξύ τους ως προς τι θα κάνουν μαζί Του ώσπου και πάλι παρενέβησαν άγγελοι που τον έκρυσαν από τον όχλο και Εκείνος, περνώντας ανάμεσά τους, πήρε το δρόμο Του.

Ο Σατανάς εξακολουθούσε να ελπίζει ότι το μεγάλο σχέδιο της σωτηρίας θα αποτύγχανε. Εξάσκησε όλη του την δύναμη για να σκληρύνει τις καρδιές των ανθρώπων και να πικράνει τα αισθήματά τους εναντίον του Ιησού. Ηλπισε ότι ο αριθμός όσων θα τον δέχονταν ως τον Υιό του Θεού θα ήταν τόσο μικρός ώστε θα έκανε τον Ιησού να σκεφτεί ότι τα πάθη και η θυσία Του θα ήταν πολύ μεγάλα για μια τόσο μικρή ομάδα ανθρώπων. Είδα όμως ότι ακόμα και δύο να δέχονταν τον Ιησού ως τον Υιό του Θεού και να πίστευαν σε Αυτόν για τη σωτηρία των ψυχών τους, δεν θα ανέστειλε την εκτέλεση του σχεδίου.

Ο Ιησούς άρχισε το έργο του διαρρηγνύοντας την εξουσία που ασκούσε ο Σατανάς πάνω στους δεινοπαθόντες. Θεράπευε αυτούς που υπέφεραν από την εξουσία του κακού. Αποκαθιστούσε την υγεία στους αρρώστους, θεράπευε τους χωλούς και τους έκανε να χοροπηδούν με χαρά από την καρδιά τους και να δοξάζουν τον Θεό. Αποκαθιστούσε την όραση στους τυφλούς και μέσω της δυνάμεώς Του την υγεία σε όσους ήταν ανάπηροι και δεμένοι για πολλά χρόνια με την απάνθρωπη δύναμη του Σατανά. Παρηγορούσε με ευγενικά λόγια τους αδύναμους, τους φοβισμένους και τους απελπισμένους. Ανέστησε στη ζωή νεκρούς οι οποίοι στη συνέχεια δόξαζαν τον Θεό για την μεγαλειώδη έκφανση της δύναμής Του. Επραξε θαυμαστά έργα σε όσους πίστευαν σ' Αυτόν. Και τους αδύναμους δεινοπαθόντες τους ο οποίος ο Σατανάς κρατούσε θριαμβευτικά, ο Ιησούς τους τράβηξε από τα χέρια του και τους χάρισε με τη δύναμή Του υγεία στο σώμα καθώς και μεγάλη χαρά και ευτυχία.

Η ζωή του Χριστού ήταν γεμάτη καλοσύνη, συμπόνια και αγάπη. Ήταν πάντα προσεκτικός στο να ακούει και να ανακουφίζει τα δεινά όσων έρχονταν προς Αυτόν. Πλήθος

κόσμοι μετέφεραν τα τεκμήρια της θεϊκής Του δύναμης πάνω τους. Ωστόσο, πολλοί απ' αυτούς, μετά την ολοκλήρωση του έργου, ντράπηκαν για τον ταπεινό αλλά ισχυρό διδάσκαλο. Επειδή οι ηγεμόνες δεν πίστευαν σε Αυτόν, δεν ήταν πρόθυμοι και να υποφέρουν μαζί με τον Ιησού. Ήταν άνθρωπος θλίψεων και εξοικειωμένος με τη λύπη. Λίγοι όμως μπόρεσαν να αντέξουν να κυβερνώνται από τη ζωή εγκράτειας και αυταπάρνησης που βίωνε. Προτιμούσαν να απολαμβάνουν την τιμή που προσφέρει ο κόσμος. Πολλοί ακολουθούσαν τον Υιό του Θεού και άκουγαν τις οδηγίες Του, τρεφόμενοι από τα λόγια που με τόση χάρη έβγαιναν από τα χείλη Του. Τα λόγια Του ήταν γεμάτα νόημα, ταυτόχρονα όμως ήταν και τόσο καθαρά που και οι πιο αδύναμοι μπορούσαν να καταλάβουν.

Ο Σατανάς και οι άγγελοί του είχαν πολλή δουλειά. Τύφλωσαν τα μάτια και σκοτεινίαζαν την νόηση των Εβραίων. Ο Σατανάς υποδαύλισε τους άρχοντες του λαού και τους ηγεμόνες για να αφαιρέσουν τη ζωή Του. Εστειλαν υπηρέτες να φέρουν τον Ιησού σε αυτούς και αυτοί καθώς πλησίασαν στο σημείο που βρισκόταν, έμειναν έκπληκτοι. Βρήκαν τον Ιησού να εκπέμπει συμπόνια και φιλευσπλαχνία καθώς έβλεπε τα ανθρώπινα δεινά. Τον είδαν να μιλάει με αγάπη και τρυφερότητα, ενθαρρύνοντας τους αδύναμους και τους πονεμένους. Τον άκουσαν επίσης, με φωνή εξουσίας, να επιτιμεί τη δύναμη του Σατανά, και να ελευθερώνει του αιχμαλώτους του. Άκουσαν λόγια σοφίας να βγαίνουν από τα χείλη Του, τα οποία τους συνεπήραν. Δεν μπόρεσαν να βάλουν τα χέρια τους πάνω Του. Επέστρεψαν στους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους χωρίς τον Ιησού. Αυτοί ρώτησαν τους υπηρέτες *“Γιατί δεν Τον φέρατε;”*. Τους περιέγραψαν τα όσα έγιναν μάρτυρες, τα θαύματά Του, τους άγιους λόγους σοφίας, αγάπης και γνώσης που άκουσαν και κατέληξαν λέγοντας *“Ουδέποτε άνθρωπος μίλησε με τέτοιο τρόπο, όπως αυτός ο άνθρωπος”*. Οι αρχιερείς τους κατηγόρησαν ότι και εκείνοι πλανήθηκαν. Κάποιοι ντροπιάστηκαν που δεν τον έπιασαν να τον φέρουν. Οι αρχιερείς με χλευαστικό τόνο τους ρώτησαν αν κάποιος από τους άρχοντες πίστεψε σε Αυτόν. Είδα ότι πολλοί ανάμεσα σε αυτούς που είχαν εξουσία και ανάμεσα στους πρεσβυτέρους πίστεψαν στον Ιησού. Ο Σατανάς όμως τους συγκρατούσε από το να το ομολογήσουν. Φοβούνταν την αποδοκιμασία του λαού περισσότερο από τον φόβο του Θεού.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, η πανουργία και το μίσος του Σατανά δεν μπόρεσαν να πλήξουν το σχέδιο της σωτηρίας. Η ώρα για την εκπλήρωση της αποστολής για την οποία ο Ιησούς ήρθε σε αυτόν τον κόσμο πλησίαζε. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του έκαναν συμβούλιο και αποφάσισαν να εμπνεύσουν το ίδιο το έθνος του Χριστού να κραυγάζουν ανυπόμονα για το αίμα Του και να τον χτυπήσουν με κάθε είδους επιπόνηση σκληρότητας και περιφρόνησης. Πίστευε ότι ο Ιησούς θα μνησικακούσε μπροστά σε μια τέτοια μεταχείριση και δεν θα διατηρούσε την πραότητα και ταπεινότητά Του.

Ενώ ο Σατανάς κατάστρωνε τα σχέδιά του, ο Ιησούς περιέγραφε με προσοχή στους μαθητές Του τα όσα έπρεπε να πάθει. Οτι έπρεπε να σταυρωθεί και ότι θα ανασταινόταν ξανά την τρίτη ημέρα. Η αντίληψή τους όμως των πραγμάτων αυτών ήταν μικρή. Δεν μπορούσαν να κατανοήσουν τα όσα τους έλεγε.

Δες Λουκάς 4:29; Ιωάννης 7:45-48; 8:59

6 Η μεταμόρφωση

Είδα ότι η πίστη των μαθητών ενισχύθηκε σε μεγάλο βαθμό στο όρος της μεταμόρφωσης. Ο Θεός ευδόκησε να δώσει στους μαθητές του Ιησού ισχυρή απόδειξη ότι ήταν ο υποσχόμενος Μεσσίας, ώστε μέσα στην πικρή τους θλίψη και απογοήτευση, να μην αποβάλουν την εμπιστοσύνη τους προς Αυτόν. Στο όρος της μεταμόρφωσης ο Κύριος έστειλε τον Μωυσή και τον Ηλία για να συνομιλήσουν με τον Ιησού σχετικά με τα πάθη και τον θάνατό Του. Αντι να

διαλέξει αγγέλους να συνομιλήσουν με τον Υιό Του, ο Θεός επέλεξε εκείνους που είχαν εμπειρία από τις δοκιμασίες πάνω στη γη. Σε λίγους από τους μαθητές Του, επετράπη να είναι μαζί Του και να ατενίσουν το πρόσωπό Του να λάμπει με ουράνια δόξα, να δουν το ένδυμά Του λευκό και λαμπρό και να ακούσουν την φωνή του Θεού με φοβερή μεγαλειότητα να λέει “*Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν να ακούτε*”.

Ο Ηλίας περπάτησε με τον Θεό. Το έργο Του δεν ήταν ευχάριστο. Ο Θεός, διαμέσου αυτού, καταδίκασε την αμαρτία. Ήταν προφήτης του Θεού και έπρεπε να καταφεύγει από τόπο σε τόπο για να σώσει τη ζωή του. Κυνηγήθηκε για να τον θανατώσουν σαν τα άγρια θηρία. Ο Θεός μετατόπισε τον Ηλία. Αγγελοι τον μετέφεραν με δόξα και θρίαμβο στον ουρανό.

Ο Μωυσής ήταν ένας άνθρωπος πολύ τιμημένος από τον Θεό. Ήταν μεγαλύτερος από οποιονδήποτε έζησε πριν απ’ αυτόν. Είχε το προνόμιο να συνομιλήσει με τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο καθώς ένας άνθρωπος μιλάει στον φίλο του. Δια του Μωυσή ο Κύριος ελευθέρωσε τους υιούς Ισραήλ από την Αιγυπτιακή δουλεία. Ο Μωυσής ήταν ένας μεσίτης για τους υιούς Ισραήλ. Συχνά στάθηκε μεταξύ αυτών και της οργής του Θεού. Όταν η οργή του Θεού είχε εξαφθεί εναντίον του Ισραήλ για την απιστία τους, τους γογγυσμούς τους και τα βαριά αμαρτήματά τους, η αγάπη του Μωυσή προς αυτούς ετίθετο σε δοκιμασία. Ο Θεός του υποσχέθηκε ότι αν άφηνε τον Ισραήλ να καταστραφεί θα δημιουργούσε για αυτόν ένα άλλο ισχυρό έθνος. Ο Μωυσής έδειξε την αγάπη του για τον Ισραήλ δια των ειλικρινών ικεσιών του. Μέσα στη δυστυχία του προσευχήθηκε ο Θεός να αποστρέψει τη φλογερή οργή Του και να συγχωρήσει τον Ισραήλ, ειδικά να διαγράψει το όνομά του από το βιβλίο Του.

Όταν ο Ισραήλ γόγγυζε ενάντια στον Θεό και τον Μωυσή επειδή δεν έβρισκαν νερό, τον κατηγορήσαν ότι τους οδήγησε στην έρημο για να θανατώσει αυτούς και τα παιδιά τους. Ο Θεός άκουσε τους γογγυσμούς τους και ζήτησε από τον Μωυσή να χτυπήσει τον βράχο ώστε οι υιοί Ισραήλ να έχουν νερό. Ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο με οργή και πήρε πάνω του τη δόξα [τη δεύτερη φορά]. Η συνεχής δυστροπία και οι γογγυσμοί των υιών Ισραήλ του προκάλεσαν έντονη θλίψη και για πολύ λίγο ξέχασε το πόσο τους είχε ανεχτεί ο Θεός καθώς και ότι οι γογγυσμοί τους δεν στρέφονταν εναντίον του Μωυσή αλλά εναντίον του Θεού. Σκέφτηκε μόνο τον εαυτό του, πόσο πολύ αδικημένος ήταν και πόσο λίγη ευγνωμοσύνη εκδήλωναν σαν αντάλλαγμα για την βαθιά αγάπη του προς αυτούς.

Καθώς ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο, απέτυχε να τιμήσει τον Θεό και να τον μεγαλύνει μπροστά στους υιούς Ισραήλ, ώστε και εκείνοι να δοξάσουν τον Θεό. Ο Κύριος δυσαρεστήθηκε από τον Μωυσή και είπε ότι δεν θα μπει στην γη της επαγγελίας. Ήταν τέτοιο το σχέδιο του Θεού, συχνά να δοκιμάζει τον Ισραήλ βάζοντας τον σε δύσκολες καταστάσεις ώστε στη συνέχεια μέσα στην μεγάλη ανάγκη τους να φανερώνει τη δύναμή του ώστε το γεγονός να μένει στη μνήμη τους και εκείνοι να τον δοξάζουν.

Όταν ο Μωυσής κατέβηκε κάτω από το όρος με τις δύο πέτρινες πλάκες και είδε τον Ισραήλ να προσκυνάει το χρυσό μοσχάρι, εξάφθηκε ο θυμός του σε μεγάλο βαθμό και πέταξε κάτω τις πέτρινες πλάκες και τις έσπασε. Είδα ότι ο Μωυσής δεν αμάρτησε με αυτό. Η οργή του ήταν για τον Θεό, έδειξε ζηλοτυπία για τη δική Του δόξα. Όταν όμως υπέκυψε στα ορμέφυτα της καρδιάς και πήρε τη δόξα πάνω Του, που ανήκει μόνο στον Θεό, τότε αμάρτησε, και για την αμαρτία του αυτή ο Θεός δεν θέλησε να του επιτρέψει την είσοδο της γης της επαγγελίας.

Ο Σατανάς προσπαθούσε να βρει κάτι με το οποίο να κατηγορήσει τον Μωυσή ενώπιον των αγγέλων. Ο Σατανά θριάμβευσε καθώς τον έκανε να δυσαρεστήσει τον Θεό και χάρηκε πολύ και είπε στους αγγέλους ότι όταν ο Σωτήρας του κόσμου ερχόταν για να λυτρώσει τον άνθρωπο, θα τον υπερνικούσε. Για την παράβασή του αυτή, ο Μωυσής ήρθε κάτω από τη δύναμη του Σατανά, κάτω από το κράτος του θανάτου. Αν είχε παραμείνει ακέραιος και δεν είχε αμαρτήσει παίρνοντας πάνω του τη δόξα, ο Κύριος θα τον έφερνε στη γη της επαγγελίας και μετά θα τον μετέθετε στον ουρανό χωρίς να δει θάνατο.

Είδα ότι ο Μωυσής αν και πέρασε μέσα από τον θάνατο, ο Μιχαήλ ήρθε και του έδωσε ξανά ζωή χωρίς να δει διαφθορά. Ο Σατανάς διεκδίκησε το σώμα του ως δικό του, αλλά ο Μιχαήλ ανέστησε τον Μωυσή και τον πήρε στον ουρανό. Ο διάβολος προσπάθησε να κρατήσει

το σώμα του και καταφέρθηκε με πικρία εναντίον του Θεού παρότι ήταν ο δικός του πειρασμός και δύναμη που έκαναν τον υπηρέτη του Θεού να πέσει. Ο Χριστός με πραότητα τον παρέπεμψε στον Πατέρα Του λέγοντας “*Ο Κύριος να σε επιτιμήσει*”.

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του ότι υπάρχουν κάποιοι ανάμεσά τους που δεν θα έβλεπαν θάνατο προτού δουν τη βασιλεία του Θεού με δύναμη. Στο όρος της μεταμόρφωσης αυτή η υπόσχεση πραγματοποιήθηκε. Η μορφή του προσώπου του Ιησού άλλαξε και έλαμψε όπως ο ήλιος. Τα μάτια Του έγιναν λευκά και λαμπερά. Ο Μωυσής ήταν παρών και αντιπροσώπευσε όσους θα αναστηθούν από τους νεκρούς κατά την δευτέρα παρουσία του Ιησού. Ο Ηλίας, ο οποίος μετατέθηκε χωρίς να δει θάνατο, αντιπροσώπευσε αυτούς που θα μεταμορφωθούν ενδύομενοι την αθανασία κατά τη δευτέρα παρουσία του Ιησού και που χωρίς να δούν θάνατο θα μετατεθούν στον ουρανό. Οι μαθητές ατένισαν με φόβο και έκπληξη την εξαιρετική μεγαλειότητα του Ιησού και τη νεφέλη που τους επισκίαζε και άκουσαν τη φωνή του Θεού με φοβερή μεγαλειότητα να λέει “*Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν να ακούτε*”.

Δες Εξοδος κεφ.32; Αριθμοί 20:7-12; Δευτερονόμιο 34:5; Β' Βασιλέων 2:11; Μάρκος κεφ.9; Ιούδας 9

7 Η προδοσία του Χριστού

Μεταφέρθηκα μετά στην εποχή που ο Ιησούς έφαγε με τους μαθητές Του το δείπνο του Πάσχα. Ο Σατανάς είχε ήδη εξαπατήσει τον Ιούδα και τον είχε οδηγήσει να πιστεύει ότι ήταν ένας από τους αληθινούς μαθητές του Χριστού, τη στιγμή όμως που η καρδιά του παρέμενε πάντοτε σαρκική. Είχε δει τα θαυμαστά έργα του Ιησού, βρισκόταν μαζί Του κατά τη διάρκεια του ποιμαντορικού Του έργου και ενέδωσε μπροστά στις ατράνταχτες αποδείξεις ότι ήταν ο Μεσσίας, όμως ήταν σφιχτοχέρης και άπληστος. Αγαπούσε τα χρήματα. Παραπονέθηκε με θυμό για το πολύτιμο μύρο με το οποίο έλουσαν τον Ιησού. Η Μαρία αγαπούσε τον Κύριό της. Της είχε συγχωρέσει τα πολλά αμαρτήματά της, είχε αναστήσει από τους νεκρούς τον αγαπητό αδελφό της και ένοιωθε ότι τίποτα δεν ήταν τόσο πολύτιμο ώστε να μην το δώσει στον Ιησού. Όσο πιο ακριβό και πολύτιμο ήταν το μύρο τόσο καλύτερα θα μπορούσε η Μαρία να εκφράσει την ευγνωμοσύνη της προς τον Σωτήρα της, αφιερώνοντάς Του το. Ο Ιούδας, ως δικαιολογία για την απληστία του, είπε ότι το μύρο θα μπορούσε να πωληθεί και να δοθεί υπερ των φτωχών. Όχι ότι είχε κάποια ιδιαίτερη μέριμνα για τους φτωχούς, μια και ήταν εγωιστής και συχνά οικειοποιούνταν όσα του εμπιστεύονταν για να δοθούν στους φτωχούς. Ο Ιούδας δεν ενδιαφερόταν να υπηρετήσει τον Ιησού, στις ανάγκες Του και να τον ανακουφίσει και για να δικαιολογήσει την απληστία του συχνά αναφερόταν στους φτωχούς. Αυτή η πράξη γενναιοδωρίας από την πλευρά της Μαρίας, ήταν για αυτόν μια δριμεία αποδοκιμασία του άπληστου χαρακτήρα του.

Η οδός προετοιμάστηκε ώστε ο πειρασμός του Σατανά να γίνει αμέσως αποδεκτός από την καρδιά του Ιούδα. Οι Εβραίοι μισούσαν τον Ιησού, όμως πλήθη κόσμου τον συνωθούσαν για να ακούσουν τα σοφά λόγια Του και να γίνουν μάρτυρες των θαυμαστών Του έργων. Το γεγονός αυτό μετατόπιζε την προσοχή των ανθρώπων από τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, διότι οι άνθρωποι διεγείρονταν με βαθύτατο ενδιαφέρον και με αγωνία ακολουθούσαν τον Ιησού και άκουγαν τις οδηγίες του θαυμαστού αυτού διδασκάλου. Πολλοί από τους άρχοντες του λαού πίστευαν στον Ιησού, φοβούνταν όμως να το ομολογήσουν, φοβούμενοι ότι θα γίνουν αποσπασμένοι. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι αποφάσισαν ότι κάτι θα έπρεπε να γίνει ώστε να αποσπασουν την προσοχή του λαού από τον Ιησού. Φοβούνταν ότι όλοι τελικά θα πιστέψουν σε Αυτόν. Αυτό τους δημιουργούσε ανασφάλεια. Αν δεν θανάτωναν τον Ιησού, θα έχαναν τις θέσεις τους. Ακόμα και να τον θανάτωναν βέβαια, θα εξακολουθούσαν να υπάρχουν αυτοί που θα ήταν

ζωντανά μνημεία της εξουσίας Του. Ο Ιησούς είχε αναστήσει τον Λάζαρο από τους νεκρούς. Φοβούνταν οτι αν θανάτωναν τον Ιησού, ο Λάζαρος θα ήταν μάρτυρας της μεγάλης Του δύναμης. Ο κόσμος έρχονταν για να δει αυτόν που αναστήθηκε από τους νεκρούς και έτσι οι άρχοντες αποφάσισαν να θανατώσουν και τον Λάζαρο για να κατευνάσουν τον ενθουσιασμό του κόσμου. Στη συνέχεια θα έστρεφαν την προσοχή του κόσμου προς τις παραδόσεις και τις διδασκαλίες ανθρώπων, στο να αποδεκατίζουν τον δυόσμο και τον απήγανο και έτσι να ξανακερδίσουν την επιρροή που είχαν πάνω τους. Συμφώνησαν να πιάσουν τον Ιησού όταν θα ήταν μόνος γιατί αν αυτό το επιχειρούσαν όταν ήταν ανάμεσα στο πλήθος, με την προσοχή των ανθρώπων συγκεντρωμένη πάνω Του, θα τους λιθοβολούσαν.

Ο Ιούδας γνώριζε πόσο άγχος είχαν να πιάσουν τον Ιησού και πρόσφερε να τον παραδώσει στους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους για λίγα αργύρια. Η φιλαργυρία του τον οδήγησε να δεχθεί να παραδώσει τον Κύριό του στα χέρια των χειρότερων εχθρών Του. Ο Σατανάς εργαζόταν ευθέως διαμέσου του Ιούδα, ο οποίος μέσα στην εντυπωσιακή σκηνή του τελευταίου δείπνου, κατάστρωνε τα σχέδιά του να προδώσει τον Ιησού. Ο Ιησούς με θλίψη είπε στους μαθητές Του οτι όλοι τους θα σκανδαλιζόνταν εξαιτίας Του εκείνη τη νύχτα. Ο Πέτρος όμως με θέρμη έλεγε οτι ακόμα και όλοι να σκανδαλιζόνταν με Εκείνον, αυτός ποτέ δεν θα σκανδαλιζόταν. Ο Ιησούς είπε στον Πέτρο, οτι ο Σατανάς τον είχε ζητήσει για να τον κοσκινίσει σαν το σιτάρι, πλην όμως Εκείνος προσευχήθηκε γι αυτόν ώστε να μην εκλείψει η πίστη του και όταν επέστρεφε να στήριζε τους αδελφούς του.

Είδα τότε τον Ιησού με τους μαθητές Του στον κήπο. Με βαθιά θλίψη τους κάλεσε να αγρυπνούν και να προσεύχονται ώστε να μην πέσουν σε πειρασμό. Ο Ιησούς γνώριζε οτι η πίστη τους θα δοκιμαζόταν, θα απογοητεύονταν και οτι θα χρειάζονταν όλη τη δύναμη που θα μπορούσαν να πάρουν μέσω της αγρυπνίας και τη θερμής προσευχής. Με δυνατή φωνή και δάκρυα ο Ιησούς προσευχήθηκε *“Πατέρα, αν θέλεις, να απομακρύνεις από μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει.”*. Τότε ο Υιός του Θεού ήρθε σε αγωνία. Ο ιδρώτας από του πρόσωπό Του έγινε σαν θρόμβοι αίματος που έπεφταν στη γη. Άγγελοι υπερίπταντο πάνω από τον τόπο γινόμενοι μάρτυρες της σκηνής ενώ ένας από αυτούς πήρε εντολή να ενδυναμώσει τον Υιό του Θεού στην ώρα της αγωνίας Του. Οι άγγελοι στον ουρανό έβγαλαν τα στεφάνια τους, άφησαν τις κιθάρες τους και με βαθύτατο ενδιαφέρον παρακολουθούσαν σιωπηλά τον Ιησού. Δεν υπήρχε χαρά στον ουρανό. Επιθυμούσαν να περικυκλώσουν τον Υιό του Θεού, όμως οι δικητές άγγελοι δεν τους άφησαν μήπως και καθώς θα παρακολουθούσαν την προδοσία Του, τον ελευθέρωναν. Το σχέδιο είχε ήδη τεθεί σε εφαρμογή και έπρεπε να εκπληρωθεί.

Μετά τη προσευχή Του, ο Ιησούς πήγε προς τους μαθητές Του. Αυτοί κοιμόνταν. Αυτήν την τρομακτική ώρα, δεν είχε την παρηγοριά και τις προσευχές ούτε καν των μαθητών Του. Ο Πέτρος που λίγο πιο πριν ήταν τόσο ζηλωτής, βρισκόταν σε βαθύ ύπνο. Ο Ιησούς του υπενθύμισε τις ρητές του δηλώσεις και του είπε *“Έτσι δεν μπορέσατε να αγρυπνήσετε μία ώρα μαζί μου;”*. Τρεις φορές ο Υιός του Θεού προσευχήθηκε με αγωνία, καθώς ο Ιούδας μαζί με το τάγμα του ήταν κοντά. Ηρθε προς τον Ιησού ως συνήθως για να τον χαιρετήσει. Το τάγμα περικύκλωσε τον Ιησού και εκεί ο Ιησούς φανέρωσε τη θεική Του δύναμη όταν είπε *“Ποιον ζητάτε; ... Εγώ είμαι.”*. Σύρθηκαν τότε πίσω και έπεσαν καταγής. Ο Ιησούς έκανε το ερώτημα αυτό ώστε να γίνουν μάρτυρες της δύναμής Του και να έχουν αποδείξεις οτι θα μπορούσε να ελευθερώσει τον εαυτό Του αν το ήθελε. Οι μαθητές άρχισαν να ελπίζουν καθώς είδαν το πλήθος με τα ξύλα και τα μαχαίρια να πέφτει τόσο γρήγορα. Καθώς σηκώθηκαν και περικύκλωσαν ξανά τον Υιό του Θεού, ο Πέτρος τράβηξε το μαχαίρι του και έκοψε ένα αυτί. Ο Ιησούς τον κάλεσε να βάλει πίσω το μαχαίρι και του είπε *“νομίζεις οτι δεν μπορώ να παρακαλέσω τώρα κιόλας τον Πατέρα μου, και θα στήσει κοντά μου περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων;”*. Είδα οτι όταν ειπώθηκαν τα λόγια αυτά, το πρόσωπα των αγγέλων ζωντάνεψαν. Επιθυμούσαν εκεί και τότε να περικυκλώσουν τον αρχηγό και να διασκορπίσουν το αγριεμένο πλήθος. Επese όμως πάλι θλίψη στα πρόσωπά τους, καθώς ο Ιησούς πρόσθεσε *“Πώς, λοιπόν, θα εκπληρωθούν οι γραφές, οτι έτσι πρέπει να γίνει;”*. Όταν ο Ιησούς επέτρεψε στο πλήθος να τον οδηγήσουν μακριά,

οι καρδιές των μαθητών βυθίστηκαν και πάλι στην απόγνωση και στην πικρή απογοήτευση.

Οι μαθητές φοβήθηκαν για τη ζωή τους και διασκορπίστηκαν ο ένας από τον έναν δρόμο και ο άλλος από τον άλλο και ο Ιησούς έμεινε μόνος. Τι μεγάλος θρίαμβος για τον Σατανά τότε! Τι θλίψη και θρήνος για τους αγγέλους του Θεού! Πολλές ομάδες αγίων αγγέλων με έναν υψηλό διοικητή άγγελο επικεφαλής, στάλθηκαν για να γίνουν μάρτυρες της σκηνής. Έπρεπε να καταγράψουν κάθε πράξη, κάθε προσβολή κάθε αγριότητα που θα ασκούσαν πάνω στον Υιό του Θεού καθώς και κάθε αγωνιώδη πόνο που θα υπέφερε ο Ιησούς, διότι οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές της σκηνής αυτής θα έπρεπε από την αρχή να ξαναδοούν όλα όσα επρόκειτο να διαμειφθούν τότε σε ζωντανή αναπαράσταση.

Δες Ματθαίος 26:1-56; Μάρκος 14:1-52; Λουκάς 22:1-46; Ιωάννης κεφ. 11, 12:1-11, 18:1-12

8 Η δίκη του Χριστού

Κατά την αποχώρησή τους από τον ουρανό, οι άγγελοι έβγαλαν από πάνω τους τα αστραφτερά στεφάνια. Δεν μπορούσαν να τα φορούν ενόσω ο αρχηγός τους υπέφερε και επρόκειτο να φορέσει ακάνθινο στεφάνι. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του ήταν πολύ απασχολημένοι μέσα σε εκείνη την αίθουσα της δίκης προκειμένου να καταστρέψουν και την ανθρωπότητα και τον οίκτο. Η ατμόσφαιρα ήταν βαριά και μολυσμένη από την επιρροή τους. Επηρέασαν τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους να κακομεταχειριστούν και να προσβάλουν τον Ιησού με τον πιο δυσμενή τρόπο που θα μπορούσε άνθρωπος να υποφέρει. Ο Σατανάς πίστευε ότι μια τέτοια προσβολή και τα δεινά αυτά θα έκαναν τον Υιό του Θεού να παραπονεθεί ή να γογγύσει, ή να χρησιμοποιήσει τη θεϊκή Του δύναμη για να ξεφύγει από τα χέρια του όχλου και έτσι το σχέδιο της σωτηρίας τελικώς να αποτύχει.

Ο Πέτρος ακολούθησε τον Κύριό Του μετά την προδοσία του. Είχε άγχος να δει τι θα γίνει με τον Ιησού. Όταν κατηγορήθηκε ότι ήταν ένας από τους μαθητές Του, το αρνήθηκε. Φοβήθηκε για τη ζωή του και όταν τον κατηγορήσαν ότι είναι ένας από αυτούς, δήλωσε ότι δεν γνωρίζει τον άνθρωπο. Οι μαθητές έγιναν γνωστοί για την καθαρότητα των λόγων που χρησιμοποιούσαν, και ο Πέτρος, για να τους εξαπατήσει και να τους πείσει ότι δεν ήταν ένας από τους μαθητές του Χριστού, τον αρνήθηκε και για τρίτη φορά με αναθέματα και όρκους, το βλέμμα όμως του Ιησού έλιωσε τον Πέτρο μονομιάς και τον έσωσε. Εκλαψε πικρά, μετανόησε για το μεγάλο αμάρτημά του, επέστρεψε και έτσι προετοιμάστηκε για να στηρίξει τους αδελφούς.

Το πλήθος φώναζε μεγαλόφωνα για το αίμα του Ιησού. Με σκληρότητα τον μαστίγωσαν, τον έντυσαν με μια παλιά κόκκινη βασιλική χλαμύδα και τοποθέτησαν στην άγια κεφαλή Του ακάνθινο στεφάνι. Του έβαλαν ένα καλάμι στα χέρια Του και τον χτύπησαν με αυτό στο κεφάλι Του, κάνοντας τα αγκάθια να διεισδύσουν στους κροτάφους στέλνοντας το αίμα να στάζει προς τα κάτω στο πρόσωπό και στη γενειάδα Του.

Ήταν δύσκολο στους αγγέλους να βαστάζουν το θέαμα. Θα είχαν απελευθερώσει τον Ιησού από τα χέρια τους, όμως οι διοικητές άγγελοι τους το απαγόρευαν, τους είπαν ότι ήταν το μεγάλο αντίλυτρο που έπρεπε να πληρωθεί για τον άνθρωπο, ότι θα ήταν μια φορά για πάντα και ότι θα είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο εκείνου που είχε το κράτος του θανάτου. Ο Ιησούς γνώριζε ότι οι άγγελοι παρακολουθούσαν τη σκηνή του εξευτελισμού Του. Είδα ότι ακόμα και ο πιο αδύναμος άγγελος θα μπορούσε να εξουδετερώσει τον όχλο και να ελευθερώσει τον Ιησού. Γνώριζε ότι αν το ζητούσε από τον Πατέρα Του, οι άγγελοι θα τον ελευθέρωναν στη στιγμή. Ήταν όμως αναγκαίο ο Ιησούς να υποφέρει πολλά πάθη από μοχθηρούς ανθρώπους προκειμένου να φέρει εις πέρας το σχέδιο της σωτηρίας.

Εκεί στεκόταν ο Ιησούς, πρᾶος και ταπεινός μπροστά στο οργισμένο πλήθος, καθώς τον

μεταχειρίζονταν με τον χειρότερο τρόπο. Εφτυσαν στο πρόσωπό Του – σε αυτό το πρόσωπο από το οποίο μια μέρα θα ζητήσουν να κρυφτούν, το οποίο θα δώσει φως στην πόλη του Θεού και θα λάμψει λαμπρότερα και από τον ήλιο – χωρίς να ρίξει ούτε ένα θυμωμένο βλέμμα προς τους δράστες. Με ταπεινότητα ύψωσε το χέρι Του και το σκούπισε. Κάλυψαν το κεφάλι Του με ένα παλιό ιμάτιο ώστε να μην βλέπει και τον γρονθοκόπησαν και φώναζαν “*Προφήτευσε σε μας, Χριστέ, ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε;*”. Υπήρξε αναταραχή μεταξύ των αγγέλων. Θα μπορούσαν να τον είχαν σώσει στη στιγμή αλλά ο διοικητής άγγελός τους τούς συγκράτησε.

Οι μαθητές είχαν ανακτήσει το θάρρος τους να προσέλθουν εκεί που βρισκόταν ο Ιησούς και να γίνουν μάρτυρες της δίκης Του. Ανέμεναν ότι θα χρησιμοποιούσε τη θεϊκή Του δύναμη για να ελευθερώσει τον εαυτό Του από τα χέρια των εχθρών Του, τους οποίους και θα τιμωρούσε για την αγριότητά τους εναντίον Του. Οι ελπίδες τους θα αναπτερώνονταν ή θα εξανεμίζονταν ανάλογα με τις διαφορετικές σκηνές που επρόκειτο να διαμειφθούν. Μερικές φορές αμφέβαλλαν και φοβούνταν μήπως είχαν εξαπατηθεί. Η φωνή όμως που ακούστηκε από το όρος της μεταμόρφωσης και η δόξα της οποίας έγιναν μάρτυρες, τους ενίσχυε ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Ανακάλεσαν στη μνήμη τους τις συναρπαστικές σκηνές που είδαν, τα θαύματα που ο Ιησούς έκανε στους αρρώστους όταν τους θεράπευε, όταν άνοιγε τα μάτια των τυφλών, έδινε ακοή στους κωφούς, επιτιμούσε και εξέβαλε δαιμόνια, σήκωνε νεκρούς στη ζωή, επιτιμώντας ακόμα και τον άνεμο ο οποίος τον υπάκουε. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι θα πέθαινε. Ηλπίζαν ότι θα σηκωνόταν και πάλι με εξουσία και ότι η επιβλητική φωνή Του θα διέλυε το αιμοβόρο πλήθος, όπως έκανε και κατά την είσοδό Του στον ναό διώχνοντας όλους αυτούς που έκαναν τον οίκο του Θεού οίκο εμπορίου, όταν έφυγαν από μπροστά Του σαν να τους κυνηγούσε μια ομάδα οπλισμένων στρατιωτών. Οι μαθητές ήλπίζαν ότι ο Ιησούς θα εκδήλωνε τη δύναμή Του και θα έπειθε όλους ότι ήταν ο Βασιλιάς του Ισραήλ.

Ο Ιούδας γέμισε με πικρές τύψεις και ντροπή για την δόλια πράξη του να προδώσει τον Ιησού. Δεν άντεξε όταν είδε την κακομεταχείριση που δέχτηκε. Αν και αγαπούσε τον Ιησού, αγαπούσε τα χρήματα περισσότερο. Δεν πίστευε ότι ο Ιησούς θα ανεχόταν να συλληφθεί από τον όχλο που είχε πάρει μαζί του. Σκέφτηκε ότι ο Ιησούς θα έκανε ένα θαύμα και θα ελευθερωνόταν από αυτούς. Όταν όμως είδε το εξοργισμένο πλήθος στην αίθουσα της δίκης, να διψάει για το αίμα Του, ένωσε βαθιά ενοχή και ενώ πολλοί βιαίως κατηγορούσαν τον Ιησού, έτρεξε μέσα στο πλήθος ομολογώντας ότι αμάρτησε προδίδοντας αθώο αίμα. Τους πρόσφερε τα χρήματα και τους παρακάλεσε να αφήσουν τον Ιησού, δηλώνοντας ότι ήταν εντελώς αθώος. Η οργή και η σύγχυση κράτησαν τους ιερείς για μικρό διάστημα σιωπηλούς. Δεν ήθελαν να μάθει ο κόσμος ότι είχαν μισθώσει έναν από τους καθ’ομολογίαν μαθητές του Ιησού ώστε να τον παραδώσει στα χέρια τους. Ηθελαν να κρύψουν ότι κυνήγησαν τον Ιησού σαν κλέφτη και ότι τον έπιασαν κρυφά. Η ομολογία όμως του Ιούδα, το ωχρό και ένοχο παρουσιαστικό του, εξέθεσε τους ιερείς ενώπιον του πλήθους φανερώνοντας ότι το μίσος ήταν η αιτία για την οποία έπιασαν τον Ιησού. Καθώς ο Ιούδας με δυνατή φωνή δήλωσε ότι ο Ιησούς ήταν αθώος, οι ιερείς απάντησαν “*Και σε μας, τι; Αφορά εσένα.*”. Είχαν τον Ιησού υπό την εξουσία τους και ήταν αποφασισμένοι να τον κρατήσουν με κάθε μέσο. Ο Ιούδας συγκλονισμένος από την αγωνία πέταξε τα χρήματα, που τώρα περιφρονούσε, στα πόδια εκείνων που τον μίσθωσαν και με αγωνία και τρόμο για το έγκλημα του, πήγε και κρεμάστηκε.

Σε αυτήν την ομάδα υπήρχαν πολλοί που συμπαθούσαν τον Ιησού και καθώς Εκείνος δεν απαντούσε τίποτα στις πολλές ερωτήσεις που του θέτονταν, το πλήθος έμενε έκπληκτο. Μπροστά σε όλες τις προσβολές και τις κοροϊδίες, ούτε ένα στραβοκοίταγμα, ούτε μία έκφραση ταραχής διακρινόταν πάνω Του. Παρέμεινε αξιοπρεπής και ήρεμος. Η μορφή Του ήταν ευγενική και τέλεια. Οι θεατές της δίκης τον κοιτούσαν με θαυμασμό. Σύγκριναν την τέλεια μορφή Του, το αξιοπρεπές και σταθερό παρουσιαστικό Του με αυτούς που τον δίκάζαν, και έλεγαν ο ένας στον άλλον ότι έμοιαζε με έναν βασιλιά στον οποίο θα εμπιστεύονταν ένα βασίλειο περισσότερο σε Εκείνον παρά σε οποιονδήποτε από τους άλλους ηγέτες. Δεν έφερε πάνω Του κανένα σημάδι ότι ήταν εγκληματίας. Η ματιά Του ήταν ήπια, καθαρή, απτόητη, το μέτωπό Του ήταν πλατύ και ψηλό. Κάθε χαρακτηριστικό γνώρισμά Του ήταν έντονα μαρκαρισμένο με καλοσύνη και

ευγένεια. Η υπομονή και η ανεκτικότητα Του διέφερε τόσο πολύ από των υπόλοιπων ανθρώπων που πολλοί τρώμαζαν. Ακόμη και ο Ηρώδης και ο Πιλάτος έμειναν συγκλονισμένοι από το ευγενές και το όμοιο με θεϊκό παρουσιαστικό Του.

Ο Πιλάτος από την πρώτη στιγμή είχε πειστεί ότι δεν επρόκειτο για κοινό άνθρωπο αλλά για έναν χαρακτήρα εξαιρετικό. Πίστευε ότι ήταν εντελώς αθώος. Οι άγγελοι που έβλεπαν την όλη σκηνή, αντιλήφθηκαν τις πεποιθήσεις του Πιλάτου και σημείωσαν τη συμπάθεια και τη συμπόνια του προς τον Ιησού και για να τον σώσουν από την τρομερή πράξη να παραδώσει τον Ιησού να σταυρωθεί, ένας άγγελος εστάλη στην γυναίκα του Πιλάτου και της έδωσε την πληροφορία διαμέσου ενός ονείρου ότι ήταν ο Υιός του Θεού κατηγορούμενος στην δίκη στην οποία ο Πιλάτος ήταν αναμειγμένος και ότι ήταν ένας αθώος που υποφέρει. Αμέσως εκείνη πληροφόρησε τον Πιλάτο ότι υπέφερε πολλά πράγματα εξαιτίας του Ιησού σε ένα όνειρο που είχε δει και τον προειδοποίησε να μην κάνει τίποτα σε αυτόν τον άγιο άνθρωπο. Ο αγγελιοφόρος που έφερε το μήνυμα, πέρασε με βιασύνη μέσα στο πλήθος και το έδωσε στον Πιλάτο. Όταν εκείνος το διάβασε τρώμαξε και έγινε χλωμός. Αμέσως σκέφτηκε ότι δεν τον αφορά καθόλου η υπόθεση αυτή και ότι ακόμα και να ζητούσαν το αίμα του Ιησού, εκείνος δεν θα έδινε τη συγκατάθεσή του αλλά αντίθετα θα εργαζόταν για να τον ελευθερώσει.

Όταν ο Πιλάτος άκουσε ότι ο Ηρώδης ήταν στην Ιερουσαλήμ χάρηκε και ήλπιζε ότι θα ελευθέρωνε τον εαυτό του εντελώς από το δυσάρεστο αυτό θέμα και δεν θα έκανε τίποτα για να καταδικάσει τον Ιησού. Τον έστειλε μαζί με τους κατηγορούς Του στον Ηρώδη. Ο Ηρώδης σκλήρυνε. Η εντολή του να φονεύσουν τον Ιωάννη άφησε ένα σημάδι πάνω στη συνείδησή του από το οποίο δεν μπορούσε να ελευθερωθεί και όταν άκουσε για τον Ιησού και τα θαυμαστά έργα που έκανε νόμιζε ότι ο Ιωάννης είχε αναστηθεί από τους νεκρούς. Φοβόταν και έτρεμε γιατί είχε ένοχη συνείδηση. Ο Ιησούς εστάλη στα χέρια του Ηρώδη από τον Πιλάτο. Ο Ηρώδης το εξέλαβε ως μια αναγνώριση από πλευράς του Πιλάτου, της εξουσίας του και της κρίσης του. Στο παρελθόν ήταν εχθροί και έκτοτε έγιναν φίλοι. Ο Ηρώδης χάρηκε που είδε τον Ιησού διότι πίστευε ότι θα έκανε κάποιο σπουδαίο θαύμα για να τον ικανοποιήσει. Δεν ήταν όμως αυτό το έργο του Ιησού, να ικανοποιήσει την περιέργειά του. Εξασκούσε την θεϊκή και θαυματουργική δύναμή Του μόνο για τη σωτηρία άλλων, ποτέ για το δικό Του συμφέρον.

Ο Ιησούς δεν απάντησε τίποτα στις πολλές ερωτήσεις που του έκανε ο Ηρώδης, ούτε λογάριασε τους εχθρούς του που τον κατηγορούσαν με σφοδρότητα. Ο Ηρώδης οργίστηκε διότι ο Ιησούς έδειχνε ότι δεν φαινόταν να φοβάται την δύναμή του και με τους στρατιώτες του χλεύασε, ενέπαιξε και κακομεταχειρίστηκε τον Υιό του Θεού. Ο Ηρώδης θαύμασε το ευγενικό, θεϊκό παρουσιαστικό του Ιησού ακόμα και όταν ξεδιάντροπα τον κακομεταχειρίζονταν και φοβήθηκε να τον καταδικάσει και έτσι τον έστειλε ξανά πίσω στον Πιλάτο.

Ο Σατανάς και οι άγγελοί του έβαζαν σε πειρασμό τον Πιλάτο και προσπαθούσαν να τον οδηγήσουν στην προσωπική του καταστροφή. Του έβαζαν την ιδέα ότι αν εκείνος δεν λάμβανε μέρος στην καταδίκη του Ιησού, κάποιοι άλλοι θα το έκαναν. Το πλήθος διψούσε για το αίμα Του και αν εκείνος δεν παρέδιδε τον Ιησού να σταυρωθεί θα έχανε τη δύναμή του και την κοσμική του δύναμη και θα καταδικαζόταν ως ένας που πίστευε σε έναν πλάνο, όπως τον αποκαλούσαν. Ο Πιλάτος επειδή φοβόταν να χάσει τη δύναμη και την εξουσία του, έδωσε την συγκατάθεσή του στον θάνατο του Ιησού. Παρά το ότι έβαλε το αίμα του Ιησού πάνω στους κατηγορούς του και το πλήθος το δέχτηκε φωνάζοντας “*Το αίμα του ας είναι επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.*”, ο Πιλάτος δεν ήταν αθώος, ήταν ένοχος για το αίμα του Χριστού. Για το δικό του εγωιστικό ενδιαφέρον και την αγάπη του να δέχεται τιμές από τους μεγάλους ανθρώπους της γης, παρέδωσε έναν αθώο άνθρωπο να θανατωθεί. Αν ο Πιλάτος είχε ακολουθήσει την πεποίθησή του δεν θα έκανε κάτι που θα οδηγούσε στην καταδίκη του Ιησού.

Το θέμα της δίκης όσο και της καταδίκης του Ιησού επεξεργάζονταν πολλοί μέσα στο μυαλό τους και δημιουργήθηκαν σ’ αυτούς εντυπώσεις οι οποίες θα εκδηλώνονταν μετά την ανάστασή Του και πολλοί θα προσθέτονταν στην Εκκλησία των οποίων οι εμπειρίες και οι πεποιθήσεις ανάγονταν στον καιρό της δίκης του Ιησού.

Η οργή του Σατανά ήταν μεγάλη όταν είδε ότι παρόλη την αγριότητα με την οποία είχε

εμπνεύσει τους αρχιερείς να μεταχειριστούν τον Ιησού, δεν είχε προκαλέσει σε Αυτόν τον ελάχιστο γογγυσμό. Είδα ότι παρόλο που ο Ιησούς πήρε τη φύση του ανθρώπου, υπήρχε πάνω Του μια δύναμη και ένα σθένος που έμοιαζε θεϊκό και έτσι δεν απομακρύνθηκε από το θέλημα του Πατέρα Του ούτε κατ' ελάχιστο.

Δες Ματθαίος 26:57-75, 27:1-31; Μάρκος 14:53-72, 15:1-20; Λουκάς 22:47-71, 23:1-25; Ιωάννης κεφ.18, 19:1-16

9 Η Σταύρωση του Χριστού

Ο Υιός του Θεού παραδόθηκε στον λαό για να σταυρωθεί. Οδήγησαν τον αγαπητό Σωτήρα μακριά. Αν και αδύνατος και χωρίς δυνάμεις εξαιτίας του πόνου και των παθών, με τα μαστιγώματα και των χτυπήματα που είχε δεχτεί, παρά ταύτα του φόρτωσαν και τον βαρύ σταυρό στον οποίο σύντομα επρόκειτο να τον σταυρώσουν. Ο Ιησούς λιποθύμησε κάτω από το βάρος του φορτίου. Επιασαν τότε έναν από τους ακόλουθούς Του, έναν άνθρωπο που δεν είχε ανοικτά ομολογήσει πίστη στον Χριστό αν και πίστευε σε Αυτόν. Εβαλαν πάνω του τον σταυρό και τον κουβάλησε μέχρι το σημείο της σταύρωσης. Ομάδες αγγέλων συγκεντρώθηκαν στον αέρα πάνω από τον τόπο. Ένας αριθμός από τους μαθητές Του, τον ακολούθησαν θλιμμένοι στον Γολγοθά, κλαίγοντας πικρά. Θυμήθηκαν την θριαμβευτική είσοδο του Ιησού στα Ιεροσόλυμα, όταν τον ακολουθούσαν φωνάζοντας «Ωσαννά εν τοις υψίστοις», στρώνοντας το δρόμο με τα ρούχα τους και με κλαδιά από φοίνικες. Νόμιζαν ότι θα ελάμβανε τότε τη βασιλεία και θα βασίλευε ως κοσμικός ηγέτης πάνω στον Ισραήλ. Πως άλλαξε το σκηνικό! Πως χάθηκαν οι προσδοκίες τους! Ακολουθούσαν τον Ιησού, όχι με χαρά, όχι με πρόσχαρες καρδιές και αναπτειρωμένες ελπίδες, αλλά με καρδιές χτυπημένες από τον φόβο και την απελπισία. Τον ακολουθούσαν αργά και θλιμμένα, Εκείνον που είχε ντροπιαστεί και ταπεινωθεί και που επρόκειτο να πεθάνει.

Η μητέρα του Ιησού ήταν εκεί. Η καρδιά της ήταν διάτρητη από την αγωνία, όπως κανείς δεν μπορεί να νιώσει παρά μόνο μια στοργική μητέρα. Η πληγωμένη καρδιά της ακόμα έλπιζε, όπως και οι μαθητές, ότι ο Υιός της θα έκανε ένα μεγάλο θαύμα και θα ελευθερωνόταν από τους δολοφόνους Του. Δεν μπορούσε να αντέξει τη σκέψη ότι θα υπέφερε τον σταυρικό θάνατο. Οι προετοιμασίες όμως ολοκληρώθηκαν και κατόπιν καθήλωσαν τον Ιησού πάνω στον σταυρό. Τους έφεραν το σφυρί και τα καρφιά. Η καρδιές των μαθητών Του σταμάτησαν μέσα τους. Η μητέρα του Ιησού αγωνιούσε σχεδόν πάνω από το όριο ανθρώπινης αντοχής και καθώς τοποθέτησαν τον Ιησού πάνω στον σταυρό και επρόκειτο να στερεώσουν τα χέρια Του με τα σκληρά καρφιά πάνω στους ξύλινους βραχίονες, οι μαθητές πήραν τη μητέρα του Ιησού από τον τόπο ώστε να μην ακούει τον κρότο των καρφιών καθώς τα περνούσαν από τα κόκαλα και τους μύες των χεριών και των ποδιών Του. Ο Ιησούς αν και δεν γόγγυξε, φώναξε όμως με αγωνία. Το πρόσωπό Του ήταν χλωμό και μεγάλες σταγόνες ιδρώτα στάθηκαν πάνω στα φρύδια Του. Ο Σατανάς θριάμβευσε με τα πάθη που ο Υιός του Θεού υπέφερε, αν και φοβήθηκε ότι το βασίλειο του είχε χαθεί και έπρεπε να πεθάνει.

Όταν κάρφωσαν τον Ιησού πάνω στον σταυρό στη συνέχεια τον ανύψωσαν και με μεγάλη δύναμη τον έσπρωξαν μέσα στο σημείο που είχε προετοιμαστεί στο έδαφος, με αποτέλεσμα να σχιστεί η σάρκα Του και να του προκαλέσει τον ισχυρότερο δυνατό πόνο. Έκαναν τον θάνατό Του όσο γινόταν πιο επάίσχυντο. Μαζί Του σταύρωσαν εκατέρωθεν Του και δύο ληστές. Τους ληστές τους μετέφεραν δια της βίας και μετά από αρκετή αντίσταση από την πλευρά τους κατόρθωσαν να στερεώσουν τα χέρια τους στους σταυρούς τους. Ο Ιησούς όμως υποτάχθηκε με ταπεινότητα. Δεν χρειάστηκε κανείς δια της βίας να τοποθετήσει τα χέρια Του πάνω στον σταυρό. Ενώ οι ληστές πρόφεραν κατάρες εναντίον των δημίων τους, ο Χριστός εν

αγωνία προσευχήθηκε για τους εχθρούς Του, λέγοντας *“Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν.”*. Δεν ήταν μόνο η σωματική αγωνία που ο Ιησούς υπέφερε, αλλά και οι αμαρτίες όλου του κόσμου που ήταν επάνω Του.

Ενώ ο Ιησούς κρεμόταν πάνω στον σταυρό κάποιοι περαστικοί τον βλασφημούσαν κουνώντας τα κεφάλια τους όπως κάνουν όσοι υποκλίνονται σε έναν βασιλιά, λέγοντας *“Αυτός που γκρεμίζει τον ναό, και που σε τρεις ημέρες τον κτίζει, σώσε τον εαυτό σου· αν είσαι Υιός τού Θεού, κατέβα από τον σταυρό.”*. Ο διάβολος είχε χρησιμοποιήσει τα ίδια λόγια στην έρημο *«αν είσαι Υιός τού Θεού»*. Οι αρχιερείς, οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς τον ενέπαιζαν λέγοντας *“Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει· αν είναι βασιλιάς τού Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό, και θα πιστέψουμε σ’ αυτόν.”*. Οι άγγελοι που υπερίπταντο πάνω από τον τόπο της σταύρωσης του Χριστού, αγανάκτησαν όταν οι ηγέτες του λαού τον ενέπαιζαν λέγοντας ότι αν είναι ο Υιός του Θεού ας σώσει τον εαυτό του. Επιθυμούσαν να κατέβουν εκεί και να σώσουν τον Ιησού και να τον ελευθερώσουν, όμως δεν τους επετράπη. Ο αντικειμενικός σκοπός της αποστολής Του είχε σχεδόν επιτευχθεί. Καθώς ο Ιησούς κρεμόταν από το σταυρό αυτές τις φοβερές ώρες της αγωνίας, δεν ξέχασε τη μητέρα Του. Δεν μπορούσε να μείνει μακριά από τον τόπο του μαρτυρίου. Το τελευταίο μάθημα του Ιησού ήταν μάθημα συμπόνιας και ανθρωπιάς. Κοίταζε προς τη μητέρα Του που η καρδιά της ήταν έτοιμη να εκραγεί από τη θλίψη και μετά στον αγαπημένο Του μαθητή Ιωάννη. Είπε στην μητέρα Του, *“Γυναίκα, να! ο γιος σου. Έπειτα, λέει στον μαθητή: **Να! η μητέρα σου.** Και από την ώρα εκείνη ο μαθητής την πήρε στο σπίτι του.”*

Ο Ιησούς δίδαξε μέσα στην αγωνία Του, όμως τον πρόσβαλλαν ακόμη περισσότερο δίνοντάς Του ξύδι για να πιεί. Οι άγγελοι παρακολουθούσαν την τρομερή σκηνή της σταύρωσης του αγαπητού τους αρχηγού μέχρι το σημείο που δεν μπορούσαν άλλο και αναγκάστηκαν να καλύψουν τα πρόσωπά τους από το θέαμα. Ο ήλιος αρνήθηκε να κοιτάξει πάνω από την τρομερή σκηνή. Ο Ιησούς φώναξε με δυνατή φωνή που έπληξε με τρόμο της καρδιάς των δολοφόνων Του, *“Τελείωσε.”*. Τότε το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω, η γη σειστήκε και οι πέτρες σχίστηκαν. Πάνω στη γη έγινε μεγάλο σκοτάδι. Όταν ο Ιησούς πέθανε, η τελευταία ελπίδα των μαθητών φάνηκε να εξανεμίζεται. Πολλοί από εκείνους που τον ακολουθούσαν, έγιναν μάρτυρες της σκηνής των παθών και του θανάτου Του και το ποτήρι της θλίψης τους ήταν γεμάτο.

Ο Σατανάς δεν θριάμβευσε τότε όπως έκανε πριν. Ηλπίζε ότι θα μπορούσε να διαλύσει το σχέδιο της σωτηρίας, αυτό όμως είχε βαθιά θεμέλια. Και τώρα με τον θάνατο του Ιησού, γνώριζε ότι έπρεπε τελικώς να πεθάνει και ότι το βασίλειό του θα αφαιρείτο από αυτόν και θα δινόταν στον Ιησού. Έκανε συμβούλιο με τους αγγέλους του. Δεν μπόρεσε να επιτύχει τίποτα απέναντι στον Υιό του Θεού και τώρα θα έπρεπε να αυξήσουν τις προσπάθειες, την πανουργία και τη δύναμή τους απέναντι σε εκείνους που ακολουθούν τον Ιησού. Έπρεπε τώρα να αποτρέψουν όσους μπορούσαν από το να δεχθούν τη σωτηρία την εξαγορασμένη γι αυτούς από τον Ιησού. Με αυτόν τον τρόπο, ο Σατανάς θα μπορούσε να εξακολουθήσει να εργάζεται ενάντια στην διακυβέρνηση του Θεού. Θα ήταν επίσης για το δικό του συμφέρον να κρατήσει όσους μπορούσε μακριά από τον Ιησού. Αυτό διότι τα αμαρτήματα όσων λυτρωθούν με το αίμα του Χριστού και νικήσουν, θα τοποθετηθούν τελικώς πάνω στον πρωτεργάτη της αμαρτίας, τον διάβολο, τα οποία και θα πρέπει να βαστάζει ενώ αυτοί οι οποίοι δεν δεχθούν την σωτηρία διαμέσου του Ιησού θα βαστάζουν τις δικές τους αμαρτίες.

Η ζωή του Ιησού ήταν χωρίς κοσμικά μεγαλεία ή υπερβολική προβολή. Η ταπεινή, γεμάτη αυταπάρνηση ζωή Του βρισκόταν σε πλήρη αντίθεση με τις ζωές των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων που αγαπούσαν τις ανέσεις και την κοσμική δόξα και η αυστηρή και άγια ζωή του Ιησού ήταν μια συνεχής αποδοκιμασία γι αυτούς εξαιτίας των αμαρτιών τους. Τον περιφρονούσαν για την ταπεινότητα, αγιότητα και καθαρότητά Του. Εκείνοι όμως που τον περιφρόνησαν εδώ, θα τον δουν μια μέρα μέσα στο μεγαλείο του ουρανού και την απaráμιλλη δόξα του Πατέρα Του. Στην αίθουσα της δίκης ήταν περικυκλωμένος από τους εχθρούς Του οι οποίοι διγούσαν για το αίμα Του, αυτοί οι σκληροί όμως που είπαν *«το αίμα Του πάνω μας και στα παιδιά μας»*, θα τον ατενίσουν ξανά ως ένδοξο Βασιλιά. Ολη η δύναμη του ουρανού θα τον

συνοδεύσει στον δρόμο Του με ύμνους νίκης, μεγαλειότητας και δύναμης προς Αυτόν που αν και σφαγιάστηκε, ζει ξανά ως ισχυρός νικητής. Φτωχοί, αδύναμοι, άθλιοι άνθρωποι έφτυσαν στο πρόσωπο του Βασιλιά της δόξας ενώ την ίδια στιγμή μια κραυγή βίαιου θριάμβου ακούστηκε μετά την εξευτελιστική προσβολή. Παραμόρφωσαν εκείνο το πρόσωπο με χτυπήματα και με τέτοια αγριότητα που όλος ο ουρανός θαύμασε. Θα ξαναδούν εκείνο το πρόσωπο, λαμπρό όπως ο ήλιος στο μεσουράνημα και θα ζητήσουν να κρυφτούν από αυτό. Αντί για αυτήν την κραυγή του βίαιου θριάμβου, θα θρηνήσουν με τρόπο εξαιτίας Του. Ο Ιησούς θα παρουσιάσει τα σημάδια της σταύρωσής Του. Τα σημάδια αυτά θα τα φέρει για πάντα. Κάθε σημάδι από τα καρφιά, θα διηγείται την ιστορία της θαυμαστής λύτρωσης του ανθρώπου και την πανάκριβη τιμή με την οποία εξαγοράστηκε. Οι ίδιοι οι άνδρες που έσπρωξαν το δόρυ στην πλευρά του Κυρίου της ζωής, θα δουν το σημάδι του δόρατος τους και θα θρηνήσουν με βαθιά αγωνία το ρόλο που έπαιξαν στην παραμόρφωση του σώματός Του. Οι δολοφόνοι Του ήταν πολύ ενοχλημένοι με την επιγραφή «**Βασιλεύς των Ιουδαίων**» που τοποθετήθηκε πάνω στον σταυρό πάνω από την κεφαλή Του. Τότε όμως θα είναι υποχρεωμένοι να τον δουν με τη δόξα Του και τη βασιλική Του δύναμη. Θα κοιτάξουν προς το ιμάτιο Του και στον μηρό Του που θα είναι γραμμένο με ζωντανά γράμματα «**Βασιλεύς Βασιλέων και Κύριος Κυρίων**». Φώναζαν προς Αυτόν κοροϊδευτικά ενώ κρεμόταν από τον σταυρό, ας κατέβει ο Χριστός ο Βασιλιάς του Ισραήλ από τον σταυρό ώστε να δούμε και να πιστέψουμε. Θα τον κοιτάξουν τότε να έχει βασιλική δύναμη και εξουσία. Δεν θα απαιτήσουν τότε καμία απόδειξη ότι είναι ο Βασιλιάς του Ισραήλ, αλλά καθώς θα είναι συγκλονισμένοι από τη μεγαλειότητά Του και την απaráμιλλη δόξα Του, θα υποχρεωθούν να παραδεχθούν «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.».

Το τράνταγμα της γης, το σχίσμο των βράχων, το σκοτάδι που έπεσε πάνω στη γη και η ηχηρή και δυνατή κραυγή του Ιησού «**Τελείωσε**» καθώς παρέδιδε τη ζωή Του, προβλημάτισε τους εχθρούς Του και έκανε τους δολοφόνους Του να τρέμουν. Οι μαθητές θαύμασαν αυτά τα μοναδικά σημεία, οι ελπίδες τους όμως είχαν όλες εξανεμιστεί. Φοβούνταν ότι οι Ιουδαίοι θα ζητούσαν να τους θανατώσουν και αυτούς. Σκέφτηκαν ότι τέτοιο μίσος απέναντι στον Υιό του Θεού δεν θα σταματούσε εκεί να εκδηλώνεται. Με θλίψη πέρασαν οι μαθητές πολλές μοναχικές ώρες, θρηνώντας μέσα στην απογοήτευσή τους. Περιμέναν ότι θα βασίλευε σαν ένας κοσμικός βασιλιάς, οι ελπίδες τους όμως πέθαναν μαζί με τον Ιησού. Μέσα στη θλίψη και την απογοήτευσή τους αμφέβαλλαν μήπως τυχόν ο Ιησούς τους είχε εξαπατήσει. Η μητέρα Του ταπεινώθηκε και ακόμα και η πίστη της ταλαντεύτηκε αν πράγματι ήταν ο Μεσσίας.

Παρά την απογοήτευσή των ελπίδων τους σχετικά με τον Ιησού, οι απόστολοι τον αγαπούσαν και σεβάστηκαν και τίμησαν το σώμα Του, δεν γνώριζαν όμως πως να το αποκτήσουν. Ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, ένας αξιοτίμος βουλευτής, είχε επιρροή και ήταν ένας από τους αληθινούς μαθητές του Ιησού. Πήγε ιδιωτικά αν και με πολύ θάρρος προς τον Πιλάτο και τον ikέτευσε για το σώμα Του. Δεν τόλμησε να πάει ανοιχτά επειδή το μίσος των Ιουδαίων ήταν τόσο μεγάλο που οι μαθητές φοβούνταν ότι θα προσπαθούσαν να εμποδίσουν το σώμα του Ιησού να ταφεί με τιμή. Ο Πιλάτος ικανοποίησε το αίτημά του και καθώς αποκαθήλωσαν το σώμα του Ιησού από τον σταυρό, οι θλίψεις τους ανανεώθηκαν και θρήνησαν για τις χαμένες ελπίδες τους με βαθιά αγωνία. Τύλιξαν το σώμα του Ιησού με λεπτό λινό και ο Ιωσήφ τον έβαλε μέσα στο δικό του καινούργιο μνήμα. Οι γυναίκες που ήταν ταπεινές ακόλουθοί Του ενόσω ζούσε εξακολούθησαν να βρίσκονται κοντά Του και μετά τον θάνατό Του και δεν τον άφηναν μέχρις ότου δουν το άγιο σώμα Του να τοποθετείται μέσα στο μνήμα και μια πέτρα μεγάλου βάρους να κυλιέται στην πόρτα, μη τυχόν και οι εχθροί Του επιδιώξουν να πάρουν το σώμα Του. Δεν χρειάζονταν όμως να φοβούνται διότι είδα μια μεγάλη ομάδα αγγέλων να παρακολουθούν με ανυπολόγιστο ενδιαφέρον τον τόπο ανάπαυσης του Ιησού. Φρουρούσαν το μνήμα περιμένοντας ένθερμα την εντολή να κάνουν το μέρος τους ελευθερώνοντας τον Βασιλιά της δόξας από το σπίτι της φυλακής Του.

Οι δολοφόνοι του Χριστού, φοβήθηκαν ότι θα μπορούσε να επιστρέψει στη ζωή και να τους ξεφύγει. Ικέτευσαν τον Πιλάτο να βάλει φρουρά στο μνήμα μέχρι την τρίτη ημέρα. Ο Πιλάτος τους έδωσε ένοπλους στρατιώτες να φυλάνε το μνήμα. σφραγίζοντας την πέτρα στην

πόρτα μήπως και οι μαθητές Του τον κλέψουν από εκεί και πουν οτι αναστήθηκε από τους νεκρούς.

Δες Ματθαίος 21:1-11, 27:32-66; Μάρκος 15:21-47; Λουκάς 23:26-56; Ιωάννης 19:17-42; Αποκάλυψη 19:11-16

10 Η Ανάσταση του Χριστού

Οι μαθητές το Σάββατο κατάπαυσαν θρηνώντας τον θάνατο του Κυρίου τους την ώρα που και ο Βασιλιάς της δόξας αναπαυόταν στο μνήμα. Η νύχτα άρχισε σιγά-σιγά να σπάει και ενώ ήταν ακόμη σκοτάδι οι άγγελοι που υπερίπταντο πάνω από το μνήμα γνώριζαν οτι η ώρα για την απελευθέρωση του αγαπητού Υιού του Θεού και αγαπητού τους αρχηγού είχε σχεδόν φθάσει. Καθώς περίμεναν συναισθηματικά φορτισμένοι την ώρα του θριάμβου, ένας ισχυρός άγγελος έφθασε πετώντας με ταχύτητα από τον ουρανό. Το πρόσωπό του ήταν σαν την αστραπή και τα μάτια του άσπρα σαν το χιόνι. Το φως του διέλυσε το σκοτάδι στο πέραςμά του και έκανε τους πονηρούς αγγέλους, που είχαν ζητήσει θριαμβευτικά το σώμα του Ιησού, να σκορπιστούν με τρόπο από τη λαμπρότητα και τη δόξα. Μια ομάδα αγγέλων που είχαν δει τη σκηνή του εξευτελισμού του Ιησού και φύλαγαν το άγιο μνήμα Του, ενώθηκε με τον άγγελο από τον ουρανό και κατέβηκαν μαζί στο μνήμα. Η γη άρχισε να τρέμει καθώς πλησίαζαν και έγινε ένας μεγάλος σεισμός. Ο ισχυρός άγγελος έπιασε την πέτρα και γρήγορα την κύλησε μακριά από την πόρτα του μνήματος και κάθισε πάνω της.

Τρομακτικός φόβος κατέλαβε τη φρουρά. Που πήγε τώρα η δύναμή τους να φυλάξουν το σώμα του Ιησού; Δεν μπορούσαν να σκεφτούν ούτε το καθήκον τους, ούτε τους μαθητές μήπως τον κλέψουν. Εμειναν έκπληκτοι και φοβισμένοι καθώς το υπέρλαμπρο φως των αγγέλων φώτιζε γύρω τους πιο πολύ και από τον ήλιο. Η ρωμαϊκή φρουρά είδε τους αγγέλους και έπεσαν σαν νεκροί στο έδαφος. Ένας άγγελος κύλησε θριαμβευτικά την πέτρα και με καθαρή και δυνατή φωνή, φώναξε «Εσύ Υιέ του Θεού! Ο Πατέρας Σου σε καλεί! Βγες έξω!». Ο θάνατος δεν μπορούσε πλέον να κυριαρχήσει πάνω Του. Ο Ιησούς ηγέρθη από τους νεκρούς. Ο άλλος άγγελος εισήλθε μέσα στο μνήμα και καθώς ο Ιησούς ηγείρετο θριαμβευτικά, ξετύλιξε το ληνό το οποίο ήταν γύρω από την κεφαλή Του και ο Ιησούς πορεύθηκε ως νικηφόρος κατακτητής. Η ομάδα των αγγέλων παρακολουθούσε τη σκηνή με δέος. Καθώς ο Ιησούς περπάτησε μακριά από το μνήμα με μεγαλειότητα, οι λαμπροί αυτοί άγγελοι υποκλίθηκαν μέχρι το έδαφος και τον προσκύνησαν. Στην συνέχεια τον εξύμνησαν με ύμνους νίκης και θριάμβου, ο θάνατος δεν μπορούσε άλλο να τον κρατήσει αιχμάλωτο. Ο Σατανάς δεν θριάμβευσε τώρα. Οι άγγελοι του διασκορπίστηκαν μπροστά στο λαμπρό, διαπεραστικό φως των ουράνιων αγγέλων. Με πικρία παραπονέθηκαν στον βασιλιά τους, οτι η λεία τους αρπάχτηκε από αυτούς βίαια και οτι Αυτός που τόσο μισούσαν είχε εγερθεί από τους νεκρούς.

Ο Σατανάς και οι άγγελοί του είχαν απολαύσει μια μικρή στιγμή θριάμβου όταν η δύναμή τους πάνω στον εκπεσόντα άνθρωπο έκανε τον Κύριο της ζωής να κείται στον τάφο, ήταν όμως σύντομος ο κολασμένος τους θρίαμβος. Διότι καθώς ο Ιησούς περπάτησε έξω από το σπίτι της φυλακής Του ως μεγαλοπρεπής κατακτητής, ο Σατανάς γνώριζε οτι μετά από ένα διάστημα έπρεπε να πεθάνει και το βασίλειό του να περάσει σε Αυτόν που είχε το νόμιμο δικαίωμα. Οδύρθηκε και οργίστηκε οτι παρά τις προσπάθειες και τη δύναμή του, ο Ιησούς όχι μόνο δεν είχε νικηθεί αλλά είχε ανοίξει την οδό της σωτηρίας του ανθρώπου ώστε οποιοσδήποτε μπορούσε να περπατήσει σε αυτήν και να σωθεί.

Για ένα μικρό διάστημα ο Σατανάς φαινόταν λυπημένος και έδειχνε δυσφορία. Έκανε συμβούλιο με τους αγγέλους του για να σκεφτούν με τι θα καταπιαστούν στη συνέχεια ώστε να εργαστούν ενάντια στην κυβέρνηση του Θεού. Είπε ο Σατανάς, πρέπει να βιαστείτε να πάτε

στους αρχιερείς και στους πρεσβύτερους. Καταφέραμε να τους εξαπατήσουμε, να τυφλώσουμε τα μάτια τους και να σκληρύνουμε τις καρδιές τους ενάντια στον Ιησού. Τους κάναμε να πιστέψουν ότι ήταν ένας πλάνος. Η ρωμαϊκή φρουρά θα μεταφέρει τα άσχημα νέα ότι ο Χριστός αναστήθηκε. Οδηγήσαμε τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους να μισήσουν τον Ιησού και να τον δολοφονήσουν. Δώστε τους τώρα να το αντιληφθούν καλά ότι, αφού αυτοί είναι οι δολοφόνοι Του, αν μαθευτεί ότι ο Ιησούς αναστήθηκε, θα θανατωθούν δια λιθοβολισμού από τον λαό διότι σκότωσαν έναν αθώο άνθρωπο.

Είδα την ρωμαϊκή φρουρά ότι όταν η ομάδα των αγγέλων επέστρεψε πίσω στον ουρανό και μαζί τους το φως και η δόξα, σηκώθηκαν για να δουν αν ήταν ασφαλές γι αυτούς να ερευνήσουν τον χώρο. Γέμισαν με έκπληξη όταν είδαν τη μεγάλη πέτρα να έχει κυλήσει μακριά από την πόρτα του μνήματος και ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί. Εσπευσαν να πάνε στους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους και τους εξιστόρησαν όλα τα θαυμάσια που είχαν δει και όταν αυτοί οι δολοφόνοι άκουσαν την αναφορά αυτή τα πρόσωπά τους έγιναν χλωμά. Τρόμος τους κυρίεψε με αυτά που είχαν κάνει. Συνειδητοποίησαν ότι αν η αναφορά ήταν σωστή, αυτοί ήταν χαμένοι. Για λίγο κοιτούσαν αποσβολωμένοι ο ένας τον άλλον σιωπηλά μη γνωρίζοντας τι έπρεπε να πουν ή να κάνουν. Είχαν τοποθετήσει τους εαυτούς τους σε μια θέση που αν πίστευαν κάτι τέτοιο θα συνεργούσε στην ατομική καταδίκη τους. Αποσύρθηκαν για να συσκεφθούν κατ' ιδίαν και να δουν τι έπρεπε να κάνουν. Συμφώνησαν ότι αν μαθευόταν ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί και γινόταν γνωστή η αναφορά της θαυμαστής δόξας που έκανε τους φρουρούς να πέσουν κάτω σαν νεκροί, ο λαός σίγουρα θα εξοργιζόταν και θα τους σκότωναν. Αποφάσισαν να δωροδοκήσουν τους στρατιώτες ώστε να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Τους πρόσφεραν πολλά χρήματα λέγοντάς τους *“Πείτε ότι: Οι μαθητές του, που ήρθαν μέσα στη νύχτα, τον έκλεψαν, ενώ εμείς κοιμόμασταν”*. Όταν ο φρουρός ρώτησε τι θα γίνει με αυτούς αν πουν ότι κοιμόντουσαν στο πόστο τους, οι αρχιερείς και οι γραμματείς απάντησαν ότι θα έπειθαν τον ηγεμόνα και θα τους έσωζαν. Οι ρωμαίοι φρουροί, χάριν των χρημάτων, πούλησαν την τιμή τους και συμφώνησαν να ακολουθήσουν την οδηγία των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων.

Όταν ο Ιησούς κρεμόταν στον σταυρό και φώναζε *«Τελείωσε»*, τα βράχια σχίστηκαν, η γη σείστηκε και κάποιοι από τους τάφους άνοιξαν, διότι όταν ο Ιησούς ηγέρθη εκ νεκρών και νίκησε τον θάνατο και τον τάφο, όταν περπάτησε έξω από το σπίτι της φυλακής Του ως θριαμβεύων κατακτητής, ενώ ακόμα η γη τρίκλιζε και σείονταν και η εξαιρετική δόξα του ουρανού συγκεντρώθηκε γύρω από την άγια τοποθεσία υπακούοντας στο κάλεσμά Του, πολλοί από τους δίκαιους νεκρούς σηκώθηκαν ως μάρτυρες της ανάστασής Του. Αυτοί οι άγιοι που είχαν το προνόμιο να αναστηθούν, σηκώθηκαν με δόξα. Ήταν λίγοι εκλεκτοί και άγιοι άνθρωποι προερχόμενοι από όλες τις γενιές από τη δημιουργία μέχρι ακόμα και τις ημέρες του Χριστού. Ενώ οι αρχιερείς και πρεσβύτεροι προσπαθούσαν να συγκαλύψουν την ανάσταση του Χριστού, ο Θεός επέλεξε να αναστήσει από τους νεκρούς μια ομάδα, για να γίνουν μάρτυρες ότι ο Ιησούς αναστήθηκε και να διακηρύξουν τη δόξα Του.

Οι άνθρωποι που αναστήθηκαν είχαν μεταξύ τους διαφορετικό παράστημα και μορφή. Πληροφορήθηκα ότι οι κάτοικοι της γης ακολουθούσαν μια εκφυλιστική πορεία χάνοντας δύναμη και ωραιότητα. Ο Σατανάς είχε την δύναμη της αρρώστιας και του θανάτου και σε κάθε γενιά η κατάρα ήταν περισσότερο ορατή και η δύναμη του Σατανά πιο ξεκάθαρη. Κάποιοι από αυτούς που αναστήθηκαν είχαν πιο ευγενική εμφάνιση και μορφή από τους άλλους. Πληροφορήθηκα ότι αυτοί που ζούσαν στις ημέρες του Νώε και του Αβραάμ έμοιαζαν περισσότερο με αγγέλους στη μορφή, στην ωραιότητα και στη δύναμη. Κάθε νέα γενιά γινόταν ολοένα και πιο αδύναμη, πιο επιρρεπής στις αρρώστιες και οι ζωές τους ήταν μικρότερες σε διάρκεια. Ο Σατανάς μάθαινε πως να παρενοχλεί τους ανθρώπους και πως να υποβιβάζει την ανθρώπινη φυλή.

Οι άγιοι αυτοί άνθρωποι που αναστήθηκαν μετά την ανάσταση του Ιησού εμφανίστηκαν σε πολλούς λέγοντας τους ότι η θυσία για τον άνθρωπο πραγματοποιήθηκε και ότι ο Ιησούς που σταυρώθηκε από τους Ιουδαίους, αναστήθηκε από τους νεκρούς και πρόσθεσαν *«και εμείς αναστηθήκαμε μαζί Του»*. Εφεραν τη μαρτυρία ότι διαμέσου της μεγάλης Του δύναμης είχαν

σηκωθεί από τους τάφους τους. Παρ' όλες τις ψευδείς αναφορές που κυκλοφορούσαν, το γεγονός δεν ήταν δυνατό να συγκαλυφθεί από τον Σατανά, τους αγγέλους του ή τους αρχιερείς, διότι η άγια αυτή ομάδα που είχε εξέλθει από τους τάφους, διέδωσε τα υπέροχα, χαρούμενα νέα ενώ παράλληλα ο Ιησούς εμφανίστηκε στους θλιμμένους, αποκαρδιωμένους μαθητές Του, διαλύοντας τους φόβους τους και δίνοντάς τους μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση.

Καθώς τα νέα διαδίδονταν από χωριό σε χωριό και από πόλη σε πόλη, οι Ιουδαίοι, με τη σειρά τους, άρχισαν να φοβούνται για τις ζωές τους και συγκάλυψαν το μίσος που έτρεφαν για τους μαθητές. Η μόνη τους ελπίδα ήταν να διαδώσουν τη δική τους ψευδή αναφορά. Αυτοί οι οποίοι επιθυμούσαν το ψέμα να είναι αλήθεια, το πίστεψαν. Ο Πιλάτος έτρεμε. Πίστεψε στην ισχυρή μαρτυρία που δόθηκε ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί από τους νεκρούς και σήκωσε και πολλούς άλλους μαζί Του, και η ειρήνη μέσα του τον εγκατέλειψε για πάντα. Εξαιτίας της κοσμικής δόξας, του φόβου ότι θα έχανε την εξουσία και τη ζωή του, παρέδωσε τον Ιησού να πεθάνει. Ήταν πλέον πλήρως πεπεισμένος ότι δεν ήταν ένας απλός αθώος άνθρωπος για το αίμα του οποίου ήταν ένοχος, αλλά ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Δυστυχισμένη ήταν η ζωή του Πιλάτου, δυστυχισμένη μέχρι το τέλος της. Απελπισία και αγωνία θρυμμάτιζαν κάθε συναίσθημα ελπίδας ή χαράς. Αρνήθηκε κάθε παρηγοριά και γνώρισε έναν ατιμωτικό θάνατο.

Η καρδιά του Ηρώδη σκληρύνθηκε ακόμα περισσότερο και όταν έμαθε τα νέα της ανάστασης του Ιησού δεν ανησύχησε πολύ. Αφαίρεσε τη ζωή του Ιακώβου και όταν είδε ότι αυτό ευχαρίστησε τους Ιουδαίους, έπιασε και τον Πέτρο με σκοπό να τον θανατώσει. Ο Θεός όμως είχε προετοιμάσει έργο για τον Πέτρο και έστειλε ένα άγγελό Του και τον ελευθέρωσε. Η κρίση έπεσε και στον Ηρώδη. Ο Θεός τον χτύπησε μπροστά σε ένα μεγάλο πλήθος καθώς εξύψωνε τον εαυτό του ενώπιόν τους, και πέθανε με ένα φριχτό θάνατο.

Νωρίς το πρωί, πριν ακόμα χαράξει, οι άγιες γυναίκες ήρθαν στο μνήμα φέρνοντας ευωδιαστά αρώματα για να λούσουν το σώμα του Ιησού, και ιδού, είδαν τη βαριά πέτρα να έχει κυλήσει μακριά από την πόρτα του μνήματος και το σώμα του Ιησού να μην βρίσκεται εκεί. Οι καρδιές τους δοκίμασαν μεγάλη απογοήτευση και φοβήθηκαν ότι οι εχθροί τους είχαν πάρει το σώμα. Και ιδού, δυο άγγελοι ενδεδυμένοι λευκά στέκονταν δίπλα τους με πρόσωπα λαμπρά και αστραφτερά. Κατανοούσαν την αποστολή των αγίων αυτών γυναικών και αμέσως είπαν σε αυτές ότι αναζητούσαν τον Ιησού αλλά δεν ήταν εκεί διότι είχε αναστηθεί και ότι μπορούσαν να κοιτάξουν και το μέρος που εκείτο. Τους είπαν να πάνε να το πουν στους μαθητές Του και ότι θα πήγαινε πριν από αυτούς στη Γαλιλαία. Οι γυναίκες όμως φοβήθηκαν και έμεινα έκπληκτες. Πήγαν βιαστικά στους μαθητές που θρηνούσαν και δεν μπορούσαν να παρηγορηθούν διότι ο Κύριός τους είχε σταυρωθεί και τους διηγήθηκαν βιαστικά τα όσα είδαν και άκουσαν. Οι μαθητές δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι είχε αναστηθεί, έτρεξαν όμως μαζί με τις γυναίκες που τους έδωσαν την αναφορά προς το μνήμα και είδαν ότι ο Ιησούς δεν ήταν εκεί. Αν και ήταν εκεί τα λινά μιάτια Του, δεν μπορούσαν όμως να πιστέψουν τα καλά νέα ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί εκ νεκρών. Γύρισαν πίσω θαυμάζοντας με όσα είδαν και με την αναφορά που τους μετέφεραν οι γυναίκες. Η Μαρία όμως επέλεξε να παραμείνει στο χώρο του μνήματος συλλογίζόμενη τα όσα είδε, νιώθοντας απογοήτευση, σκεπτόμενη ότι ίσως και να είχε εξαπατηθεί. Ενοιωθε ότι την περίμεναν νέες δοκιμασίες. Η θλίψη της αναζωπυρώθηκε και ξέσπασε σε πικρό κλάμα. Εσκυψε ξανά για να κοιτάξει προς το μνήμα και είδε δύο αγγέλους ενδεδυμένους λευκά. Οι μορφές τους ήταν λαμπρές και αστραφτερές. Ο ένας καθόταν στην κεφαλή και ο άλλος στα πόδια του τόπου όπου ο Ιησούς εκείτο. Μίλησαν σ' αυτήν με τρυφερότητα και την ρώτησαν γιατί έκλαιγε. Απάντησε, *“Επειδή, σήκωσαν τον Κύριό μου, και δεν ξέρω πού τον έβαλαν.”*

Καθώς γύρισε από το μνήμα, είδε τον Ιησού όρθιο δίπλα σ' αυτήν, εκείνη όμως δεν τον αναγνώρισε. Ο Ιησούς μίλησε με συμπάθεια στη Μαρία, την ρώτησε για την αιτία της θλίψης της και ποιον ζητούσε. Εκείνη νόμισε ότι ήταν ο κηπουρός και τον ικέτευσε να της πεί αν εκείνος είχε πάρει τον Κύριό της και που τον είχε βάλει και θα τον έπερνε μαζί της. Ο Ιησούς της μίλησε με τη δική Του ουράνια φωνή και είπε, *“Μαρία”*. Ήταν εξοικειωμένη με τον τόνο εκείνης της αγαπητής φωνής και απάντησε γρήγορα *“Δάσκαλε!”* και με χαρά επιχείρησε να τον αγκαλιάσει. Ο Ιησούς όμως έκανε πίσω λέγοντας, *“Μη με αγγίζεις· επειδή, δεν ανέβηκα ακόμα προς τον*

Πατέρα μου· αλλά, πήγαινε στους αδελφούς μου, και πες τους: Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.” Με χαρά έσπευσε προς τους μαθητές με τα καλά νέα. Ο Ιησούς ανέβηκε γρήγορα προς το Πατέρα Του για να ακούσει από τα χείλη Του οτι η θυσία Του έγινε αποδεκτή και οτι τα είχε όλα πράξει ορθά και για να παραλάβει από τον Πατέρα Του όλη την εξουσία πάνω στον ουρανό και τη γη.

Οι άγγελοι σαν νέφος περικύκλωσαν τον Υιό του Θεού και έκαναν τις αιώνιες πύλες να σηκωθούν ψηλά ώστε ο Βασιλιάς της δόξας να εισέλθει. Είδα οτι όσο ο Ιησούς ήταν μαζί με τη λαμπρή αυτή ομάδα αγγέλων στην παρουσία του Πατέρα Του και τον περιέβαλλε η εξαιρετική δόξα Του, δεν ξέχασε τους φτωχούς μαθητές Του στη γη, αλλά έλαβε δύναμη από τον Πατέρα Του ώστε να την στείλει σε αυτούς και όσο βρισκόταν μαζί τους να τους μεταδώσει αυτή τη δύναμη. Την ίδια μέρα επέστρεψε και εμφανίστηκε στους μαθητές Του. Τους επέτρεψε ακόμα και να τον αγγίξουν διότι είχε ανέβει προς τον Πατέρα και είχε παραλάβει δύναμη.

Όταν όμως συνέβησαν αυτά ο Θωμάς δεν ήταν παρών. Δεν μπορούσε να δεχτεί την αναφορά των μαθητών με ταπεινότητα, αλλά τους διαβεβαίωσε με αυτοπεποίθηση οτι δεν θα πίστευε αν δεν έθετε τα χέρια του υπό των τύπων των ήλων και το χέρι του στο σημείο που τρύπησε το δόρυ. Σε αυτό έδειξε ολιγοπιστία προς τους αδελφούς του. Αν όλοι ζητούσαν τα ίδια τεκμήρια, ελάχιστοι θα δέχονταν τον Ιησού και θα πίστευαν στην ανάστασή Του. Αυτό όμως ήταν το θέλημα του Θεού, η αναφορά των αποστόλων να πάει από τον έναν στον άλλον και πολλοί να την δέχονταν ακούγοντας της από τα χείλη εκείνων που είδαν και άκουσαν. Ο Θεός δεν ήταν ικανοποιημένος με τέτοια ολιγοπιστία. Και όταν ο Ιησούς συνάντησε ξανά τους μαθητές, ο Θωμάς ήταν μαζί τους. Την ώρα που κοίταζε προς τον Ιησού πίστεψε. Είχε όμως δηλώσει οτι δεν θα ήταν ικανοποιημένος χωρίς το τεκμήριο της αφής μαζί με την όψη και ο Ιησούς του έδωσε τις αποδείξεις που επιθυμούσε. Ο Θωμάς φώναξε, “*Ο Κύριος μου και ο Θεός μου*”. Ο Ιησούς επέπληξε τον Θωμά για την ολιγοπιστία του. Του είπε, “*Θωμά, επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν.*”.

Έτσι είδα οτι και αυτοί που δεν έζησαν την εμπειρία του μηνύματος του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου¹ θα πρέπει να τα δεχτούν από αυτούς που τα έζησαν και ακολούθησαν την πορεία διάδοσής τους. Είδα οτι και τα μηνύματα αυτά σταυρώθηκαν, όπως σταυρώθηκε και ο Ιησούς. Όπως οι μαθητές διακήρυζαν οτι δεν υπάρχει σωτηρία διαμέσου κανενός άλλου ονόματος υπό τον ουρανό, έτσι και οι δούλοι του Θεού με πίστη και θάρρος θα πρέπει να διακηρύξουν σε αυτούς που δέχονται ένα μέρος μόνο των αληθειών που συνδέονται με το μήνυμα του τρίτου αγγέλου² οτι πρέπει με χαρά να δεχτούν το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο μήνυμα, όπως ο Θεός τα έδωσε, ειδάλλως να μην έχουν καμία σχέση με το όλο θέμα.

Μου δείχθηκε οτι την ώρα που οι άγιες γυναίκες μετέφεραν την αναφορά οτι ο Ιησούς είχε αναστηθεί, η ρωμαϊκή φρουρά διέδιδε το ψέμα που είχε τεθεί στα χείλη τους από τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους, οτι οι μαθητές ήρθαν τη νύχτα όταν αυτοί κοιμούνταν και έκλεψαν το σώμα του Ιησού. Ο Σατανάς είχε βάλει αυτό το ψέμα στις καρδιές και τα στόματα των αρχιερέων και οι άνθρωποι ήταν έτοιμοι να δεχτούν τα λόγια αυτά. Ο Θεός όμως επιβεβαίωσε το ζήτημα αυτό και έθεσε το σημαντικό αυτό γεγονός, από το οποίο επικρέμεται η σωτηρία, πάνω από κάθε αμφιβολία και έτσι ήταν αδύνατον για τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους να το συγκαλύψουν. Μάρτυρες αναστήθηκαν από τους νεκρούς για να βεβαιώσουν την ανάσταση του Χριστού.

Ο Ιησούς παρέμεινε με τους μαθητές Του σαράντα ημέρες δίνοντάς τους μεγάλη χαρά στην καρδιά τους και τους εξήγησε με περισσότερες λεπτομέρειες τις αλήθειες της βασιλείας του Θεού. Τους ανέθεσε να γίνουν μάρτυρες των πραγμάτων που είχαν δει και ακούσει, των παθών Του, του θανάτου και της ανάστασής Του και του οτι είχε γίνει θυσία για την αμαρτία ώστε όλοι όσοι ήθελαν να μπορούν να έρθουν σ’ Αυτόν και να βρουν ζωή. Με ειλικρινή ευαισθησία τους είπε οτι επρόκειτο να διωχθούν και να βασανιστούν, θα έβρισκαν όμως ανακούφιση αναφερόμενοι στην εμπειρία τους και θυμούμενοι τους λόγους που τους μίλησε. Τους είπε οτι είχε υπερνικήσει τους πειρασμούς του διαβόλου κάνοντας εφικτή την νίκη αυτή διαμέσου δοκιμασιών και παθών και οτι ο Σατανάς δεν είχε πλέον καμία ισχύ πάνω Του αλλά θα έστρεφε

ευθέως τους πειρασμούς και τη δύναμή του εναντίον τους και εναντίον όλων εκείνων που θα πίστευαν στον όνομά Του. Τους είπε ότι θα μπορούσαν και εκείνοι να τον υπερνικήσουν όπως και Εκείνος. Ο Ιησούς έδωσε στους μαθητές Του την εξουσία να πραγματοποιούν θαύματα και τους είπε ότι αν και μοχθηροί άνθρωποι θα είχαν εξουσία πάνω στα σώματά τους, θα έστελνε κάποιες φορές τους αγγέλους Του για να τους ελευθερώσουν ώστε να μην χάσουν τις ζωές τους προτού εκπληρωθεί η αποστολή τους. Όταν ολοκληρωνόταν η μαρτυρία τους, μπορεί να χρειαζόταν να επισφραγίσουν την μαρτυρία την οποία είχαν φέρει με τις ζωές τους. Οι ανήσυχοι ακόλουθοί Του άκουσαν με χαρά τις διδασχές Του. Με ενθουσιασμό τρέφονταν με κάθε λέξη που έπεφτε από τα άγια χείλη Του. Γνώρισαν τότε πραγματικά ότι ήταν ο Σωτήρας του κόσμου. Κάθε λέξη αφομοιώνόταν μέσα στις καρδιές τους έχοντας ιδιαίτερη βαρύτητα και λυπήθηκαν πολύ που θα έπρεπε να αποχωριστούν τον ευλογημένο ουράνιο διδάσκαλο. Μετά από λίγο θα σταματούσαν να ακούν τα παρηγορητικά, ευλογημένα λόγια από τα χείλη Του. Και πάλι όμως οι καρδιές τους θερμάνθηκαν από αγάπη και μεγάλη χαρά καθώς ο Ιησούς τους είπε ότι θα έφευγε και θα προετοίμαζε οικήματα για αυτούς και θα ερχόταν ξανά για να τους παραλάβει για να είναι πάντα μαζί Του. Τους είπε ότι θα έστελνε τον Παράκλητο, το Άγιο Πνεύμα για να τους ευλογήσει και να τους οδηγήσει σε όλη την αλήθεια και σήκωσε ψηλά τα χέρια Του και τους ευλόγησε.

1. Δες Αποκάλυψη 14:6-8. Εξηγείται στα κεφ. 23 και 24 του βιβλίου αυτού..

2. Δες Αποκάλυψη 14:9-12. Εξηγείται στο κεφ. 28 του βιβλίου αυτού.

Δες Ματθαίος 27:52-53, κεφ.28; Μάρκος 16:1-18; Λουκάς 24:1-50; Ιωάννης κεφ.20; Πράξεις κεφ.12

11 Η Ανάληψη του Χριστού

Όλος ο ουρανός περίμενε την ώρα του θριάμβου, όταν ο Ιησούς θα ανέβαινε στον Πατέρα Του. Αγγελοι ήρθαν να παραλάβουν τον Βασιλιά της δόξας και να τον συνοδεύσουν θριαμβευτικά στον ουρανό. Όταν ο Ιησούς ευλόγησε τους μαθητές Του, χωρίστηκε από αυτούς και ανελήφθη. Κατά την ανοδική Του πορεία, τον ακολούθησε το πλήθος των αιχμαλώτων που σηκώθηκαν κατά την αναστάσή Του. Ένα πλήθος αγγελικών ομάδων παρακολουθούσε ενώ παράλληλα ένα αμέτρητο πλήθος αγγέλων περίμενε τον ερχομό Του. Καθώς ανέβαιναν προς την αγία πόλη, οι άγγελοι που συνόδευαν τον Ιησού φώναζαν “*Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.*”. Με αγαλλίαση οι άγγελοι που βρίσκονταν μέσα στην πόλη και περίμεναν τον ερχομό Του φώναζαν, “*Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας;*”. Οι άγγελοι που τον συνόδευαν απάντησαν θριαμβευτικά, “*Ο Κύριος ο κραταιός και ο δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός σε πόλεμο. Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.*”. Και πάλι η ομάδα των αγγέλων φώναζε, “*Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας;*”. Οι άγγελοι που το συνόδευαν με μελωδικό τόνο απάντησαν, “*Ο Κύριος των δυνάμεων· αυτός είναι ο Βασιλιάς τής δόξας.*”. Η ουράνια πομπή πέρασε μέσα στην πόλη. Τότε όλες οι αγγελικές δυνάμεις περικύκλωσαν τον Υιό του Θεού, τον μεγαλοπρεπή αρχηγό τους, και με βαθύτατη λατρεία προσκύνησαν τοποθετώντας τα αστραφτερά στέφανά τους στα πόδια Του. Αγγιζαν τότε τις χρυσές κιθάρες τους και με γλυκούς και μελωδικούς τόνους γέμισαν όλον τον ουρανό με την πλούσια μουσική τους και με τους ύμνους τους προς το Αρνίο που αν και εσφαγιάσθη, επανήλθε στη ζωή με μεγαλοσύνη και δόξα.

Στην συνέχεια είδα τους μαθητές καθώς ατένιζαν θλιμμένα προς τον ουρανό για να μην χάσουν την τελευταία εικόνα της ανάληψης του Κυρίου τους. Δύο άγγελοι ντυμένοι στα λευκά στέκονταν κοντά τους και τους είπαν, “*Άνδρες Γαλιλαίοι, γιατί στέκεστε κοιτάζοντας στον ουρανό;*

Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, θάρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό.”. Οι μαθητές και η μητέρα του Ιησού, είδαν την ανάληψη του Υιού του Θεού και πέρασαν τη νύχτα εκείνη συνομιλώντας για τα θαυμαστά έργα Του καθώς και για τα μυστήρια και ένδοξα συμβάντα που μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα είχαν συντελεστεί.

Ο Σατανάς έκανε συμβούλιο με τους αγγέλους του και με πικρό μίσος απέναντι στην διακυβέρνηση του Θεού, τους είπε ότι για όσο διάστημα θα διατηρούσε τη δύναμή και την εξουσία του πάνω στη γη, θα έπρεπε να δεκαπλασιάσουν τις προσπάθειές τους απέναντι σε αυτούς που ακολουθούν τον Ιησού. Αν και δεν κατόρθωσαν να πετύχουν τίποτα απέναντι στον Ιησού, θα έπρεπε να προκαλέσουν την πτώση αυτών που τον ακολουθούν και να συνεχίσουν το έργο αυτό σε κάθε γενεά ώστε να παγιδεύσουν αυτούς που θα πιστέψουν στον Ιησού, στην ανάστασή και στην ανάληψή Του. Ο Σατανάς είπε στους αγγέλους του ότι ο Ιησούς είχε δώσει στους μαθητές Του τη δύναμη να τους εκβάλλουν, να τους επιπλήτουν και να θεραπεύουν όσους εκείνοι βασανίζουν. Τότε οι άγγελοι του Σατανά εξήλθαν ως ωρυόμενοι λέοντες προσπαθώντας να καταστρέψουν όσους ακολουθούν τον Ιησού.

Δες Ψαλμοί 24:7-10, Πράξεις 1:1-11; Α΄ Πέτρου 5:8

12 Οι μαθητές του Χριστού

Οι μαθητές κήρυξαν για τον σταυρωμένο και αναστημένο Σωτήρα με μεγάλη δύναμη. Θεράπευαν τους αρρώστους, ενώ αποκαταστάθηκε ακόμα και ένας εκ γενετής χωλός και εισήλθε μαζί τους στον ναό, περπατώντας και πηδώντας και δοξάζοντας τον Θεό μπροστά σε όλον τον λαό. Τα νέα μαθεύτηκαν και πολλοί άνθρωποι άρχισαν να συνωστίζονται γύρω από τους μαθητές. Πολλοί άρχισαν να τρέχουν, θαυμάζοντας και μένοντας έκπληκτοι με τη θεραπεία που είχε συντελεσθεί.

Όταν πέθανε ο Ιησούς, οι αρχιερείς νόμισαν ότι θα σταματούσαν τα θαύματα που γίνονταν ανάμεσά τους, ότι ο ενθουσιασμός θα κόπαζε και ότι οι άνθρωποι θα γυρνούσαν ξανά πίσω στις ανθρώπινες παραδόσεις. Όμως, να, ανάμεσά τους, οι μαθητές άρχισαν να εκτελούν θαύματα και οι άνθρωποι να εκπλήττονται και να κοιτάζουν με θαυμασμό προς αυτούς. Ο Ιησούς είχε σταυρωθεί και έτσι αναρωτιόνταν που είχαν βρει οι μαθητές αυτή τη δύναμη. Όσο ζούσε πίστευαν ότι χορηγούσε στους μαθητές Του δύναμη και έτσι όταν πέθανε περίμεναν τα θαύματα αυτά να λάβουν τέλος. Ο Πέτρος κατάλαβε τον προβληματισμό τους και τους είπε, *“Άνδρες Ισραηλίτες, γιατί θαυμάζετε γι' αυτό; Ή, γιατί ατενίζετε σε μας, σαν, από δική μας δύναμη ή ευσέβεια, να κάναμε να περπατάει αυτός; Ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων μας, δόξασε τον Υιό του, τον Ιησού, που εσείς παραδώσατε, και τον αρνηθήκατε μπροστά στον Πιλάτο, ενώ εκείνος έκρινε να τον απολύσει. Εσείς, όμως, αρνηθήκατε τον άγιο και τον δίκαιο, και ζητήσατε να σας χαριστεί ένας άνδρας φονιάς. Ενώ, τον αρχηγό τής ζωής, τον θανατώσατε, τον οποίο ο Θεός ανέστησε από τους νεκρούς, για τον οποίο εμείς είμαστε μάρτυρες.”.* Ο Πέτρος τους διευκρίνισε ότι ήταν η πίστη στον Ιησού που προκάλεσε την τέλεια θεραπεία στον άνθρωπο που ήταν πρωτότερα χωλός.

Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι δεν μπορούσαν να αντέξουν τα λόγια αυτά. Επιασαν τους μαθητές και τους έθεσαν υπό περιορισμό. Χιλιάδες όμως επέστρεψαν και πίστεψαν στην ανάσταση και στην ανάληψη του Χριστού, ακούγοντας έναν και μόνο λόγο των μαθητών. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι ταραχθήκαν. Σφαγίασαν τον Ιησού έτσι ώστε τα μυαλά των ανθρώπων να στραφούν προς αυτούς, τώρα όμως το πράγμα έγινε χειρότερο από πριν. Κατηγορούνταν πλέον ανοιχτά από τους μαθητές ως οι δολοφόνοι του Υιού του Θεού και δεν

μπορούσαν να προβλέψουν μέχρι που θα έφταναν τα πράγματα και ποια θα ήταν η γνώμη των ανθρώπων γι αυτούς. Θα θανάτωναν με χαρά τους μαθητές όμως δεν το αποτολμούσαν επειδή φοβούνταν μήπως ο λαός τους λιθοβολούσε. Κάλεσαν τους μαθητές και τους έφεραν ενώπιον του συνεδρίου. Εκεί ήταν οι ίδιοι άνθρωποι που με θέρμη φώναζαν ζητώντας το αίμα του Δικαίου. Είχαν ακούσει την ατιμωτική άρνηση του Ιησού από τον Πέτρο, με αναθέματα και όρκους, όταν είχε κατηγορηθεί ότι ήταν ένας από τους μαθητές Του. Σκέφτηκαν να εκφοβίσουν τον Πέτρο, όμως εκείνος είχε πλέον επιστρέψει. Δόθηκε ευκαιρία τότε στον Πέτρο να εξυψώσει τον Ιησού. Κάποτε τον αρνήθηκε, μπορούσε όμως τώρα να αφαιρέσει το στίγμα εκείνης της βιαστικής, ατιμωτικής άρνησης και να τιμήσει το όνομα που είχε αρνηθεί. Κανένας φόβος ή δειλία δεν βασίλευε πλέον στην καρδιά του Πέτρου αλλά με άγιο θάρρος και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, με αφοβία διακήρυξε προς αυτούς ότι *“διαμέσου τού ονόματος του Ιησού Χριστού, του Ναζωραίου, που εσείς σταυρώσατε, τον οποίο ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, διαμέσου αυτού παραστέκεται αυτός μπροστά σας υγής. Αυτός είναι η πέτρα, που εξουθενώθηκε από σας τους οικοδομούντες, η οποία έγινε ακρογωνιαία πέτρα. Και δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.”*

Οι άνθρωποι έμειναν έκπληκτοι με την τόλμη του Πέτρου και του Ιωάννη. Κατάλαβαν ότι θα πρέπει να ήταν μαζί με τον Ιησού εξαιτίας της ευγενικής και ατρόμητης συμπεριφοράς τους που έμοιαζε με εκείνη του Ιησού όταν διωκόταν από τους δολοφόνους Του. Ο Ιησούς με μια θλιμμένη ματιά αποδοκίμασε τον Πέτρο μετά την άρνηση του και τώρα καθώς εκείνος ομολογεί με θάρρος τον Κύριο του, ο Πέτρος επιδοκιμάζεται και ευλογείται. Ως ένδειξη της επιδοκίμασίας αυτής, πληρώθηκε με το Αγιο Πνεύμα.

Οι αρχιερείς δεν τόλμησαν να εκδηλώσουν το μίσος που τους διακατείχε για τους αποστόλους. Τους διέταξαν να βγουν έξω από το συνέδριο και συσκέφθηκαν μεταξύ τους λέγοντας, *“Τι θα κάνουμε σ' αυτούς τούς ανθρώπους; Επειδή, ότι ένα αξιοσημείωτο θαύμα έγινε μεν διαμέσου αυτών, είναι φανερό σε όλους όσους κατοικούν στην Ιερουσαλήμ, και δεν μπορούμε να το αρνηθούμε”*. Φοβούνταν να επιτρέψουν αυτό το καλό έργο να εξαπλωθεί. Αν εξαπλωνόταν, η δύναμή τους θα χανόταν και θα εθεωρούντο ως οι δολοφόνοι του Ιησού. Το μόνο που τόλμησαν να κάνουν ήταν να τους απειλήσουν και να τους διατάξουν να μην ξαναμιλήσουν άλλο στο όνομα του Ιησού, ειδύλλως θα θανατώνονταν. Ο Πέτρος όμως δήλωσε με τόλμη ότι δεν μπορούσαν να μην ομιλούν για τα πράγματα που είδαν και άκουσαν.

Δια της δυνάμεως του Ιησού, οι μαθητές εξακολούθησαν να θεραπεύουν όλους τους βασανισμένους και τους ασθενείς που τους έφερναν μπροστά τους. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και ιδιαίτερα όσοι ασχολήθηκαν με αυτούς, ταραχθήκαν. Εκατοντάδες προστίθενταν καθημερινά κάτω από το έμβλημα του σταυρωμένου, αναστημένου και ανειλημμένου Σωτήρα. Εκλείσαν τους αποστόλους στο δεσμοκτήριο και ήλπισαν ότι ο ενθουσιασμός θα κόπαζε. Ο Σατανάς όπως και οι πονηροί άγγελοι θριάμβευσαν τότε, εστάλησαν όμως άγγελοι από τον Θεό και άνοιξαν τις πόρτες της φυλακής και αντίθετα από την εντολή των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, τους είπαν να πάνε μέσα στον ναό και να μιλήσουν τα ζωοποιά λόγια. Το συνέδριο συγκλήθηκε και έστειλαν να φέρουν τους κρατούμενους. Οι φύλακες άνοιξαν τις πόρτες του δεσμοτηρίου, οι κρατούμενοι όμως που αναζητούσαν δεν ήταν εκεί. Επέστρεψαν στους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους και τους είπαν, *“Το μεν δεσμοκτήριο το βρήκαμε κλεισμένο με κάθε ασφάλεια, και τους φύλακες να στέκονται έξω, μπροστά από τις θύρες· ανοίγοντας, όμως, δεν βρήκαμε μέσα κανέναν”*. Τότε ήρθε κάποιος και τους είπε, *“Δέστε, οι άνθρωποι, που τους είχατε βάλει στη φυλακή, στέκονται μέσα στο ιερό και διδάσκουν τον λαό”*. *“Τότε, πήγε ο στρατηγός μαζί με τους υπηρέτες, και τους έφερε, όχι με βία· επειδή, φοβόνταν τον λαό να μη λιθοβοληθούν. Και όταν τους έφεραν, τους έστησαν μέσα στο συνέδριο· και ο αρχιερέας τούς ρώτησε, λέγοντας: Δεν σας παραγγείλαμε ρητά να μη διδάσκετε σε τούτο το όνομα; Και δέστε, γεμίσατε την Ιερουσαλήμ από τη διδασκαλία σας, και θέλετε να φέρετε επάνω μας το αίμα αυτού τού ανθρώπου”*.

Ήσαν υποκριτές και αγαπούσαν τον έπαινο των ανθρώπων περισσότερο από την αγάπη

για τον Θεό. Οι καρδιές τους σκληρύνθηκαν ώστε ακόμα και οι θαυμαστές πράξεις των αποστόλων το μόνο που έκαναν ήταν να τους εξαγριώσουν. Γνώριζαν ότι αν οι μαθητές κήρυτταν τον Ιησού, την ανάσταση και την ανάληψή Του, αυτό θα έδενε την ενοχή πάνω τους και θα τους αναγόρευε ως δολοφόνους Του. Δεν ήταν πλέον πρόθυμοι να δεχθούν το αίμα του Ιησού όπως τόσο έντονα πρωτότερα φώναζαν, *“Το αίμα του ας είναι επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.”*

Οι απόστολοι δήλωσαν με τόλμη ότι θα έπρεπε να πειθαρχούν στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους. Είπε ο Πέτρος, *“Ο Θεός των πατέρων μας ανέστησε τον Ιησού, που εσείς θανατώσατε, αφού τον κρεμάσατε επάνω σε ξύλο. Αυτόν, ο Θεός τον ύψωσε με το δεξί του χέρι, αρχηγό και σωτήρα, για να δώσει μετάνοια στον Ισραήλ και άφεση αμαρτιών. Και εμείς είμαστε μάρτυρες του για τούτα τα λόγια, κι ακόμα το Άγιο Πνεύμα, που ο Θεός έδωσε σε όσους πειθαρχούν σ' αυτόν.”*. Τότε οι δολοφόνοι αυτοί εξαγριώθηκαν. Θέλησαν να βουτηξουν πάλι τα χέρια τους στο αίμα σκοτώνοντας τους αποστόλους. Ενώ σχεδίαζαν πως θα το πετύχαιναν αυτό, ένας άγγελος από τον Θεό εστάλη στον Γαμαλιήλ να ευαισθητοποιήσει την καρδιά του και να συμβουλέψει τους αρχιερείς και τους ηγεμόνες. Είπε ο Γαμαλιήλ, *“Και τώρα σας λέω, να απέχετε από τους ανθρώπους αυτούς, και να τους αφήσετε· επειδή, αν η βουλή αυτή ή το έργο τούτο είναι από ανθρώπους, θα ματαιωθεί· αν, όμως, είναι από τον Θεό, δεν μπορείτε να το ματαιώσετε, και προσέχετε μη βρεθείτε και θεομάχοι.”*. Οι πονηροί άγγελοι παρακινούσαν τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους να θανατώσουν τους αποστόλους, ο Θεός όμως έστειλε άγγελό Του για να το αποτρέψει σηκώνοντας μια φωνή μέσα από τις δικές τους τάξεις που μίλησε με ευμένεια για τους αποστόλους.

Το έργο των αποστόλων δεν είχε τελειώσει. Επρόκειτο να φερθούν ενώπιον βασιλέων για να ομολογήσουν το όνομα του Ιησού και να μαρτυρήσουν για πράγματα που είχαν δει και ακούσει. Προτού οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι τους αφήσουν να φύγουν, τους έδειραν και τους διέταξαν να μην ξαναμιλήσουν στο όνομα του Ιησού. Εφυγαν από το συνέδριο δοξάζοντας τον Θεό επειδή χάριν του αγαπητού ονόματός Του αξιώθηκαν να ατιμασθούν. Συνέχισαν την αποστολή τους κηρύσσοντας στον ναό και σε κάθε σπίτι που ήσαν προσκεκλημένοι. Ο λόγος του Θεού μεγάλωνε και πολλαπλασιαζόταν. Ο Σατανάς είχε παρακινήσει τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους να δωροδοκήσουν τη ρωμαϊκή φρουρά για να λένε ψευδώς ότι οι μαθητές έκλεψαν τον Ιησού ενόσω εκείνοι κοιμούνταν. Μέσω αυτού του ψέματος ήλπιζαν ότι θα συγκαλύψουν την αλήθεια, όμως να, τα ισχυρά τεκμήρια της ανάστασης του Ιησού ξεπηδούσαν συνεχώς τριγύρω τους. Οι μαθητές με τόλμη διακήρυξαν και πιστοποίησαν τα πράγματα που είχαν δει και ακούσει και μέσω του ονόματος του Ιησού πραγματοποιούσαν μεγάλα θαύματα. Με τόλμη χρέωναν το αίμα του Ιησού επάνω σε αυτούς που είχαν θελήσει να το λάβουν, όταν τους είχε επιτραπεί να έχουν εξουσία πάνω στον Υιό του Θεού.

Είδα ότι στους αγγέλους του Θεού ανατέθηκε να δείχνουν ιδιαίτερη φροντίδα και να διαφυλάσσουν τις ιερές και μεγάλες αλήθειες που θα χρησίμευαν ως άγκυρα για τους μαθητές του Χριστού κάθε γενεάς.

Το Άγιο Πνεύμα αναπαυόταν ιδιαίτερος πάνω στους αποστόλους που ήταν μάρτυρες της σταύρωσης, ανάστασης και ανάληψης του Ιησού – οι οποίες αποτελούσαν σημαντικές αλήθειες που θα ήταν η ελπίδα του Ισραήλ. Ολοι έπρεπε να ατενίσουν προς τον Σωτήρα του κόσμου ως τη μοναδική τους ελπίδα και να περπατήσουν τον δρόμο που ο Ιησούς άνοιξε με τη θυσία της ζωής Του, να τηρήσουν τον νόμο του Θεού και να ζήσουν. Είδα τη σοφία και την καλοσύνη του Ιησού όταν έδωσε δύναμη στους μαθητές να συνεχίσουν το ίδιο έργο που έκανε τους Ιουδαίους να τον μισούν και να τον σφαγιάσουν. Τους είχε δοθεί δύναμη πάνω στα έργα του Σατανά. Έκαναν σημεία και τέρατα διαμέσου του ονόματος του Ιησού που ήταν τόσο καταφρονημένος και που σφαγιάστηκε από μοχθηρά χέρια. Τον καιρό του θανάτου και της ανάστασης του Ιησού, ένα στεφάνι φωτός και δόξας συσσωρεύτηκε γύρω από τα ιερά τεκμήρια που πιστοποιούσαν ότι ήταν ο Σωτήρας του κόσμου, καθιστώντας τα αθάνατα.

Δες Πράξεις κεφ..3-5

13 Ο θάνατος του Στεφάνου

Στην Ιερουσαλήμ οι μαθητές πολλαπλασιάστηκαν σε μεγάλο βαθμό. Ο λόγος του Θεού αύξανε και πολλοί από τους ιερείς υπάκουαν στην πίστη. Ο Στέφανος, γεμάτος πίστη, έκανε μεγάλα σημεία και θαύματα ανάμεσα στους ανθρώπους. Πολλοί ήσαν θυμωμένοι διότι οι ιερείς άφηναν πίσω τις παραδόσεις, τις θυσίες και τις προσφορές και αποδέχονταν τον Ιησού ως τη μεγάλη θυσία. Ο Στέφανος με δύναμη εξ ύψους αποδοκίμαζε τους ιερείς και τους πρεσβυτέρους και εξύψωνε τον Ιησού ενώπιον τους. Δεν μπορούσαν να ανεχθούν τη σοφία και τη δύναμη με την οποία μιλούσε και όταν διαπίστωσαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα για να τον καταβάλουν, δωροδόκησαν ανθρώπους να καταθέσουν ψευδώς ότι τον άκουσαν να μιλάει βλάσφημα εναντίον του Μωυσή και του Θεού. Διέγειραν τον λαό και έπιασαν τον Στέφανο και μέσω ψευδομαρτύρων τον κατηγορήσαν ότι μιλούσε εναντίον του ναού και του νόμου. Κατέθεσαν ότι τον άκουσαν να λειπει ότι αυτός ο Ιησούς από την Ναζαρέτ θα κατέστρεφε τα έθιμα που τους έδωσε ο Μωυσής.

Όλοι όσοι ήσαν παρόντες στη δίκη εναντίον του Στεφάνου είδαν το φως και τη δόξα του Θεού στο πρόσωπό του. Το πρόσωπό του φωτίστηκε σαν πρόσωπο αγγέλου. Στάθηκε όρθιος γεμάτος με πίστη και Αγιο Πνεύμα και τους μίλησε ξεκινώντας από τους προφήτες μέχρι την παρουσία του Ιησού, την ανάστασή και την ανάληψή Του και έδειξε ότι ο Κύριος δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς. Εκείνοι λάτρευαν τον ναό. Οποιοσδήποτε λόγος εναντίον του ναού, τους γέμιζε με μεγαλύτερη αγανάκτηση ακόμα και από το αν μιλούσαν εναντίον του Θεού. Το πνεύμα του Στεφάνου παροξυνόταν μέσα του με ουράνια αγανάκτηση και τους έλεγξε λέγοντας, *“Σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι στην καρδιά και στα αυτιά, εσείς όλοι πάντοτε αντιτάσσεστε ενάντια στο Άγιο Πνεύμα”*. Τηρούσαν τους εξωτερικούς τύπους ενώ οι καρδιές τους ήταν διεφθαρμένες και πλήρεις από κάθε μορφής κακία. Ο Στέφανος τους παρέπεμψε στην κακία των πατέρων τους όταν κατεδίωκαν τους προφήτες λέγοντας, *“Μάλιστα, φόνευσαν εκείνους που τους προανήγγειλαν για την έλευση του Δικαίου, του οποίου εσείς τώρα γίνετε προδότες και φονιάδες”*.

Όταν ειπώθηκαν αυτές οι αιχμηρές αλήθειες, οι αρχιερείς και οι ηγεμόνες εξαγριώθηκαν και όρμησαν πάνω στον Στέφανο. Το φως του ουρανού φώτιζε πάνω του και καθώς κοίταζε πάνω προς τον ουρανό του δόθηκε η όραση της δόξας του Θεού και των αγγέλων που υπερίπταντο γύρω Του. Φώναξε τότε *“Να! θωρώ τους ουρανούς ανοιγμένους, και τον Υιό τού ανθρώπου να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού”*. Οι άνθρωποι δεν τον άκουγαν. Φώναξαν με δυνατή φωνή, έφραξαν τ’ αυτιά τους, όρμησαν ως μια ψυχή εναντίον του, τον έβγαλαν έξω από τον πόλη και τον λιθοβόλησαν. Ο Στέφανος γονάτισε και φώναξε με δυνατή φωνή *“Κύριε, μη τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία”*.

Είδα ότι ο Στέφανος ήταν ένας ισχυρός άνδρας του Θεού, που σηκώθηκε ειδικά για να καλύψει μια σημαντική θέση στην εκκλησία. Ο Σατανάς θριάμβευσε όταν θανατώθηκε δια λιθοβολισμού διότι γνώριζε ότι οι μαθητές θα αισθάνονταν ιδιαίτερα την απώλειά του. Ο θρίαμβος όμως του Σατανά θα ήταν σύντομος διότι υπήρχε κάποιος που στεκόταν στην ομάδα αυτή που είδε τον θάνατο του Στεφάνου, στον οποίο ο Ιησούς επρόκειτο να αποκαλυφθεί προσωπικά. Αν και δεν πέταξε πέτρες προς τον Στέφανο, συναίνεσε όμως στο θάνατό του. Ο Σαύλος ήταν ζηλωτής στις διώξεις κατά της εκκλησίας του Θεού, κυνηγώντας τους, πιάνοντας τους μέσα στα σπίτια τους και παραδίδοντας τους στους δημίους τους. Ο Σατανάς χρησιμοποιούσε τον Σαύλο αποτελεσματικά. Ο Θεός όμως μπορεί να συντρίψει τη δύναμη του διαβόλου και να ελευθερώσει τους αιχμαλώτους του. Ο Σαύλος ήταν άνθρωπος ευρυμαθής και ο Σατανάς με ικανοποίηση χρησιμοποιούσε τις ικανότητές του για να στηρίξει την επανάσταση ενάντια στον Υιό του Θεού και σε εκείνους που πίστευαν σ’ Αυτόν. Ο Ιησούς όμως επέλεξε τον

Σαύλο ως σκευός εκλογής για να κηρύξει το όνομά Του, για να ενδυναμώσει τους μαθητές στο έργο τους και να υπερκαλύψει τη θέση του Στεφάνου. Ο Σαύλος απολάμβανε βαθιάς εκτίμησης από τους Ιουδαίους. Ο ζήλος και η ευρυμάθεια του τους ικανοποιούσε ενώ ταυτόχρονα τρομοκρατούσε πολλούς από τους μαθητές.

Δες Πράξεις κεφ. 6,7

14 Η μεταστροφή του Σαύλου

Όταν ο Σαύλος ταξίδευε προς τη Δαμασκό μεταφέροντας επίσημες επιστολές για να συλλάβει άνδρες ή γυναίκες που κήρυτταν τον Ιησού και να τους φέρει στην Ιερουσαλήμ, οι πονηροί άγγελοι γύρω του χαίρονταν. Καθώς όμως πορευόταν, ξαφνικά ένα φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω του που έκανε τους πονηρούς αγγέλους να σκορπιστούν και τον Σαύλο να πέσει αμέσως στη γη. Άκουσε μια φωνή να λει, *“Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;”*. Ο Σαούλ απάντησε, *“Ποιος είσαι, Κύριε;”*. Και ο Κύριος είπε, *“Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίο εσύ καταδιώκεις· είναι σκληρό σε σένα να κλοτσάς σε καρφιά.”*. Ο Σαούλ τρέμοντας και μένοντας έκθαμβος είπε, *“Κύριε, τι θέλεις να κάνω;”*. Ο Κύριος απάντησε, *“Σήκω, και μπες μέσα στην πόλη, και θα σου λληθεί τι πρέπει να κάνεις.”*

Οι άνδρες που ήταν μαζί του στάθηκαν άφωνοι, ακούγοντας μια φωνή μη βλέποντας όμως κανέναν άνθρωπο. Όταν το φως απομακρύνθηκε και ο Σαούλ σηκώθηκε από το έδαφος δεν έβλεπε κανέναν. Η δόξα του ουράνιου φωτός τον είχε τυφλώσει. Χειραγωγώντας τον, τον έφεραν στη Δαμασκό όπου έμεινε τρεις μέρες χωρίς να βλέπει και ούτε έφαγε ούτε ήπια τίποτα. Ο Κύριος έστειλε τότε τον άγγελό Του σε έναν από τους ανθρώπους που ο Σαούλ ήθελε να αιχμαλωτίσει και του αποκάλυψε σε όραμα ότι έπρεπε να πάει στην οδό που ονομαζόταν Ευθεία και να ρωτήσει στο σπίτι του Ιούδα για έναν που λεγόταν Σαούλ από την Ταρσό, διότι προσευχόταν και διαμέσου οράματος είδε έναν άνθρωπο που λεγόταν Ανανίας ότι μπήκε και έβαλε πάνω του τα χέρια του για να ξαναβρεί την όρασή του.

Ο Ανανίας φοβόταν ότι κάποιο λάθος είχε γίνει στο θέμα αυτό και ξεκίνησε να λει στον Κύριο ότι είχε ακούσει για τον Σαούλ. Ο Κύριος όμως είπε στον Ανανία, *“Πήγαινε, δεδομένου ότι αυτός είναι ένα εκλεκτό σκεύος σε μένα, για να βαστάξει το όνομά μου μπροστά σε έθνη και βασιλιάδες, και τους γιους Ισραήλ· επειδή, εγώ θα του δείξω όσα πρέπει να πάθει για χάρη τού ονόματός μου.”*. Ο Ανανίας ακολούθησε τις οδηγίες του Κυρίου, μπήκε στο σπίτι και καθώς του έβαζε τα χέρια πάνω του είπε, *“Σαούλ, αδελφέ, ο Κύριος, ο Ιησούς που φάνηκε σε σένα στον δρόμο, στον οποίο ερχόσουν, με απέστειλε για να ξαναδείς, και να γίνεις πλήρης Πνεύματος Αγίου.”*

Αμέσως ο Σαούλ άρχισε να βλέπει, σηκώθηκε και βαπτίστηκε. Κήρυξε τότε τον Χριστό στις συναγωγές ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Όσοι τον άκουγαν εκπλήττονταν και ρωτούσαν *“Δεν είναι αυτός, που στην Ιερουσαλήμ εξολόθρευσε εκείνους οι οποίοι επικαλούνταν τούτο το όνομα; Και εδώ, γι' αυτό είχε έρθει, για να τους φέρει δεμένους στους αρχιερείς;”*. Όμως ο Σαύλος ενδυναμωνόταν περισσότερο και έφερνε σε σύγχυση τους Ιουδαίους. Ταράχθηκαν και πάλι. Ο Σαούλ μιλούσε για την εμπειρία του με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Όλοι γνώριζαν ότι ο Σαούλ ήταν αντιτιθέμενος προς τον Ιησού και ήξεραν για τον ζήλο του να καταδιώκει και να παραδίδει στον θάνατο όλους όσους πίστευαν στο όνομά Του. Η θαυμαστή μεταστροφή του έπεισε πολλούς ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού. Ο Σαούλ μιλούσε για την εμπειρία του, ότι καταδίωκε εις θάνατο, αιχμαλώτιζε και παρέδιδε στην φυλακή και άνδρες και γυναίκες, ότι καθώς πορευόταν προς τη Δαμασκό ξαφνικά ένα μεγάλο φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω του και ο Ιησούς αποκαλύφθηκε σ' αυτόν και τον δίδαξε ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Καθώς ο Σαούλ

με τόλμη κήρυττε τον Ιησού, ασκούσε μια ισχυρή επιρροή γύρω του. Γνώριζε τις γραφές και μετά την μεταστροφή του ένα θεϊκό φως έλαμψε πάνω στις προφητείες τις σχετικές με τον Ιησού που τον βοήθησε να παρουσιάζει με καθαρότητα και τόλμη την αλήθεια και να διορθώνει κάθε διαστρέβλωση των γραφών. Με το Πνεύμα του Θεού να αναπαύεται πάνω του, μπορούσε με τρόπο καθαρό και δυνατό να μεταφέρει τους ακροατές του μέσα από τις προφητείες στην εποχή της πρώτης έλευσης του Χριστού και να τους δείχνει ότι οι γραφές οι σχετικές με τα πάθη του Χριστού, τον θάνατο και την ανάστασή Του είχαν εκπληρωθεί.

Δες Πράξεις κεφ.9

15 Οι Ιουδαίοι αποφασίζουν να θανατώσουν τον Παύλο

Οι αρχιερείς και οι ηγεμόνες γέμισαν με μίσος εναντίον του Παύλου όταν είδαν τις επιπτώσεις που είχε η μαρτυρία της εμπειρίας του. Είδαν ότι με τόλμη κήρυττε τον Ιησού και έκανε θαύματα στο όνομά Του και πλήθη τον άκουγαν, αφήνοντας πίσω τους τις παραδόσεις και αντιμετωπίζοντάς τους ως τους δολοφόνους του Υιού του Θεού. Ο θυμός τους εξάφθηκε και συνεδρίασαν για να αποφασίσουν για το ποιος θα ήταν ο καλύτερος τρόπος να κατευνάσουν τον ενθουσιασμό. Συμφώνησαν ότι η μόνη ασφαλής οδός ήταν να θανατώσουν τον Παύλο. Ο Θεός όμως γνώριζε τις προθέσεις τους και έστειλε αγγέλους να τον φυλάνε ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει την αποστολή του και να υποφέρει για το όνομα του Ιησού.

Ο Παύλος πληροφορήθηκε ότι οι Ιουδαίοι ζητούσαν τη ζωή του. Ο Σατανάς έβαλε τους άπιστους Ιουδαίους να φυλάνε τις πύλες της Δαμασκού ημέρα και νύχτα ώστε μόλις ο Παύλος περνούσε από εκεί να τον θανατώσουν αμέσως. Οι μαθητές όμως τη νύχτα τον κατέβασαν από το τείχος μέσα σε ένα καλάθι. Οι Ιουδαίοι ντροπιάστηκαν εδώ για την αποτυχία τους και τα σχέδια του Σατανά απέτυχαν. Ο Παύλος πήγε στην Ιερουσαλήμ για να ενωθεί με τους μαθητές, εκείνοι όμως τον φοβούνταν. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι είχε γίνει μαθητής κι αυτός. Οι Ιουδαίοι ζητούσαν τη ζωή του στη Δαμασκό και τώρα οι ίδιοι οι αδελφοί του δεν τον δέχονταν. Ο Βαρνάβας όμως τον πήρε και τον έφερε στους αποστόλους και τους είπε ότι είχε δει τον Κύριο καθ' οδόν και ότι είχε κηρύξει με τόλμη στη Δαμασκό στο όνομα του Ιησού.

Ο Σατανάς όμως υποδαύλιζε τους Ιουδαίους να θανατώσουν τον Παύλο και ο Ιησούς τον πρόσταξε να φύγει από την Ιερουσαλήμ. Καθώς πήγαινε σε άλλες πόλεις κηρύσσοντας τον Ιησού και κάνοντας θαύματα, πολλοί επέστρεφαν και όταν ένας άνθρωπος που ήταν εκ γενετής χωλός θεραπεύτηκε, οι άνθρωποι που λάτρευαν είδωλα κινήθηκαν για να κάνουν θυσία προς τους μαθητές. Ο Παύλος λυπήθηκε και τους είπε ότι ήταν απλοί άνθρωποι και ότι πρέπει να λατρεύουν τον Θεό που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά. Ο Παύλος ύψωσε τον Θεό ενώπιον τους αλλά με δυσκολία μπορούσε να συγκρατήσει τα πλήθη. Η πρώτη γνώση για την πίστη στον αληθινό Θεό και στην λατρεία και την τιμή που οφείλεται σ' Αυτόν άρχισε να σχηματίζεται στο νού τους, όμως καθώς άκουγαν τον Παύλο, ο Σατανάς παρακίνησε τους άπιστους Ιουδαίους των άλλων πόλεων να ακολουθήσουν τον Παύλο και να καταστρέψουν το καλό έργο που πραγματοποιούσε. Οι Ιουδαίοι υποδαύλισαν και ερέθισαν αυτούς τους ειδωλολάτρες με αρνητικές αναφορές εναντίον του Παύλου. Η έκπληξη και ο θαυμασμός των ανθρώπων αυτών αντιστράφηκε και έγινε μίσος και οι ίδιοι άνθρωποι που πριν λίγο ήταν έτοιμοι να λατρέψουν τους μαθητές, λιθοβόλησαν τον Παύλο και τον οδήγησαν έξω από την πόλη νομίζοντας ότι πέθανε. Καθώς όμως οι μαθητές τον περικύκλωσαν και θρηνούσαν γι αυτόν, με χαρά διαπίστωσαν ότι εκείνος σηκώθηκε και μπήκε μαζί τους στην πόλη.

Καθώς ο Παύλος κήρυττε τον Ιησού, κάποια γυναίκα που διακατεχόταν από πνεύμα μαντείας τους ακολουθούσε φωνάζοντας, *“Οι άνθρωποι αυτοί είναι δούλοι του ύμιστου Θεού, οι οποίοι κηρύττουν σ’ εμάς δρόμο σωτηρίας.”*. Για πολλές μέρες ακολουθούσε τους μαθητές. Ο Παύλος λυπήθηκε διότι οι φωνές αυτές εξέτρεπαν την προσοχή του λαού από την αλήθεια. Ο Σατανάς την οδηγούσε να κάνει αυτό με σκοπό να ενοχλήσει τους ανθρώπους και να καταστρέψει την επιρροή των μαθητών. Το πνεύμα του Παύλου εξεγέρθη μέσα του και γύρισε προς την γυναίκα και είπε στο πνεύμα, *“Σε προστάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις έξω απ’ αυτή.”*. Και το πονηρό πνεύμα βγήκε από μέσα της και την άφησε.

Τα αφεντικά της ήταν ευχαριστημένα όταν φώναζε πίσω από τους μαθητές, όταν όμως έφυγε από εκείνη το πονηρό πνεύμα και είδαν ότι είχε γίνει μια ταπεινή μαθήτρια του Χριστού, εξαγριώθηκαν. Είχαν μαζέψει πολλά χρήματα από τη μαντεία της και έτσι η ελπίδα τους για κέρδος πλέον χάθηκε. Ο σκοπός του Σατανά δεν τελεσφόρησε, οι υπηρέτες του όμως έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους έσυραν στην αγορά προς τους άρχοντες και στους στρατηγούς λέγοντας *“Αυτοί οι άνθρωποι, που είναι Ιουδαίοι, αναταράζουν την πόλη μας”*. Τότε ο όχλος όρμησε εναντίον τους, οι δε στρατηγοί αφού έσχισαν τα μιάτιά τους, πρόσταξαν να τους ραβδίσουν. Και αφού τους έδωσαν πολλούς ραβδισμούς, τους έβαλαν φυλακή, δίνοντας παραγγελία στον δεσμοφύλακα να τους φυλάσσει με ασφάλεια, ο οποίος μια και πήρε τέτοια παραγγελία τους έβαλε στην εσώτερη φυλακή και έκλεισε τα πόδια τους στο ξύλο. Όμως μέσα στη φυλακή τους συνόδευσαν άγγελοι του Θεού. Η φυλάκιση τους έγινε για τη δόξα του Θεού και έδειξε στους ανθρώπους ότι ο Θεός εργαζόταν με τους εκλεκτούς υπηρέτες Του και ότι οι τοίχοι της φυλακής μπορούσαν να σαλευτούν και οι ισχυρές σιδερένιες μπάρες μπορούσαν να ανοιχτούν εύκολα από Εκείνον.

Τα μεσάνυχτα ο Παύλος και ο Σίλας προσευχήθηκαν και τραγούδησαν ύμνους προς τον Θεό και ξαφνικά έγινε ένας μεγάλος σεισμός που έκανε τα θεμέλια της φυλακής να σαλευτούν και είδα ότι αμέσως ο άγγελος του Θεού έλυσε τα χέρια όλων. Ο δεσμοφύλακας ξύπνησε και φοβήθηκε όταν είδε τις θύρες της φυλακής ανοικτές. Νόμισε ότι οι δέσμοι είχαν φύγει και ότι έπρεπε να τιμωρηθεί με θάνατο. Καθώς ετοιμαζόταν να αυτοκτονήσει, ο Παύλος φώναξε με δυνατή φωνή λέγοντας, *“Μη πράξεις τίποτε κακό στον εαυτό σου· επειδή, όλοι είμαστε εδώ.”*. Η δύναμη του Θεού έκανε τον δεσμοφύλακα να πιστέψει. Ζήτησε φώτα, πήδησε μέσα και κατατρομαγμένος έπεσε μπροστά στον Παύλο και τον Σίλα και τους έβγαλε έξω λέγοντας, *“Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;”*. Εκείνοι απάντησαν, *“Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και θα σωθείς, εσύ και η οικογένειά σου.”*. Ο δεσμοφύλακας τότε μάζεψε όλη την οικογένειά του και ο Παύλος τους κήρυξε τον Ιησού. Η καρδιά του δεσμοφύλακα ενώθηκε με τους αδελφούς αυτούς και τους έλουσε όλες τις πληγές και αυτός και όλος ο οίκος του βαπτίστηκαν εκείνη τη νύχτα. Τους παρέθεσε τραπέζι και ευφράνθηκε μαζί με όλη την οικογένειά του, καθώς πίστεψε στον Θεό.

Τα χαρμόσινα νέα της θαυμαστής δύναμης του Θεού που φανερώθηκε με το άνοιγμα των θυρών της φυλακής, την μεταστροφή και τη βάπτιση του δεσμοφύλακα και της οικογένειάς του, εξαπλώθηκαν μακριά. Οι στρατηγοί άκουσαν για όλα αυτά και φοβήθηκαν και ειδοποίησαν τον δεσμοφύλακα ζητώντας του να αφήσει τον Παύλο και τον Σίλα. Ο Παύλος όμως δεν έφευγε από την φυλακή κρυφά. Τους είπε, *“Ενώ μας έδειραν δημόσια, χωρίς να καταδικαστούμε, αν και είμαστε Ρωμαίοι πολίτες, μας έβαλαν σε φυλακή, και τώρα μας βγάζουν έξω κρυφά; Όχι, βέβαια· αλλά, ας έρθουν αυτοί και ας μας βγάλουν.”*. Ο Παύλος και ο Σίλας δεν ήθελε η φανέρωση της δύναμης του Θεού να συγκαλυφθεί. Οι ραβδούχοι ανήγγειλαν τα λόγια αυτά στους στρατηγούς και φοβήθηκαν όταν άκουσαν ότι ήταν Ρωμαίοι. Και καθώς ήρθαν τους παρακάλεσαν και τους έβγαλαν έξω και τους ζήτησαν να αναχωρήσουν από την πόλη.

16 Ο Παύλος επισκέπτεται την Ιερουσαλήμ

Αμέσως μετά τη μεταστροφή του ο Παύλος επισκέφθηκε την Ιερουσαλήμ και κήρυξε τον Ιησού και τα θαυμάσια της χάρις Του. Διηγήθηκε το θαύμα της μεταστροφής του, γεγονός που εξόργισε τους ιερείς και τους άρχοντες οι οποίοι κινήθηκαν για να του αφαιρέσουν τη ζωή. Προκειμένου η ζωή του να διασωθεί, καθώς προσευχόταν του παρουσιάστηκε ξανά σε όραμα ο Ιησούς λέγοντάς του, “*Βιάσου και βγες γρήγορα από την Ιερουσαλήμ· επειδή, δεν θα παραδεχθούν τη μαρτυρία σου για μένα.*”. Ο Παύλος με θέρμη παρακάλεσε τον Ιησού λέγοντας, “*Κύριε, αυτοί ξέρουν ότι εγώ φυλάκιζα και έδερνα μέσα στις συναγωγές αυτούς που πίστευαν σε σένα· και όταν χυνόταν το αίμα του μάρτυρά σου, του Στεφάνου, ήμουν και εγώ παρών, και συμφωνούσα στον φόνο του, και φύλαγα τα μάτια εκείνων που τον φόνευαν.*” Ο Παύλος πίστευε ότι οι Ιουδαίοι της Ιερουσαλήμ δεν θα μπορούσαν να αντισταθούν στη μαρτυρία του και ότι θα παραδέχονταν ότι η μεγάλη αλλαγή μέσα του δεν θα μπορούσε να είχε συμβεί, παρά μόνο με τη δύναμη του Θεού. Ο Ιησούς όμως του απάντησε, “*Πήγαινε· επειδή, εγώ θα σε στείλω σε έθνη, μακριά.*”.

Κατά τη διάρκεια της απουσίας του από την Ιερουσαλήμ έγραψε πολλές επιστολές προς διάφορα μέρη περιγράφοντας την εμπειρία του και δίνοντας μια ισχυρή μαρτυρία. Κάποιοι όμως προσπάθησαν να καταστρέψουν την επιρροή αυτών των επιστολών. Αναγκάστηκαν βέβαια να παραδεχθούν ότι οι επιστολές είχαν βαρύτητα και δύναμη, διακήρυξαν όμως ότι η φυσική του παρουσία ήταν ασθενής και ο λόγος του εξουθενημένος.

Είδα ότι ο Παύλος ήταν ένας άνθρωπος με μεγάλη ευρυμάθεια ενώ η σοφία και οι τρόποι του γοήτευαν τους ακροατές του. Οι γνώσεις του ικανοποιούσαν τους μορφωμένους ανθρώπους και πολλοί από αυτούς πίστεψαν στον Ιησού. Μπροστά σε βασιλείς και μεγάλες συνάξεις είχε τόσο μεγάλη ευγλωττία ώστε όλοι υποχωρούσαν μπροστά του. Το γεγονός αυτό εξόργιζε τους ιερείς και τους πρεσβύτερους. Ο Παύλος μπορούσε ανά πάσα στιγμή να υπεισέλθει σε βαθιά συλλογιστική και να συνεπάρει και να μεταφέρει τους ανθρώπους μαζί του στους πιο υψηλούς ειρμούς της σκέψης και να φανερώσει τα βαθιά πλούτη της χάρις του Θεού και να απεικονίσει μπροστά τους τη θαυμαστή αγάπη του Χριστού. Στη συνέχεια, με απλότητα κατέληγε στο επίπεδο κατανόησης των απλών ανθρώπων και με τον πιο δυνατό τρόπο περιέγραφε την εμπειρία του, η οποία τους προκαλούσε ζωηρή επιθυμία να γίνουν μαθητές του Χριστού.

Ο Κύριος αποκάλυψε στον Παύλο ότι θα έπρεπε και πάλι να πάει στην Ιερουσαλήμ και ότι εκεί θα τον έδεναν και θα υπέφερε για το όνομά Του. Αν και ήταν φυλακισμένος για μεγάλο χρονικό διάστημα, ο Κύριος συνέχιζε να ασκεί το ειδικό έργο Του μέσω αυτού. Τα δεσμά του Παύλου έγιναν το μέσο εξάπλωσης της γνώσης του Χριστού, φέρνοντας έτσι δόξα στον Θεό. Καθώς τον έστελναν από πόλη σε πόλη για τη δίκη του, η μαρτυρία σχετικά με τον Ιησού και τα ενδιαφέροντα γεγονότα της μεταστροφής του έγιναν γνωστά σε βασιλείς και ηγεμόνες ώστε να μην βρεθούν και αυτοί χωρίς μαρτυρία για τον Ιησού. Χιλιάδες τον πίστευαν και χαίρονταν στο όνομά του. Είδα ότι ο ειδικός σκοπός του Θεού εκπληρώθηκε με το θαλάσσιο ταξίδι του Παύλου ώστε ακόμα και το πλήρωμα του πλοίου να γίνουν μάρτυρες της δύναμης του Θεού διαμέσου του Παύλου και οι ειδωλολάτρες επίσης να ακούσουν το όνομα του Ιησού και πολλοί να επιστρέψουν μέσω του κηρύγματός του και βλέποντας τα θαύματα που έκανε. Οι βασιλείς και οι ηγεμόνες γοητεύονταν από τη συλλογιστική του και καθώς με ζήλο και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος κήρυττε τον Ιησού και περιέγραφε τα ενδιαφέροντα γεγονότα της εμπειρίας του, πείθονταν ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού και ενώ κάποιοι θαύμαζαν με έκπληξη καθώς άκουγαν τον Παύλο ένας φώναζε “*Παρά λίγο με πείθεις να γίνω Χριστιανός.*». Θεώρησαν όμως ότι σε κάποια μελλοντική χρονική θα μπορούσαν ξανασκεφτούν τα όσα άκουσαν. Ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε την καθυστέρηση καθώς αμέλησαν την ευκαιρία όταν οι καρδιές τους είχαν μαλακώσει και έτσι την έχασαν για πάντα. Οι καρδιές τους μετά σκλήρυναν.

Μου δείχθηκε το έργο του Σατανά, ο οποίος αρχικά έκλεισε τα μάτια των Ιουδαίων ώστε να μην δεχθούν τον Ιησού ως τον Σωτήρα τους και στη συνέχεια τους οδήγησε μέσω του φθόνου

για τα θαυμάσια έργα του, να ζητήσουν και τη ζωή Του. Ο Σατανάς μπήκε μέσα σε έναν από τους ίδιους τους μαθητές Του και τον οδήγησε να τον παραδώσει στα χέρια τους και έτσι σταύρωσαν τον Κύριο της ζωής και της δόξας. Όταν ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, οι Ιουδαίοι πρόσθεσαν αμαρτία πάνω στην αμαρτία καθώς προσπάθησαν να κρύψουν το γεγονός της ανάστασης δωροδοκώντας τη ρωμαϊκή φρουρά να καταθέσουν ένα ψέμα. Η ανάσταση όμως του Ιησού επιβεβαιώθηκε διπλά με την ανάσταση ενός πλήθους μαρτύρων που σηκώθηκαν μαζί Του. Ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές Του και σε πάνω από πεντακόσιους μονομιάς ενώ παράλληλα αυτοί τους οποίους σήκωσε μαζί Του εμφανίστηκαν σε πολλούς διακηρύσσοντας ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί.

Ο Σατανάς έκανε τους Ιουδαίους να επαναστατήσουν απέναντι στον Θεό, αρνούμενοι να δεχτούν τον Υιό Του και κηλιδώνοντας τα χέρια τους με το πιο πολύτιμο αίμα, καθώς τον σταύρωσαν. Ασχέτως με το πόσο ισχυρά ήταν τα τεκμήρια που δόθηκαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού, ο Λυτρωτής του κόσμου, εκείνοι τον είχαν φονεύσει και δεν μπορούσαν να δεχτούν κανένα αποδεικτικό στοιχείο υπέρ Του. Η μόνη τους ελπίδα και παρηγοριά ήταν, όπως και του Σατανά μετά την πτώση του, να προσπαθούν να υπερισχύσουν έναντι του Υιού του Θεού. Συνέχισαν την επανάστασή τους διώκοντας τους μαθητές του Χριστού και θανατώνοντάς τους. Τίποτα δεν ακουγόταν τόσο σκληρό στ' αυτιά τους όσο το όνομα του Ιησού, τον οποίο είχαν σταυρώσει και ήταν αποφασισμένοι να μην ακούσουν κανένα στοιχείο υπέρ Του. Όπως και στην περίπτωση του Στεφάνου, όταν το Άγιο Πνεύμα διακήρυξε μέσω αυτού τα ατράνταχτα στοιχεία ότι ήταν ο Υιός του Θεού, εκείνοι σφράγισαν τα αυτιά τους μήπως και πειστούν. Και ενώ ο Στέφανος ήταν τυλιγμένος με τη δόξα του Θεού, εκείνοι τον θανάτωσαν δια λιθοβολισμού. Ο Σατανάς είχε τους φονιάδες του Ιησού δεμένους γερά. Μέσω μοχθηρών έργων οι ίδιοι παρέδωσαν τους εαυτούς τους να γίνουν τα πρόθυμα υποκείμενά του και διαμέσου αυτών εργάστηκε για να ενοχλήσει και να ταλαιπωρήσει τους πιστούς του Χριστού. Εργάστηκε μέσω των Ιουδαίων για να εξεγείρει τους Εθνικούς ενάντια στο όνομα του Ιησού και ενάντια σε αυτούς που τον ακολουθούσαν και πίστευαν στο όνομά Του. Ο Θεός όμως έστειλε αγγέλους να ενισχύσουν τους μαθητές για το έργο τους, ώστε να μαρτυρήσουν για όσα είχαν δει και ακούσει και τέλος να μείνουν σταθεροί και να σφραγίσουν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους.

Ο Σατανάς χάρηκε που οι Ιουδαίοι ήταν ασφαλείς μέσα στην παγίδα του. Συνέχισαν να εκτελούν τους άχρηστους τύπους, τις θυσίες και τις τελετουργίες τους. Όταν ο Ιησούς κρεμόταν στον σταυρό και φώναζε “*Τελείωσε*” το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω για να δείξει ότι ο Θεός δεν επρόκειτο πλέον να ξανασυναντήσει τους ιερείς στον ναό και να δεχτεί τις θυσίες και τις τελετές τους και επίσης να δείξει ότι ο μεσότοιχος που χώριζε τους Ιουδαίους από τους Εθνικούς είχε πέσει κάτω. Ο Ιησούς είχε προσφέρει τον εαυτό Του και για τους δύο και αν επρόκειτο να σωθούν θα έπρεπε και οι δύο να πιστέψουν στον Ιησού ως Σωτήρα του κόσμου και ως τη μοναδική προσφορά για την αμαρτία.

Όταν ο Ιησούς κρεμόταν πάνω στον σταυρό, καθώς ο στρατιώτης διατρύπησε το πλευρό Του με τη λόγχη βγήκε αίμα και νερό σε δύο ξεχωριστά ρεύματα, ένα ήταν αίμα και το άλλο καθαρό νερό. Το αίμα ήταν για να καθαρίσει τις αμαρτίες εκείνων που θα πίστευαν στο όνομά Του. Το νερό αντιπροσωπεύει το ζωντανό νερό που προσφέρεται από τον Ιησού για να δώσει ζωή στον πιστό.

Δες Ματθαίου 27:51; Ιωάννη 19:34; Πράξεις κεφ.24,26

17 Η μεγάλη αποστασία

Μεταφέρθηκα μπροστά στο χρόνο στην εποχή που ειδωλολάτρες κατεδίωκαν με

σκληρότητα τους χριστιανούς και τους θανάτωναν. Το αίμα έρεε σαν χείμαρρος. Οι ευγενείς, οι μορφωμένοι και οι απλοί άνθρωποι ομοίως, σφαγιάζονταν χωρίς έλεος. Πλούσιες οικογένειες κατέληγαν στη φτώχεια επειδή δεν υποχωρούσαν ως προς τη θρησκεία τους. Παρά τους διωγμούς και τα βάσανα οι χριστιανοί αυτοί υπέμεναν και δεν υποβίβαζαν το ηθικό τους επίπεδο. Διατηρούσαν τη θρησκεία τους καθαρή. Είδα ότι ο Σατανάς θριάμβευε και χαιρόταν με τα δεινά του λαού του Θεού. Ο Θεός όμως έβλεπε με μεγάλη ευμένεια τους πιστούς Του μάρτυρες και αγαπούσε σε μεγάλο βαθμό τους χριστιανούς που ζούσαν σε αυτήν την φοβερή εποχή, διότι ήταν πρόθυμοι να υποστούν τα πάνδεινα για το όνομά Του. Κάθε ταλαιπωρία που υπέμεναν αύξανε την ανταμοιβή τους στον ουρανό. Παρόλο που ο Σατανάς χαιρόταν που οι άγιοι υπέφεραν, δεν ήταν απόλυτα ικανοποιημένος. Ηθελε τον έλεγχο όχι μόνο του σώματος αλλά και του νου. Τα δεινά που υπέμεναν οι χριστιανοί αυτοί, τους έφερναν κοντύτερα στον Κύριο, αγαπούσαν πιο πολύ ο ένας τον άλλο και αύξαναν το φόβο τους προς Εκείνον μήπως κάνουν παράβαση. Ο Σατανάς ήθελε να τους οδηγήσει να πειράξουν τον Θεό ώστε να χάσουν τη δύναμη, το σθένος και την ακεραιότητά τους. Αν και χιλιάδες θανατώνονταν, άλλοι σηκώνονταν για να καλύψουν τις θέσεις τους. Ο Σατανάς έβλεπε ότι έχανε τα υποκείμενά του, οι οποίοι αν και υπέφεραν διωγμούς και θάνατο, εξασφαλιζόνταν από τον Ιησού Χριστό να γίνουν μέλη της βασιλείας του και έτσι έκανε σχέδιο ώστε με μεγαλύτερη επιτυχία να πολεμά τη διακυβέρνηση του Θεού και τελικώς να ανατρέψει την εκκλησία. Οδήγησε αυτούς τους ειδωλολάτρες να ασπαστούν ένα μέρος μόνο της χριστιανικής πίστης. Υποστήριζαν ότι πιστεύουν στη σταύρωση και την ανάσταση του Χριστού και εξέφρασαν την πρόθεση να ενωθούν με τους πιστούς του Ιησού, χωρίς όμως να έχει αλλάξει η καρδιά τους. Τι φοβερός κίνδυνος για την εκκλησία! Ηταν μια περίοδος πνευματικής μάχης. Κάποιοι σκέφτονταν ότι αν κατέβαιναν σε χαμηλότερο επίπεδο και ενώνονταν με αυτούς τους ειδωλολάτρες που είχαν αποδεχθεί ένα μέρος της χριστιανικής πίστης, αυτό θα ήταν ένας τρόπος για τη μεταστροφή τους. Ο Σατανάς προσπαθούσε να διαφθείρει τα δόγματα της Αγίας Γραφής. Εν τέλει είδα ότι το επίπεδο κατέβηκε και αυτοί οι ειδωλολάτρες ενώθηκαν με τους χριστιανούς. Στο παρελθόν προσκυνούσαν είδωλα και παρόλο που υποστήριζαν ότι είναι πλέον χριστιανοί, μετέφεραν μαζί την ειδωλολατρία τους. Αλλάξαν τα αντικείμενα που προσκυνούσαν σε εικόνες αγίων και στην εικόνα ακόμη και του Χριστού και της Μαρίας της μητέρας του Ιησού. Οι χριστιανοί σταδιακά ενώθηκαν μαζί τους, η χριστιανική θρησκεία υπονομεύτηκε και η εκκλησία έχασε την καθαρότητα και τη δύναμή της. Κάποιοι αρνήθηκαν να ενωθούν μαζί τους και διατήρησαν την καθαρότητά τους και λάτρευαν μόνο τον Θεό. Δεν αποδέχονταν να προσκυνήσουν οποιαδήποτε εικόνα που απεικόνιζε οτιδήποτε πάνω στον ουρανό ή κάτω στη γη.

Ο Σατανάς θριάμβευσε με την πτώση τόσων πολλών και παρακίνησε στη συνέχεια την εκπεσούσα εκκλησία να αναγκάσει αυτούς που διατηρούσαν την καθαρότητα της θρησκείας τους ή να αποδεχτούν τις τελετουργίες τους και την λατρεία των εικόνων ή να θανατωθούν. Η φωτιά των διωγμών άναψε για μια ακόμη φορά εναντίον της αληθινής εκκλησίας του Ιησού Χριστού και εκατομμύρια σφαγιάστηκαν χωρίς έλεος.

Η σκηνή αυτή μου παρουσιάστηκε με τον ακόλουθο τρόπο: Ένας μεγάλος αριθμός ειδωλολατρών σήκωναν ένα μαύρο πανό που είχε αναπαραστάσεις του ήλιου, της σελήνης και των άστρων. Η ομάδα αυτή φαινόταν να είναι άγρια και θυμωμένη. Είδα τότε μια άλλη ομάδα που σήκωνε ένα καθαρό και λευκό πανό που πάνω του ήταν γραμμένο Αγνότητα και Αγιότητα στον Κύριο. Στα πρόσωπά τους ήταν χαραγμένα η ακεραιότητα και η ουράνια υπακοή. Είδα ότι οι ειδωλολάτρες τους πλησίασαν και έγινε μια μεγάλη σφαγή. Οι χριστιανοί έλιωναν μπροστά τους και τότε η ομάδα των χριστιανών ενώθηκαν πιο πολύ μεταξύ τους και κράτησαν το πανό με μεγαλύτερη δύναμη. Όσοι και να έπεφταν, υπήρχαν άλλοι που κινητοποιούνταν γύρω από το πανό και κάλυπταν τις θέσεις τους.

Είδα μια ομάδα ειδωλολατρών να συσκέπτονται. Απέτυχαν να υποτάξουν τους χριστιανούς και συμφώνησαν να εφαρμόσουν άλλο σχέδιο. Είδα ότι χαμήλωσαν το πανό τους και πλησίασαν τη χριστιανική ομάδα που παρέμενε σταθερή και τους έκαναν προτάσεις. Στην αρχή οι προτάσεις τους απερρίφθησαν αμέσως. Είδα τότε τη χριστιανική ομάδα να συσκέπτονται.

Κάποιοι πρότειναν να χαμηλώσουν κι αυτοί το πανό τους, να δεχτούν τις προτάσεις, να σώσουν τις ζωές τους, να αποκτήσουν δύναμη και να ανεβάσουν ξανά τα πανό τους ανάμεσα στους ειδωλολάτρες. Όμως κάποιοι δεν συμφωνούσαν με αυτήν την προοπτική και αποφάσισαν να χάσουν τη ζωή τους μένοντας σταθεροί προτιμώντας να κρατήσουν ψηλά το πανό τους από το να το χαμηλώσουν. Είδα τότε πολλούς μέσα σε αυτή τη χριστιανική ομάδα να χαμηλώνουν το πανό τους και να ενώνονται με τους ειδωλολάτρες ενώ οι σταθεροί και ακλόνητοι έπιασαν το πανό και το ανύψωσαν και πάλι. Είδα κάποια άτομα να φεύγουν συνεχώς από την ομάδα που κρατούσε το καθαρό πανό και να ενώνονται με τους ειδωλολάτρες και ενωμένοι πλέον κάτω από το μαύρο πανό να καταδιώκουν εκείνους που κρατούσαν το λευκό πανό. Παρόλο που πολλοί σφαγιάστηκαν το λευκό πανό παρέμενε ψηλά και κάποια άτομα σηκώθηκαν και κινητοποιήθηκαν γύρω από αυτό.

Οι Ιουδαίοι που ήταν οι πρώτοι που ξεκίνησαν την οργή των ειδωλολατρών εναντίον του Ιησού, δεν θα ξέφευγαν. Στην αίθουσα του δικαστηρίου, οι εξαγριωμένοι Ιουδαίοι έκραζαν, όταν ο Πιλάτος δίσταζε να καταδικάσει τον Ιησού, *“Το αίμα του ας είναι επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.”*. Το εβραϊκό έθνος βίωσε την εκπλήρωση αυτής της τρομερής κατάρας που οι ίδιοι έφεραν πάνω τους. Οι ειδωλολάτρες και αυτοί οι κατ’ όνομα χριστιανοί έγιναν οι εχθροί τους. Αυτοί οι κατ’ όνομα χριστιανοί, μέσα στο ζήλο τους για τον σταυρό του Χριστού και επειδή οι Ιουδαίοι είχαν σταυρώσει τον Ιησού, νόμισαν ότι όσα περισσότερα δεινά τους προκαλούσαν τόσο περισσότερο θα ικανοποιούσαν τον Θεό και έτσι πολλοί από αυτούς τους απειθείς Ιουδαίους θανατώθηκαν ενώ άλλοι οδηγήθηκαν από τον ένα τόπο στον άλλον και τιμωρούνταν με κάθε δυνατό τρόπο.

Το αίμα του Χριστού και των μαθητών που θανάτωσαν ήταν πάνω τους με αποτέλεσμα να έρθουν τρομερές κρίσεις πάνω τους. Η κατάρα του Θεού τους ακολουθούσε και έγιναν το όνειδος και η χλεύη των ειδωλολατρών και των χριστιανών. Τους απέφευγαν, τους υποβίβαζαν και τους απεχθάνονταν, σαν να ήταν πάνω τους το στίγμα του Κάιν. Είδα ωστόσο ότι ο Θεός με θαυμαστό τρόπο διατήρησε τους ανθρώπους αυτούς και τους διασκόρπισε σε όλη τη γη ώστε να φαίνονται στους άλλους ως αποδέκτες μιας κατάρας από τον Θεό. Είδα ότι ο Θεός είχε εγκαταλείψει τους Ιουδαίους ως έθνος, όμως κάποιοι από αυτούς θα κατόρθωναν να σχίσουν το κάλυμμα από τις καρδιές τους. Κάποιοι θα διέκριναν ότι η προφητεία που τους αφορούσε είχε εκπληρωθεί και θα δέχονταν τον Ιησού ως τον Σωτήρα του κόσμου και θα έβλεπαν τη μεγάλη αμαρτία του έθνους τους όταν απέρριψαν τον Ιησού και τον σταύρωσαν. Αν και μεμονωμένα άτομα ανάμεσα στους Ιουδαίους θα επέστρεφαν, ως έθνος θα ήταν για πάντα εγκαταλειμμένοι από τον Θεό.

Δες Γένεση 4:8-15; Ψαλμοί 60:4; Β΄ Κορινθίους 6:14-17

18 Το μυστήριο της ανομίας

Το σχέδιο του Σατανά ανέκαθεν ήταν να αποσπάσει την προσοχή των ανθρώπων από τον Ιησού στον άνθρωπο και να καταστρέψει την έννοια της ατομικής ευθύνης. Ο Σατανάς απέτυχε στο σχέδιό του όταν πείραξε τον Υιό του Θεού. Είχε όμως μεγαλύτερη επιτυχία πάνω στον εκπεσόντα άνθρωπο. Τα δόγματα του χριστιανισμού διεφθάρησαν. Πάπες και ιερείς διανοήθηκαν να καταλάβουν μια εξυψωμένη θέση και δίδαξαν τους ανθρώπους να προσβλέπουν σ’ αυτούς για τη συγχώρηση των αμαρτιών τους αντί μόνοι τους οι τελευταίοι να προσφεύγουν στον Χριστό. Προκειμένου να μην αποκαλυφθούν οι αλήθειες που θα τους καταδίκαιζαν μπροστά στους ανθρώπους, δεν επέτρεπαν την πρόσβαση στην Αγία Γραφή.

Οι άνθρωποι εξαπατήθηκαν ολοκληρωτικά. Διδάχθηκαν ότι οι πάπες και οι ιερείς ήταν

αντιπρόσωποι του Χριστού, όταν στην πραγματικότητα ήταν αντιπρόσωποι του Σατανά και έτσι όταν προσκυνούσαν αυτούς, προσκυνούσαν τον Σατανά. Οι άνθρωποι ζητούσαν την Αγία Γραφή, αλλά οι ιερείς το θεωρούσαν επικίνδυνο να τους αφήσουν να έχουν τον λόγο του Θεού και να τον διαβάζουν μήπως και φωτισθούν και γίνουν αντιληπτές από τους ανθρώπους οι αμαρτίες τους. Οι άνθρωποι διδάσκονταν να προσέχουν αυτούς που τους εξαπατούσαν και να δέχονται κάθε λέξη τους ωσάν να προερχόταν από το στόμα του Θεού. Ασκούσαν μια τέτοια εξουσία πάνω στο νου των ανθρώπων, που μόνον ο Θεός θα έπρεπε να ασκεί. Αν κάποιος τολμούσαν να ακολουθήσουν τις πεποιθήσεις τους, θα αντιμετώπιζαν το ίδιο μίσος που ο Σατανάς και οι Ιουδαίοι εκδήλωσαν απέναντι στον Ιησού ενώ εκείνοι που κατείχαν την εξουσία θα διψούσαν για το αίμα τους. Μου δείχθηκε μια εποχή που ο Σατανάς θριάμβευε με ένα ιδιαίτερο τρόπο. Χιλιάδες χριστιανών σφαγιάζονταν με τον χειρότερο τρόπο διότι ήθελαν να διατηρούν την καθαρότητα της θρησκείας τους.

Η Αγία Γραφή ήταν μισητή και έγιναν προσπάθειες να απαλλαγεί η γη από τον πολύτιμο Λόγο του Θεού. Η ανάγνωση της Αγίας Γραφής απαγορευόταν επι ποινή θανάτου και όλα τα αντίγραφα της αγίας Βίβλου που μπορούσαν να βρεθούν στέλνονταν στην πυρά. Είδα όμως ότι ο Θεός έδειξε ιδιαίτερη φροντίδα για τον Λόγο Του. Τον προστάτευσε. Σε διάφορες χρονικές περιόδους που δεν υπήρχαν παρά λίγα μόνο αντίγραφα της Αγίας Γραφής, ο Θεός δεν επέτρεψε ο Λόγος Του να χαθεί. Στον έσχατο καιρό, αντίγραφα της Αγίας Γραφής επρόκειτο να πολλαπλασιαστούν έτσι ώστε κάθε οικογένεια να μπορεί να την έχει υπό την κατοχή της. Είδα ότι όταν υπήρχαν παρά λίγα μόνο αντίγραφα της Αγίας Γραφής, αυτή ήταν πολύτιμη παρηγοριά για τους διωκόμενους πιστούς του Ιησού. Διαβαζόταν με τον πιο κρυφό τρόπο και όσοι είχαν αυτό το υψηλό προνόμιο θεωρούσαν ότι επικοινωνούσαν προσωπικά με τον Θεό, τον Υιό Του τον Ιησού και με τους μαθητές Του. Όμως αυτό το ευλογημένο προνόμιο κόστισε σε πολλούς τη ζωή τους. Αν τους ανακάλυπταν, από τον τόπο της ανάγνωσης του Αγίου Λόγου τους έστελναν κατευθείαν στη λαιμητόμο, στον πάσσαλο ή σε ένα μπουντρούμι να πεθάνουν από ασιτία.

Ο Σατανάς δεν μπορούσε να εμποδίσει το σχέδιο της σωτηρίας. Ο Ιησούς σταυρώθηκε και σηκώθηκε ξανά την τρίτη ημέρα. Ο Σατανάς είπε τότε στους αγγέλους του ότι ακόμα και τη σταύρωση και την ανάσταση μπορούσε να την μετατρέψει προς όφελός του. Το γεγονός ότι οι νόμοι που ρύθμιζαν τις ιουδαϊκές θυσίες και προσφορές, έπαψαν να ισχύουν μετά το θάνατο του Χριστού, ο Σατανάς θέλησε να το γενικεύσει και να κάνει αυτούς που διατείνονται πίστη στον Ιησού να πιστέψουν ότι και ο νόμος των δέκα εντολών επίσης σταυρώθηκε κι αυτός μαζί με τον Χριστό.

Είδα ότι πολλοί δέχθηκαν αμέσως αυτό το επινόημα του Σατανά. Όλος ο ουρανός γέμισε με αγανάκτηση καθώς έβλεπαν τον άγιο νόμο του Θεού να ποδοπατείται. Ο Ιησούς και όλες οι ουράνιες δυνάμεις γνώριζαν τη φύση του νόμου του Θεού και ήξεραν ότι ο Θεός δεν επρόκειτο να τον μεταβάλλει ούτε να τον καταργήσει. Αυτή η απελπιστική κατάσταση του ανθρώπου ήταν που προκάλεσε βαθύτατη θλίψη στον ουρανό και παρακίνησε τον Ιησού να προσφέρει τον Εαυτό Του να πεθάνει για τους παραβάτες του αγίου νόμου του Θεού. Αν ο νόμος μπορούσε να καταργηθεί, ο άνθρωπος θα μπορούσε να σωθεί χωρίς τον θάνατο του Ιησού. Ο θάνατος του Χριστού δεν κατέστρεψε τον νόμο του Πατέρα Του, αντιθέτως τον μεγάλυνε και τον κατέστησε έντιμο και επέβαλλε την υπακοή όλων των αγίων κανόνων του. Αν η εκκλησία είχε παραμείνει καθαρή και ακέραια, ο Σατανάς δεν θα μπορούσε να τους είχε εξαπατήσει και να τους οδηγήσει να ποδοπατήσουν τον νόμο του Θεού. Με αυτό το τολμηρό σχέδιο, ο Σατανάς χτύπησε κατευθείαν το θεμέλιο της διακυβέρνησης του Θεού τόσο στον ουρανό όσο και στη γη. Η επανάστασή του αυτή τον έκανε να εκδιωχθεί από τον ουρανό. Μετά την επανάστασή του και προκειμένου να σώσει τον εαυτό του, ευχήθηκε ο Θεός να μεταβάλλει τον νόμο Του, όμως ο Θεός είπε στον Σατανά ενώπιον όλων των ουράνιων δυνάμεων ότι ο νόμος Του ήταν αμετάβλητος. Ο Σατανάς γνωρίζει ότι αν μπορέσει να κάνει άλλους να παραβιάσουν τον νόμο του Θεού τότε θα τους έχει δέσει, διότι κάθε παραβάτης του νόμου Του πρέπει να πεθάνει.

Ο Σατανάς αποφάσισε να πάει ακόμα παραπέρα. Είπε στους αγγέλους του ότι κάποιος θα ήταν τόσο ζηλωτής για τον νόμο του Θεού ώστε δεν θα έπεφταν στην παγίδα, ότι οι δέκα εντολές

ήταν τόσο σαφείς που θα εξακολουθούσαν να πιστεύουν στην ισχύ τους, οπότε έπρεπε να προσπαθήσει να διαστρέψει την τέταρτη εντολή που φανερώνει τον ζωντανό Θεό. Οδήγησε τους εκπροσώπους του να προσπαθήσουν να αλλάξουν το Σάββατο, να αλλάξουν τη μόνη εντολή ανάμεσα στις δέκα που φανερώνει τον αληθινό Θεό, τον Δημιουργό του ουρανού και της γης. Ο Σατανάς τους παρουσίασε την ένδοξη ανάσταση του Ιησού και τους είπε ότι εξαιτίας της ανάστασής Του κατά την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, άλλαξε το Σάββατο από την εβδόμη ημέρα στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο Σατανάς χρησιμοποίησε το γεγονός της αναστάσεως προκειμένου να εξυπηρετήσει τους σκοπούς του. Εκείνος και οι άγγελοί του χάρηκαν που οι πλάνες που προετοίμασαν έγιναν τόσο εύκολα αποδεκτές από αυτούς που διατείνονταν ότι είναι φίλοι του Χριστού. Αυτό που ένας θα το απέρριπτε με θρησκευτική βδελυγμία κάποιος άλλος θα το δεχόταν. Οι διάφορες πλάνες θα γίνονταν δεκτές και θα υποστηρίζονταν με ζήλο. Το θέλημα του Θεού που καθαρά αποκαλύπτεται μέσα στον λόγο Του, καλύφθηκε με πλάνες και παραδόσεις που παρουσιάστηκαν ως εντολές του Θεού. Παρόλο που αυτή η θρασύτητα απάτη έγινε ανεκτή να συνεχιστεί χρονικά ακόμα και μέχρι την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού, μέσα σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα της πλάνης και της απάτης, ο Θεός δεν έμεινε χωρίς μάρτυρες. Υπήρχαν πάντοτε αληθινοί και πιστοί μάρτυρες που τηρούσαν όλες τις εντολές του Θεού, διαμέσου του σκότους και των διωγμών της εκκλησίας.

Είδα ότι οι άγγελοι γέμισαν με έκπληξη όταν είδαν τα πάθη και τον θάνατο του Βασιλιά της δόξας. Πάλι όμως είδα ότι για τις αγγελικές δυνάμεις δεν ήταν κάτι θαυμαστό ότι ο Κύριος της ζωής και της δόξας που γέμιζε τον ουρανό με χαρά και λαμπρότητα, έσπασε τα δεσμά του θανάτου και περπάτησε έξω από το σπίτι της φυλακής Του θριαμβευτικά ως κατακτητής. Αν κάποιο από τα γεγονότα αυτά θα έπρεπε να τιμάται αυτό θα πρέπει να είναι η σταύρωσή Του. Είδα ότι κανένα από τα γεγονότα αυτά δεν σχεδιάστηκαν έτσι ώστε να μεταβάλλουν ή να καταργήσουν τον νόμο του Θεού αλλά αντιθέτως δίνουν ισχυρή μαρτυρία για το αμετάθετό του.

Και τα δύο αυτά σημαντικά γεγονότα εξακολουθούν και μνημονεύονται. Συμμετέχοντας στο δείπνο του Κυρίου, το κομμένο ψωμί και τον καρπό της αμπέλου, καταγγέλλουμε τον θάνατο του Κυρίου μέχρι Εκείνος επιστρέψει. Τηρώντας την ανάμνηση αυτή, επανέρχονται ζωντανές στη μνήμη μας οι σκηνές των παθών και του θανάτου Του. Η ανάσταση του Χριστού τιμάται με την κατάδυσή και την ανάδυσή μας από νερό μέσω του βαπτίσματος, καθ' ομοιότητα της ανάστασής Του, ώστε να ζήσουμε τη νέα ζωή.

Μου δείχθηκε ότι ο νόμος του Θεού θα στέκεται θεμελιωμένος για πάντα και θα είναι σε ισχύ και στη νέα γη εις την αιωνιότητα. Κατά τη Δημιουργία, όταν τοποθετούνταν τα θεμέλια της γης, οι υιοί του Θεού έβλεπαν με θαυμασμό το έργο του Δημιουργού και όλες οι αγγελικές δυνάμεις έκραζαν με χαρά. Ήταν τότε που τοποθετούνταν και τα θεμέλια του Σαββάτου. Στο τέλος των έξι ημερών της Δημιουργίας, ο Θεός αναπαύθηκε κατά την εβδόμη ημέρα από όλα τα έργα Του που έκανε και ευλόγησε την εβδόμη ημέρα και την αγίασε, επειδή μέσα σ' αυτή αναπαύθηκε από όλα τα έργα Του. Το Σάββατο θεσπίστηκε στην Εδέμ πριν την πτώση και τηρούνταν από τον Αδάμ και την Εύα και όλες τις αγγελικές δυνάμεις. Ο Θεός αναπαύθηκε την εβδόμη ημέρα, την ευλόγησε και την αγίασε και είδα ότι το Σαββάτο ποτέ δεν επρόκειτο να καταργηθεί αλλά θα τηρούνταν από όλους τους λυτρωμένους αγίους και όλες τις αγγελικές δυνάμεις προς τιμήν του μεγάλου Δημιουργού σε όλη την αιωνιότητα.

Δες Εξοδος 20:8-11; Ιωβ 38:7; Δανιήλ κεφ.7; Β΄ Θεσσαλονικείς κεφ.2

19 Θάνατος, όχι αιώνια ζωή μέσα στην κόλαση

Ο Σατανάς ξεκίνησε την εξαπάτησή του από την Εδέμ. Είπε στην Εύα, “Σίγουρα δεν θα

πεθάνετε.” Αυτό ήταν το πρώτο του μάθημα πάνω στην αθανασία της ψυχής και συνέχισε αυτή την απάτη από την εποχή εκείνη μέχρι σήμερα και θα την συνεχίσει μέχρι την απελευθέρωση των παιδιών του Θεού. Μου έστρεψαν την προσοχή στον Αδάμ και την Εύα στην Εδέμ. Εφαγαν τον καρπό του απαγορευμένου δέντρου και μετά μια ρομφαία φλόγινη και περιστρεφόμενη τοποθετήθηκε γύρω από το δέντρο της ζωής και εκδιώχθηκαν από τον Κήπο μήπως και φάνε από το δέντρο της ζωής και γίνουν αθάνατοι αμαρτωλοί. Ο σκοπός του δέντρου της ζωής ήταν να παρατείνει την αθανασία. Άκουσα έναν άγγελο να ρωτάει, «Ποιός από την οικογένεια του Αδάμ πέρασε από αυτήν την φλόγινη ρομφαία και έφαγε από το δέντρο της ζωής;» Άκουσα έναν άλλον άγγελο να απαντάει «Ούτε ένας από την οικογένεια του Αδάμ δεν πέρασε από αυτή τη φλόγινη ρομφαία και έφαγε από το δέντρο της ζωής και έτσι δεν υπάρχει κανένας αθάνατος αμαρτωλός. Η ψυχή που αμαρτάνει θα πεθάνει με αιώνιο θάνατο, έναν θάνατο που θα είναι παντοτινός και δεν θα υπάρχει ελπίδα για ανάσταση και έτσι η οργή του Θεού θα κατευναστεί.»

Ήταν θαυμαστό για μένα ότι ο Σατανάς πέτυχε τόσο καλά να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι τα λόγια του Θεού “*Η ψυχή, αυτή που αμαρτάνει, αυτή θα πεθάνει*”, σημαίνει ότι η ψυχή που αμαρτάνει δεν θα πεθάνει αλλά θα ζει στην αιωνιότητα μέσα στην κόλαση. Είπε ο άγγελος, «Η ζωή είναι ζωή, είτε αυτή είναι μέσα στην οδύνη είτε μέσα στην ευτυχία. Ο θάνατος δεν έχει ούτε πόνο, ούτε χαρά, ούτε μίσος.»

Ο Σατανάς είπε στους αγγέλους του να καταβάλλουν ιδιαίτερη προσπάθεια να διαδοθεί η απάτη και το ψέμα που ειπώθηκε για πρώτη φορά στην Εύα στην Εδέμ, “*Σίγουρα δεν θα πεθάνετε*.” Καθώς η πλάνη αυτή έγινε αποδεκτή από τους ανθρώπους και πίστεψαν ότι ο άνθρωπος είναι αθάνατος, ο Σατανάς τους οδήγησε ακόμη παραπέρα να πιστέψουν ότι ο αμαρτωλός θα ζούσε στην αιωνιότητα μια ζωή μέσα στην κόλαση. Τότε προετοιμάστηκε ο δρόμος ώστε ο Σατανάς να δουλέψει μέσω των αντιπροσώπων του και να εμφανίσει τον Θεό ενώπιον των ανθρώπων ως έναν εκδικητικό τύραννο που οδηγούσε αυτούς που δεν τον ευχαριστούσαν στην κόλαση, όπου θα ένοιωθαν για πάντα την οργή του μαζί με ανεκδιήγητη αγωνία, ενώ εκείνος θα έβλεπε το θέαμα με ικανοποίηση καθώς αυτοί θα σφάδαζαν κάτω από τρομερούς βασανισμούς μέσα σε αιώνια φωτιά. Ο Σατανάς γνώριζε ότι αν αυτή η πλάνη γινόταν αποδεκτή, ο Θεός, αντί να Τον αγαπούν και να Τον θαυμάζουν, θα γινόταν αντικείμενο τρόμου και μίσους από πολλούς ενώ κάποιοι άλλοι θα οδηγούνταν να πιστέψουν ότι οι προειδοποιήσεις του λόγου του Θεού δεν πρόκειται να υλοποιηθούν διότι αυτό θα είναι αντίθετο με τον χαρακτήρα της καλοσύνης και της αγάπης του, καταδικάζοντας όντα που εκείνος δημιούργησε σε αιώνια βάσανα. Ο Σατανάς οδήγησε τους τελευταίους στο άλλο άκρο, να παραβλέπουν εντελώς την δικαιοσύνη του Θεού και τις προειδοποιήσεις του Λόγου Του και τον παρουσιάζει σ’ αυτούς ως πολυέλεο μόνο με αποτέλεσμα κανείς να μην απολεσθεί αλλά αντίθετα όλοι θα σωθούν μέσα στη βασιλεία του, τόσο οι άγιοι όσο και οι αμαρτωλοί. Ως αποτέλεσμα της δημοφιλούς αυτής πλάνης, της αθανασίας της ψυχής και της αιώνιας κόλασης, ο Σατανάς εκμεταλλεύεται κάποια άλλη ομάδα και τους οδηγεί να θεωρούν την Αγία Γραφή ως ένα μη θεόπνευστο βιβλίο. Θεωρούν ότι διδάσκει πολλά καλά πράγματα πάνω στα οποία όμως δεν μπορεί κανείς να βασιστεί ή να τα αγαπήσει διότι διδάχθηκαν ότι η Αγία Γραφή διακηρύσσει το δόγμα της αιώνιας κόλασης.

Ο Σατανάς και πάλι εκμεταλλεύεται μια ακόμη ομάδα και τους οδηγεί πιο μακριά να αρνηθούν την ίδια την ύπαρξη του Θεού. Βλέπουν ότι δεν υπάρχει συνέπεια στον χαρακτήρα του Θεού της Αγίας Γραφής όταν επιβάλλει σε ένα μέρος της ανθρώπινης οικογένειας φρικτά βασανιστήρια σε όλη την αιωνιότητα και έτσι αρνούνται την Αγία Γραφή και τον Συγγραφέα της και θεωρούν τον θάνατο σαν έναν αιώνιο ύπνο.

Τότε ο Σατανάς οδηγεί μια άλλη ομάδα που τρέμουν και δεν τολμούν να διαπράξουν αμαρτία, ώστε όταν την διαπράξουν, τους παρουσιάζει συνεχώς μπροστά τους το μισθό της αμαρτίας, όχι τον θάνατο αλλά την αιώνια ζωή μέσα σε φρικτούς βασανισμούς που πρέπει να υφίστανται μέσα στους ατελείωτους αιώνες της αιωνιότητας. Ο Σατανάς δράττεται της ευκαιρίας και μεγαλοποιεί μέσα στον αδύναμο νου τους τη φρίκη της αιώνιας κολάσεως και έτσι καταλαμβάνει το μυαλό τους και χάνουν τη λογική τους. Τότε ο Σατανάς και οι άγγελοί του

θριαμβεύουν και τόσο ο άπιστος όσο και ο αθεϊστής ενώνονται κατακρίνοντας από κοινού τον χριστιανισμό. Τα θεωρούν όλα αυτά ως οδνηρές συνέπειες που έρχονται σαν αποτέλεσμα της αποδοχής δημοφιλών αιρέσεων, ως φυσικές επιπτώσεις της πίστης στην Αγία Γραφή και στον Συγγραφέα της.

Είδα ότι οι ουράνιες δυνάμεις γέμισαν με αγανάκτηση με το θρασύτατο αυτό έργο του Σατανά. Ζήτησα να μάθω γιατί όλες αυτές οι απάτες επρόκειτο να γίνουν ανεκτές και να επηρεάσουν το μυαλό των ανθρώπων, τη στιγμή που οι άγγελοι του Θεού ήταν δυνατοί και αν κινητοποιούνταν θα μπορούσαν με ευκολία να διασπάσουν την εξουσία του εχθρού. Είδα τότε ότι ο Θεός γνώριζε ότι ο Σατανάς θα προσπαθούσε με κάθε τρόπο να καταστρέψει τον άνθρωπο και γι αυτό έκανε τον Λόγο Του να καταγραφεί και κατέστησε τα σχέδιά Του στον άνθρωπο τόσο σαφή έτσι ώστε και ο πιο αδύναμος να μην κάνει λάθος. Εν συνεχεία, αφού έδωσε τον Λόγο Του στον άνθρωπο, τον διατήρησε προσεκτικά ώστε ο Σατανάς και οι άγγελοί του διαμέσου των εκπρόσωπων του να μην μπορέσουν να τον καταστρέψουν. Ενώ κάποια άλλα βιβλία θα χάνονταν αυτή η άγια Βίβλος θα έμενε αθάνατη. Και έτσι με το πέρασ του χρόνου στον έσχατο καιρό, όταν οι απάτες του Σατανά θα αυξάνονταν, τα αντίτυπα της Βίβλου θα πολλαπλασιάζονταν ώστε όλοι όσοι το επιθυμούσαν θα μπορούσαν να έχουν έναν αντίτυπο του αποκεκαλυμμένου θελήματος του Θεού για τον άνθρωπο και αν το ήθελαν θα μπορούσαν να θωρακιστούν από τις απάτες και τα τέρατα ψεύδους του Σατανά.

Είδα ότι ο Θεός είχε ιδιαιτέρως διαφυλάξει την Αγία Γραφή, παρόλα αυτά, όταν τα αντίγραφα ήταν ακόμα λίγα, άνθρωποι των γραμμάτων άλλαξαν τις λέξεις σε κάποιες περιπτώσεις κάνοντας τα νοήματα να συμβαδίζουν με τις καθιερωμένες απόψεις που διέπονταν από την παράδοση νομίζοντας ότι έτσι έκαναν το κείμενο πιο κατανοητό, όταν στην πραγματικότητα έκαναν πιο δυσνόητο αυτό που ήταν ήδη κατανοητό. Είδα ότι ο λόγος του Θεού, ως σύνολο, αποτελεί μια τέλεια αλυσίδα καθώς το ένα μέρος της γραφής εξηγεί το άλλο. Αυτοί που αναζητούν πραγματικά την αλήθεια δεν θα πλανηθούν όχι μόνο γιατί ο Λόγος του Θεού είναι απλός και κατανοητός όταν διακηρύσσει την οδό της ζωής, αλλά και διότι έχει δοθεί το Αγιο Πνεύμα για να οδηγήσει στην κατανόηση της οδού της ζωής που αποκαλύπτεται στον Λόγο Του.

Είδα ότι οι άγγελοι του Θεού δεν θα έπρεπε ποτέ να ελέγχουν τη θέληση. Ο Θεός θέτει ενώπιον του ανθρώπου τη ζωή και τον θάνατο. Μπορεί ο ίδιος να κάνει την επιλογή του. Πολλοί επιθυμούν τη ζωή αλλά συνεχίζουν να βαδίζουν στην ευρεία οδό διότι δεν έχουν επιλέξει τη ζωή.

Είδα το έλεος και τη συμπόνια του Θεού όταν έδωσε τον Υιό του να πεθάνει για τον ένοχο άνθρωπο. Εκείνοι που θα επιλέξουν να μη δεχθούν τη σωτηρία που τόσο ακριβά έχει εξαγοραστεί για λογαριασμό τους, θα πρέπει να τιμωρηθούν. Οντα τα οποία ο Θεός δημιούργησε επέλεξαν να επαναστατήσουν ενάντια στη διακυβέρνησή Του, ο Θεός όμως είδα ότι δεν τα έκλεισε σε μια κόλαση για να υπομένουν εκεί ένα ατελείωτο βάσανο. Δεν θα μπορούσε να τους δεχθεί στον ουρανό διότι αν τους έφερνε δίπλα στην ομάδα των καθαρών και των αγίων αυτό θα τους ταλαιπωρούσε αφάνταστα. Ο Θεός ούτε θα τους πάρει στον ουρανό, ούτε θα τους κάνει να βασανίζονται αιώνια. Θα τους καταστρέψει εντελώς και θα τους κάνει σαν να μην είχαν υπήρξει ποτέ και τότε η δικαιοσύνη Του θα ικανοποιηθεί. Επλασε τον άνθρωπο από το χώμα της γης και οι απειθείς και οι ανόσιοι θα καταναλωθούν από τη φωτιά και θα επιστρέψουν ξανά στο χώμα. Είδα ότι η καλοσύνη και η συμπόνια του Θεού σε αυτό θα έπρεπε να οδηγήσει όλους να θαυμάζουν τον χαρακτήρα Του και να τον λατρεύουν και όταν πια όλοι οι ασεβείς θα έχουν απολεσθεί από πρόσωπου γης όλες οι ουράνιες δυνάμεις θα πουν, Αμήν!

Ο Σατανάς έβλεπε με μεγάλη ικανοποίηση αυτούς που έφεραν το όνομα του Χριστού και που έμεναν στενά προσκολλημένοι στις πλάνες που ο ίδιος είχε δημιουργήσει. Το έργο του ήταν να δημιουργήσει κι άλλες πλάνες. Η δύναμή του μεγαλώνει και γίνεται ολοένα πιο επιδέξιος. Οδήγησε τους εκπροσώπους του, τους πάτες και τους ιερείς να εξυψώσουν τους εαυτούς τους και να υποκινήσουν τους ανθρώπους να καταδιώξουν σκληρά αυτούς που αγαπούσαν τον Θεό και δεν ήταν διατεθειμένοι να ενδώσουν στις πλάνες του που προωθούνταν από αυτούς. Ο Σατανάς παρακίνησε τους αντιπροσώπους του να καταστρέψουν όσους ακολουθούσαν πιστά τον Χριστό. Ω, τι βάσανα και τι αγωνία επέβαλαν να υπομένουν οι πολύτιμοι άνθρωποι του Θεού! Οι

άγγελοι έχουν κάνει πιστή καταγραφή όλων αυτών. Ο Σατανάς και οι πονηροί άγγελοι θριάμβευαν και έλεγαν στους αγγέλους που υπηρετούσαν και ενδυνάμωναν αυτούς τους αγίους που βασανίζονταν οτι θα τους θανάτωναν ώστε να μην μείνει ούτε ένας αληθινός χριστιανός πάνω στη γη. Είδα οτι η εκκλησία του Θεού ήταν τότε καθαρή. Δεν υπήρχε τότε κίνδυνος από ανθρώπους με διεφθαρμένες καρδιές να εισχωρήσουν μέσα στην εκκλησία του Θεού διότι ο χριστιανός που τολμούσε να διακηρύξει την πίστη του κινδύνευε να βρεθεί στον τροχό διαμελισμού, στον πάσσαλο και σε κάθε είδους βασανιστήριο που θα μπορούσε να εφευρεθεί από τον Σατανά και τους αγγέλους του και να βάλει στο μυαλό του ανθρώπου.

Δες Γένεσις κεφ.3; Εκκλησιαστής 9:5, 12:7; Ιεζεκιήλ 18:4; Λουκά 21:33; Ιωάννου 3:16; Ρωμαίους 6:23; Β' Τιμοθέου 3:16; Αποκάλυψη 20:14-15, 21:1, 22:12-19

20 Η Μεταρρύθμιση

Παρά τις διώξεις και τις σφαγές των αγίων, σε κάθε τόπο σηκώνονταν ζωντανοί μάρτυρες. Οι άγγελοι του Θεού έκαναν το έργο το οποίο τους είχε ανατεθεί. Εψαχναν στα πιο σκοτεινά μέρη και επέλεγαν μέσα από το σκοτάδι ανθρώπους με ειλικρινείς καρδιές. Αν και θαμμένοι μέσα στις πλάνες, ο Θεός τους επέλεγε όπως έκανε και με τον Σαύλο ως εκλεκτά σκεύη για να φέρουν την αλήθεια Του και να υψώσουν τη φωνή τους ενάντια στις αμαρτίες των ανθρώπων που διατεινόταν οτι είναι δικοί Του. Οι άγγελοι του Θεού παρακίνησαν τον Μαρτίνο Λούθηρο, τον Μελάγχθωνα και άλλους σε διαφόρους τρόπους να αναζητήσουν με δίψα τη ζωντανή μαρτυρία του λόγου του Θεού. Ο εχθρός είχε έρθει πάνω τους σαν ένας ποταμός και η σημαία έπρεπε να υψωθεί και πάλι εναντίον του. Ο Λούθηρος επιλέχθηκε για να αντιμετωπίσει τη θύελλα και να σταθεί απέναντι στην οργή μια εκπεσούσας εκκλησίας και να ενδυναμώσει τους λίγους που έμεναν πιστοί στο άγιο καθήκον τους. Πάντοτε φοβόταν μήπως παραβεί το θέλημα του Θεού. Προσπαθούσε μέσω των έργων του να αποκτήσει την εύνοια του Θεού, δεν έμενε όμως ικανοποιημένος μέχρι που μια αχτίδα φωτός διαπέρασε το σκοτάδι στο μυαλό του και τον οδήγησε να εμπιστευτεί όχι τα έργα του αλλά την αξία του αίματος του Χριστού και να προσέρχεται ο ίδιος προς τον Θεό, όχι διαμέσου παπών ή εξομολογητών αλλά διαμέσου του Ιησού Χριστού και μόνο. Ω, πόσο πολύτιμη ήταν αυτή η γνώση για τον Λούθηρο! Εκτίμησε αυτό το νέο και πολύτιμο φως που ανέτειλε πάνω στην σκοτεινή νύχτη του και που έδιωξε μακριά τη δεισιδαιμονία του, περισσότερο και από τον μεγαλύτερο επίγειο θησαυρό. Ο λόγος το Θεού έγινε καινούργιος. Ολα άλλαξαν. Το Βιβλίο που φοβόταν διότι δεν μπορούσε να δει κάποια ωραιότητα μέσα του, έγινε ζωή, ΖΩΗ για εκείνον. Εγινε η χαρά του, η παρηγορία του, ο ευλογημένος του δάσκαλος. Τίποτα δεν μπορούσε να τον παρασύρει να αφήσει τη μελέτη του. Είχε φοβηθεί για τη ζωή του, καθώς όμως διάβαζε τον λόγο του Θεού, όλοι του οι φόβοι εξαφανίστηκαν και θαύμασε τον χαρακτήρα του Θεού και τον αγάπησε. Από μόνος του ερευνούσε τον λόγο του Θεού. Τράφηκε με τους πλούσιους θησαυρούς που περιείχε και στη συνέχεια τον ερεύνησε για την εκκλησία. Ηταν αηδιασμένος με τις αμαρτίες εκείνων στους οποίους εμπιστεύτηκε τη σωτηρία του. Είδη πολλούς να τους καλύπτει το ίδιο σκοτάδι που κάποτε κάλυπτε και αυτόν. Εκζήτησε αγωνιωδώς την ευκαιρία να τους κατευθύνει προς το Αρνίο του Θεού που μόνο αυτό μπορούσε να αφαιρέσει την αμαρτία του κόσμου. Υψωσε τη φωνή του ενάντια στις πλάνες και στις αμαρτίες της παπικής εκκλησίας και επιμόνως αναζητούσε να σπάσει τις αλυσίδες του σκότους που περιέβαλλε χιλιάδες και που τους έκανε να εμπιστεύονται στα έργα τους για τη σωτηρία τους. Επιθυμούσε να ικανωθεί ώστε να ανοίξει το νου τους στα αληθινά πλούτη της χάρης του Θεού και στο τέλει της σωτηρίας που αποκτιέται διαμέσου του Ιησού Χριστού. Υψωσε τη φωνή του με ζήλο και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος φώναζε ενάντια στις αμαρτίες των ηγετών

της εκκλησίας και καθώς αντιμετώπισε την καταιγίδα της εναντίωσης από τους ιερείς, δεν έχασε το θάρρος του διότι βασιζόταν σταθερά στον ισχυρό βραχίονα του Θεού και με εμπιστοσύνη πίστευε σε Αυτόν για τη νίκη. Καθώς εκείνος ρίχνονταν στη μάχη όλο και πιο στενά, η οργή των ιερέων πυροδοτείτο εναντίον του. Δεν επιθυμούσαν να μεταρρυθμιστούν. Επέλεξαν να μείνουν στην ησυχία τους, στις φαύλες διασκεδάσεις τους, στη μοχθηρότητα. Επιθυμούσαν η εκκλησία να παραμείνει στο σκοτάδι.

Είδα ότι ο Λούθηρος ήταν φλογερός και ζηλωτής, απρόμητος και τολμηρός στο να ελέγχει την αμαρτία και να υπερασπίζεται την αλήθεια. Δεν φοβόταν τους μοχθηρούς ανθρώπους και τους διαβόλους. Ήξερε ότι κοντά του είχε έναν κατά πολύ ισχυρότερο από όλους αυτούς. Ο Λούθηρος είχε μέσα του φωτιά, ζήλο, θάρρος και τόλμη και ίσως μερικές φορές πήγαινε πολύ μακριά, αλλά ο Θεός σήκωσε τον Μελάγχθωνα που είχε αντίθετο χαρακτήρα για να βοηθήσει τον Λούθηρο και να προχωρήσουν το έργο της μεταρρύθμισης. Ο Μελάγχθωνας ήταν συνεσταλμένος, φοβητικός, επιφυλακτικός και πολύ υπομονετικός. Ο Θεός τον αγαπούσε πάρα πολύ. Είχε μεγάλη γνώση των Γραφών και διέθετε εξαιρετική κρίση και σοφία. Η αγάπη του για το έργο του Θεού ήταν όμοια με αυτή του Λούθηρου. Αυτές τις καρδιές ο Θεός της έδωσε μεταξύ τους και έτσι έγιναν αχώριστοι φίλοι. Ο Λούθηρος βοήθησε πολύ τον Μελάγχθωνα όταν ο τελευταίος κινδύνευε να είναι φοβητικός και αργός και ο Μελάγχθωνας επίσης αποτέλεσε μεγάλη βοήθεια για τον Λούθηρο καθώς τον συγκρατούσε όταν αυτός προχωρούσε πολύ γρήγορα. Η διορατική επιφυλακτικότητα του Μελάγχθωνα συχνά αποσοβούσε τον κίνδυνο τον οποίο θα αντιμετώπιζε το έργο τους αν αυτό αφηνόταν μόνο στον Λούθηρο και επίσης το έργο συχνά θα αποτύγχανε να προωθηθεί αν αφηνόταν μόνο στον Μελάγχθωνα. Είδα τη σοφία του Θεού όταν επέλεξε αυτούς τους δύο άνδρες που είχαν διαφορετικό χαρακτήρα για να προωθήσουν το έργο της μεταρρύθμισης.

Στη συνέχεια μεταφέρθηκα πίσω στο χρόνο, στις ημέρες των αποστόλων και είδα ότι ο Θεός επέλεξε ως συντρόφους τον φλογερό και ζηλωτή Πέτρο και τον ήπιο, υπομονετικό και ταπεινό Ιωάννη. Κάποιες φορές ο Πέτρος ήταν παρορμητικός. Ο αγαπητός μαθητής συχνά χαλιναγωγούσε την ορμή του Πέτρου, όταν ο ζήλος του και η φλογερότητά του τον οδηγούσαν πολύ μακριά, αν και αυτό δεν τον έκανε να αλλάξει. Όταν όμως ο Πέτρος αρνήθηκε το Κύριό Του, μετά την μετάνοια και την επιστροφή του, το μόνο που ήθελε ήταν μια ήπια προτροπή για προσοχή από τον Ιωάννη ώστε να περιορίσει τη φλόγα και τον ζήλο του. Το έργο του Χριστού συχνά θα χώλαινε αν είχε αφευθεί μόνο στον Ιωάννη. Ο ζήλος του Πέτρου ήταν απαραίτητος. Η τόλμη και η ενεργητικότητά του συχνά τους ελευθέρωνε από τη δυσκολία και αποστόμωνε τους εχθρούς τους. Ο Ιωάννης νικούσε. Κέρδισε πολλούς στο έργο του Χριστού εξαιτίας της υπομονής, της ανεκτικότητας και της βαθιάς αφοσίωσής του.

Ο Θεός σήκωσε πολλούς άνδρες για να υψώσουν την φωνή τους ενάντια στις αμαρτίες της παπικής εκκλησίας και να προωθήσουν τη μεταρρύθμιση. Ο Σατανάς θέλησε να καταστρέψει αυτούς τους ζωντανούς μάρτυρες, όμως ο Θεός έκανε φράχτη γύρω τους. Κάποιοι από αυτούς, για τη δόξα του ονόματός Του, τους επέτρεψε να σφραγίσουν την μαρτυρία τους με το αίμα τους αλλά υπήρξαν και άλλοι ισχυροί άνδρες όπως ο Λούθηρος και ο Μελάγχθωνας που θα δόξαζαν καλύτερα το όνομα του Θεού παραμένοντας ζωντανοί και υψώνοντας τις δυνατές φωνές τους καταγγέλλοντας τις αμαρτίες των παπών, των ιερέων και των βασιλέων. Ετρεμαν τη φωνή του Λούθηρου. Διαμέσου αυτών των εκλεκτών ανθρώπων, αχτίδες φωτός άρχισαν να διασκορπίζονται το σκοτάδι και πολλοί με χαρά αποδέχονταν το φως και περπατούσαν σ' αυτό. Και όταν ένας μάρτυρας σφαγιαζόταν, δύο ή και περισσότεροι σηκώνονταν και κατελάμβαναν τη θέση του.

Ο Σατανάς όμως δεν ήταν ικανοποιημένος. Μπορούσε να έχει εξουσία μόνο στο σώμα. Δεν μπορούσε να κάνει τους πιστούς να εγκαταλείψουν την πίστη και την ελπίδα τους. Και ακόμα και στον θάνατο θριάμβευαν με την φωτεινή ελπίδα της αθανασίας κατά την ανάσταση των δικαίων. Διέθεταν κάτι παραπάνω από την ενέργεια θνητών ανθρώπων. Δεν διανοούνταν να αποκοιμηθούν ούτε για μια στιγμή. Φορούσαν πάντοτε πάνω τους την χριστιανική πανοπλία, και ήσαν προετοιμασμένοι για μάχη όχι μόνο με πνευματικούς εχθρούς αλλά και με τον ίδιο τον Σατανά στη μορφή ανθρώπων των οποίων η μόνιμη επωδός ήταν «Εγκαταλείψτε την πίστη σας,

αλλιώς θα πεθάνετε». Οι λιγοστοί αυτοί χριστιανοί ήταν δυνατοί εν Θεώ και ήταν πιο πολύτιμοι στα μάτια Του απ' ότι ο μισός κόσμος που αν και έφερε το όνομα του Χριστού ήταν δειλοί στο έργο Του. Όταν η εκκλησία διωκόταν, αυτοί παρέμεναν ενωμένοι με αγάπη. Ήταν δυνατοί εν Θεώ. Στους αμαρτωλούς δεν επιτρεπόταν να ενωθούν σε αυτό το έργο, ούτε στον εξαπατητή ούτε στον εξαπατηθέντα. Μόνο όσοι ήταν διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν τα πάντα για τον Χριστό, μπορούσαν να είναι μαθητές Του. Αγαπούσαν να είναι φτωχοί, ταπεινοί και χριστόμορφοι.

Δες Λουκάς 22:61-62; Ιωάννης 18:10; Πράξεις κεφ.3&4

21 Η Εκκλησία και ο κόσμος ενωμένοι

Ο Σατανάς έκανε τότε συμβούλιο με τους αγγέλους του για να εξετάσει τα όσα είχαν επιτύχει. Είδαν ότι είχαν εμποδίσει κάποιες δειλές ψυχές μέσω του φόβου του θανάτου να αποδεχθούν την αλήθεια αλλά πολλές άλλες, παρόλο που αυτές ήταν αρχικώς πολύ δειλές, όταν δέχτηκαν την αλήθεια, αμέσως οι φόβοι και η δειλία τους εξαφανίστηκαν και καθώς έβλεπαν τον θάνατο των αδελφών τους, τη σταθερότητά τους και την υπομονή τους, συνειδητοποίησαν ότι ο Θεός και οι άγγελοί Του τους βοήθησαν να υπομείνουν τους βασανισμούς αυτούς και έτσι έπαιρναν θάρρος και γίνονταν ατρόμητοι. Και όταν τους καλούσαν να παραδώσουν και τις δικές τους ζωές, διατηρούσαν την πίστη τους με τόση υπομονή και σταθερότητα που έκανε ακόμη και τους δολοφόνους τους να τρέμουν. Ο Σατανάς αποφάσισε ότι υπήρχε ένας πιο καλός τρόπος για να καταστρέψουν ψυχές μέσω του οποίου τα αποτελέσματα θα ήταν πιο σίγουρα. Είδαν ότι αν και έκαναν τους χριστιανούς να υποφέρουν, η σταθερότητά τους και η φωτεινή ελπίδα που τους ενθάρρυνε, έκανε ακόμα και τον πιο αδύναμο να γίνει δυνατός και έτσι ο τροχός διαμελισμού και η φωτιά δεν μπορούσε να τους πτοήσει. Μιμούνταν το ευγενές παρουσιαστικό του Χριστού ενώπιον των δολοφόνων Του και πολλοί πείθονταν για την αλήθεια όταν έβλεπαν τη σταθερότητά τους και τη δόξα του Θεού που αναπαύονταν πάνω τους. Ο Σατανάς αποφάσισε ότι έπρεπε να τους πλησιάσει με ηπιότερο τρόπο. Είχε ήδη διαστρέψει τα δόγματα της Αγίας Γραφής και παραδόσεις που θα κατέστρεφαν εκατομμύρια είχαν ήδη ριζώσει βαθιά. Συγκράτησε το μίσος του και αποφάσισε να μην επιβάλλει στα υποκείμενά του τόσο σκληρούς διωγμούς αλλά να οδηγήσει την εκκλησία να αγωνιστεί όχι για την πίστη που κάποτε παραδόθηκε στους αγίους αλλά για τις διάφορες παραδόσεις. Καθώς οδηγούσε την εκκλησία να αποδέχεται την εύνοια και τις τιμές του κόσμου υπό το πρόσχημα ότι είναι κάτι το επωφελές, αυτή άρχισε να χάνει την εύνοια του Θεού. Σταδιακά η εκκλησία έχασε τη δύναμή της καθώς απέφευγε να διακηρύττει τις ευθείς αλήθειες που θα έκλειναν έξω τους λάτρεις των τέρψεων και τους φίλους του κόσμου.

Η εκκλησία δεν ήταν πια ο ξεχωριστός και ιδιότυπος λαός που ήταν κάποτε όταν η φωτιά των διωγμών υποδαυλιζονταν εναντίον της. *“Πως αμαυρώθηκε το χρυσάφι! Αλλοιώθηκε το καθαρότατο χρυσάφι!”* Είδα ότι αν η εκκλησία είχε διατηρήσει τον άγιο και ιδιότυπο χαρακτήρα της, η δύναμη του Αγίου Πνεύματος που δόθηκε στους αποστόλους θα ήταν μαζί της. Οι άρρωστοι θα θεραπεύονταν, τα δαιμόνια θα επιτιμούνταν και θα εκβάλλονταν και θα ήταν ισχυρή και θα έκανε τους εχθρούς της να τρέμουν.

Είδα ότι μια πολύ μεγάλη ομάδα ανθρώπων αν και διατείνονταν το όνομα του Χριστού, ο Θεός δεν τους αναγνώριζε ως δικούς Του. Δεν ευαρεστείτο σ' αυτούς. Ο Σατανάς έμοιαζε να είχε προσλάβει ένα θρησκευτικό χαρακτήρα και ήταν πλέον πολύ πρόθυμος να αφήνει τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι είναι χριστιανοί. Ήταν πολύ πρόθυμος να τους αφήνει να πιστεύουν στον Ιησού, στη σταύρωσή Του και στην ανάστασή Του. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του πίστευαν κι αυτοί πλήρως σε όλα αυτά και έτρεμαν. Αν όμως αυτή η πίστη δεν παρακινεί τους ανθρώπους

σε καλά έργα και δεν οδηγεί αυτούς που την διατείνονται να μιμηθούν τη ζωή αυταπάρανης του Χριστού, εκείνος δεν ανησυχεί διότι απλώς κουβαλούν το όνομα του χριστιανού ενώ οι καρδιές τους είναι ακόμα σαρκικές και έτσι μπορεί να τους χρησιμοποιήσει στην υπηρεσία του καλύτερα από το να μην διατείνονταν τίποτα. Κάτω από το όνομα του χριστιανού, κρύβουν την δυσμορφία τους. Προχωρούν με τον χαρακτήρα τους να μην έχει εξαγνιστεί και με τα πάθη τους να μην έχουν υποταχθεί. Αυτό δίνει αφορμή στον άπιστο να ρίχνει την ευθύνη για τις ατέλειές τους στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, να τον ντροπιάζει και να προκαλεί τη δυσφήμιση αυτών που η θρησκεία τους είναι καθαρή και ανόθευτη.

Οι ιεροκήρυκες κηρύττουν κολακείες που ταιριάζουν σε σαρκικούς χριστιανούς. Αυτό ακριβώς θέλει και ο Σατανάς. Δεν τολμούν να κηρύξουν τον Ιησού και τις διαπεραστικές αλήθειες της Αγίας Γραφής, διότι αν το έκαναν, αυτοί οι σαρκικοί χριστιανοί απλά δεν θα τους άκουγαν. Πολλοί από αυτούς είναι πλούσιοι και πρέπει να διατηρηθούν στην εκκλησία ακόμα και αν δεν είναι καταλληλότεροι να βρίσκονται εκεί από τον Σατανά με τους αγγέλους του. Η θρησκεία του Ιησού εμφανίζεται να είναι δημοφιλής και αξιότιμη στα μάτια του κόσμου. Οι άνθρωποι διδάχθηκαν ότι όσοι διατεινόταν τη θρησκεία αυτή θα απολάμβαναν περισσότερες τιμές από τον κόσμο. Όμως οι διδασκαλίες αυτές διαφέρουν ευρέως από τις διδασκαλίες του Χριστού. Τα διδάγματά Του και ο κόσμος δεν μπορούν να βρίσκονται σε αρμονία. Όσοι ήθελαν να τον ακολουθήσουν έπρεπε να εγκαταλείψουν τον κόσμο. Αυτές οι κολακείες ξεκίνησαν από τον Σατανά και τους αγγέλους του. Έκαναν το σχέδιο και οι κατ' όνομα χριστιανοί το εκτέλεσαν. Υποκριτές και αμαρτωλοί ενώνονται με την εκκλησία. Ευχάριστοι μύθοι διδάσκονται και γίνονται αμέσως αποδεκτοί. Αν όμως κηρύττονταν η καθαρή αλήθεια, θα έκλεινε έξω σύντομα όλους αυτούς τους υποκριτές και τους αμαρτωλούς. Όμως τώρα δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε αυτούς που διατείνονται ότι ακολουθούν τον Χριστό και στον κόσμο. Είδα ότι αν αυτό το ψεύτικο κάλυμμα μπορούσε να αφαιρεθεί πάνω από τα μέλη των εκκλησιών, θα αποκαλύπτονταν τέτοια ανομία, φαυλότητα και διαφθορά που ακόμα και το πιο άτολμο παιδί του Θεού δεν θα δίσταζε να τους αποκαλέσει με το όνομα που τους αρμόζει, παιδιά του πατέρα τους του Διαβόλου, διότι εκείνου τα έργα εκείνου πράττουν. Ο Ιησούς και όλος οι ουράνιες δυνάμεις έβλεπαν με βδελυγμία το σκηνικό αυτό, ο Θεός όμως διατηρούσε ένα μήνυμα για την εκκλησία που ήταν ιερό και βαρυσήμαντο. Αν γινόταν αποδεκτό, αυτό θα έφερνε μια βαθιά μεταρρύθμιση μέσα στην εκκλησία, θα αναβίωνε τη ζωντανή μαρτυρία και θα έδιωχνε έξω υποκριτές και αμαρτωλούς και θα έφερνε την εκκλησία ξανά στην ευμένεια του Θεού.

Δες Ησαΐας 30:8-21; Θρήνοι Ιερεμία 4:1; Τίτος 1:16; Ιάκωβος 2:19; Αποκάλυψη κεφ.3

22 Ο Ουίλλιαμ Μίλλερ

Είδα ότι ο Θεός έστειλε τον άγγελό Του να παρακινήσει την καρδιά ενός αγρότη που πρωτύτερα δεν πίστευε στην Αγία Γραφή και να τον οδηγήσει να ερευνήσει τις προφητείες. Οι άγγελοι του Θεού επισκέπτονταν επανειλημμένα τον εκλεκτό αυτόν άνθρωπο και καθοδηγούσαν το νου του και τον έκαναν να κατανοήσει προφητείες που ανέκαθεν είχαν παραμείνει σκοτεινές στον λαό του Θεού. Του δόθηκε η αρχή της αλυσίδας των αληθειών και καθοδηγήθηκε να ερευνήσει το ένα στοιχείο μετά το άλλο μέχρι που κατέληξε να κοιτάζει με έκπληξη και θαυμασμό τον Λόγο του Θεού. Είδε σ' αυτόν μια τέλεια αλυσίδα αληθειών. Αυτός ο Λόγος που ως τότε τον θεωρούσε ως μη θεόπνευστο, ανοίχτηκε πλέον στα μάτια του με ομορφιά και δόξα. Είδε ότι το ένα μέρος της γραφής εξηγούσε το άλλο και όταν ένα σημείο δεν ήταν κατανοητό έβρισκε κάποιο άλλο σημείο της γραφής που το εξηγούσε. Αντιμετώπιζε τον άγιο Λόγο του Θεού με χαρά και με το βαθύτερο σεβασμό και δέος.

Καθώς ερευνούσε τις προφητείες διαπίστωσε ότι οι κάτοικοι της γης ζούσαν στην τελευταία περίοδο της ιστορίας του κόσμου, χωρίς καν να το ξέρουν. Είδε τη διαφθορά μέσα στις εκκλησίες και διαπίστωσε ότι η αγάπη τους είχε αποσπαστεί από τον Ιησού και είχε τοποθετηθεί στον κόσμο, αναζητούσαν κοσμικές δόξες αντί για την άνωθεν δόξα και φιλοδοξούσαν να αποκτήσουν κοσμικά πλούτη αντί να τοποθετήσουν τον θησαυρό τους στον ουρανό. Παντού έβλεπε υποκρισία, σκοτάδι και θάνατο. Το πνεύμα του παροξύνθηκε μέσα του. Ο Θεός τον κάλεσε να εγκαταλείψει τη φάρμα του, όπως ο Ελισσαιέ άφησε πίσω του τα βόδια στο χωράφι του και ακολούθησε τον Ηλία. Με τρόπο ο Ουίλλιαμ Μίλλερ άρχισε να ξεδιπλώνει τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού στους ανθρώπους. Με κάθε προσπάθειά του κέρδιζε επιπλέον δύναμη. Μετέφερε τους ανθρώπους μέσω των προφητειών μέχρι τη δεύτερη παρουσία του Χριστού. Όπως ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προανήγγειλε την πρώτη έλευση του Ιησού και προετοίμασε την οδό για την έλευσή Του, έτσι και ο Ου. Μίλλερ και αυτοί που ενώθηκαν μαζί του, προκήρυξαν τη δεύτερη έλευση του Υιού του Θεού.

Μεταφέρθηκα πίσω στις ημέρες των μαθητών και μου δείχθηκε ο αγαπητός Ιωάννης ο οποίος είχε ένα ειδικό έργο από τον Θεό να εκτελέσει. Ο Σατανάς ήταν αποφασισμένος να παρεμποδίσει το έργο αυτό και οδήγησε τους υπηρέτες του να εξολοθρεύσουν τον Ιωάννη. Ο Θεός όμως έστειλε τον άγγελό Του και με θαυμαστό τρόπο τον διαφύλαξε. Όλοι αυτοί που είδαν τη μεγάλη δύναμη του Θεού που εκδηλώθηκε με την απελευθέρωση του Ιωάννη θαύμασαν και πίστεψαν ότι ο Θεός ήταν μαζί του και ότι η μαρτυρία του σχετικά με τον Ιησού ήταν αληθινή. Όσοι θέλησαν να τον εξολοθρεύσουν φοβήθηκαν να επιχειρήσουν πάλι να αφαιρέσουν τη ζωή του και έτσι του επετράπη να εξακολουθήσει να υποφέρει για τον Ιησού. Κατηγορήθηκε ψευδώς από τους εχθρούς του και για ένα μικρό διάστημα εξορίστηκε σε ένα έρημο νησί όπου ο Κύριος έστειλε τον άγγελό Του να του αποκαλύψει πράγματα τα οποία επρόκειτο να συμβούν στον κόσμο καθώς και την πορεία της εκκλησίας μέχρι το τέλος, τις πτώσεις της και τη θέση που θα έπρεπε η εκκλησία να καταλάβει αν επιθυμούσε να ευχαριστήσει τον Θεό και τελικώς να νικήσει. Ο άγγελος από τον ουρανό ήρθε στον Ιωάννη με μεγαλοπρέπεια. Το πρόσωπό του αντανάκλασε την εξάισια δόξα του ουρανού. Αποκάλυψε στον Ιωάννη γεγονότα με βαθύ και συναρπαστικό ενδιαφέρον σχετικά με την εκκλησία του Θεού και του παρουσίασε τις επικίνδυνες συγκρούσεις που θα έπρεπε να υπομείνουν. Ο Ιωάννης είδε ότι έπρεπε να περάσουν μέσα από σκληρές δοκιμασίες και να γίνουν λευκοί και δοκιμασμένοι και τελικώς ένδοξοι νικητές, σεσωσμένοι στη βασιλεία του Θεού. Η όψη του αγγέλου ακτινοβόλησε από χαρά και έγινε εξαιρετικά ένδοξη καθώς έδειξε στον Ιωάννη την τελική νίκη της εκκλησίας του Θεού. Ο Ιωάννης συνεπάρθηκε καθώς ατένισε την τελική απελευθέρωση της εκκλησίας και όταν απομακρύνθηκε από τη δόξα της σκηνης, με βαθύ σεβασμό και δέος έπεσε στα πόδια του αγγέλου για να τον προσκυνήσει. Ο άγγελος αμέσως τον σήκωσε και με ηπιότητα τον επέπληξε λέγοντας, *“Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε· επειδή, η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας.”*. Ο άγγελος έδειξε τότε στον Ιωάννη την επουράνια πόλη σε όλη της την λαμπρότητα και την εκθαμβωτική της δόξα. Ο Ιωάννης συνεπάρθηκε και συγκλονίστηκε με τη δόξα της πόλης. Δεν είχε κατά νου την προηγούμενη επίπληξη του αγγέλου και έπεσε ξανά στα πόδια του αγγέλου για να τον προσκυνήσει, ο οποίος και πάλι τον επέπληξε ευγενικά, *“Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· επειδή, εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου των προφητών, κι αυτών που τηρούν τα λόγια αυτού του βιβλίου· τον Θεό προσκύνησε.”*.

Τόσο ιεροκήρυκες όσο και απλοί άνθρωποι αντιμετώπιζαν το βιβλίο της Αποκάλυψης ως κάτι μυστηριώδες και μικρότερης σημασίας απ’ ότι άλλα κομμάτια των αγίων Γραφών. Είδα όμως ότι αυτό το βιβλίο είναι πραγματικά μια αποκάλυψη που δόθηκε προς όφελος ιδιαίτερα αυτών που θα ζούσαν στις έσχατες ημέρες για να τους οδηγήσει να εξακριβώσουν την πραγματική τους κατάσταση και το καθήκον τους. Ο Θεός οδήγησε τον νου του Ου. Μίλλερ προς τις προφητείες και του έδωσε μεγάλο φως πάνω στο βιβλίο της Αποκάλυψης.

Αν οι οράσεις του Δανιήλ είχαν γίνει κατανοητές, οι άνθρωποι θα κατανοούσαν καλύτερα τις οράσεις του Ιωάννη. Την κατάλληλη στιγμή, ο Θεός παρακίνησε τον εκλεκτό Του

υπηρέτη, ο οποίος με καθαρότητα και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος άνοιξε τις προφητείες και έδειξε την αρμονία που υπάρχει μεταξύ των οράσεων του Δανιήλ και του Ιωάννη καθώς και άλλων χωρίων της Αγίας Γραφής και με επιμονή επαναλάμβανε στους ανθρώπους τις φοβερές προειδοποιήσεις του Λόγου, για να προετοιμάσει την έλευση του Υιού του ανθρώπου. Οσοι τον άκουγαν έφευγαν με βαθιές και βαρυσήμαντες πεποιθήσεις στο μυαλό τους και έτσι ιεροκήρυκες, απλοί άνθρωποι, αμαρτωλοί και άπιστοι επέστρεφαν στον Κύριο για να προετοιμαστούν ώστε να σταθούν κατά την κρίση.

Αγγελοι του Θεού συνόδευαν τον Ου. Μίλλερ στην αποστολή του. Ήταν σταθερός και απτόητος. Με αφοβία διακήρυξε το μήνυμα που ο Θεός του είχε εμπιστευτεί. Ενας κόσμος εβρισκόμενος μέσα στη μοχθηρία και μια ψυχρή, κοσμική εκκλησία ήταν αρκετά για να κινητοποιήσουν την ενεργητικότητα του και να τον οδηγήσουν πρόθυμα να υπομείνει κόπους, απομόνωση και βάσανα. Παρόλο που ο κόσμος και άνθρωποι που διατείνονταν ότι είναι χριστιανοί εναντιώθηκαν σ' αυτόν και δέχθηκε ραπίσματα από τον Σατανά και τους αγγέλους του, δεν σταμάτησε να διακηρύσσει το αιώνιο ευαγγέλιο στα πλήθη, όπου και να τον προσκαλούσαν και να προφέρει την κραυγή "Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα τής κρίσης του".

Δες Α' Βασιλέων 19:16-21; Δανιήλ κεφ.7-12; Αποκάλυψη κεφ.1, 14:7, 19:8-10, 22:6-10

23 Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου

Είδα ότι ο Θεός ήταν μαζί μας όταν έγινε η διακήρυξη το 1843. Ήταν μέσα στο σχέδιό Του να διεγείρει τους ανθρώπους και να τους φέρει σε ένα σημείο δοκιμής, όπου θα έπρεπε να αποφασίσουν. Ιεροκήρυκες πείθονταν για την ορθότητα των προφητικών περιόδων και άφηναν την υπερηφάνεια τους, τους μισθούς τους και τις εκκλησίες τους και πήγαιναν από τόπο σε τόπο για να διακηρύξουν το μήνυμα. Καθώς το θεόσταλτο μήνυμα έβρισκε τη θέση του στις καρδιές λίγων μόνο από τους ιεροκήρυκες που διατείνονταν ότι είναι του Χριστού, το έργο έπεφτε στους ώμους αυτών που δεν ήταν ιεροκήρυκες. Κάποιοι άφησαν τα χωράφια τους για να διακηρύξουν το μήνυμα ενώ κάποιοι άλλοι κλήθηκαν να αφήσουν τα καταστήματά τους και τα εμπορεύματά τους. Υπήρχαν ακόμη και κάποιοι επαγγελματίες που αναγκάστηκαν να αφήσουν τα επαγγέλματά τους για ασχοληθούν με το μη δημοφιλές έργο της αποστολής του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Ιεροκήρυκες άφηναν στην άκρη τις δογματικές απόψεις και τα συναισθήματά τους και ενώνονταν στη διακήρυξη της έλευσης του Ιησού. Οι άνθρωποι κινητοποιούνταν οπουδήποτε και να τους έβρισκε το μήνυμα. Αμαρτωλοί μετανοούσαν, έκλαιγαν και προσεύχονταν για συγχώρηση και αυτών των οποίων η ζωή είχε σημαδευτεί με ανειλικρίνεια, αγωνιούσαν για να βρουν αποκατάσταση.

Οι γονείς μεριμνούσαν βαθύτατα για τα παιδιά τους. Οσοι δέχονταν το μήνυμα, εργαζόνταν για τους άπιστους φίλους και συγγενείς και με τις ψυχές τους λυγισμένες υπό το βάρος της σοβαρότητας του μηνύματος, τους προειδοποιούσαν και τους παρακινούσαν να προετοιμαστούν για την έλευση του Υιού του ανθρώπου. Οι περιπτώσεις που ήταν οι πιο σκληρές ήταν των ανθρώπων που παρά το βάρος των αποδεικτικών στοιχείων που τους παρουσιάζονταν μαζί με ολόθερμες προειδοποιήσεις, εκείνοι αρνούσαν να υποχωρήσουν. Αυτό το έργο εξάγνιζε τις ψυχές και τις οδηγούσε από την αγάπη των κοσμικών πραγμάτων σε μια αφιέρωση που κανείς μέχρι τότε δεν είχε βιώσει. Χιλιάδες αγκάλιαζαν τις αλήθειες που διακήρυττε ο Ου. Μίλλερ και διάκονοι του Θεού σηκώνονταν με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να διακηρύξουν το μήνυμα. Αυτοί που κήρυτταν το σοβαρό αυτό μήνυμα, όπως ο Ιωάννης, ο πρόδρομος του Ιησού, αισθάνθηκαν την υποχρέωση να βάλουν το τσεκούρι στη ρίζα

του δέντρου και να καλέσουν τους ανθρώπους να παρουσιάσουν καρπούς άξιους μετανοίας. Η μαρτυρία τους ήταν υπολογισμένη να διεγείρει και να επηρεάσει δυναμικά τις εκκλησίες και να φανερώσει το πραγματικό ποιόν τους. Καθώς διακήρυτταν τη σοβαρή προειδοποίηση ώστε να εκφύγουν από την επερχόμενη οργή, πολλοί που ήταν ενωμένοι με τις εκκλησίες δέχονταν το θεραπευτικό μήνυμα, έβλεπαν τα παραπτώματά τους και με πικρά δάκρυα μετανοίας και βαθιά ψυχική οδύνη ταπεινωναν τους εαυτούς τους ενώπιον του Θεού. Καθώς το Πνεύμα του Θεού έμενε πάνω τους βοηθούσαν κι αυτοί στη διάδοση της αγγελίας “*Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ’ αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα τής κρίσης του*”.

Το κήρυγμα του καθορισμένου καιρού ξεσήκωσε μεγάλη αντίδραση από όλες τις τάξεις, από τον ιεροκήρυκα στον άμβωνα μέχρι τον πιο απερίσκεπτο και αθεόφοβο αμαρτωλό. Κανείς δεν ξέρεε την ώρα και τη στιγμή ακούγονταν από τον υποκριτικό ιεροκήρυκα μέχρι τον θρασύ εμπαικτική. Κανείς τους δεν ήταν δυνατό να δεχθεί οδηγία ή διόρθωση σχετικά με την ερμηνεία του κειμένου, από αυτούς που διακήρυτταν τη χρονιά κατά την οποία περίμεναν οι προφητικές περίοδοι ότι θα έληγαν και τα σημεία που έδειχναν ότι ο Χριστός ήταν πλησίον επί τας θύρας. Πολλοί ποιμένες του ποιμνίου που διατείνονταν ότι αγαπούν τον Ιησού δήλωναν ότι δεν είχαν καμία αντίρρηση στην προκήρυξη της ελεύσεως του Χριστού, αρνούνταν όμως τον καθορισμένο καιρό. Ο παντεπόπτης οφθαλμός του Θεού διάβασε τις καρδιές τους. Δεν αγαπούσαν την έλευση του Ιησού. Γνώριζαν ότι οι μη-χριστιανικές ζωές τους δεν θα άντεχαν τη δοκιμασία διότι δεν βάδιζαν στο ταπεινό μονοπάτι που προετοιμάστηκε από Εκείνον. Οι ψευδοποιημένες αυτοί ήταν εμπόδιο στο έργο του Θεού. Η αλήθεια που με πειστική δύναμη ειπώθηκε στους ανθρώπους, τους διέγειρε και όπως ο δεσμοφύλακας άρχισαν να ρωτούν “*Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ,*”. Οι ψευδοποιημένες αυτοί στέκονταν ανάμεσα στην αλήθεια και στους ανθρώπους και κήρυτταν ευχάριστα πράγματα για να τους οδηγήσουν μακριά από την αλήθεια. Ενώθηκαν με τον Σατανά και τους αγγέλους τους και έκραζαν “*Ειρήνη, ειρήνη, όταν δεν υπάρχει ειρήνη*”. Είδα ότι οι άγγελοι του Θεού τα κατέγραψαν όλα και τα ενδύματα αυτών των ακαθάριστων ποιμένων ήταν καλυμμένα με το αίμα των ψυχών. Οσοι αγαπούσαν τη βολή τους και ήταν ικανοποιημένοι βρισκόμενοι σε απόσταση από τον Θεό δεν ήταν δυνατό να εγερθούν από τη θανατηφόρα τους ασφάλεια.

Πολλοί ιεροκήρυκες όχι μόνο απέρριπταν το σωτήριο αυτό μήνυμα αλλά εμπόδιζαν και τους άλλους να το αποδεχθούν. Το αίμα των ψυχών αυτών είναι πάνω τους. Ιεροκήρυκες και λαϊκοί ενώθηκαν για να αντιταχθούν στο ουρανόσταλτο αυτό μήνυμα. Δίωξαν τον Ου. Μίλλερ και αυτούς που ενώθηκαν μαζί του στο έργο. Διέδωσαν ψεύδη για να τραυματίσουν την επιρροή του και σε διάφορες περιστάσεις αφότου εκείνος είχε διακηρύξει με πληρότητα τις αγγελίες του Θεού, θέτοντας αιχμηρές αλήθειες στις καρδιές των ακροατών του, υποδαύλιζαν μεγάλη οργή εναντίον του και καθώς απομακρυνόταν από το σημείο της συγκέντρωσης κάποιοι του έστηναν ενέδρα για να του αφαιρέσουν τη ζωή. Ομως άγγελοι του Θεού στέλνονταν για να διαφυλάξουν τη ζωή του και τον οδηγούσαν μακριά από τον οργισμένο όχλο. Το έργο του δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί.

Οι πιο αφιερωμένοι πιστοί δέχονταν με χαρά το μήνυμα. Ηξεραν ότι είναι εκ Θεού και ότι απεστάλη το σωστό καιρό. Άγγελοι παρακολουθούσαν με βαθύτατο ενδιαφέρον το αποτέλεσμα του ουρανόσταλτου μηνύματος και όταν οι εκκλησίες το απέρριψαν με θλίψη στράφηκαν προς τον Ιησού. Εκείνος απέστρεψε το πρόσωπό του από τις εκκλησίες και έδωσε εντολή στους αγγέλους του να παρακολουθούν πιστά τους πολύτιμους εκείνους πιστούς που δεν απέρριψαν τη μαρτυρία διότι ένα ακόμη φως επρόκειτο να λάμψει πάνω τους.

Είδα ότι αν αυτοί που διατείνονταν ότι είναι χριστιανοί είχαν αγαπήσει την παρουσία του Σωτήρα τους, αν οι ενδόμυχοι πόθοι τους είχαν τοποθετηθεί πάνω Του, αν είχαν νοιώσει ότι κανείς πάνω στη γη δεν μπορούσε να συγκριθεί μαζί Του, θα έκραζαν με χαρά με την πρώτη αναγγελία της έλευσής Του. Η αποστροφή όμως που εκδήλωσαν μόλις άκουσαν την έλευση του Κυρίου τους ήταν σαφής απόδειξη ότι δεν τον αγαπούσαν. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του θριάμβευσαν και το έριξαν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού και των αγίων αγγέλων Του, ότι αυτοί που διατείνονταν ότι ήταν δικοί Του είχαν τόσο μικρή αγάπη για τον Ιησού που δεν

επιθυμούσαν τη δεύτερα παρουσία Του.

Είδα τους ανθρώπους του Θεού χαρούμενους προσμένοντας και προσδοκώντας τον Κύριό τους. Ο Θεός όμως θέλησε να τους δοκιμάσει. Το χέρι Του κάλυψε ένα λάθος στον υπολογισμό των προφητικών περιόδων. Οσοι περίμεναν τον Κύριό τους δεν το ανακάλυψαν αλλά και οι πιο μορφωμένοι άνθρωποι που αντιτάχθηκαν στο μήνυμα του καθορισμένου καιρού, επίσης δεν κατάφεραν να δουν το λάθος. Ο Θεός το σχεδίασε έτσι ώστε ο λαός Του να γνωρίσει μια απογοήτευση. Ο καιρός πέρασε και εκείνοι που προσδοκούσαν με χαρά τον Σωτήρα τους λυπήθηκαν και απογοητεύτηκαν, ενώ αυτοί που δεν αγαπούσαν την παρουσία του Ιησού αλλά από φόβο δέχθηκαν το μήνυμα, χάρηκαν που δεν ήρθε τον καιρό που τον περίμεναν. Η θεωρητική τους πίστη δεν είχε επηρεάσει τις καρδιές τους ούτε είχε εξαγνίσει τις ζωές τους. Το πέρασμα του καιρού ήταν υπολογισμένο να αποκαλύψει τέτοιου είδους καρδιές. Ήταν οι πρώτοι που γύρισαν να περιγελάσουν τους λυπημένους και απογοητευμένους που αγαπούσαν την παρουσία του Σωτήρα τους. Είδα τη σοφία του Θεού όταν δοκίμασε τους ανθρώπους του και τους πέρασε μέσα από μία διερευνητική δοκιμή για να ανακαλύψει εκείνους που θα οπισθοχωρούσαν και θα γύριζαν την πλάτη τους τη δύσκολη ώρα.

Ο Ιησούς και όλες οι ουράνιες δυνάμεις κοιτάζαν με συμπάθεια και αγάπη αυτούς που με γλυκιά προσδοκία λαχταρούσαν αυτόν των οποίων οι ψυχές τους αγαπούσαν. Άγγελοι υπερίπταντο γύρω τους για να τους ενισχύσουν την ώρα της δοκιμασίας τους. Εκείνοι που αμέλησαν να δεχθούν το ουρανόσταλτο μήνυμα αφέθηκαν στο σκοτάδι και η οργή του Θεού εξάφθηκε εναντίον τους διότι δεν δέχονταν το φως που τους είχε αποστείλει από τον ουρανό. Αυτοί οι πιστοί που απογοητεύτηκαν και που δεν μπορούσαν να καταλάβουν γιατί ο Κύριός τους δεν είχε έρθει, δεν αφέθηκαν στο σκοτάδι. Οδηγήθηκαν και πάλι στις Γραφές τους για να διερευνήσουν τις προφητικές περιόδους. Το χέρι του Θεού είχε αφαιρεθεί από τους υπολογισμούς τους και το λάθος που είχαν κάνει εξηγήθηκε. Είδαν ότι οι προφητικές περίοδοι έφταναν μέχρι το 1844 και ότι τα ίδια στοιχεία που πρωτύτερα είχαν παρουσιάσει και απεδείκνυαν ότι οι προφητικές περίοδοι τελείωναν το 1843, στην πραγματικότητα αποδείκνυαν ότι αυτές τελείωναν το 1844. Φως από τον Λόγο του Θεού έλαμψε πάνω από τις θέσεις τους και ανακάλυψαν μια περίοδο αναμονής – *“Επειδή, η όραση μένει ακόμα για ορισμένο καιρό, αλλά στο τέλος θα μιλήσει, και δεν θα ψευστεί· αν και αργοπορεί, πρόσμεινέ την· επειδή, σίγουρα θάρθει, και δεν θα βραδύνει.”* – Μέσα στην αγάπη τους για την άμεση έλευση του Ιησού, είχαν παραβλέψει τον καιρό αναμονής της όρασης που είχε στόχο να φανερώσει αυτούς που πραγματικά την πρόσμεναν. Είχαν και πάλι ένα σταθερό σημείο μέσα στο χρόνο. Είδα όμως ότι πολλοί από αυτούς δεν μπορούσαν ξεπεράσουν τη μεγάλη απογοήτευσή τους ώστε να αποκτήσουν τον απαιτούμενο ζήλο και την ενεργητικότητα που χαρακτήριζε την πίστη τους το 1843.

Ο Σατανάς και οι άγγελοί του θριάμβευσαν πάνω τους και αυτοί που δεν αποδέχθηκαν το μήνυμα, έδωσαν συγχαρητήρια στους εαυτούς τους για την διορατική κρίση και τη σοφία που έδειξαν μη δεχόμενοι την αυταπάτη, όπως την αποκαλούσαν. Δεν αντιλήφθηκαν ότι απέρριπταν την αγγελία του Θεού εναντίον τους και ότι εργάζονταν σε συνεργασία με τον Σατανά και τους αγγέλους του για να παραπλανήσουν τον λαό του Θεού που βίωναν το ουρανόσταλτο μήνυμα.

Οσοι πίστεψαν στο μήνυμα αυτό καταπίεστηκαν από τις εκκλησίες. Στην αρχή ο φόβος τις συγκρατούσε για κάποιο καιρό και δεν εκδήλωναν τα αισθήματα της καρδιάς τους, με την πάροδο όμως του χρόνου αποκαλύφθηκαν τα πραγματικά τους αισθήματα. Επιθυμούσαν να σιωπήσουν τη μαρτυρία που οι πιστοί ένοιωσαν την ανάγκη να μεταφέρουν, ότι δηλαδή οι προφητικές περίοδοι έφταναν μέχρι το 1844. Με σαφήνεια εξήγησαν το λάθος τους και παρουσίασαν τους λόγους για τους οποίους περίμεναν τον Κύριό τους το 1844. Οι αντιτιθέμενοι δεν μπορούσαν να παρουσιάσουν κάποια επιχειρήματα που θα κατέρριπταν το αιτιολογικό τους. Η οργή των εκκλησιών πυροδοτήθηκε εναντίον τους. Ήταν αποφασισμένοι να μην ακούσουν οποιαδήποτε στοιχεία παραθέτονταν και να αποκλείσουν τη μαρτυρία τους από τις εκκλησίες ώστε να μην ήταν δυνατό να ακουστεί αυτή από άλλους. Αυτοί που δεν τόλμησαν να παρακρατήσουν από τους άλλους το φως που ο Θεός τους είχε δώσει, αν και εκδιώχθηκαν από τις εκκλησίες ο Ιησούς ήταν μαζί τους και παρέμεναν χαρούμενοι στο φως της όψης Του. Ήταν

πλέον προετοιμασμένοι για να δεχτούν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου.

Δες Δανιήλ 8:14; Αββακούμ 2:1-4; Μαλαχίας κεφ.3&4; Ματθαίος 24:36; Αποκάλυψη 14:6-7

24 Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου

Οι εκκλησίες δεν δέχτηκαν το φως του πρώτου αγγέλου και καθώς απέρριψαν το φως από τον ουρανό έχασαν την εύνοια του Θεού. Εμπιστεύτηκαν στις προσωπικές τους δυνάμεις και αντιτιθέμενες στην πρώτη αγγελία έθεσαν τους εαυτούς τους σε σημείο που δεν μπορούσαν να δουν το φως του δευτέρου αγγέλου. Οι αγαπητοί του Θεού αν και διώχθηκαν, ανταποκρίθηκαν στην αγγελία «*Επεσε η Βαβυλώνα*» και εξήλθαν από τις εκπεσούσες εκκλησίες.

Όταν πλησίαζε το τέλος του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου είδα ένα μεγάλο φως να λάμπει πάνω στους ανθρώπους του Θεού. Οι ακτίνες του φωτός αυτού έμοιαζαν να είναι λαμπρές όπως ο ήλιος. Άκουσα τότε φωνές αγγέλων να φωνάζουν “*Na! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.*”.

Η μεσονύκτια κραυγή δόθηκε για να δώσει δύναμη στο μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Άγγελοι εστάλησαν από τον ουρανό να αφυπνίσουν τους απογοητευμένους αγίους και να τους προετοιμάσουν για το μεγάλο έργο που είχαν μπροστά τους. Οι πρώτοι που δέχτηκαν το μήνυμα αυτό δεν ήταν και οι πιο προικισμένοι. Άγγελοι στάλθηκαν στους ταπεινούς και αφιερωμένους και τους παρακίνησαν έντονα να φωνάζουν την κραυγή “*Na! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.*”. Αυτοί στους οποίους ανατέθηκε η κραυγή, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, διέδωσαν την κραυγή και ξεσήκωσαν τους απογοητευμένους αδελφούς τους. Η κραυγή αυτή δεν μπορούσε να στηριχθεί στη σοφία και τη γνώση των ανθρώπων, αλλά στη δύναμη του Θεού και οι άγιοί Του που άκουσαν την κραυγή δεν μπορούσαν να αντισταθούν σ’ αυτή. Οι πιο πνευματικοί δέχτηκαν πρώτοι το μήνυμα ενώ αυτοί που πρωτύτερα είχαν πρωτοστατήσει στο έργο ήταν οι τελευταίοι που το δέχθηκαν και βοήθησαν να ενισχυθεί η κραυγή “*Na! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.*”.

Σε κάθε τόπο της χώρας, χυνόταν το φως του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου και η κραυγή έλιωνε τις καρδιές χιλιάδων. Ταξίδευε από πόλη σε πόλη και από χωριό σε χωριό μέχρι που οι άνθρωποι του Θεού αφυπνίστηκαν πλήρως. Πολλοί δεν επέτρεψαν το μήνυμα να εισχωρήσει μέσα στις εκκλησίες και μια μεγάλη ομάδα που είχαν τη ζωντανή μαρτυρία μέσα τους εξήλθαν από τις εκπεσούσες εκκλησίες. Με τη μεσονύκτια κραυγή συντελέστηκε ένα σπουδαίο έργο. Το μήνυμα ερευνούσε καρδιές και οδηγούσε τους πιστούς να αναζητούσουν οι ίδιοι τη ζωντανή μαρτυρία. Γνώριζαν ότι δεν μπορούσαν να βασιστούν οι ένας στον άλλον.

Οι άγιοι περίμεναν με αγωνία τον Κύριό τους νηστεύοντας και αγρυπνώντας, προσευχόμενοι σχεδόν συνεχώς. Ακόμη και κάποιοι αμαρτωλοί προσέβλεπαν προς τον καιρό αυτό αν και με τρόπο, ενώ η μεγαλύτερη μάζα έμοιαζε να έχει εξεγερθεί εναντίον του μηνύματος εκδηλώνοντας το πνεύμα του Σατανά. Διακωμωδούσαν, ενέπαιζαν και παντού ακουγόταν το «*Ουδείς γνωρίζει την ώρα και τη στιγμή.*». Πονηροί άγγελοι θριάμβευαν γύρω τους, παροτρύνοντάς τους να σκληρύνουν τις καρδιές τους και να απορρίψουν κάθε αχτίδα φωτός που ερχόταν από τον ουρανό ώστε να τους δέσουν στην παγίδα. Πολλοί που δεν είχαν λάβει μέρος ή είχαν σχέση με το θέμα διατεινόταν ότι περίμεναν και αυτοί τον Κύριό τους. Η δόξα του Θεού που είχαν δει, η ταπεινότητα και η βαθιά αφιέρωση αυτών που περίμεναν και το τεράστιο βάρος των αποδεικτικών στοιχείων τους έκανε να διατεινόνται ότι είχαν δεχτεί την αλήθεια. Δεν είχαν όμως επιστρέψει. Δεν ήταν έτοιμοι. Οι άγιοι εξέπεμπαν ένα πνεύμα σοβαρής και ένθερμης προσευχής. Μια ιερή επισημότητα αναπαυόταν πάνω τους. Άγγελοι με βαθύτατο ενδιαφέρον παρακολουθούσαν το αποτέλεσμα και εξύψωναν αυτούς που είχαν δεχτεί το ουράνιο μήνυμα και

τους απομάκρυναν από τα γήινα πράγματα ώστε να λάβουν μεγάλες προμήθειες από την πηγή της σωτηρίας. Ο λαός του Θεού έγινε τότε δεκτός κοντά Του. Ο Ιησούς κοιτούσε προς αυτούς με χαρά. Αντανακλούσαν την εικόνα Του. Είχαν πραγματοποιήσει πλήρη θυσία, πλήρη αφιέρωση και περίμεναν να μεταλλαχθούν στην αθανασία. Ήταν όμως προορισμένοι να απογοητευθούν πικρά και πάλι. Ο χρόνος στον οποίο προσέβλεπαν και περίμεναν την απολύτρωση πέρασε. Ήταν ακόμα στην γη και τα αποτελέσματα της κατάρας ήταν ορατά όσο ποτέ. Είχαν τοποθετήσει όλους τους πόθους τους στον ουρανό και με γλυκιά προσμονή γεύτηκαν την απολύτρωση της αθανασίας, όμως οι ελπίδες τους δεν ευοδώθηκαν.

Ο φόβος που είχε πέσει πάνω σε πολλούς ανθρώπους δεν εξαφανίστηκε αμέσως. Δεν πανηγύρισαν αμέσως θριαμβευτικά πάνω στους απογοητευμένους. Καθώς όμως δεν ένοιωθαν κάποια ορατή οργή του Θεού να πέφτει πάνω τους, ανέκυσαν από το φόβο που είχαν γνωρίσει και άρχισαν να κοροϊδεύουν, να περιγελούν και να εμπαιίζουν. Οι άνθρωποι του Θεού και πάλι δοκιμάστηκαν και απέδειξαν την πίστη τους. Ο κόσμος γελούσε, τους κορόιδευε και τους ονειδίζει ενώ αυτοί που είχαν πιστέψει χωρίς αμφιβολία ότι ο Ιησούς θα ερχόταν και θα ανάσταине τους νεκρούς και θα μετέλλασε τους αγίους που θα ήταν ζωντανόι και θα έπαιρνε τη βασιλεία και θα την κρατούσε στους αιώνες των αιώνων, ένοιωσαν όπως οι μαθητές του Χριστού, *“ήσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν”*.

Δες Ματθαῖος 24:36, 25:6; Ιωάννης 20:13; Αποκάλυψη 14:8

25 Απεικόνιση του κινήματος της Δευτέρας Παρουσίας

Είδα έναν αριθμό ομάδων που φαίνονταν να είναι δεμένες μεταξύ τους με σχοινιά. Πολλοί μέσα σε αυτές τις ομάδες βρίσκονταν στο απόλυτο σκοτάδι. Τα μάτια τους κατευθύνονταν κάτω προς τη γη και φαινόταν να μην υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ αυτών και του Ιησού. Είδα κάποια άτομα διασκορπισμένα μέσα στις ομάδες αυτές των οποίων τα πρόσωπα φαίνονταν φωτεινά και των οποίων τα μάτια υψώνονταν προς τον ουρανό. Αχτίδες φωτός από τον Ιησού σαν κι εκείνες του ηλίου ακτινοβολούσαν προς αυτούς. Ένας άγγελος με προέτρεψε να κοιτάξω προσεκτικά και είδα ότι υπήρχε ένας άγγελος που παρακολουθούσε κάθε έναν από αυτούς που είχαν την αχτίδα φωτός, ενώ πονηροί άγγελοι περικύκλωναν αυτούς που ήταν στο σκοτάδι. Άκουσα τη φωνή ενός αγγέλου να φωνάζει *“Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα της κρίσης του”*.

Πάνω από τις ομάδες αυτές υπήρχε ένα ένδοξο φως για να φωτίσει όλους όσους θα το δέχονταν. Κάποιοι από αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι δέχονταν το φως και χαίρονταν ενώ άλλοι αντιστέκονταν στο φως του ουρανού και έλεγαν ότι ήταν απάτη που είχε σκοπό να τους βγάλει από τον σωστό δρόμο. Καθώς το φως τους προσπερνούσε, εκείνοι αφήνονταν στο σκοτάδι. Εκείνοι που είχαν δεχτεί το φως από τον Ιησού χαίρονταν για το πρόσθετο πολύτιμο φως που είχε χυθεί πάνω τους. Ενώ το βλέμμα τους κατευθυνόταν ψηλά προς τον Ιησού με αυξημένο ενδιαφέρον, τα πρόσωπά τους φωτίζονταν και ακτινοβολούσαν με άγια χαρά και οι φωνές τους ακούγονταν να είναι σε αρμονία με τη φωνή του αγγέλου *“Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα της κρίσης του”*. Καθώς ύψωναν την κραυγή αυτή, είδα αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι να τους σπρώχνουν με την πλευρά και τον ώμο τους. Τότε πολλοί από αυτούς που είχαν δεχτεί το άγιο φως, έσπασαν τα σχοινιά που τους εγκλώβιζαν και στάθηκαν χωριστά από αυτούς που ήταν στις ομάδες αυτές. Καθώς ήταν πολλοί που έσπαγαν τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι, άνθρωποι που ανήκαν στις διάφορες ομάδες και που απολάμβαναν τον σεβασμό τους, γυρνούσαν γύρω από τις ομάδες αυτές και κάποιοι με

ευχάριστα λόγια ενώ κάποιοι άλλοι με οργισμένα βλέμματα και απειλητικές χειρονομίες, έδεναν τα σχοινιά που είχαν λασκάρει και φώναζαν συνεχώς: «Ο Θεός είναι μαζί μας. Στεκόμαστε στο φως. Έχουμε την αλήθεια.» Ρώτησα ποιοι ήταν αυτοί οι άνθρωποι. Μου ειπώθηκε ότι ήταν ιεροκήρυκες και άνθρωποι σε ηγετικές θέσεις οι οποίοι είχαν απορρίψει το φως και δεν ήθελαν να το λάβουν άλλοι. Είδα αυτούς που είχαν δεχτεί το φως να κοιτούν με ενδιαφέρον και με φλογερή επιθυμία προς τα πάνω, περιμένοντας τον Ιησού να έρθει και να τους πάρει μαζί Του. Σύντομα ένα σύννεφο πέρασε πάνω από αυτούς που χαίρονταν στο φως και τα πρόσωπά τους έγιναν σκυθρωπά. Ρώτησα για το σύννεφο αυτό. Μου δείχθηκε ότι ήταν η απογοήτευσή τους. Ο χρόνος στον οποίο περίμεναν τον Σωτήρα τους είχε περάσει και ο Ιησούς δεν είχε έρθει. Αποθάρρυνση έπεσε πάνω τους, ενώ οι άνθρωποι που είχα προσέξει προηγουμένως, οι ιεροκήρυκες και οι ηγέτες, αυτοί χαίρονταν. Εκείνοι που είχαν απορρίψει το φως θριάμβευσαν πολύ, όπως και ο Σατανάς με τους πονηρούς του αγγέλους που ήταν γύρω τους.

Τότε άκουσα τη φωνή ενός άλλου αγγέλου που έλεγε “*Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα!*”. Ενα φως έλαμψε πάνω σ’ εκείνους τους απελπισμένους που με ένθερμο πόθο για την παρουσία Του, έστρεψαν και πάλι τα μάτια τους προς τον Ιησού. Είδα τότε έναν αριθμό αγγέλων να συνομιλούν με τον δεύτερο άγγελο που είχε φωνάζει το “*Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα!*” και οι άγγελοι αυτοί ένωσαν τις φωνές τους με εκείνη του δευτέρου αγγέλου και φώναζαν “*Να! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.*”. Οι μελωδικές φωνές των αγγέλων αυτών φαίνονταν να φτάνουν παντού. Ενα υπέρλαμπρο και ένδοξο φως έλαμψε γύρω από εκείνους που είχαν δεχτεί το φως το οποίο τους είχε δοθεί. Τα πρόσωπά τους έλαμψαν με μεγάλη δόξα και ενώθηκαν με τους αγγέλους στην κραυγή “*Να! ο Νυμφίος έρχεται.*”. Καθώς ύψωσαν αρμονικά τη φωνή τους μέσα σε αυτές τις διάφορες ομάδες, όσοι απέρριψαν το φως τους έσπρωχναν και με οργισμένα βλέμματα τους καταφρονούσαν και τους περιγελούσαν. Οι άγγελοι όμως του Θεού έβαλαν τα φτερά τους γύρω από τους διωκόμενους ενώ ο Σατανάς με τους αγγέλους του προσπαθούσε να τους καλύψει με σκοτάδι για να τους οδηγήσει να απορρίψουν το φως από τον ουρανό.

Άκουσα τότε μια φωνή να λέει σ’ εκείνους που είχαν εξωθηθεί και περιγελαστεί, «βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε και μη αγγίζετε τίποτε ακάθατο». Ενας μεγάλος αριθμός έσπασε τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι και υπάκουσαν στη φωνή και άφησαν αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι και ενώθηκαν με αυτούς που πρωτίτερα είχαν σπάσει τα σχοινιά και με χαρά ένωσαν τις φωνές τους μαζί τους. Άκουσα τις φωνές ένθερων, αγωνιωδών προσευχών από τους λίγους που παρέμεναν ακόμα στις ομάδες που ήταν στο σκοτάδι. Οι ιεροκήρυκες και οι ηγέτες περνούσαν από αυτές τις διάφορες ομάδες σφίγγοντας πιο σφικτά τα σχοινιά, εγώ όμως συνέχιζα να ακούω τη φωνή της ένθερης προσευχής. Είδα τότε αυτούς που προσεύχονταν να απλώνουν τα χέρια τους για βοήθεια προς την πλευρά της ενωμένης ομάδας που ήταν ελεύθερη και δόξαζε τον Θεό. Κοίταζαν με θέρμη προς τον ουρανό και η απάντηση τους ήταν «βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε». Είδα κάποια άτομα να αγωνίζονται να ελευθερωθούν και τελικά να σπάνε τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι. Αντιστάθηκαν στις προσπάθειες που γίνονταν να σφιχτούν τα σχοινιά πιο δυνατά και δεν ακολούθησαν τις επαναλαμβανόμενες δηλώσεις ότι «Ο Θεός είναι μαζί μας, έχουμε την αλήθεια μαζί μας». Κάποια άτομα συνέχιζαν να φεύγουν από τις ομάδες που βρίσκονταν στο σκοτάδι και να ενώνονται με την ελεύθερη ομάδα που έμοιαζε να βρίσκεται σε ένα ανοιχτό λιβάδι υπερυψωμένη από τη γη. Το βλέμμα τους ήταν προς τα πάνω και η δόξα του Θεού αναπαυόταν πάνω τους και δοξολογούσαν τον Θεό. Ήταν ενωμένοι και έμοιαζαν να είναι περιτυλιγμένοι με το φως του ουρανού. Γύρω από την ομάδα ήταν κάποιοι που βρέθηκαν υπό την επιρροή του φωτός χωρίς όμως να είναι ιδιαίτερος συνδεδεμένοι με την ομάδα. Όσοι δέχονταν το φως που ακτινοβολούσε πάνω τους, κοιτούσαν προς τα πάνω με βαθύ ενδιαφέρον. Ο Ιησούς τους κοιτούσε με γλυκιά επιδοκιμασία. Περίμεναν ότι ο Ιησούς θα ερχόταν. Ανυπομονούσαν για την παρουσία Του. Δεν έριχναν ούτε ένα βλέμμα προς τη γη. Είδα πάλι ένα σύννεφο να επικάθεται πάνω σε αυτούς που περίμεναν. Είδα να στρέφουν τα κουρασμένα μάτια τους προς τα κάτω. Ρώτησα για ποιο λόγο υπήρξε αυτή η αλλαγή. Ο συνοδός άγγελός μου είπε : «Και πάλι απογοητεύτηκαν ως προς τις ελπίδες τους. Ο Ιησούς δεν μπορεί ακόμα να έρθει στη γη. Πρέπει να υποφέρουν κι άλλο για τον

Ιησού και να υπομείνουν μεγαλύτερες δοκιμασίες. Πρέπει να εγκαταλείψουν πλάνες και παραδόσεις ανθρώπων και να στραφούν ολοκληρωτικά προς τον Θεό και τον Λόγο Του. Πρέπει να εξαγνιστούν, να λευκανθούν και να δοκιμασθούν. Και αυτοί που θα υπομείνουν αυτήν την πικρή δοκιμασία θα κατακτήσουν μια αιώνια νίκη.»

Ο Ιησούς δεν ήρθε στη γη όπως περίμενε η χαρούμενη ομάδα για να καθαρίσει το Αγιαστήριο, καθαρίζοντας τη γη με φωτιά. Είδα ότι ήταν σωστοί στην αντίληψη που είχαν ως προς τις προφητικές περιόδους. Ο προφητικός χρόνος πράγματι τελείωσε το 1844. Το λάθος τους ήταν ότι δεν κατάλαβαν τι συνιστούσε το Αγιαστήριο καθώς και τη φύση του καθαρισμού του. Ο Ιησούς εισήλθε στα Αγία των Αγίων για να καθαρίσει το Αγιαστήριο στο τέλος των ημερών αυτών. Κοίταξα ξανά προς αυτούς που περίμεναν, προς την απογοητευμένη ομάδα. Φαίνονταν λυπημένοι. Εξέτασαν προσεκτικά τα τεκμήρια που είχαν για όσα πίστευαν και την αντίληψή τους για τις προφητικές περιόδους και δεν μπορούσαν να βρουν κάποιο λάθος. Ο καιρός είχε εκπληρωθεί αλλά πού ήταν ο Σωτήρας τους; Τον είχαν χάσει.

Μου δείχθηκε τότε η απογοήτευση των μαθητών όταν ήρθαν στο μνήμα και δεν βρήκαν το σώμα του Ιησού. Είπε η Μαρία, *“σήκωσαν τον Κύριό μου, και δεν ξέρω πού τον έβαλαν.”*. Οι άγγελοι είπαν στους θλιμμένους μαθητές ότι ο Κύριός τους είχε αναστηθεί και θα πήγαινε πριν από εκείνους στη Γαλιλαία.

Είδα ότι καθώς ο Ιησούς κοιτούσε τους απογοητευμένους με βαθιά συμπόνια, έστειλε τους αγγέλους Του να κατευθύνουν το νου τους ώστε να Τον βρουν και να Τον ακουλουθήσουν εκεί που είναι, ώστε να καταλάβουν ότι η γη δεν είναι το Αγιαστήριο, ότι πρέπει να εισέλθει στα Αγία των Αγίων του επουράνιου Αγιαστηρίου για να το καθαρίσει, για να κάνει μια ειδική εξιλέωση για τον Ισραήλ και να παραλάβει το βασίλειο του Πατέρα Του και μετά να επιστρέψει στη γη και να τους πάρει για να κατοικήσουν μαζί Του για πάντα. Η απογοήτευση των μαθητών απεικονίζει επιτυχώς και την απογοήτευση όσων περίμεναν τον Κύριό τους το 1844.

Μεταφέρθηκα πίσω στο χρόνο τον καιρό που ο Χριστός εισήλθε θριαμβευτικά στην Ιερουσαλήμ. Οι ευτυχείς μαθητές πίστευαν ότι επρόκειτο να παραλάβει το βασίλειο και να βασιλέψει σαν επίγειος βασιλιάς. Ακολούθησαν τον Βασιλιά με μεγάλες ελπίδες. Εκοψαν τα όμορφα φοινικόκλαδα, έβγαλαν τα ρούχα τους και με ενθουσιασμό τα έστρωσαν στο δρόμο και κάποιοι προπορεύονταν και κάποιοι άλλοι ακολουθούσαν φωνάζοντας *“Ωσαννά στον γιο τού Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· ωσαννά εν τοις υψίστοις.”*. Ο ενθουσιασμός ενόχλησε τους Φαρισαίους και ήθελαν ο Ιησούς να επιπλήξει τους μαθητές Του. Εκείνος όμως τους είπε: *“Σας λέω ότι, αν αυτοί σωπάσουν, οι πέτρες θα φωνάζουν.”*. Παρότι η προφητεία του Ζαχαρία 9:9 έπρεπε να εκπληρωθεί, εντούτοις είδα ότι οι μαθητές ήταν καταδικασμένοι να ζήσουν μια πικρή απογοήτευση. Σε μερικές ημέρες ακολούθησαν τον Ιησού στον Γολγοθά και τον είδαν να αιμορραγεί και να σχίζεται πάνω σ’ έναν σκληρό σταυρό. Εγιναν μάρτυρες του αγωνιάδους θανάτου Του και τον τοποθέτησαν στον τάφο. Οι καρδιές τους βυθίστηκαν στη θλίψη. Οι προσδοκίες τους δεν ευοδώθηκαν ούτε στο ελάχιστο. Οι ελπίδες τους πέθαναν μαζί με τον Ιησού. Καθώς όμως Εκείνος αναστήθηκε από τους νεκρούς και εμφανίστηκε στους θλιμμένους μαθητές, οι ελπίδες τους αναπτερώθηκαν. Είχαν χάσει τον Σωτήρα τους, όμως πάλι τον είχαν βρεί.

Είδα ότι η απογοήτευση εκείνων που πίστευαν στην έλευση του Κυρίου το 1844 δεν ήταν ίση με την απογοήτευση των μαθητών. Η προφητεία εκπληρώθηκε με τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου. Δόθηκαν στον καθορισμένο χρόνο και πραγματοποιήσαν το έργο που ο Θεός είχε σχεδιάσει να επιτελέσουν.

Δες Δανιήλ 8:14; Ματθαίος 21:4-16, 25:6; Μάρκος 16:6-7; Λουκάς 19:35-40; Ιωάννης 14:1-3, 20:13; Β΄ Κορινθίους 6:17; Αποκάλυψη 10:8-11, 14:7-8

26 Άλλη μιá απεικόνιση

Μου δείχθηκε το ενδιαφέρον όλου του ουρανού για το έργο που είχε αρχίσει να γίνεται πάνω στη γη. Ο Ιησούς ανέθεσε σε έναν ισχυρό άγγελο να κατέβει και να προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης ώστε να ετοιμαστούν για τη Δευτέρα Παρουσία Του. Είδα τον ισχυρό άγγελο να φεύγει από την παρουσία του Ιησού στον ουρανό. Μπροστά του υπήρχε ένα εξόχως λαμπρό και ένδοξο φως. Μου ειπώθηκε ότι αποστολή του ήταν να φωτίσει όλη τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τους ανθρώπους για την επερχόμενη οργή του Θεού. Πλήθος ανθρώπων δέχτηκαν το φως. Κάποιοι φαίνονταν να είναι πολύ σοβαροί ενώ άλλοι φαίνονταν χαρούμενοι και γοητευμένοι. Αν και το φως έλαμπε προς όλους, κάποιοι που απλώς ήρθαν κάτω από την επιρροή του φωτός δεν το δέχτηκαν με όλη τους τη καρδιά. Ομως όλοι όσοι το δέχτηκαν έστρεψαν τα πρόσωπά τους ψηλά προς τον ουρανό και δόξασαν τον Θεό. Πολλοί γέμισαν με μεγάλη οργή. Ιεροκήρυκες και λαϊκοί ενώθηκαν με τους μοχθηρούς και αντιστάθηκαν σθεναρά στο φως που διάχεε ο ισχυρός άγγελος. Όσοι όμως το δέχθηκαν αποσύρθηκαν από τον κόσμο και ενώθηκαν στενά μεταξύ τους.

Ο Σατανάς και οι άγγελοί του ήσαν πολύ απασχολημένοι προσπαθώντας να εκτρέψουν το μυαλό όσων μπορούσαν μακριά από το φως. Η ομάδα που το απέρριψε, έμειναν όλοι στο σκοτάδι. Είδα τον άγγελο να παρακολουθεί με βαθύτατο ενδιαφέρον τους ανθρώπους που διατείνονταν ότι είναι του Θεού και να καταγράφει τη συμπεριφορά που ανέπτυσσαν καθώς τους παρουσιαζόταν το μήνυμα από τον ουρανό. Καθώς πολλοί που διατείνονταν αγάπη για τον Ιησού εγκατέλειπαν το ουρανόσταλο μήνυμα με περιφρόνηση, χλευασμό και εχθρότητα, ένας άγγελος με περγαμινή στα χέρια του κατέγραφε το επαίσχυντο γεγονός. Όλος ο ουρανός γέμισε με αγανάκτηση για την προσβολή που δέχθηκε ο Ιησούς από αυτούς που διατείνονταν ότι τον ακολουθούσαν.

Είδα την απογοήτευση των πιστών. Δεν είδαν τον Κύριό τους τη χρονική στιγμή που τον περίμεναν. Ήταν το σχέδιο του Θεού να κρύψει τα μέλλοντα και να φέρει τον λαό Του σε μια στιγμή όπου έπρεπε να αποφασίσουν. Χωρίς αυτή τη χρονική στιγμή το έργο που ο Θεός είχε σχεδιάσει δεν θα μπορούσε να επιτελεστεί. Ο Σατανάς οδηγούσε το μυαλό πάρα πολλών ανθρώπων πολύ μακριά στο μέλλον. Μια χρονική περίοδος κατά την οποία διακηρύσσεται η παρουσία του Χριστού οφείλει να προσηλώνει το μυαλό σε μια σοβαρή αναζήτηση μιας άμεσης προετοιμασίας. Καθώς ο καιρός πέρασε, εκείνοι που δεν είχαν δεχθεί ολοκληρωτικά το φως του αγγέλου, ενώθηκαν με εκείνους που είχαν περιφρονήσει το ουράνιο μήνυμα και στράφηκαν προς τους απογοητευμένους με χλευασμό. Είδα τους αγγέλους να συμβουλεύονται τον Ιησού. Είχαν καταγράψει την κατάσταση αυτών που διατείνονταν ότι ακολουθούσαν τον Χριστό. Το πέρασμα του καθορισμένου χρόνου τους είχε δοκιμάσει και πολλοί είχαν μετρηθεί στην πλάστιγγα και είχαν βρεθεί ελλιπείς. Με ηχηρό τρόπο διατείνονταν ότι είναι χριστιανοί, όμως σχεδόν σε κάθε περίπτωση αποτύγχαναν να ακολουθήσουν τον Χριστό. Ο Σατανάς θριάμβευσε με την κατάσταση αυτών που διατείνονταν ότι ακολουθούν τον Χριστό. Τους είχε εγκλωβίσει στην παγίδα του. Είχε οδηγήσει την πλειονότητα να αφήσουν την ευθεία οδό και να προσπαθούν να σκαρφαλώσουν στον ουρανό μέσω μιας άλλης οδού. Άγγελοι είδαν τους αγνούς, τους καθαρούς και τους άγιους να είναι όλοι αναμειγμένοι με τους αμαρτωλούς μέσα στη Σιών μαζί με τους υποκριτές που αγαπούσαν τον κόσμο. Είχαν φρουρήσει αυτούς που αληθινά αγαπούσαν τον Ιησού, όμως οι διεφθαρμένοι είχαν αρχίσει να επηρεάζουν τους αγίους.

Σε αυτούς των οποίων οι καρδιές καίγονταν από μια έντονη επιθυμία να δουν τον Ιησού, απαγορεύτηκε από εκείνους που διατείνονταν ότι είναι αδελφοί τους να μιλούν για την έλευσή Του. Άγγελοι κοιτούσαν την όλη σκηνή με συμπάθεια ως προς το υπόλοιπο που αγαπούσε την παρουσία του Ιησού. Ενας άλλος ισχυρός άγγελος επιστρατεύτηκε για να κατέβει στη γη. Ο Ιησούς έθεσε στα χέρια του ένα κείμενο και καθώς ήρθε στη γή φώναξε: *“Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα!”*. Τότε είδα εκείνους που ήταν απογοητευμένοι, να είναι χαρούμενοι ξανά και να

υψώνουν τα μάτια τους προς τον ουρανό προσμένοντας με πίστη και ελπίδα στην παρουσία του Κυρίου τους. Πολλοί όμως φαίνονται να βρίσκονται σε μια κατάσταση ληθάργου, σαν να κοιμούνται, αν και μπορούσα να διακρίνω τα ίχνη μιας βαθιάς απογοήτευσης στα πρόσωπά τους. Οι απογοητευμένοι είδαν μέσα από την Αγία Γραφή ότι βρίσκονται σε ένα καιρό αναμονής και ότι έπρεπε με υπομονή να περιμένουν για την εκπλήρωση της όρασης. Τα ίδια στοιχεία που του οδήγησαν να αναζητήσουν τον Κύριο τους το 1843 τους οδήγησαν να τον περιμένουν και το 1844. Είδα ότι η πλειονότητα δεν διατήρησε την ενεργητικότητα που σημάδεψε την πίστη τους το 1843. Η απογοήτευσή είχε εξασθενήσει την πίστη τους. Όταν όμως όλοι οι απογοητευμένοι ενώθηκαν στην κραυγή του δευτέρου αγγέλου, οι ουράνιες δυνάμεις παρατηρούσαν με βαθύτατο ενδιαφέρον και σημείωναν την επίδραση του μηνύματος. Είδα αυτούς που έφεραν το όνομα του χριστιανού να γυρίζουν με χλευασμό και περιφρόνηση προς αυτούς που είχαν απογοητευτεί. Καθώς έβγαιναν τα λόγια αυτά από το στόμα του χλευαστή «Δεν πήγατε επάνω ακόμα!» ένας άγγελος τα κατέγραφε. Είπε ο άγγελος, «Χλευάζουν τον Θεό».

Κατευθύνθηκα πίσω στο χρόνο, στην ανάληψη του Ηλία. Η μηλωτή του έπεσε στον Ελισσαϊέ και στη συνέχεια κάποια μικρά παιδιά τον ακολούθησαν και τον κορόιδευαν φωνάζοντας “*Ανέβαινε, φαλακρέ! Ανέβαινε, φαλακρέ!*”. Χλεύασαν τον Θεό και είδαν επί τόπου την τιμωρία τους. Τη συμπεριφορά αυτή την είχαν μάθει από τους γονείς τους. Ετσι και αυτοί που περιφρονούσαν και χλεύαζαν την ανάληψη των αγίων θα αντιμετωπίσουν τις πληγές του Θεού και θα καταλάβουν ότι δεν είναι μικρό πράγμα να παίζουν μαζί Του.

Ο Ιησούς ανέθεσε σε άλλους αγγέλους να πετάξουν γρήγορα για να αναζωπυρώσουν και να ενδυναμώσουν την πεσμένη πίστη του λαού Του και να τους προετοιμάσουν να κατανοήσουν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου και της σημαντικής κίνησης που επρόκειτο σύντομα να συμβεί στον ουρανό. Είδα αυτούς τους αγγέλους να δέχονται μεγάλη δύναμη και φως από τον Ιησού και να πετούν γρήγορα στη γη για να εκπληρώσουν την αποστολή τους βοηθώντας τον δεύτερο άγγελο στο έργο του. Ενα μεγάλο φως έλαμψε στο λαό του Θεού καθώς οι άγγελοι φώναζαν “*Να! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.*”. Το φως του αγγέλου εισχώρησε παντού μέσα στο σκοτάδι. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του προσπάθησαν να εμποδίσουν το φως αυτό να απλωθεί και να έχει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Φιλονίκησαν με τους αγγέλους του Θεού λέγοντάς τους ότι ο Θεός είχε εξαπατήσει τους ανθρώπους και ότι παρά το φως και τη δύναμή τους δεν μπόρεσαν να κάνουν τους ανθρώπους να πιστέψουν οτι ο Ιησούς επρόκειτο να έρθει. Οι άγγελοι του Θεού συνέχισαν το έργο τους παρόλο που ο Σατανάς προσπάθησε να φράξει την οδό τους και να τραβήξει το μυαλό των ανθρώπων μακριά από το φως. Εκείνοι που το δέχθηκαν φαίνονται πολύ χαρούμενοι. Προσήλωσαν τα μάτια τους στον ουρανό και πρόσμεναν την παρουσία του Ιησού. Μερικοί βρίσκονται σε μεγάλη θλίψη, έκλαιγαν και προσεύχονταν. Τα μάτια τους ήταν προσηλωμένα στους εαυτούς τους και δεν τολμούσαν να κοιτάζουν ψηλά.

Ενα πολύτιμο φως από τον ουρανό διέλυσε το σκοτάδι που ήταν πάνω τους και τα μάτια τους που ήταν με θλίψη προσηλωμένα στους εαυτούς τους στράφηκαν προς τα πάνω και ευγνωμοσύνη και άγια χαρά εκφραζόταν παντού επάνω τους. Ο Ιησούς και όλες οι αγγελικές δυνάμεις κοίταζαν με ευμένεια προς τους προσμένοντες πιστούς.

Εκείνοι που απέρριψαν και αντιστάθηκαν στο φως του μηνύματος του πρώτου αγγέλου έχασαν και το φως του δευτέρου και δεν μπόρεσαν να επωφεληθούν από τη δύναμη και τη δόξα του μηνύματος “*Να! ο Νυμφίος έρχεται.*”. Ο Ιησούς τους αποστράφηκε με μια έκφραση αποδοκμασίας. Τον είχαν αφηφήσει και απορρίψει. Εκείνοι που δέχτηκαν το μήνυμα καλύφθηκαν από ένα σύννεφο δόξας. Περίμεναν, αγρυπνούσαν και προσεύχονταν να γνωρίσουν το θέλημα του Θεού. Είχαν μεγάλο φόβο μήπως βρεθούν παραβάτες. Είδα τον Σατανά και τους αγγέλους του να προσπαθούν να αποκλείσουν αυτό το θεϊκό φως από το λαό του Θεού, όσο όμως οι προσμένοντες δέχονταν το φως και κρατούσαν τα μάτια τους πάνω από τη γη προς τον Ιησού, ο Σατανάς δεν είχε τη δύναμη να τους στερήσει αυτό το πολύτιμο φως. Το μήνυμα που δόθηκε από τον ουρανό εξόργισε τον Σατανά και τους αγγέλους του και εκείνους που διατεινόταν ότι αγαπούν τον Ιησού αλλά απεχθάνονταν την έλευσή Του, που περιφρονούσαν και χλεύαζαν τους πιστούς και τους έμπιστους. Όμως ένας άγγελος κατέγραψε κάθε προσβολή, κάθε ελαφρότητα,

κάθε κακομεταχείριση που δέχθηκαν από αυτούς που διατείνονταν ότι είναι αδελφοί τους. Πολλοί ύψωσαν τις φωνές τους και φώναζαν “*Να! ο Νυμφίος έρχεται*” και άφησαν τους αδελφούς τους που δεν αγαπούσαν την έλευση του Ιησού και που δεν επιθυμούσαν να μιλούν για τη Δευτέρα Έλευσή Του. Είδα τον Ιησού να γυρίζει το πρόσωπό Του από αυτούς που απέρριψαν και καταφρόνησαν την έλευσή Του και ανέθεσε σε αγγέλους να οδηγήσουν το λαό Του μακριά από τους ακάθαρτους μήπως και μολυνθούν κι αυτοί. Αυτοί που υπάκουσαν στα μηνύματα στάθηκαν έξω ελεύθεροι και ενωμένοι. Ένα άγιο και εξαιρετο φως έλαμπε γύρω τους. Απέρριψαν τον κόσμο, έκοψαν τις συμπάθειές τους γι αυτόν και θυσιάσαν τα επίγεια ενδιαφέροντά τους. Έγκατέλειψαν τον επίγειο θησαυρό τους και το ανυπόμονο βλέμμα τους κατευθύνθηκε προς τον ουρανό περιμένοντας να δουν τον αγαπημένο τους Λυτρωτή. Μια ιερή και άγια χαρά ακτινοβολούσε στα πρόσωπά τους που μιλούσε για την ειρήνη και τη χαρά που βασίλευε μέσα τους. Ο Ιησούς έδωσε εντολή στους αγγέλους Του να πάνε και να τους ενισχύσουν διότι η ώρα της δοκιμασίας τους πλησίαζε. Είδα ότι αυτοί οι προσμένοντες δεν είχαν ακόμα δοκιμασθεί όσο θα έπρεπε. Δεν είχαν ελευθερωθεί από τις πλάνες τους. Είδα το έλεος και την αγαθότητα του Θεού όταν έστειλε μια προειδοποίηση προς τους κατοίκους της γης καθώς και συνεχή μηνύματα για να τους φέρει σε ένα χρονικό σημείο, να τους οδηγήσει σε μια επιμελή έρευνα του εαυτού τους για να απεκδυθούν από τις πλάνες που είχαν μεταφερθεί από τους ειδωλολάτρες και τους παπικούς. Μέσω των μηνυμάτων αυτών ο Θεός ξεχώριζε τον λαό Του και τους έφερνε σε ένα σημείο στο οποίο θα μπορούσε να εργαστεί γι αυτούς με μεγαλύτερη δύναμη, όπου θα μπορούσαν να φυλάσσουν όλες τις εντολές Του.

Δες Β΄Βασιλέων 2:11-25; Δανιήλ 8:14; Αββακούμ 2:1-4; Ματθαίος 25:6; Αποκάλυψη 14:8, 18:1-5

27 Το Αγιαστήριο

Μου δείχθηκε τότε η θλιβερή απογοήτευση του λαού του Θεού. Δεν είδαν τον Ιησού τη χρονική στιγμή που τον περίμεναν. Δεν ήξεραν γιατί ο Σωτήρας τους δεν είχε έρθει. Δεν μπορούσαν να βρουν το λόγο για τον οποίο ο προφητικός χρόνος δεν είχε τελειώσει. Είπε ένας άγγελος, «Μήπως ο Λόγος του Θεού απέτυχε να εκπληρωθεί; Μήπως ο Θεός απέτυχε να εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του; Όχι, εκπλήρωσε όλα όσα υποσχέθηκε.» Ο Ιησούς είχε σηκωθεί και είχε κλείσει την πόρτα στα Αγια του επουράνιου Αγιαστηρίου και είχε ανοίξει την πόρτα στα Αγια των Αγίων και εισήλθε εκεί για να καθαρίσει το Αγιαστήριο. Είπε ο άγγελος, «Όλοι όσοι περιμένουν υπομονετικά θα καταλάβουν το μυστήριο.» Ο άνθρωπος έκανε λάθος, δεν υπήρξε καμία αποτυχία από πλευράς του Θεού. Όλα όσα ο Θεός υποσχέθηκε εκτελέστηκαν, ο άνθρωπος όμως εσφαλμένα κοίταζε στη γη, νομίζοντας ότι η γη είναι το Αγιαστήριο που επρόκειτο να καθαριστεί στο τέλος των προφητικών περιόδων. Οι προσδοκίες των ανθρώπων είναι αυτές που δεν ευοδώθηκαν, όχι η υπόσχεση του Θεού. Ο Ιησούς έστειλε τους αγγέλους Του να οδηγήσουν το μυαλό των απογοητευμένων στα Αγια των Αγίων εκεί όπου εισήλθε για να καθαρίσει το Αγιαστήριο και να κάνει μια ειδική εξιλέωση για τον Ισραήλ. Ο Ιησούς είπε στους αγγέλους ότι όλοι όσοι τον βρήκαν θα κατανοήσουν το έργο το οποίο επρόκειτο να εκτελέσει. Είδα ότι όταν ο Ιησούς θα βρισκόταν στα Αγια των Αγίων επρόκειτο να νυμφευθεί τη Νέα Ιερουσαλήμ και μόλις το έργο Του ολοκληρωθεί στα Αγια των Αγίων θα κατέβαινε στη γη με βασιλική δύναμη για να πάρει μαζί Του τους πολύτιμους πιστούς Του που με υπομονή περίμεναν την επιστροφή Του.

Μου δείχθηκε τότε τι είχε λάβει χώρα στον ουρανό μόλις οι προφητικές περίοδοι τελείωσαν το 1844. Είδα ότι όταν η λειτουργία του Ιησού στα Αγια ολοκληρώθηκε και έκλεισε την πόρτα σε αυτό το διαμέρισμα, ένα μεγάλο σκοτάδι έπεσε πάνω σε αυτούς που είχαν ακούσει και είχαν απορρίψει τα μηνύματα της έλευσης του Χριστού και έτσι τον έχασαν από τα μάτια

τους. Ο Ιησούς τότε ενδύθηκε με πολύτιμα ενδύματα. Στο κάτω μέρος του χιτώνα Του υπήρχε ολόγυρα ένα κουδούνι και ένα ρόδι, ένα κουδούνι και ένα ρόδι. Από τους ώμους Του κρεμόταν περιस्थίθιο εντέχνου εργασίας. Καθώς εκινείτο, έλαμπαν σαν διαμάντι μεγενθυμένα γράμματα που έμοιαζαν με ονόματα γραμμένα ή χαραγμένα πάνω στο περιस्थίθιο. Αφού τελείωσε το ντύσιμο φορώντας κάτι στην κεφαλή Του που έμοιαζε με στεφάνι, άγγελοι τον περιέβαλλαν και μέσα σε μια άμαξα φωτιάς πέρασε από το δεύτερο καταπέτασμα. Μου ζήτησαν τότε να παρατηρήσω τα δύο διαμερίσματα του επουράνιου Αγιαστηρίου. Το καταπέτασμα, η πόρτα δηλαδή, άνοιξε τότε και μου επετράπη να εισέλθω. Στο πρώτο διαμέρισμα είδα την επτάφωτη λυχνία που έμοιαζε πλούσια και ένδοξη, επίσης την τράπεζα πάνω στην οποία ήταν οι άρτοι της προθέσεως και το θυσιαστήριο του θυμιάματος και το θυμιατήριο. Όλα τα έπιπλα αυτού του διαμερίσματος έμοιαζαν να είναι από το καθαρότερο χρυσάφι και αντανakλούσαν την εικόνα εκείνου που ερχόταν μέσα στο μέρος αυτό. Το καταπέτασμα που χώριζε τα δύο αυτά διαμερίσματα έμοιαζε να είναι ένδοξο. Ήταν από διαφορετικά χρώματα και υλικά με ένα όμορφο περίγραμμα με μορφές από χρυσό κεντημένες πάνω του, που αντιπροσώπευαν αγγέλους. Το καταπέτασμα σηκώθηκε και κοίταξα μέσα στο δεύτερο διαμέρισμα. Είδα εκεί μια κιβωτό που έμοιαζε να είναι κατασκευασμένη από τον καθαρότερο χρυσό. Σαν περίγραμμα γύρω από το πάνω μέρος της κιβωτού υπήρχε μια πανέμορφη εργασία που αντιπροσώπευε στεφάνια. Ήταν από καθαρό χρυσό. Μέσα στην κιβωτό υπήρχαν οι λίθινες πλάκες με τις δέκα εντολές. Στο κάθε άκρο της κιβωτού υπήρχε ένα ωραιότατο χερουβ με τα φτερά του να την επισκιάζουν. Τα φτερά του ήταν ανοιγμένα ψηλά και άγγιζαν τα φτερά του άλλου πάνω από την κεφαλή του Ιησού καθώς στεκόταν δίπλα στην κιβωτό. Τα πρόσωπά τους ήταν στραμμένα το ένα προς το άλλο και κοίταζαν προς τα κάτω την κιβωτό, κάτι που αντιπροσώπευε όλες τις αγγελικές δυνάμεις να επιβλέπουν με ενδιαφέρον στο νόμο του Θεού. Ανάμεσα στα χερουβείμ υπήρχε ένα χρυσαφένιο θυμιατήριο. Καθώς οι προσευχές των αγίων με πίστη έρχονταν στον Ιησού και τις προσέφερε στον Πατέρα Του, μια γλυκιά ευωδία σηκωνόταν από το θυμιατήριο. Έμοιαζε με καπνό χρωματισμένο με τα ωραιότερα χρώματα. Πάνω από το μέρος που ο Ιησούς στεκόταν μπροστά από την κιβωτό, είδα μιά εξόχως λαμπρή δόξα προς την οποία δεν ήταν δυνατό να κοιτάξω. Φαινόταν να είναι ο θρόνος στον οποίο ο Θεός κατοικούσε. Καθώς το θυμίαμα ανέβαινε προς τον Πατέρα, η εξέχουσα δόξα ήρθε από τον θρόνο του Πατέρα προς τον Ιησού και από τον Ιησού διαχύθηκε πάνω σε αυτούς των οποίων οι προσευχές είχαν έρθει ως γλυκιά ευωδία. Φως και δόξα ξεχνόταν πάνω στον Ιησού σε μεγάλη αφθονία και επισκίαζε το ιλαστήριο και η αλυσίδα της δόξας γέμιζε όλον τον ναό. Δεν μπορούσα να κοιτάξω προς τη δόξα. Καμία γλώσσα δεν μπορεί να την περιγράψει. Ήμουν συγκλονισμένη και έστρεψα το πρόσωπό μου από το μεγαλείο και τη δόξα της σκηνής αυτής.

Μου δείχθηκε ένα Αγιαστήριο πάνω στη γη το οποίο είχε δύο διαμερίσματα. Έμοιαζε με εκείνο που ήταν στον ουρανό. Μου είπαν ότι είναι το επίγειο Αγιαστήριο, ένα αντίγραφο του επουράνιου. Τα έπιπλα στο πρώτο διαμέρισμα του επίγειου Αγιαστηρίου ήταν σαν εκείνα του πρώτου διαμερίσματος του επουράνιου. Το καταπέτασμα σηκώθηκε και κοίταξα μέσα στα Αγία των Αγίων και είδα ότι τα έπιπλα ήταν τα ίδια με αυτά στα Αγία των Αγίων του επουράνιου Αγιαστηρίου. Οι ιερείς λειτουργούσαν και στα δύο διαμερίσματα του επίγειου. Στο πρώτο διαμέρισμα λειτουργούσε κάθε μέρα του έτους και στα Αγία των Αγίων εισερχόταν μόνο μία φορά κάθε έτος για να το καθαρίσει από τις αμαρτίες που είχαν μεταφερθεί εκεί. Είδα ότι ο Ιησούς λειτούργησε και στα δύο διαμερίσματα του επουράνιου Αγιαστηρίου. Εισήλθε στο επουράνιο Αγιαστήριο προσφέροντας το ίδιο Του το αίμα. Οι επίγειοι ιερείς αντικαθιστούνταν λόγω θανάτου και επομένως δεν μπορούσαν να συνεχίσουν για πολύ, ο Ιησούς όμως είδα ήταν ιερέας στην αιωνιότητα. Διαμέσου των θυσιών και των προσφορών που φέρνονταν στο επίγειο Αγιαστήριο, τα τέκνα Ισραήλ απολάμβαναν τα αγαθά ενός Σωτήρα που επρόκειτο να έρθει. Εν τη σοφία του Θεού, οι λεπτομέρειες της εργασίας αυτής μεταφέρθηκαν σε εμάς ώστε να μπορούμε να κοιτάξουμε πίσω σ' αυτές και να κατανοήσουμε το έργο του Ιησού στο επουράνιο Αγιαστήριο.

Κατά τη σταύρωση, καθώς ο Ιησούς πέθαινε στον Γολγοθά, φώναξε “*Τελείωσε*” και το

καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω. Αυτό έγινε για να δείξει ότι οι εργασίες του επίγειου Αγιαστηρίου είχαν τελειώσει για πάντα και ότι ο Θεός δεν θα τους συναντούσε στο εξής στον επίγειο ναό για να αποδεχθεί τις θυσίες τους. Το αίμα του Ιησού χύθηκε τότε για να χρησιμοποιηθεί κατά την λειτουργία Του στο επουράνιο Αγιαστήριο από τον ίδιο. Όπως οι ιερείς του επίγειου Αγιαστηρίου εισέρχονταν στα Αγια των Αγίων μια φορά τον χρόνο για να καθαρίσουν το Αγιαστήριο, έτσι και ο Ιησούς εισήλθε στα Αγια των Αγίων του επουράνιου στο τέλος των 2300 ημερονυκτίων του Δανιήλ κεφ.8, το 1844, για να κάνει την τελική εξιλέωση για όλους όσους θα μπορέσουν να επωφεληθούν από τη μεσιτεία Του και να καθαρίσει το Αγιαστήριο.

Δες Εξόδοσ κεφ.25-28; Λευιτικό κεφ.16; Β΄Βασ. 2:11; Δανιήλ 8:14; Ματθαίου 27:50-51; Εβραίους κεφ.9; Αποκάλυψη κεφ.21

28 Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου

Όταν η λειτουργία του Ιησού στα Αγια τελείωσε και μετέβη στα Αγια των Αγίων και στάθηκε μπροστά από την κιβωτό που περιείχε τον νόμο του Θεού, έστειλε έναν άλλον ισχυρό άγγελο στη γη με το τρίτο μήνυμα. Τοποθέτησε μια περγαμινή στα χέρια του αγγέλου και καθώς εκείνος κατέβηκε στη γη με μεγαλειότητα και δόξα, διακήρυξε μια τρομακτική προειδοποίηση, την πιο φοβερή απειλή που έχει λάβει ποτέ ο άνθρωπος. Το μήνυμα αυτό σχεδιάστηκε για να κάνει τα παιδιά του Θεού να αγρυπνούν και να τους δείξει την ώρα του πειρασμού και τις ώρες αγωνίας που έχουν να αντιμετωπίσουν μπροστά τους. Είπε ο άγγελος, «Θα βρεθούν σε στενή μάχη με το θηρίο και την εικόνα του. Η μόνη τους ελπίδα για αιώνια ζωή είναι να παραμείνουν ακλόνητοι. Πρέπει να κρατήσουν γερά την αλήθεια, παρότι οι ζωές τους θα βρίσκονται σε κίνδυνο.». Ο τρίτος άγγελος κλείνει το μήνυμα του με αυτά τα λόγια *“Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού.”*. Καθώς επανέλαβε τα λόγια αυτά έδειξε προς το επουράνιο Αγιαστήριο. Το μυαλό όλων όσων αγκαλιάζουν το μήνυμα αυτό κατευθύνεται στα Αγια των Αγίων, όπου ο Ιησούς στέκεται ενώπιον της κιβωτού κάνοντας την τελική του διαμεσολάβηση για όλους όσους μένει ακόμα έλεος και γι’ αυτούς που εν τη αγνοία τους παρέβησαν τον νόμο του Θεού. Αυτή η εξιλέωση γίνεται τόσο για τους δίκαιους που έχουν κοιμηθεί όσο και για τους δίκαιους που ακόμη ζουν. Ο Ιησούς κάνει εξιλέωση και γι αυτούς που πέθαναν χωρίς να δεχτούν το φως σχετικά με τις εντολές του Θεού, που αμάρτησαν δηλαδή εν τη αγνοία τους.

Όταν ο Ιησούς άνοιξε τη θύρα στα Αγια των Αγίων, έγινε ορατό το φως σχετικά με το Σάββατο και ο λαός του Θεού επρόκειτο να δοκιμαστεί, όπως ο Θεός δοκίμασε τον Ισραήλ τα αρχαία χρόνια για να δει αν θα τηρήσουν τον νόμο Του. Είδα τον τρίτο άγγελο να δείχνει ψηλά, να δείχνει στους απογοητευμένους την οδό προς τα Αγια των Αγίων του επουράνιου Αγιαστηρίου. Ακολούθησαν τον Ιησού με πίστη μέσα στα Αγια των Αγίων. Και πάλι βρήκαν τον Ιησού και αναβίωσαν ανακαινισμένες μέσα τους η χαρά και η ελπίδα. Τους είδα να κοιτούν πίσω κάνοντας ανασκόπηση στο παρελθόν, την πορεία τους από τη διακήρυξη της Δευτέρας Παρουσίας του Ιησού μέχρι το πέρασμα του χρόνου το 1844. Είδαν την εξήγηση της απογοήτευσής τους και η χαρά και η βεβαιότητά τους ζωντάνεψαν ξανά. Ο τρίτος άγγελος φώτισε το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον και γνώρισαν ότι αληθινά ο Θεός τους είχε οδηγήσει με τη ακατάληπτη πρόνοιά Του.

Μου παρουσιάστηκε ότι το υπόλοιπο ακολούθησε τον Ιησού στα Αγια των Αγίων και είδαν την κιβωτό και το ιλαστήριο και τους συνεπήρε η δόξα τους. Ο Ιησούς σήκωσε το κάλυμμα της κιβωτού και να! οι λίθινες πλάκες με τις δέκα εντολές γραμμένες πάνω τους. Αρχισαν να

διαβάζουν τα ζωντανά μαρτύρια αλλά με τρόμο σκόνταψαν όταν έφτασαν στην τέταρτη ανάμεσα στις δέκα άγιες εντολές, η οποία έλαμπε με ισχυρότερο φως απ' ότι οι υπόλοιπες εννέα και ένα ένδοξο στεφάνι φωτός την περιέβαλε. Δεν βρήκαν τίποτα εκεί που να τους πληροφορεί ότι το Σάββατο είχε καταργηθεί ή αλλαχθεί στην πρώτη ημέρα της εβδομάδος. Το κείμενο είναι το ίδιο όπως ειπώθηκε από το στόμα του Θεού με επισημότητα και με φοβερή μεγαλοπρέπεια στο όρος, την ώρα που έπεφταν αστραπές και ηχούσαν οι βροντές, όταν γράφτηκε με το ίδιο το χέρι Του πάνω σε δύο λίθινες πλάκες. *“...έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου· η ημέρα, όμως, η έβδομη είναι Σάββατο του Κυρίου του Θεού σου...”*. Εμειναν έκπληκτοι καθώς ατένισαν τη σημασία που δινόταν στις δέκα εντολές. Τις είδαν να είναι τοποθετημένες δίπλα στον Γιαχβέ, να επισκιάζονται και να προστατεύονται από την αγιότητά Του. Διαπίστωσαν ότι είχαν ποδοπατήσει την τέταρτη εντολή του Δεκαλόγου και αντί της ημέρας που αγιάστηκε από τον Γιαχβέ, φύλατταν μια ημέρα που είχε μεταφερθεί σ' αυτούς από τους ειδωλολάτρες και τους παπικούς. Ταπεινώσαν τους εαυτούς τους ενώπιον του Θεού και θρήνησαν για τις παραβάσεις του παρελθόντος.

Είδα το θυμίαμα του θυμιατηρίου να ανεβαίνει καθώς ο Ιησούς προσέφερε τις προσευχές και τις ομολογίες τους προς τον Πατέρα Του. Καθώς αυτό ανέβαινε, ένα λαμπρό φως επικάθισε πάνω στον Ιησού και πάνω στο ιλαστήριο και οι ένθερμοι, προσευχόμενοι πιστοί που είχαν παραχθεί επειδή είχαν ανακαλύψει ότι ήσαν παραβάτες του νόμου του Θεού, ευλογήθηκαν και τα πρόσωπά τους φωτίστηκαν με ελπίδα και χαρά. Ενώθηκαν στο έργο του τρίτου αγγέλου και ύψωσαν τις φωνές και διακήρυξαν τη φοβερή προειδοποίηση. Παρότι λίγοι ήταν αυτοί που αρχικά δέχθηκαν το μήνυμα, εκείνοι συνέχισαν με ενεργητικότητα να διακηρύσσουν την προειδοποίηση. Είδα τότε πολλούς να αγκαλιάζουν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και να ενώνουν τις φωνές τους με εκείνους που αρχικώς διακήρυζαν την προειδοποίηση και εξύψωσαν τον Θεό και τον μεγάλυναν, με το να φυλάσσουν την αγιασμένη ημέρα ανάπαυσής Του.

Πολλοί που αγκάλιασαν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου δεν είχαν την εμπειρία των προηγούμενων δύο μηνυμάτων. Ο Σατανάς το κατάλαβε αυτό και το μοχθηρό μάτι του ήταν πάνω τους για να τους υποσκελίσει, ο τρίτος άγγελος όμως τους έδειχνε τα Αγία των Αγίων και αυτοί που είχαν την εμπειρία των προηγούμενων μηνυμάτων τους έδειχναν κι αυτοί την οδό προς το επουράνιο Αγιαστήριο. Πολλοί είδαν την τέλεια αλυσίδα της αλήθειας μέσα σ' αυτά τα μηνύματα των αγγέλων και με χαρά τη δέχθηκαν. Τα αγκάλιασαν με τη σειρά που αυτά δόθηκαν και ακολούθησαν τον Ιησού στο επουράνιο Αγιαστήριο. Τα μηνύματα αυτά μου παρουσιάστηκαν σαν μια άγκυρα που κρατάει το σώμα. Καθώς οι άνθρωποι τα δέχονται και τα κατανοούν, θωρακίζονται απέναντι σε πολλές από τις πλάνες του Σατανά.

Μετά τη μεγάλη απογοήτευση το 1844, ο Σατανάς και οι άγγελοί του ασχολούνταν συνεχώς με το να τοποθετούν παγίδες για να κλονίσουν την πίστη του σώματος. Επηρέαζε το μυαλό ορισμένων ατόμων που είχαν προσωπική εμπειρία με τα θέματα αυτά. Εξωτερικά φαίνονταν ταπεινόφρονες. Μετέβαλαν το πρώτο και το δεύτερο μήνυμα και τοποθετούσαν στο μέλλον την εκπλήρωσή τους, ενώ κάποιιοι άλλοι τα τοποθετούσαν πίσω στο μακρινό παρελθόν δηλώνοντας ότι από τότε είχαν εκπληρωθεί. Τα άτομα αυτά παρέσυραν το μυαλό των απείρων και κλώνιζαν την πίστη τους. Κάποιοι ερευνούσαν την Αγία Γραφή προσπαθώντας να φτιάξουν μια δική τους πίστη, ανεξάρτητη από το σώμα. Ο Σατανάς θριάμβευσε με όλα αυτά διότι ήξερε ότι αυτοί που εγκατέλειπαν την άγκυρα, θα μπορούσε να τους επηρεάσει με διάφορες πλάνες και να τους παρασύρει με ανέμους άλλων δογμάτων. Πολλοί που ηγήθηκαν στο πρώτο και το δεύτερο μήνυμα, τους απέρριψαν και επήλθε διαχωρισμός και διασκορπισμός σε όλο το σώμα. Είδα τότε τον Ου. Μίλλερ. Φαινόταν προβληματισμένος και ήταν σκυμμένος από την θλίψη και την αγωνία για τους ανθρώπους του. Είδε στην ομάδα που ήταν ενωμένοι και αγαπημένοι το 1844 να χάνουν την αγάπη του ο ένας για τον άλλον και να αντιπαρατίθενται μεταξύ τους. Τους είδε να έχουν πέσει σε μια κατάσταση ψυχρότητας, να έχουν ξεστράτισει. Η θλίψη έφθειρε τις δυνάμεις του. Είδα κάποιους ανθρώπους σε ηγετικές θέσεις να κοιτούν τον Ου. Μίλλερ και να φοβούνται μήπως και αγκαλιάσει το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και τις εντολές του Θεού. Καθώς εκείνος άρχιζε να κοιτάζει προς το φως από τον ουρανό, οι άνθρωποι αυτοί έκαναν

κάποιο σχέδιο για να παρασύρουν το μυαλό του μακριά. Είδα να του ασκείται μια ανθρώπινη επιρροή για να κρατήσει το μυαλό του στο σκοτάδι και να διατηρήσει την επιρροή του μεταξύ τους. Τελικώς ο Ου. Μίλλερ ύψωσε τη φωνή του ενάντια στο φως από τον ουρανό. Απέτυχε να αποδεχθεί το μήνυμα που θα εξηγούσε πλήρως την απογοήτευσή του και να ρίξει ένα φως και δόξα στο παρελθόν, κάτι που θα αναζωογονούσε την εξαντλημένη του ενέργεια, θα λάμπρυνε την ελπίδα του και θα τον οδηγούσε να δοξάσει τον Θεό. Αντ' αυτού βασίστηκε στην ανθρώπινη σοφία αντί για τη θεϊκή και επειδή ήταν αποκαμωμένος από την επίμονη εργασία στο έργο του Κυρίου του, λόγω της ηλικίας του δεν είχε τόσο μεγάλη ευθύνη όσο εκείνοι που τον κρατούσαν μακριά από την αλήθεια. Εκείνοι ήσαν οι υπεύθυνοι και η αμαρτία αυτή είναι πάνω τους. Αν Ου. Μίλλερ μπορούσε να δει το φως του τρίτου αγγέλου, πολλά πράγματα που του φαίνονταν σκοτεινά και μυστηριώδη θα μπορούσαν να είχαν εξηγηθεί. Οι αδελφοί του διατεινόταν τόσο βαθιά αγάπη και ενδιαφέρον γι' αυτόν που σκέφτηκε ότι δεν θα μπορούσε να ξεκόψει απ' αυτούς. Η καρδιά του έκλεινε προς την αλήθεια, κοίταζε όμως μετά τους αδελφούς του. Είχαν αντιταχθεί σ' αυτήν. Μπορούσε να ξεκόψει από αυτούς που είχαν σταθεί δίπλα του στη διακήρυξη της έλευσης του Ιησού; Θεώρησε ότι σίγουρα αυτοί δεν θα τον οδηγούσαν να παραστρατήσει.

Ο Θεός επέτρεψε να έρθει κάτω από τη δύναμη του Σατανά και ο θάνατος να κυριαρχήσει πάνω του. Τον έκρυψε στον τάφο, μακριά απ' αυτούς που συνεχώς τον τραβούσαν μακριά από τον Θεό. Ο Μωυσής έσφαλε λίγο πριν εισέλθει στη γη της επαγγελίας. Το ίδιο είδα και ο Ου Μίλλερ έσφαλε καθώς επρόκειτο σύντομα να εισέλθει στην ουράνια Χαναάν, στρέφοντας την επιρροή του ενάντια στην αλήθεια. Άλλοι τον οδήγησαν να το πράξει αυτό. Αυτοί οι άλλοι πρέπει να δώσουν λόγο γι αυτό. Αγγελοι όμως φυλάνε το πολύτιμο χρώμα αυτού του υπηρέτη του Θεού και θα σηκωθεί όταν ηχηθεί η τελευταία σάλπιγγα.

Δες Εξοδος 20:1-17, 31:18; Α' Θεσσαλονικείς 4:16; Αποκάλυψη 14:9-12

29 Μια σταθερή πλατφόρμα

Είδα μια ομάδα που στεκόταν καλά, ήταν σταθερή και καλά προφυλαγμένη και δεν έδινε καμία αφορμή σε αυτούς που θα κλόνιζαν την καθιερωμένη πίστη του σώματος. Ο Θεός κοίταζε προς αυτούς με ευμένεια. Μου δείχθηκαν τρία βήματα -- ένα, δύο, τρία – το πρώτο, δεύτερο και τρίτο μήνυμα των αγγέλων. Είπε ο άγγελος, «Ουαί σε αυτόν που θα μετακινήσει έστω και ένα τούβλο ή μια καρφίτσα από αυτά τα μηνύματα.». Η ορθή κατανόηση των μηνυμάτων αυτών είναι ζωτικής σημασίας. Το πεπρωμένο των ψυχών εξαρτάται από τον τρόπο που αυτά γίνονται αποδεκτά. Μεταφέρθηκα ξανά πίσω σε αυτά τα μηνύματα και είδα με τι κόστος οι άνθρωποι του Θεού είχαν κερδίσει την εμπειρία τους. Είχε αποκτηθεί μέσω πολλών δεινών και σοβαρών συγκρούσεων. Βήμα προς βήμα ο Θεός τους οδήγησε μέχρι που τους τοποθέτησε πάνω σε μια σταθερή, ακίνητη πλατφόρμα. Είδα τότε διάφορα άτομα καθώς πλησίαζαν αυτήν την πλατφόρμα, να εξετάζουν τα θεμέλιά της, πριν σταθούν πάνω της. Κάποιοι αμέσως και με χαρά στέκονταν πάνω της. Άλλοι άρχιζαν να βρίσκουν λάθη με τον τρόπο που τοποθετήθηκαν τα θεμέλια της πλατφόρμας. Επιθυμούσαν να γίνουν βελτιώσεις και τότε η πλατφόρμα θα γινόταν καλύτερη και οι άνθρωποι ευτυχέστεροι. Κάποιοι κατέβηκαν από την πλατφόρμα και την εξέτασαν και την βρήκαν ελαττωματική δηλώνοντας ότι έχει τοποθετηθεί με λάθος τρόπο. Είδα ότι σχεδόν όλοι στέκονταν σταθεροί πάνω στην πλατφόρμα και προέτρεψαν τους άλλους που είχαν κατέβει να σταματήσουν τις διαμαρτυρίες τους διότι ο Θεός ήταν ο κατασκευαστής της και εναντίον Εκείνου μάχονταν. Αναφέρθηκαν στο θαυμάσιο έργο του Θεού, που τους οδήγησε στην σταθερή αυτή πλατφόρμα και σχεδόν όλοι ενωμένοι ύψωσαν τα μάτια τους στον ουρανό και με δυνατή

φωνή δόξασαν τον Θεό. Αυτό επηρέασε κάποιους από αυτούς που είχαν παραπονεθεί και είχαν κατέβει από την πλατφόρμα και με ταπεινότητα ανέβηκαν και πάλι πάνω σ' αυτήν.

Κατευθύνθηκα πίσω στο χρόνο, στη διακήρυξη της πρώτης παρουσίας του Χριστού. Ο Ιωάννης στάλθηκε με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να προετοιμάσει την οδό της έλευσης του Χριστού. Οσοι απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τη διδασκαλία του Ιησού. Η αντίθεσή τους στη διακήρυξη της πρώτης παρουσίας, τους έθεσε σε μια θέση όπου δεν μπορούσαν εύκολα να δεχθούν ακόμα και τις πιο ισχυρές αποδείξεις ότι ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε αυτούς που είχαν απορρίψει το μήνυμα του Ιωάννη να πάνε ακόμα παραπέρα και να απορρίψουν και τον Ιησού και να τον σταυρώσουν. Κάνοντας το αυτό, έθεσαν τους εαυτούς τους σε μια θέση όπου δεν μπορούσαν να δεχθούν την ευλογία της ημέρας της Πεντηκοστής που θα τους δίδασκε την οδό προς το επουράνιο Αγιαστήριο. Το σχίσμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι Ιουδαϊκές θυσίες και διατάξεις δεν θα γίνονταν στο εξής αποδεκτές. Η μεγάλη Θυσία που είχε προσφερθεί και είχε γίνει αποδεκτή και το Άγιο Πνεύμα που κατήλθε την ημέρα της Πεντηκοστής μετέφερε το μυαλό των μαθητών από το επίγειο στο επουράνιο Αγιαστήριο, στο οποίο ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο Του το αίμα και είχε εκχύσει πάνω στους μαθητές τις δωρεές του εξίλασμού Του. Οι Ιουδαίοι έμειναν πλήρως εξαπατημένοι και στο απόλυτο σκοτάδι. Εχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν λάβει πάνω στο σχέδιο της σωτηρίας και συνέχισαν να εμπιστεύονται τις άχρηστες θυσίες και προσφορές τους. Δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα Άγια. Το επουράνιο Αγιαστήριο είχε πάρει τη θέση του επίγειου, αλλά δεν γνώριζαν την οδό προς αυτό.

Πολλοί κοιτούν με τρόμο την πορεία την οποία οι Ιουδαίοι ακολούθησαν σε σχέση με τον Ιησού, απορρίπτοντάς Τον και σταυρώνοντάς Τον. Καθώς διαβάζουν την ιστορία της επιείχοντος κακοποίησής Του νομίζουν ότι αγαπούν τον Χριστό και δεν θα τον αρνούσαν όπως ο Πέτρος ούτε θα τον σταύρωναν όπως οι Ιουδαίοι. Ο Θεός όμως έχει δει τη συμπάθειά που διατείνονται ότι έχουν προς τον Υιό Του, τους δοκίμασε και έφερε και σε δοκιμή τη αγάπη που διατείνονταν για τον Ιησού.

Όλος ο ουρανός κοιτούσε με βαθύτατο ενδιαφέρον την αποδοχή του μηνύματος. Πολλοί που διατείνονταν αγάπη προς τον Ιησού και που έριχναν δάκρυα καθώς διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, γέμισαν με οργή και χλευασμό για τα καλά νέα της έλευσης του Ιησού και δήλωσαν ότι ήταν αυταπάτη. Οχι μόνο δεν συναναστρέφονταν αυτούς που αγαπούσαν την παρουσία Του αλλά τους μισούσαν και τους έδιωξαν από τις εκκλησίες. Αυτοί που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο και δεν ωφελήθηκαν από τη μεσονύκτια κραυγή η οποία θα τους προετοίμαζε δια πίστεως να εισέλθουν μαζί με τον Ιησού στα Άγια των Αγίων του επουράνιου Αγιαστηρίου. Απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, δεν μπορούσαν να δουν το φως του μηνύματος του τρίτου αγγέλου, που δείχνει την οδό προς τα Άγια των Αγίων. Είδα ότι οι κατ' όνομα εκκλησίες, όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, σταύρωσαν κι αυτές τα μηνύματα αυτά και έτσι δεν έχουν τη γνώση της κίνησης που έγινε στον ουρανό και της οδού στα Άγια των Αγίων και δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού που γίνεται εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι που προσέφεραν τις άχρηστες θυσίες τους, προσφέρουν κι αυτοί τις άχρηστες προσευχές τους προς το διαμέρισμα από το οποίο ο Ιησούς έχει φύγει και ο Σατανάς ικανοποιημένος με την αυταπάτη των ανθρώπων που διατείνονται ότι ακολουθούν τον Χριστό, τους ασφαλίζει στην παγίδα του, προσλαμβάνει έναν θρησκευτικό χαρακτήρα και οδηγεί το μυαλό αυτών των κατ' όνομα χριστιανών στον εαυτό του και εργάζεται με τη δύναμή του κάνοντας σημεία και τέρατα. Κάποιους τους εξαπατά με τον έναν τρόπο και άλλους με τον άλλον. Έχει προετοιμάσει διαφορετικές πλάνες για να επηρεάσει διαφορετικά μυαλά. Κάποιοι βλέπουν με τρόμο τη μια απάτη, ενώ εύκολα δέχονται την άλλη. Ο Σατανάς εξαπατά κάποιους μέσω του πνευματισμού. Ερχεται κι αυτός με τη μορφή αγγέλου φωτός και διαχέει την επιρροή του σε όλη τη γη. Είδα ψεύτικες μεταρρυθμίσεις παντού. Οι εκκλησίες ήταν ενθουσιασμένες και θεωρούσαν ότι ο Θεός εργαζόταν γι αυτές με θαυμαστό τρόπο, την ώρα που ήταν ένα άλλο πνεύμα. Ο ενθουσιασμός έπεφτε και άφηνε τον κόσμο και την εκκλησία σε χειρότερη κατάσταση απ' ότι πριν.

Είδα ότι ο Θεός έχει ειλικρινείς ανθρώπους ανάμεσα και στους κατ' όνομα Αντβεντιστές και στις εκπεσούσες εκκλησίες και ιεροκήρυκες και λαϊκοί θα κληθούν ξανά να βγουν έξω από τις εκκλησίες αυτές πριν οι πληγές εκχυθούν και θα δεχθούν με χαρά την αλήθεια. Ο Σατανάς το γνωρίζει αυτό και πριν τη μεγάλη φωνή του τρίτου αγγέλου δημιουργεί έναν ενθουσιασμό στα εκκλησιαστικά αυτά σώματα ώστε αυτοί που απέρριψαν την αλήθεια να νομίσουν ότι ο Θεός είναι μαζί τους. Ελπίζει να εξαπατήσει τους ειλικρινείς και να τους οδηγήσει να νομίσουν ότι ο Θεός εξακολουθεί να εργάζεται για τις εκκλησίες. Το φως όμως θα λάμψει και καθένας από τους ειλικρινείς θα εγκαταλείψει τις εκπεσούσες εκκλησίες και θα σταθεί μαζί με το υπόλοιπο.

Δες Ματθαίου κεφ.3; Πράξεις κεφ.2; Β' Κορινθίους 11:14; Β' Θεσσαλονικείς 2:9-12; Αποκάλυψη 14:6-12

30 Πνευματισμός

Είδα την απάτη με τους μυστηριώδεις ήχους [βλ. αδελφές Fox]. Ο Σατανάς έχει τη δύναμη να εμφανίζεται με μορφές συγγενών και φίλων που έχουν ήδη κοιμηθεί εν Χριστώ. Τους κάνει να φαίνονται όπως όταν ήταν ζωντανοί, να χρησιμοποιούν τις ίδιες λέξεις που χρησιμοποιούσαν όταν ήταν εδώ με τις οποίες έχουμε εξοικειωθεί και να ακούγεται ο ίδιος τόνος της φωνής που είχαν ενόσω ζούσαν. Όλα αυτά γίνονται για να εξαπατηθεί ο κόσμος και να παγιδευτεί πιστεύοντας αυτήν την πλάνη.

Είδα ότι οι άγιοι έχουν μια ενδεδειγμένη κατανόηση της παρούσας αλήθειας την οποία θα πρέπει να υποστηρίζουν με βάση τις Γραφές. Πρέπει να κατανοούν την κατάσταση αυτών που έχουν πεθάνει, διότι πνεύματα δαιμόνιων πρόκειται να τους παρουσιάσουν με τη μορφή φίλων και συγγενών που θα διακηρύσσουν προς αυτούς μη γραφικά δόγματα. Θα κάνουν ότι μπορούν για να διεγείρουν συμπάθεια και θα πραγματοποιούν μπροστά τους θαύματα για να επιβεβαιώνουν τα όσα υποστηρίζουν. Οι άνθρωποι του Θεού πρέπει να είναι προετοιμασμένοι να αντικρούσουν τα πνεύματα αυτά με την αλήθεια της Αγίας Γραφής, ότι οι πεθαμένοι δεν γνωρίζουν τίποτα και ότι στην πραγματικότητα αυτά είναι πνεύματα δαιμονίων.

Είδα ότι πρέπει να εξετάσουμε καλά τα θεμέλια της ελπίδας μας καθώς θα κληθούμε να δώσουμε εξηγήσεις για αυτά από τις Γραφές, διότι θα δούμε την πλάνη αυτή να διαδίδεται και θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε πρόσωπο με πρόσωπο. Αν δεν προετοιμαστούμε για αυτή, θα παγιδευτούμε και θα νικηθούμε. Αν όμως κάνουμε ότι είναι δυνατό από μέρους μας για να είμαστε έτοιμοι για τη διαμάχη που βρίσκεται μπροστά μας, ο Θεός θα κάνει το μέρος Του και το παντοδύναμο χέρι Του θα μας προστατέψει. Θα στείλει έγκαιρα αγγέλους δόξας για να κάνουν ένα φράγμα γύρω από τις πιστές ψυχές, προτού αυτές εξαπατηθούν και ξεστρατίσουν από τα ψεύτικα θαύματα του Σατανά.

Είδα την ταχύτητα με την οποία αυτή η απάτη εξαπλωνόταν. Ένα τρένο με βαγόνια μου παρουσιάστηκε, να τρέχει με μεγάλη ταχύτητα σαν αστραπή. Ο άγγελος με κάλεσε να κοιτάξω πιο προσεκτικά. Προσήλωσα τα μάτια μου στο τρένο. Εμοιαζε σαν ολόκληρος ο κόσμος να ήταν επιβιασμένος πάνω του. Τότε μου έδειξε τον μηχανοδηγό που φαινόταν να είναι άνθρωπος ωραίος και μεγαλοπρεπής, τον οποίο όλοι οι επιβάτες κοιτούσαν και σέβονταν. Μπερδεύτηκα και ζήτησα από τον άγγελο που με παρακολουθούσε να μου πει ποιος ήταν αυτός. Είπε, «Είναι ο Σατανάς. Αυτός είναι ο οδηγός και έχει τη μορφή αγγέλου φωτός. Κρατάει όλον τον κόσμο παγιδευμένο. Αυτοί είναι υπό την επήρεια ενέργειας πλάνης ώστε να πιστέψουν στο ψέμα για να κατακριθούν. Ο βοηθός του, ο επόμενος στην ιεραρχία μετά από αυτόν, είναι ο μηχανικός και οι υπόλοιποι βοηθοί του εργάζονται στις διάφορες θέσεις ανάλογα με τις ανάγκες και όλοι μαζί πηγαίνουν με ταχύτητα αστραπής στην απώλεια.» Ρώτησα τον άγγελο αν υπήρχε κάποιος που να έχει απομείνει. Με κάλεσε να κοιτάξω προς την αντίθετη κατεύθυνση και είδα μια μικρή ομάδα

να πορεύεται πάνω σε ένα στενό μονοπάτι. Ολοι φαίνονται να είναι στενά ενωμένοι μεταξύ τους και να είναι περιφραγμένοι από την αλήθεια.

Αυτή η μικρή ομάδα φαινόταν να είναι βασανισμένη, σαν να είχαν περάσει μέσα από ισχυρές δοκιμασίες και διαμάχες. Εμοιαζε ο ήλιος να είχε ξαφνικά εμφανιστεί από πίσω από το σύννεφο και να λάμπει στα πρόσωπά τους κάνοντάς να φαίνονται θριαμβευτικά ωσάν οι νίκες τους να είχαν σχεδόν ολοκληρωθεί.

Είδα ότι ο Κύριος είχε δώσει την ευκαιρία στον κόσμο να ανακαλύψει την παγίδα. Το στοιχείο αυτό θα ήταν από μόνο του αρκετό για τον χριστιανό, ακόμα και αν δεν υπήρχε άλλο, ότι δηλαδή δεν γίνεται διαφοροποίηση ανάμεσα στους πολύτιμους ανθρώπους και τους πονηρούς ανθρώπους.

Ο Τόμας Πέιν του οποίου το σώμα έχει σαπίσει στο χώμα και ο οποίος πρόκειται να κληθεί από τον τάφο στο τέλος των 1000 ετών, κατά τη δεύτερη ανάσταση, για να λάβει την αμοιβή του και να υποστεί τον δεύτερο θάνατο, παρουσιάζεται από τον Σατανά να βρίσκεται εξυψωμένος στον ουρανό. Ο Σατανάς τον χρησιμοποίησε στη γη όσο περισσότερο μπορούσε και τώρα συνεχίζει το ίδιο έργο υποκρινόμενος ότι ο Τόμας Πέιν είναι τόσο πολύ εξυψωμένος και τιμημένος. Ο Σατανάς τον κάνει να φαίνεται ότι συνεχίζει να διδάσκει και στον ουρανό, όπως αυτός δίδασκε στη γη. Κάποιοι στη γη που κοίταζαν με τρόμο τη ζωή και τον θάνατό του και τις φαύλες διδασκαλίες του ενόσω ζούσε, τώρα υποτάσσονται για να διδαχθούν από αυτόν που ήταν ένας από τους πιο μοχθηρούς και διεφθαρμένους ανθρώπους, ένας που περιφρονούσε τον Θεό και τον νόμο Του.

Εκείνος που είναι ο πατέρας των ψεμάτων, τυφλώνει και εξαπατά τον κόσμο στέλνοντας τους αγγέλους του να μιλήσουν με τη μορφή των αποστόλων και τους κάνει να φαίνονται ότι αντιφάσκουν με όσα είχαν γράψει όταν ήταν πάνω στη γη, τα οποία και είχαν υπαγορευτεί από το Άγιο Πνεύμα. Αυτοί οι άγγελοι του ψεύδους υποδύονται τους αποστόλους για να νοθεύσουν τις διδασκαλίες τους και να διακηρύξουν ότι οι τελευταίες έχουν αλλοιωθεί. Κάνοντας το αυτό μπορεί να σπείρει στους καρτ' όνομα χριστιανούς που έχουν το όνομα ότι ζουν αλλά είναι νεκροί καθώς και σε όλο τον κόσμο, αμφιβολίες σχετικά με τον Λόγο του Θεού, ειδικά αυτός θα έκοβε ευθέως την πορεία του και θα ματαίωνε πιθανότατα τα σχέδιά του. Τους βάζει λοιπόν να αμφιβάλουν για τη θεοπνευστία της Αγίας Γραφής και στη συνέχεια κάνει τον άπιστο Τόμας Πέιν να φαίνεται ότι πήγε στον ουρανό όταν πέθανε και να βρίσκεται ενωμένος με τους αγίους αποστόλους, τους οποίους μισούσε όσο ήταν πάνω στη γη, και να διδάσκει τον κόσμο.

Ο Σατανάς αναθέτει σε κάθε έναν από τους αγγέλους του το ρόλο που θα πρέπει να διαδραματίσει. Τους υποχρεώνει να είναι πονηροί, επιδέξιοι και δόλιοι. Κάποιους τους βάζει να υποδυθούν το ρόλο των αποστόλων και να μιλούν γι αυτούς, ενώ άλλους τους βάζει να υποδυθούν άπιστους και μοχθηρούς ανθρώπους που ενώ πέθαναν βλασφημώντας τον Θεό τώρα φαίνονται να είναι πολύ θρησκευόμενοι. Δεν γίνεται καμία διαφοροποίηση ανάμεσα στους αγίους αποστόλους και στους αχρειότερους άπιστους. Και οι δύο εμφανίζονται να διδάσκουν το ίδιο πράγμα. Δεν έχει σημασία ποιον βάζει ο Σατανάς να μιλήσει, αρκεί να επιτυγχάνεται ο σκοπός του. Ήταν τόσο στενά συνδεδεμένος με τον Πέιν πάνω στη γη και τον βοήθησε τόσο πολύ, που είναι πολύ εύκολο γι αυτόν να γνωρίζει τις ίδιες τις λέξεις που χρησιμοποιούσε καθώς και τον γραφικό χαρακτήρα ενός από τα πιο αφιερωμένα παιδιά του που τον υπηρέτησαν τόσο πιστά και υλοποίησαν τους σκοπούς του τόσο καλά. Ο Σατανάς υπαγόρευσε πολλά από τα γραπτά του και είναι εύκολο γι αυτόν να υπαγορεύει μέσω των αγγέλων του διδασχές και να κάνει να φαίνονται ότι αυτές προέρχονται από τον ίδιο τον Τόμας Πέιν, που ήταν αφιερωμένος υπηρέτης του όσο ζούσε. Αυτή είναι η αριστουργηματική μέθοδος του Σατανά. Όλες αυτές οι διδασκαλίες που υποτίθεται έρχονται από τους αποστόλους, τους αγίους αλλά και μοχθηρούς ανθρώπους ακόμα που έχουν πεθάνει, στην πραγματικότητα προέρχονται από τη σατανική μεγαλειότητά του.

Αυτό και μόνο θα ήταν αρκετό για να αφαιρέσει το κάλυμμα από το νου όλων ώστε να ανακαλύψουν όλα τα σκοτεινά και μυστηριώδη έργα του Σατανά, όταν βάζει έναν που αγάπησε τόσο πολύ, ο οποίος μισούσε σε τέτοιο βαθμό τον Θεό, να βρίσκεται μαζί με τους αγίους

αποστόλους και τους αγγέλους στη δόξα, λέγοντας στην πραγματικότητα στον κόσμο και τους απίστευτους: «Δεν έχει σημασία πόσο πονηροί είστε, δεν έχει σημασία αν πιστεύετε στον Θεό της Αγίας Γραφής ή απιστείτε, ζήστε σύμφωνα με τις επιθυμίες σας και ο ουρανός θα είναι το σπίτι σας» καθώς όλοι γνωρίζουν ότι ο Τόμας Πέιν είναι στον ουρανό και είναι τόσο εξυψωμένος εκεί, έτσι και αυτοί θα νομίσουν ότι θα βρεθούν εκεί σίγουρα. Είναι τόσο καταφανής η απάτη που όλοι μπορούν να τη δουν αν θελήσουν. Ο Σατανάς κάνει τώρα αυτό που προσπαθούσε να κάνει από την εποχή της πτώσης του χρησιμοποιώντας άτομα σαν τον Τόμας Πέιν. Μέσω της δυνάμεώς του και των ψεύτικων θαυμάτων, κατεδαφίζει το θεμέλιο της ελπίδας του χριστιανού και σβήνει το φως του ηλίου τους που θα τους φώτιζε στο στενό μονοπάτι για τον ουρανό. Κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι η Αγία Γραφή είναι ένα μυθιστόρημα, μη θεόπνευστο, ενώ έχει να προτείνει κάτι άλλο στη θέση της, τις πνευματικές εκδηλώσεις.

Αυτός είναι ένας ακόμη διάυλος επικοινωνίας πλήρως αφιερωμένος στο εαυτό του, βρισκόμενος υπό τον έλεγχο του με το οποίο μπορεί να κάνει τον κόσμο να πιστέψει ότι εκείνος επιθυμεί. Τη Βίβλο που πρόκειται να κρίνει εκείνον και τους ακόλουθούς του, την τοποθετεί πίσω στο σκοτάδι εκεί που ακριβώς θέλει να βρίσκεται. Τον Σωτήρα του κόσμου τον παρουσιάζει να μην είναι τίποτα περισσότερο από έναν κοινό άνθρωπο και όπως η ρωμαϊκή φρουρά που φύλαγε το μνήμα του Ιησού διέδωσε την ψευδή αναφορά που οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έβαλαν στο στόμα της, έτσι και οι φτωχοί και εξαπατημένοι υποστηρικτές αυτών των υποτιθέμενων πνευματικών εκδηλώσεων επαναλαμβάνουν και προσπαθούν να φανεί ότι δεν υπάρχει κάτι το υπερφυσικό στην γέννηση του Σωτήρα μας, στο θάνατό Του και στην ανάστασή Του και έτσι τοποθετούν τον Ιησού και την Αγία Γραφή πίσω στο σκοτάδι, εκεί όπου θέλουν να βρίσκεται και στη συνέχεια κάνουν τον κόσμο να κοιτάζει σ' αυτούς, στα τέρατα ψεύδους και στα θαύματά τους που υποστηρίζουν ότι ξεπερνούν τα έργα του Χριστού. Έτσι ο κόσμος πέφτει στην παγίδα και εφησυχάζει εξασφαλισμένος, μη μπορώντας να ανακαλύψει τη φοβερή απάτη τους, μέχρι που οι επτά τελευταίες πληγές να αρχίσουν να πέφτουν. Ο Σατανάς γελάει καθώς βλέπει το σχέδιό του να επιτυγχάνει σε τέτοιο βαθμό και όλος ο κόσμος να έχει πέσει στην παγίδα.

Δες Εκκλησιαστής 9:5; Ιωάννης 11:1-45; Β' Θεσσαλονικείς 2:9-12; Αποκάλυψη 13:3-14

31 Πλεονεξία

Είδα τον Σατανά και τους αγγέλους του να συσκέπτονται μαζί. Κάλεσε τους αγγέλους του να πάνε και να βάλουν παγίδες, ιδιαιτέρως σε αυτούς που προσμένουν τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και φυλάσσουν όλες τις εντολές του Θεού. Ο Σατανάς είπε στους αγγέλους του ότι όλες οι εκκλησίες κοιμούνται. Επρόκειτο να αυξήσει τα σημεία και τέρατα που έκανε και έτσι θα μπορούσε να τους συγκρατήσει. «Ομως» είπε, «το δόγμα των σαββατιστών, αυτούς μισούμε. Συνεχώς εργάζονται εναντίον μας και αφαιρούν από εμάς τα υποκείμενά μας και τα οδηγούν να φυλάνε αυτόν τον μισητό νόμο του Θεού. Πηγαίνετε και κάντε τους ιδιοκτήτες γης και χρημάτων, να μεθύσουν από τις σκοτούρες. Αν μπορέσετε να τους κάνετε να τοποθετήσουν τις φροντίδες τους πάνω σ' αυτά τα πράγματα, τους έχουμε ακόμα μαζί μας. Μπορεί να διατείνονται ότι θέλουν, αρκεί να τους κάνετε να νοιάζονται περισσότερο για τα χρήματα παρά για τη επιτυχία της βασιλείας του Χριστού και τη διάδοση των αληθειών τις οποίες μισούμε. Παρουσιάστε τον κόσμο μπροστά τους με τον πιο ελκυστικό τρόπο ώστε να τον αγαπήσουν και να τον κάνουν είδωλό τους. Πρέπει να διατηρήσουμε στις τάξεις μας όσο περισσότερα οικονομικά μέσα μπορούμε. Όσα περισσότερα οικονομικά μέσα έχουν αυτοί, τόσο περισσότερο θα τραυματίζουν το βασιλείό μας αφαιρώντας τα υποκείμενά μας. Όταν διοργανώνουν συγκεντρώσεις σε διάφορα

μέρη, τότε κινδυνεύουμε. Να μένετε άγρυπνοι τότε. Αποσπάστε την προσοχή τους όσο περισσότερο μπορείτε. Καταστρέψτε την αγάπη που έχουν ο ένας για τον άλλον. Να αποθαρρύνετε και να απογοητεύσετε τους ιεροκήρυκες τους, διότι τους μισούμε. Βάλτε κάθε εύλογη δικαιολογία σε αυτούς που έχουν τα οικονομικά μέσα, μην τυχόν και τα παραχωρήσουν. Αν μπορείτε κρατείστε εσείς τον έλεγχο των οικονομικών θεμάτων και οδηγίστε τους ιεροκήρυκες τους στη δυσπραγία και στην δυστυχία. Αυτό θα αδυνατίσει το θάρρος και το ζήλο τους. Πολεμήστε σε κάθε εκατοστό του εδάφους. Κάντε την πλεονεξία και την αγάπη επίγειων θησαυρών τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του χαρακτήρα τους. Όσο καιρό αυτά τα χαρακτηριστικά κυριαρχούν, η σωτηρία και η χάρη μένουν πίσω. Βάλτε ότι πλήθος πραγμάτων μπορείτε γύρω τους για να τους ελκύσουν και σίγουρα θα είναι δικοί μας. Και δεν θα είμαστε σίγουροι μόνο γι' αυτούς, αλλά και για τη μισητή επιρροή τους, που δεν θα ασκείται πλέον προς άλλους για να τους οδηγήσει στον ουρανό. Αν κάποιος επιχειρήσουν να δώσουν, εμφυσείστε μέσα τους μια διάθεση τσιγγουνιάς, ώστε να το κάνουν με φειδώ.»

Είδα ότι ο Σατανάς υλοποιεί καλά τα σχέδιά του. Καθώς οι υπηρέτες του Θεού διοργάνωναν συναθροίσεις, ο Σατανάς και άγγελοί του αντιλαμβάνονταν το έργο τους και βρίσκονταν επί τόπου για να εμποδίσουν το έργο του Θεού. Κάνει συνεχώς υποδείξεις στη διάνοια των ανθρώπων του Θεού. Κάποιους τους οδηγεί με τον ένα τρόπο και άλλους με τον άλλον, πάντοτε εκμεταλλευόμενος τα πονηρά χαρακτηριστικά στους αδελφούς και στις αδελφές, ερεθίζοντας και υποδαυλίζοντας τις φυσικές τους αδυναμίες. Αν έχουν προδιάθεση να είναι εγωιστές και πλεονέκτες, ο Σατανάς είναι ευτυχής να λάβει θέση δίπλα τους και τότε με όλη τη δύναμή του προσπαθεί να τους οδηγήσει να εκδηλώσουν τις αμαρτωλές αδυναμίες τους. Αν η χάρη του Θεού και το φως της αλήθειας διαλύσουν για λίγο αυτόν τον εγωισμό και την πλεονεξία αλλά εκείνοι δεν επιτύχουν ολοκληρωτική νίκη απέναντι σ' αυτά, τότε όταν θα βρίσκονται κάτω από μια μη σώζουσα επιρροή, ο Σατανάς έρχεται και μαραίνει κάθε ευγενικό και γενναιόδωρο στοιχείο και θεωρούν ότι είναι πολλά αυτά που πρέπει να κάνουν. Αποκάνουν πράττοντας το καλό και ξεχνούν τη μεγάλη θυσία που έκανε ο Ιησούς για λογαριασμό τους, για να τους λυτρώσει από την εξουσία του Σατανά και από την χωρίς ελπίδα δυστυχία.

Ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε την προδιάθεση που είχε ο Ιούδας στην πλεονεξία και στον εγωισμό και τον έκανε να γογγύζει για το μύρο που η Μαρία αφιέρωσε στον Ιησού. Ο Ιούδας το είδε σαν μια μεγάλη σπατάλη καθώς θα μπορούσε να είχε πουληθεί και δοθεί στους φτωχούς. Δεν νοιαζόταν για τους φτωχούς και θεώρησε την ανοικτοχέρη προσφορά προς τον Ιησού ως υπερβολική. Ο Ιούδας εκτιμούσε τόσο τον Κύριό του τόσο ώστε τον πούλησε για μερικά ασημένια νομίσματα. Είδα ότι υπήρχαν μερικοί σαν τον Ιούδα ανάμεσα σ' αυτούς που δηλώνουν ότι περιμένουν τον Κύριό τους. Τον έλεγχό τους έχει ο Σατανάς όμως αυτοί δεν το γνωρίζουν. Ο Θεός δεν εγκρίνει ούτε ψήγμα πλεονεξίας ή εγωισμού. Αυτά τα μισεί και καταφρονεί τις προσευχές και τις παρακλήσεις εκείνων στους οποίους βρίσκονται αυτά. Καθώς ο Σατανάς βλέπει ότι ο χρόνος του είναι λίγος, τους οδηγεί να γίνουν ακόμα πιο πολύ εγωιστές και πιο πολύ πλεονέκτες και τότε θριαμβεύει όταν τους βλέπει να είναι κλεισμένοι στον εαυτό τους, τσιγκούνηδες, φιλάργυροι και εγωιστές. Αν τα μάτια τους μπορούσαν να ανοίξουν, θα έβλεπαν τον Σατανά σε κολασμένο θρίαμβο, να υψώνεται πάνω τους και να γελά με την μωρία εκείνων που αποδέχονται τις εισηγήσεις του και εισέρχονται στις παγίδες του. Τότε αυτός και οι άγγελοί του παίρνουν τα έργα κακίας και πλεονεξίας των ατόμων αυτών και τα παρουσιάζουν στον Ιησού και στους αγίους αγγέλους και μεμφόμενοι λένε: «Αυτοί είναι που ακολουθούν τον Χριστό! Ετοιμάζονται για να μεταμορφωθούν!» Ο Σατανάς σημειώνει την αποκλίνουσα πορεία τους και τη συγκρίνει με την Αγία Γραφή, με εδάφια που ελέγχουν ξεκάθαρα τέτοιες πράξεις και τότε τα παρουσιάζει για να παρενοχλήσει τους αγίους αγγέλους, λέγοντας, «Αυτοί είναι που ακολουθούν τον Χριστό και τον Λόγο Του! Αυτοί είναι οι καρποί της θυσίας του Χριστού και της λύτρωσης!» Οι άγγελοι γυρίζουν το πρόσωπό τους από τη σκηνή αδιασμένοι. Ο Θεός απαιτεί ένα συνεχές έργο από πλευράς του λαού Του και όταν αυτοί αποκάνουν να πράττουν το καλό και γενναιόδωρο έργο τους, και εκείνος αποκάνει με αυτούς. Είδα ότι ο Θεός απογοητεύεται πολύ ακόμα και με την ελάχιστη εκδήλωση εγωισμού από πλευράς των ανθρώπων που διατείνονται ότι

είναι δικοί Του, για τους οποίους ο Ιησούς δεν εφείσθη την ίδια την πολύτιμη ζωή Του. Κάθε άτομο που είναι εγωιστής και πλεονέκτης θα ξεστρατίσει από την οδό. Σαν τον Ιούδα που πούλησε τον Κύριό Του, θα πουλήσουν κι αυτοί τις καλές αρχές και μια ευγενική και γενναιοδωρή διάθεση για ένα μικρό επίγειο κέρδος. Ολοι αυτοί θα κοσκινιστούν έξω από τον λαό του Θεού. Οσοι επιθυμούν τον ουρανό θα πρέπει με κάθε δύναμη που διαθέτουν να καλλιεργούν μέσα τους τις ηθικές αρχές του ουρανού. Αντι οι ψυχές τους να μαραίνονται μέσα στον εγωισμό, θα πρέπει να διευρύνονται με αγαθοεργίες και να εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία να κάνουν καλό ο ένας στον άλλον και έτσι να αυξάνουν και να μεγαλώνουν στις ηθικές αρχές του ουρανού. Ο Ιησούς μου παρουσιάστηκε ως το τέλειο πρότυπο. Η ζωή Του ήταν χωρίς εγωιστικά ενδιαφέροντα και χαρακτηρίστηκε από αφιλοκερδή αγαθοεργία.

Δες Μάρκος 14:3-11; Λουκάς 12:15-40; Κολοσσαείς 3:5-16; Α΄ Ιωάννη 2:15-17

32 Το κοσκίνισμα

Είδα κάποιους με δυνατή πίστη και με αγωνιώδεις κραυγές να παρακαλούν τον Θεό. Οι όψεις τους ήταν ωχρές και σημαδεμένες από το βαθύ άγχος που εξέφραζε την εσωτερική τους πάλη. Οι όψεις τους εξέφραζαν θέρμη και σταθερότητα, ενώ μεγάλες σταγόνες ιδρώτα έπεφταν από τα μέτωπά τους. Που και που τα πρόσωπά τους φωτίζονταν με τα σημάδια της εύνοιας του Θεού και μετά η ίδια σοβαρή, ένθερμη και αγωνιώδης όψη επικαθόταν πάνω τους.

Πονηροί άγγελοι συνωστίζονταν γύρω τους σπρώχνοντας το σκοτάδι τους πάνω τους, ώστε να κρύψουν τον Ιησού από το οπτικό τους πεδίο και τα μάτια τους να εστιαστούν στο σκοτάδι που τους περιέβαλλε, να απιστήσουν στον Θεό και να μεμψιμοιρήσουν εναντίον Του. Η μοναδική τους ασφάλεια ήταν να κρατούν τα μάτια τους προσηλωμένα προς τα πάνω. Ο λαός του Θεού βρισκόταν κάτω από την επιτήρηση αγγέλων και καθώς η δηλητηριώδης ατμόσφαιρα των πονηρών αγγέλων πιεζόταν γύρω από αυτούς που ήταν σε αγωνία, οι άγγελοι, που είχαν την ευθύνη τους, κουνούσαν συνεχώς τις φτερούγες τους γύρω τους για να διαλύσουν το βαθύ σκοτάδι που τους περικύκλωνε.

Καθώς αυτοί οι προσευχόμενοι συνέχισαν τις ένθερμες κραυγές τους, κάποιες φορές μια αχτίδα φωτός από τον Ιησού ερχόταν προς αυτούς και ενθάρρυνε τις καρδιές τους και φώτιζε τα πρόσωπά τους. Κάποιοι, είδα, ότι δεν συμμετείχαν σ' αυτό το έργο της αγωνιώδους παράκλησης. Εμοιαζαν να είναι αδιάφοροι και απρόσεκτοι. Δεν αντιστέκονταν στο σκοτάδι γύρω τους και τελικά αυτό τους κάλυψε όπως ένα παχύ σύννεφο. Οι άγγελοι του Θεού τους άφησαν και πήγαν να βοηθήσουν τους ένθερμους που προσεύχονταν. Είδα τους αγγέλους του Θεού να σπεύδουν να βοηθήσουν όλους αυτούς που πάλευαν με όλη τους τη δύναμη να αντισταθούν στους πονηρούς αγγέλους και οι οποίοι προσπαθούσαν να βρουν βοήθεια καλώντας επίμονα τον Θεό. Οι άγγελοι έφυγαν από αυτούς που δεν έκαναν καμία προσπάθεια να βρουν βοήθεια και τους έχασα από τα μάτια μου.

Ζήτησα να μάθω το νόημα του κοσκίνισματος το οποίο είδα. Μου δείχθηκε ότι θα προκληθεί από την ευθεία μαρτυρία που θα δημιουργηθεί από τη συμβουλή του αληθινού Μάρτυρα προς τους Λαοδικείς. Η μαρτυρία θα έχει την επίδραση της πάνω στην καρδιά του αποδέκτη της και θα τον οδηγήσει να εξυψώσει το ηθικό επίπεδο και να διακηρύξει την ευθεία αλήθεια. Αυτήν την ευθεία μαρτυρία κάποιιοι δεν θα μπορέσουν να τη βαστήξουν. Θα ξεσηκωθούν εναντίον της και αυτό το γεγονός θα προκαλέσει κοσκίνισμα μέσα στον λαό του Θεού. Είδα ότι η μαρτυρία του αληθινού Μάρτυρα δεν έχει ούτε εν μέρει ληφθεί υπόψη. Η σοβαρή μαρτυρία από την οποία επικρέμεται το πεπρωμένο της εκκλησίας έχει εκτιμηθεί πολύ ελαφρά, αν δεν έχει αγνοηθεί πλήρως. Αυτή η μαρτυρία πρέπει να προκαλέσει βαθιά μετάνοια

και όλοι όσoι αληθινά τη δεχτούν, θα υπακούσουν σ' αυτή και θα καθαριστούν. Είπε ο άγγελος, «Ακούστε!». Σύντομα άκουσα μια φωνή που ηχούσε σαν πολλά μουσικά όργανα, όλα να ηχούν με τέλειo τόνο, γλυκό και αρμονικό. Ξεπερνούσε κάθε μουσική που είχα ακούσει ποτέ. Εμοιάζε να είναι γεμάτη με έλεος, συμπάθεια και με μια εξυψώνουσα, άγια χαρά. Συγκλόνησε όλη την ύπαρξή μου. Είπε ο άγγελος, «Κοιτάξτε!». Η προσοχή μου στράφηκε προς την ομάδα που είδα πριν, που είχαν κοσκινιστεί δυνατά. Μου δείχθηκαν αυτοί τους οποίους είχα δει πρωτύτερα να κλαινε και να προσεύχονται με αγωνία στο πνεύμα τους. Είδα οτι η ομάδα των αγγέλων που τους φύλαγαν είχε διπλασιαστεί και είχαν ενδυθεί πανοπλία από το κεφάλι μέχρι τα πόδια τους. Κινούνταν με συγκεκριμένη σειρά, με σταθερότητα σαν μια ομάδα στρατιωτών. Τα πρόσωπά τους εξέφραζαν την έντονη σύγκρουση που είχαν υπομείνει, την αγωνιάδη πάλη από την οποία είχαν περάσει. Αν και τα χαρακτηριστικά τους ήταν σημαδεμένα από την έντονη εσωτερική αγωνία, τώρα έλαμπαν με το φως και με τη δόξα του ουρανού. Είχαν κερδίσει τη νίκη κάτι που έβγαζε από μέσα τους μια βαθιά ευγνωμοσύνη και μια άγια, ιεροπρεπή χαρά.

Τα μέλη της ομάδας αυτής είχαν μειωθεί. Κάποιοι είχαν κοσκινιστεί έξω και έμειναν στον δρόμο. Οι απρόσεκτοι και οι αδιάφοροι που δεν ενώθηκαν με αυτούς που εκτιμούσαν τη νίκη και τη σωτηρία αρκετά ώστε να αγωνιούν, να υπομένουν και να παρακαλούν γι αυτή, δεν την απέκτησαν και αφέθηκαν πίσω στο σκοτάδι και στη θέση αυτών ήρθαν αμέσως άλλοι που αποδέχτηκαν την αλήθεια και ήρθαν στις τάξεις τους. Οι πονηροί άγγελοι ακόμα πίεζαν γύρω τους, δεν είχαν όμως καμία ισχύ πάνω τους.

Άκουσα αυτούς που ήταν ντυμένοι με την πανοπλία να διακηρύττουν την αλήθεια με μεγάλη δύναμη. Είχε αποτέλεσμα. Είδα αυτούς που ήταν δεμένοι, κάποιες σύζυγοι ήταν δεμένες από τους συζύγους τους και κάποια παιδιά ήταν δεμένα από τους γονείς τους. Οι ειλικρινείς που είχαν συγκρατηθεί ή είχαν εμποδιστεί από το να ακούσουν την αλήθεια, τώρα δέχονταν με ανυπομονησία την αλήθεια που διακηρυσσόταν. Όλος ο φόβος λόγω των συγγενών τους είχε φύγει. Η αλήθεια και μόνο είχε εξυψωθεί μέσα τους. Ηταν ακριβότερη και πιο πολύτιμη και από τη ζωή. Είχαν πεινάσει και είχαν διψάσει για την αλήθεια. Ρώτησα τι ήταν αυτό που προκάλεσε αυτήν την μεγάλη αλλαγή. Ένας άγγελος απάντησε, «Είναι η όνιμη βροχή, η αναψυχή από την παρουσία του Κυρίου, η μεγάλη φωνή του τρίτου αγγέλου.»

Μαζί με αυτούς τους εκλεκτούς, υπήρχε μεγάλη δύναμη. Είπε ο άγγελος, «Κοιτάξτε!». Η προσοχή μου στράφηκε προς τους αδίκους, τους απίστους. Ηταν όλοι ανάστατοι. Ο ζήλος και η δύναμη του λαού του Θεού, τους είχε εξεγείρει και εξαγριώσει. Σύγχυση και πάλι σύγχυση υπήρχε σε κάθε πλευρά. Είδα μέτρα να λαμβάνονται εναντίον αυτής της ομάδας που είχε τη δύναμη και το φως του Θεού. Αν και το σκοτάδι βάθαινε γύρω τους, αυτοί στέκονταν εμπιστευόμενοι τον Θεό και έχοντας την ευμένειά Του. Τους είδα προβληματισμένους. Στη συνέχεια τους άκουσα με θέρμη να καλούν τον Θεό. Η επίκλησή τους δεν σταματούσε ούτε την ημέρα ούτε τη νύχτα. Άκουσα αυτές τις λέξεις, «Άς γίνει το θέλημά σου, ω Θεέ! Αν είναι προς τη δόξα του ονόματός Σου, κάνε μια οδό διαφυγής για τον λαό Σου! Σώσε μας από όλα τα έθνη που μας έχουν περικυκλώσει! Μας έχουν καταδικάσει σε θάνατο, το χέρι Σου όμως μπορεί να φέρει σωτηρία.» Αυτές είναι όλες οι λέξεις που έρχονται στη μνήμη μου. Φαίνονταν να έχουν μια βαθιά συναίσθηση της αναξιοτήτάς τους και εκδήλωναν ολοκληρωτική υποταγή στο θέλημα του Θεού. Όλοι τους, χωρίς καμία εξαίρεση, παρακαλούσαν ενθέρμως και πάλευαν όπως ο Ιακώβ να απελευθερωθούν.

Με το που άρχισαν τη ένθερμη παράκλησή τους, επρόκειτο να σπεύσουν οι άγγελοι, συμπονώντας τους, να τους απελευθερώσουν. Όμως ένας ψηλός διοικητής άγγελος δεν τους το επέτρεψε. Είπε, «Το θέλημα του Θεού δεν έχει ακόμα εκπληρωθεί. Πρέπει να πιουν το ποτήρι. Πρέπει να βαπτιστούν με το βάπτισμα.»

Στη συνέχεια άκουσα τη φωνή του Θεού, η οποία κλόνησε τον ουρανό και τη γη. Εγινε ένας πανίσχυρος σεισμός. Κτίρια κλονίζονταν και έπεφταν σε κάθε μέρος. Άκουσα τότε μια θριαμβευτική κραυγή νίκης, δυνατή, με μουσικότητα και καθαρή. Κοίταξα προς την ομάδα η οποία λίγο πριν ήταν σε τόση αγωνία και είχε περικυκλωθεί. Η πολιορκία τους λύθηκε. Ένα λαμπρό φως έλαμπε πάνω τους. Πόσο ωραίοι φαίνονταν. Όλη η κόπωση και τα σημάδια της

θλίψης είχαν εξαφανισθεί. Υγεία και ομορφιά φαινόταν σε όλα τα πρόσωπα. Οι εχθροί τους, τα έθνη γύρω τους, έπεσαν όπως οι άνθρωποι που πεθαίνουν. Δεν μπορούσαν να αντέξουν το φως που έλαμπε πάνω στους λυτρωμένους άγιους. Αυτό το φως και η δόξα έμενε πάνω τους, μέχρι που ο Ιησούς φάνηκε επι των νεφελών στον ουρανό και η πιστή ομάδα που δοκιμάστηκε μεταμορφώθηκε σε μια στιγμή, μέχρι να ανοιγοκλείσει το μάτι, από δόξα σε δόξα. Οι τάφοι άνοιξαν και οι άγιοι βγήκαν από μέσα από αυτούς, ενδεδυμένοι την αθανασία, με κραυγή νίκης πάνω στον θάνατο και στον τάφο και μαζί με τους ζώντες αγίους αρπάχθηκαν ψηλά για να συναντήσουν τον Κύριό τους στον αέρα, ενώ παράλληλα πλούσιες, μουσικές φωνές δόξας και νίκης ήταν πάνω σε κάθε γλώσσα που είχε λάβει την αθανασία, προερχόμενες από κάθε εξαγνισμένο, άγιο στόμα.

Δες Ψαλμοί κεφ.86; Ωσηέ 6:3; Αγγαίος 2:21-23; Ματθαίος 10:35-39, 20:23; Πράξεις 3:19; Εφεσίους 6:10-18; Α΄Θεσσαλονικείς 4:14-18; Αποκάλυψη 3:14-22

33 Οι αμαρτίες της Βαβυλώνας

Είδα την κατάσταση των διαφόρων εκκλησιών μετά το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου που διακήρυξε την πτώση τους. Παρότι φέρουν το όνομα οτι ακολουθούν τον Χριστό, βυθίζονταν ολοένα και περισσότερο στη διαφθορά. Είναι αδύνατο να τους διακρίνεις από τον κόσμο. Οι ιεροκήρυκές τους αν και χρησιμοποιούν εδάφια από το Λόγο, κηρύττουν κολακειές. Η φυσική καρδιά δεν αισθάνεται να έχει καμία αντίρρηση με όλα αυτά. Το πνεύμα, η δύναμη της αλήθειας και η σωτηρία του Χριστού, αυτά είναι που μισεί η σαρκική καρδιά. Δεν υπάρχει τίποτα ανάμεσα στα θέματα των διαφόρων κηρυγμάτων που να ανακινεί περισσότερο την οργή του Σατανά και που να κάνει τον αμαρτωλό να τρέμει ή να έχει μεγαλύτερο αντίκτυπο στην καρδιά και την συνείδηση, από τη ζοφερή πραγματικότητα μιας κρίσεως που επίκειται. Οι άδικοι άνθρωποι είναι γενικώς ευχαριστημένοι με το να έχουν μια μορφή ευσέβειας και θα βοηθήσουν και θα υποστηρίξουν μια τέτοια θρησκεία.

Είπε ο άγγελος, «Τίποτα λιγότερο δεν μπορεί να υπερνικήσει και να διατηρήσει την νίκη απέναντι στις δυνάμεις του σκότους, από το να είμαστε ενδεδυμένοι με όλη την πανοπλία της δικαιοσύνης. Ο Σατανάς κατέχει πλήρως τις εκκλησίες ως σώμα. Μένουν στα λόγια και στα έργα των ανθρώπων αντί για τις απλές και διαπεραστικές αλήθειες του Λόγου του Θεού. Η φιλία και το πνεύμα του κόσμου είναι έχθρα με τον Θεό. Όταν η αλήθεια με την απλότητα και τη δύναμη της, όπως ειπώθηκαν από τον Ιησού, αντιπαραβάλλονται με το πνεύμα του κόσμου, αυτό ξυπνάει αμέσως το πνεύμα των διωγμών. Πολλοί, πάρα πολλοί, που υποστηρίζουν οτι είναι χριστιανοί, δεν έχουν γνωρίσει τον Θεό. Ο χαρακτήρας της φυσικής καρδιάς δεν έχει αλλάξει και ο σαρκικός νους βρίσκεται σε έχθρα με τον Θεό. Είναι πιστοί υπηρέτες του ίδιου του Σατανά, παρά το γεγονός ότι έχουν προσλάβει έναν άλλο όνομα.»

Είδα οτι από τότε ο Ιησούς έφυγε από τα Αγια στο επουράνιο Αγιαστήριο και μετέβη στο δεύτερο διαμέρισμα, οι εκκλησίες αφήθηκαν μόνοι τους όπως οι Ιουδαίοι και έκτοτε γεμίζουν με κάθε είδους ακάθαρτο και μισητό όρνεο. Είδα μεγάλη αδικία και μοχθηρία μέσα στις εκκλησίες, παρότι υποστηρίζουν οτι είναι χριστιανοί. Τα όσα υποστηρίζουν, οι προσευχές και οι παρακλήσεις τους είναι βδέλυγμα ενώπιον του Θεού. Είπε ο άγγελος, «Ο Θεός δεν θα ευφρανθεί με τις συγκεντρώσεις τους. Εγωισμός, απάτη και δόλος βρίσκονται σ' αυτούς, δεν ελέγχονται από τη συνείδησή τους. Πάνω από αυτές τις αδικίες ρίχνουν τον μανδύα της θρησκείας.» Μου δείχθηκε η υπερηφάνεια των κατ' όνομα εκκλησιών. Ο Θεός δεν ήταν στις σκέψεις τους αλλά το σαρκικό μυαλό τους ήταν προσηλωμένο στους εαυτούς τους. Στολίζουν τα φτωχά θνητά σώματά τους και μετά βλέπουν τους εαυτούς τους με ικανοποίηση και χαρά. Ο Ιησούς και οι άγγελοι τους

κοιτούν με θυμό. Είπε ο άγγελος, «Οι αμαρτίες και η υπερηφάνεια τους έφτασαν μέχρι τον ουρανό. Εχει ετοιμαστεί η ανταμοιβή τους. Η δικαιοσύνη και η κρίση έχουν καθυστερήσει πολύ, αλλά δεν θα αργήσουν να έρθουν. **“Σε μένα ανήκει η εκδίκηση, και η ανταπόδοση”** λέει ο Κύριος.» Οι φοβερές προειδοποιήσεις του τρίτου αγγέλου θα πραγματοποιηθούν και θα πιουν την οργή του Θεού. Ένας αναρίθμητος αριθμός πονηρών αγγέλων εξαπλώνονται πάνω σε όλη τη γη. Οι εκκλησίες και οι θρησκευτικές ομάδες είναι γεμάτες με αυτούς. Κοιτάζουν πάνω στις θρησκευτικές ομάδες θριαμβευτικά διότι ο θρησκευτικός μανδύας καλύπτει τα χειρότερα εγκλήματα και αδικίες.

Όλος ο ουρανός βλέπει με αγανάκτηση, ανθρώπους, το δημιούργημα του Θεού, να υποβιβάζονται στα βάθη του ξεπεσμού και να τοποθετούνται από τους συνανθρώπους τους στο ίδιο επίπεδο με τα ζώα. Άνθρωποι που υποστηρίζουν ότι ακολουθούν τον αγαπητό Σωτήρα, του οποίου η τεράστια συμπόνια πάντοτε κινητοποιείτο όταν έβλεπε την ανθρώπινη συμφορά, συμμετέχουν με όλη τους την καρδιά σε αυτήν την τεράστια, τη σκληρή αμαρτία και εμπορεύονται σκλάβους και ψυχές ανθρώπων. Οι άγγελοι τα έχουν καταγράψει όλα. Είναι γραμμένα στο βιβλίο. Τα δάκρυα των ευσεβών σκλάβων, ανδρών και γυναικών, των πατέρων, των μητέρων, των παιδιών, των αδελφών τους έχουν όλα συγκεντρωθεί στον ουρανό. Η αγωνία, η ανθρώπινη αγωνία, μεταφέρεται από τόπο σε τόπο και αγοράζεται και πωλείται. Ο Θεός δεν θα μπορέσει να συγκρατήσει τον θυμό Του για πολύ ακόμα. Ο θυμός Του εξάπτεται ενάντια στο έθνος αυτό και ιδίως ενάντια στις θρησκευτικές ομάδες που επέτρεψαν και συμμετείχαν στο φριχτό αυτό δουλεμπόριο. Τέτοια αδικία, τέτοια καταπίεση, τέτοια βάσανα, πολλοί που αν και υποστηρίζουν ότι ακολουθούν τον πρῶο και ταπεινό Ιησού, μπορούν και κοιτούν με άκαρδη αδιαφορία. Πολλοί από αυτούς μπορούν οι ίδιοι να επιβάλουν με ικανοποίηση αυτή την απερίγραπτη αγωνία και παρόλα αυτά τολμούν και λατρεύουν τον Θεό. Πρόκειται για μια σοβαρή κοροϊδία και ο Σατανάς εξυψώνεται μ’ αυτή και ονειδίζει τον Ιησού και τους αγγέλους Του για τη μεγάλη αυτή ασυνέπεια λέγοντας με κολασμένο θρίαμβο, «Τέτοιοι είναι αυτοί που ακολουθούν τον Χριστό!».

Αυτοί οι κατ’ όνομα χριστιανοί διαβάζουν για τα πάθη των μαρτύρων και κυλούν δάκρυα στα μάγουλά τους. Θαυμάζουν πως οι άνθρωποι μπορεί να είναι τόσο σκληρόκαρδοι ώστε να επιδεικνύουν τέτοια απάνθρωπη σκληρότητα προς τον συνάνθρωπό τους, την ώρα που την ίδια στιγμή κρατούν τους δικούς τους συνανθρώπους στη σκλαβιά. Και δεν είναι μόνο αυτό. Διακόπτουν τη φυσική διαδικασία και καταπιέζουν με μοχθηρία καθημερινά τους συνανθρώπους τους. Μπορούν και επιβάλουν τους πιο απάνθρωπους βασανισμούς με αμείλικτη σκληρότητα που είναι συγκρίσιμη με τη σκληρότητα με την οποία οι παπικοί και τα έθνη μεταχειρίστηκαν όσους ακολουθούσαν τον Χριστό. Είπε ο άγγελος, «Θα είναι πιο ανεκτή για τα έθνη και τους παπικούς η ημέρα που θα εκτελεστεί η κρίση του Θεού απ’ ότι για τους ανθρώπους αυτούς.» Οι κραυγές και τα βάσανα των καταπιεσμένων έφτασαν στον ουρανό και άγγελοι μένουν έκπληκτοι από την σκληρότητα, την ανείπωτη αγωνία και τα βάσανα που ο κατ’ εικόνα Θεού άνθρωπος προκαλεί στον συνάνθρωπό του. Είπε ο άγγελος, «Τα ονόματα αυτών είναι γραμμένα με αίμα, διαπερασμένα από τις μαστιγώσεις και πλημμυρισμένα με την αγωνία και τα ζεστά δάκρυα των βασάνων. Ο θυμός του Θεού δεν θα κοπάσει μέχρις ότου κάνει τη γη του φωτός να πει και τα κατακάθια του ποτηριού της οργής Του, έως ότου ανταποδώσει στη Βαβυλώνα διπλά. *“Αποδώστε της, όπως απέδωσε κι αυτή σε σας, και διπλασιάστε σ’ αυτήν διπλάσια, σύμφωνα με τα έργα της· με το ποτήρι με το οποίο κέρασε, κέραστε την το διπλάσιο.”*

Είδα ότι ο ιδιοκτήτης σκλάβων θα πρέπει να απολογηθεί για την ψυχή του δούλου του την οποία κράτησε σε άγνοια και όλες οι αμαρτίες του δούλου θα πέσουν πάνω στον ιδιοκτήτη του. Ο Θεός δεν μπορεί να πάρει τον δούλο στον ουρανό, που έμεινε στην άγνοια και εξαθλίωση μη γνωρίζοντας τίποτα για τον Θεό ή την Αγία Γραφή, μη φοβούμενος τίποτα άλλο παρά το μαστίγιο του ιδιοκτήτη του, που δεν είχε τόσο υψηλή θέση όσο τα άγρια ζώα του. Κάνει όμως το καλύτερο γι αυτόν που ένας συμπονετικός Θεός μπορεί να κάνει. Τον αφήνει να είναι σαν να μην είχε έρθει ποτέ στη ζωή, ενώ ο ιδιοκτήτης του θα πρέπει να υποφέρει τις επτά τελευταίες πληγές και μετά να αναστηθεί κατά τη δεύτερη ανάσταση και να υποφέρει τον δεύτερο και πολύ

χειρότερο θάνατο. Τότε ο θυμός του Θεού θα κατευναστεί.

Δες Ψαλμοί 56:8; Αμώς 5:21; Ρωμαίους 12:19; Αποκάλυψη 14:9-10, 18:1-6, 18:13

34 Η μεγάλη φωνή

Είδα αγγέλους να ανεβοκατεβαίνουν βιαστικά από και προς τον ουρανό. Κατέβαιναν στη γη και ανέβαιναν στον ουρανό για την προετοιμασία κάποιου σημαντικού γεγονότος. Είδα τότε έναν άλλον ισχυρό άγγελο με αποστολή να κατέβει στη γη και να ενώσει τη φωνή του με τον τρίτο άγγελο για να δώσει δύναμη στο μήνυμά του. Μεγάλη δύναμη και δόξα μεταδόθηκαν στον άγγελο και καθώς κατέβαινε, η γη φωτίστηκε από τη δόξα του. Το φως που προπορευόταν και ακολουθούσε τον άγγελο αυτό, εισχώρησε παντού, καθώς φώναζε δυνατά με μεγάλη φωνή λέγοντας, *“Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμόνων, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο πνεύμα, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο και μισητό όρνεο.”*. Το μήνυμα της πτώσης της Βαβυλώνας, όπως δόθηκε από τον δεύτερο άγγελο, επαναλαμβάνεται τώρα με την προσθήκη των επιπλέον αδικημάτων που είχαν εισέλθει στις εκκλησίες από το 1844 και μετά. Το έργο του αγγέλου έρχεται στον κατάλληλο χρόνο και ενώνεται με το τελευταίο μεγάλο έργο που επιτελεί το μήνυμα του τρίτου αγγέλου καθώς αυτό μετατρέπεται σε μια μεγάλη φωνή. Ο λαός του Θεού, σε κάθε τόπο, γίνεται ικανός να σταθεί την ώρα του πειρασμού που θα πρέπει σύντομα να αντιμετωπίσει. Είδα ένα μεγάλο φως να επικάθεται πάνω τους, ήταν ενωμένοι στο μήνυμα και με αφοβία και μεγάλη δύναμη διακήρυξαν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου.

Αγγελοι εστάλησαν να βοηθήσουν τον ισχυρό άγγελο από τον ουρανό και άκουσα φωνές που φαίνονταν ότι ηχούσαν παντού. *“Βγείτε έξω απ' αυτή, ο λαός μου, και μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της, και μη πάρετε από τις πληγές της· επειδή, οι αμαρτίες της έφτασαν μέχρι τον ουρανό, και ο Θεός θυμήθηκε τα αδικήματά της.”*. Το μήνυμα αυτό φαινόταν να είναι μια προσθήκη στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου και ενώθηκε μαζί του όπως ακριβώς η μεσονύκτια κραυγή ενώθηκε με το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου το 1844. Οι άγιοι που περίμεναν υπομένοντας, πάνω στους οποίους επικαθόταν η δόξα του Θεού, έδωσαν με αφοβία την τελευταία σοβαρή προειδοποίηση, διακηρύσσοντας την πτώση της Βαβυλώνας και καλώντας το λαό του Θεού να βγεί έξω από αυτήν ώστε να αποφύγουν την ολέθρια καταδίκη της.

Το φως που χύθηκε πάνω σε αυτούς που πρόσμεναν εισχώρησε παντού και αυτοί που είχαν κάποιο φως στις εκκλησίες και οι οποίοι δεν είχαν ακούσει και απορρίψει τα τρία μηνύματα, απάντησαν στο κάλεσμα και άφησαν τις εκπεσούσες εκκλησίες. Πολλοί είχαν φτάσει σε χρόνια στα οποία έπρεπε να λογοδοτήσουν από τότε που δόθηκαν τα μηνύματα και το φως έλαμψε πάνω τους και είχαν το προνόμιο να επιλέξουν τη ζωή ή τον θάνατο. Κάποιοι επέλεξαν ζωή και πήραν το μέρος αυτών που πρόσμεναν τον Κύριό τους τηρώντας όλες τις εντολές Του. Το τρίτο μήνυμα έπρεπε να κάνει το έργο του, όλοι δοκιμάστηκαν από αυτό και οι πολύτιμοι κλήθηκαν να βγουν έξω από τις θρησκευτικές ομάδες. Μια ακαταμάχητη δύναμη κινητοποιεί τους ειλικρινείς, ενώ η εκδήλωση της δύναμης του Θεού φοβίζει και συγκρατεί τους συγγενείς και φίλους που δεν τολμούν, ούτε έχουν τη δύναμη να το κάνουν, να παρεμποδίσουν αυτούς που αισθάνονται το Πνεύμα του Θεού να εργάζεται πάνω τους. Η τελευταία έκκληση μεταφέρεται ακόμα και στους πιο φτωχούς δούλους και οι ευσεβείς ανάμεσά τους με ταπεινότητα τραγουδούν τραγούδια υπερβολικής χαράς καθώς βλέπουν την προοπτική της πολυπόθητης απελευθέρωσής τους, ενώ τα αφεντικά τους δεν μπορούν να τους εμποδίσουν καθώς ο φόβος και η έκπληξη τους κρατούν σιωπηλούς. Μεγάλα θαύματα πραγματοποιούνται, οι ασθενείς θεραπεύονται και σημεία και τέρατα ακολουθούν τους πιστούς. Ο Θεός εργάζεται και κάθε άγιος, χωρίς φόβο ως προς τις επιπτώσεις ακολουθεί τις πεποιθήσεις της προσωπικής τους συνείδησης και ενώνεται με αυτούς

που τηρούν όλες τις εντολές του Θεού και ηχούν παντού το μήνυμα του τρίτου αγγέλου με δύναμη. Είδα ότι το τρίτο μήνυμα θα κλείσει με πολύ μεγαλύτερη δύναμη και ισχύ από τη μεσονύκτια κραυγή.

Υπηρέτες του Θεού, προικισμένοι με δύναμη από ψηλά, με τα πρόσωπά τους φωτισμένα και αστραφτερά με άγια αφιέρωση, προχώρησαν για να εκπληρώσουν το έργο τους, διακηρύσσοντας το μήνυμα από τον ουρανό. Ψυχές διασκορπισμένες σε όλες τις θρησκευτικές ομάδες απάντησαν στο κάλεσμα και οι πολύτιμοι βγήκαν βιαστικά έξω από τις καταδικασμένες εκκλησίες όπως ο Λωτ έσπευσε να βγει έξω από τα Σόδομα λίγο πριν την καταστροφή τους. Ο λαός του Θεού έγινε ικανός και ενδυναμώθηκε από την εξάισια δόξα που έπεσε πλουσίως πάνω τους, προετοιμάζοντάς τους να υπομείνουν την ώρα του πειρασμού. Άκουσα παντού ένα πλήθος φωνών να λένε, “*Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού.*”.

Δες Γενεσις κεφ.19; Αποκάλυψη 14:12, 18:2-5

35 Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ολοκληρώθηκε

Κατευθύνθηκα μπροστά στο χρόνο, όταν η διακήρυξη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου ολοκληρωνόταν. Η δύναμη του Θεού είχε πέσει πάνω στον λαό Του. Είχαν εκπληρώσει το έργο τους και ήταν προετοιμασμένοι για την ώρα της δοκιμασίας που ήταν μπροστά τους. Είχαν δεχτεί την όσιμη βροχή, τη αναψυχή, δηλαδή, από τη παρουσία του Κυρίου, και η ζωντανή μαρτυρία είχε παντού αναβιώσει. Η τελευταία μεγάλη προειδοποίηση είχε δοθεί παντού και είχε ξεσηκώσει και εξαγριώσει του κατοίκους της γης που δεν είχαν δεχθεί το μήνυμα.

Είδα αγγέλους να ανεβοκατεβαίνουν βιαστικά από και προς τον ουρανό. Ένας άγγελος είχε επιστρέψει από τη γη με καλαμάρι γραμματέα στην οσφύ του και ενημέρωσε τον Ιησού ότι το έργο του είχε ολοκληρωθεί και ότι οι άγιοι είχαν αριθμηθεί και είχαν σφραγιστεί. Είδα τότε τον Ιησού που μέχρι τότε μεσίτευε ενώπιον της κιβωτού που περιείχε τις δέκα εντολές, να ρίχνει κάτω το θυμιατήριο. Σήκωσε τα χέρια Του ψηλά και με δυνατή φωνή είπε, “*Τελειώσε*”. Όλες οι αγγελικές ομάδες είχαν βγάλει τα στεφάνια τους όταν ο Ιησούς έκανε τη σοβαρή αυτή δήλωση, “*Όποιος αδικεί, ας αδικήσει ακόμα· και όποιος είναι μολυσμένος, ας μολυνθεί ακόμα· και ο δίκαιος ας γίνει ακόμα πιο δίκαιος, και ο άγιος ας γίνει ακόμα πιο άγιος.*”.

Είδα ότι κάθε υπόθεση είχε τότε αποφασιστεί είτε για ζωή είτε για θάνατο. Ο Ιησούς είχε εξαλείψει τις αμαρτίες του λαού Του. Είχε παραλάβει το βασίλειό Του και ο εξιλασμός για τα μέλη της βασιλείας Του είχε πραγματοποιηθεί. Ενός ο Ιησούς μεσίτευε ακόμη στο Αγιαστήριο, η κρίση είχε αρχίσει για τους δίκαιους νεκρούς και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στους δίκαιους που ζούσαν. Τα μέλη της βασιλείας Του είχαν οριστικοποιηθεί. Ο γάμος του Αρνίου είχε τελειώσει. Το βασίλειο, η μεγαλειότητα του βασιλείου κάτω από όλον τον ουρανό και οι κληρονόμοι της σωτηρίας είχαν δοθεί στον Ιησού και ο Ιησούς επρόκειτο να βασιλέψει ως Βασιλεύς Βασιλέων και Κύριος Κυρίων.

Καθώς ο Ιησούς βγήκε έξω από τα Αγια των Αγίων, άκουσα το θόρυβο των κουνουριών πάνω στο ιμάτιό Του και όταν έφυγε ένα σύννεφο σκότους κάλυψε τους κατοίκους της γης. Δεν υπήρχε μεσίτης μεταξύ του ένοχου ανθρώπου και ενός προσβεβλημένου Θεού. Ενός ο Ιησούς στεκόταν μεταξύ του Θεού και του ένοχου ανθρώπου, ένα εμπόδιο υπήρχε πάνω στους ανθρώπους, αλλά καθώς ο Ιησούς αποχώρησε από τη θέση που είχε ανάμεσα στον άνθρωπο και στον Πατέρα, το εμπόδιο αφαιρέθηκε και ο Σατανάς απέκτησε τον έλεγχο του ανθρώπου. Ήταν αδύνατο για τις πληγές να αρχίσουν να πέφτουν ενός ο Ιησούς ιερούργούσε στο Αγιαστήριο, αλλά όταν το έργο Του εκεί ολοκληρώθηκε, καθώς η μεσιτεία Του τελείωσε, δεν υπήρχε τίποτα

να αναβάλλει την οργή του Θεού και έτσι αυτή πέφτει με θυμό πάνω στο απροστάτευτο κεφάλι του ένοχου αμαρτωλού, ο οποίος αψηφούσε τη σωτηρία και μισούσε τον έλεγχο. Οι άγιοι σε αυτόν τον φοβερό καιρό, μετά τη λήξη της μεσιτείας του Ιησού, ζούσαν ενώπιον ενός αγίου Θεού χωρίς μεσίτη. Κάθε υπόθεση είχε αποφασιστεί, κάθε πολύτιμο πετράδι είχε αριθμηθεί. Ο Ιησούς στάθηκε για λίγο στο εξωτερικό διαμέρισμα του επουράνιου Αγιαστηρίου και τις αμαρτίες που είχαν εξομολογηθεί ενώ βρισκόταν στα Άγια των Αγίων, τις επανατοποθέτησε πάνω στον πρωτεργάτη της αμαρτίας, τον Διάβολο. Πρέπει να τιμωρηθεί για τις αμαρτίες αυτές.

Τότε είδα τον Ιησού να βγάζει το αρχιερατικό Του μάτιο και να ενδύεται με τα βασιλικά ενδύματα. Πάνω στην κεφαλή Του υπήρχαν πολλά στέμματα, το ένα μέσα στο άλλο και περιβαλλόμενος από τις αγγελικές δυνάμεις άφησε τον ουρανό. Οι πληγές έπεφταν πάνω στους κατοίκους της γης. Κάποιοι κατήγγελλαν τον Θεό και τον βλασφημούσαν. Άλλοι έσπευδαν προς τους ανθρώπους του Θεού και τους ικέτευαν να τους πουν πως θα μπορούσαν να αποφύγουν τις κρίσεις του Θεού. Οι άγιοι όμως δεν είχαν να τους δώσουν τίποτα. Το τελευταίο δάκρυ για τους αμαρτωλούς είχε χυθεί, η τελευταία αγωνιώδης προσευχή είχε προσφερθεί, το τελευταίο φορτίο είχε υποβασταχθεί. Η γλυκιά φωνή του ελέους δεν μπορούσε πλέον να τους προσκαλέσει. Η τελευταία προειδοποίηση είχε δοθεί. Όταν οι άγιοι και όλος ο ουρανός είχε ενδιαφερθεί για τη σωτηρία τους, οι ίδιοι δεν έδειξαν ενδιαφέρον για τους εαυτούς τους. Η ζωή και ο θάνατος είχαν οριστεί μπροστά τους. Πολλοί επιθύμησαν τη ζωή, αλλά δεν έκαναν καμία προσπάθεια να την αποκτήσουν. Δεν επέλεξαν τη ζωή και έτσι τώρα δεν υπήρχε εξιλαστήριο αίμα να καθαρίσει τον αμαρτωλό. Δεν υπήρχε συμπονετικός Σωτήρας να παρακαλέσει γι αυτούς και να φωνάξει, «*Έλεος, έλεος για τον αμαρτωλό, λίγο ακόμα*». Όλος ο ουρανός είχε ενωθεί με τον Ιησού καθώς άκουσαν τα φοβερά λόγια «*Τελείωσε, τελείωσε*». Το σχέδιο της σωτηρίας είχε υλοποιηθεί. Λίγοι όμως ήταν αυτοί που επέλεξαν να δεχθούν το σχέδιο αυτό. Καθώς η γλυκιά φωνή του ελέους σταμάτησε, ο φόβος και η φρίκη τους κατέλαβαν. Τώρα ακούν με τρομερή ευκρίνεια, «πολύ αργά! πολύ αργά!».

Όσοι δεν είχαν εκτιμήσει τον Λόγο του Θεού έτρεχαν εδώ κι εκεί. Περιπλανούνταν από θάλασσα σε θάλασσα, από το βορρά έως το νότο, για να βρουν τον Λόγο του Κυρίου. Είπε ο άγγελος, «Δεν θα τον βρουν. Υπάρχει πείνα πάνω στη γη, όχι πείνα ψωμιού, ούτε δίψα νερού, αλλά ακρόασης των λόγων του Κυρίου. Και τι δεν θα έδιναν για ένα επιδοκιμαστικό λόγο από τον Θεό. Αλλά όχι, πρέπει να πεινάσουν και να διψάσουν. Κάθε μέρα αψηφούσαν τη σωτηρία, εκτιμούσαν όμως τις επίγειες απολαύσεις και τα πλούτη περισσότερο από κάθε ουράνια κλήση και κάθε ουράνιο θησαυρό. Απέρριψαν τον Ιησού και περιφρόνησαν τους αγίους Του. Ο μολυσμένος πρέπει να παραμείνει μολυσμένος για πάντα.»

Ένα μεγάλο μέρος των ασεβών εξαγριώθηκαν υπερβολικά καθώς δεινοπαθούσαν από τις επιπτώσεις των πληγών. Ήταν μια σκληρή φοβερή αγωνία. Γονείς κατηγορούσαν με πικρία τα παιδιά τους και τα παιδιά κατηγορούσαν τους γονείς τους, οι αδελφοί τις αδελφές τους και οι αδελφές τους αδελφούς τους. Δυνατές κραυγές θρήνων ακούγονταν σε κάθε κατεύθυνση, «Εσύ ήσουν που με εμπόδισες από το να δεχτώ την αλήθεια που θα μας έσωζε από τη φοβερή αυτή ώρα». Οι άνθρωποι στράφηκαν εναντίον των ιεροκηρύκων με πικρό μίσος και τους κατηγορούσαν λέγοντας, «Δεν μας προειδοποιήσατε. Μας λέγατε ότι όλος ο κόσμος επρόκειτο να μεταστραφεί και φωνάζατε, «Ειρήνη, ειρήνη» για να σιγήσετε κάθε φόβο. Δεν μας είπατε τίποτα για την ώρα αυτή και όσοι μας προειδοποιούσαν γι αυτή λέγατε ότι είναι φανατικοί, πονηροί άνθρωποι που θα μας κατέστρεφαν.» Οι ιεροκήρυκες όμως, είδα, δεν ξέφυγαν από την οργή του Θεού. Τα δεινά τους ήταν δέκα φορές μεγαλύτερα από εκείνα των ανθρώπων τους.

Δες Λευιτικό 16:10-22; Ιεζεκιήλ 9:2-11; Δανιήλ 7:27; Ωσηέ 6:3; Αμώς 8:11-13; Αποκάλυψη κεφ.16, 17:14, 19:7-16, 22:11

36 Ο καιρός της θλίψης Ιακώβ

Είδα τους αγίους να φεύγουν από τις πόλεις και τα χωριά και να συγκεντρώνονται μαζί σε ομάδες και να ζουν στα πιο απομονωμένα μέρη. Αγγελοι τους παρείχαν τροφή και νερό, οι ασεβείς όμως υπέφεραν από την πείνα και τη δίψα. Είδα τότε τους ηγέτες της γης να συσκέπτονται και ο Σατανάς και οι άγγελοί του να είναι απασχολημένοι γύρω τους. Είδα μια γραπτή απόφαση και αντίγραφά της διασκορπίστηκαν σε διάφορες περιοχές της χώρας, δίνοντας διαταγές ότι αν οι άγιοι δεν υποχωρήσουν από την παράξενη πίστη τους, αν δεν αφήσουν το Σάββατο και δεν αρχίσουν να τηρούν την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, μετά από έναν προκαθορισμένο χρόνο ήταν ελεύθεροι να τους θανατώσουν. Τον καιρό αυτό όμως οι άγιοι ήταν ήρεμοι και ατάραχοι, εμπιστευόμενοι τον Θεό, βασιζόμενοι στην υπόσχεσή Του ότι κάποια οδός διαφυγής θα βρεθεί γι αυτούς. Σε κάποιες περιοχές, προτού η γραπτή διαταγή τεθεί σε ισχύ, οι ασεβείς ορμούσαν πάνω στους αγίους για να τους θανατώσουν, αλλά άγγελοι έχοντας πάρει τη μορφή πολεμιστών, πολεμούσαν γι αυτούς. Ο Σατανάς ήθελε να έχει το προνόμιο να καταστρέψει τους αγίους του Υψίστου, αλλά ο Ιησούς έδωσε εντολή στους αγγέλους Του να τους φυλάνε διότι θα ήταν τιμή για τον Θεό να κάνει διαθήκη με αυτούς που είχαν τηρήσει τον νόμο Του μπροστά στα μάτια των εθνών γύρω τους αλλά και για τον Ιησού θα ήταν τιμή να μεταμορφώσει τους πιστούς που πρόσμεναν, που από πολύ καιρό τον περίμεναν, χωρίς αυτοί να δουν τον θάνατο.

Σύντομα είδα τους αγίους να έχουν καταληφθεί από μεγάλη πνευματική αγωνία. Φαίνονταν να είναι περικυκλωμένοι από τους ασεβείς κατοίκους της γης. Κάθε τι φαινομενικά ήταν εναντίον τους. Κάποιοι άρχισαν να φοβούνται ότι ο Θεός τους είχε αφήσει να χαθούν στα χέρια των ασεβών. Αν μπορούσαν όμως τα μάτια τους να ανοιχτούν, θα έβλεπαν ότι ήταν περικυκλωμένοι από αγγέλους του Θεού. Μετά τους αγγέλους του Θεού ήταν ένα πλήθος από εξαγριωμένους ασεβείς και μετά μια μάζα πονηρών αγγέλων που εξωθούσαν τους ασεβείς να βιαστούν να θανατώσουν τους αγίους. Καθώς επιχειρούσαν να τους πλησιάσουν, έπρεπε πρώτα να περάσουν μέσα από μια ομάδα πανίσχυρων αγγέλων, πράγμα που ήταν αδύνατο. Οι άγγελοι του Θεού τους έκαναν να υποχωρούν και επίσης έκαναν τους πονηρούς αγγέλους που πίεζαν να υποχωρήσουν κι αυτοί. Ήταν μια ώρα τρομερής αγωνίας για τους αγίους. Φώναζαν ημέρα και νύχτα προς τον Θεό να τους απελευθερώσει. Φαινομενικά δεν υπήρχε καμία πιθανότητα διαφυγής τους. Οι ασεβείς είχαν αρχίσει ήδη τους πανηγυρισμούς τους και φώναζαν, «Γιατί δεν σας σώζει ο Θεός σας από τα χέρια μας; Γιατί δεν σηκώνεστε πάνω να σώσετε τις ζωές σας;» Οι άγιοι δεν τους ακολούθησαν. Πάλευαν με τον Θεό όπως ο Ιακώβ. Οι άγγελοι ήθελαν πολύ να τους ελευθερώσουν, έπρεπε όμως να περιμένουν λίγο ακόμα ώστε να πιουν το ποτήρι και να βαπτιστούν με το βάπτισμα. Οι άγγελοι πιστοί στο έργο τους, φύλαγαν το πόστο τους. Ο καιρός είχε έρθει που ο Θεός επρόκειτο να εκδηλώσει την μεγάλη δύναμή Του και να τους ελευθερώσει με τρόπο ένδοξο. Ο Θεός δεν θα ανεχόταν άλλο το όνομά Του να βλασφημείται ανάμεσα στα έθνη. Για τη δόξα του ονόματός Του θα ελευθέρωνε όλους όσους υπομονετικά τον περίμεναν και των οποίων τα ονόματα ήταν γραμμένα στο βιβλίο.

Κατευθύνθηκα πίσω στην εποχή του Νώε. Η βροχή έπεφτε και ήρθαν οι πλημμύρες. Ο Νώε και η οικογένειά του είχε εισέλθει στην κιβωτό και ο Θεός τους είχε κλείσει μέσα σ' αυτή. Ο Νώε με πιστότητα είχε προειδοποιήσει τους κατοίκους του παλαιού κόσμου, ενώ εκείνοι τον είχαν κοροϊδέψει και χλευάσει. Καθώς τα νερά ανέβαιναν πάνω στη γη και καθώς ο ένας μετά τον άλλον πνίγονταν, κοίταγαν την κιβωτό που τόσο είχαν περιγελάσει, να πλέει με ασφάλεια πάνω στα νερά, προστατεύοντας τον πιστό Νώε και την οικογένειά του. Ετσι είδα ότι και οι άνθρωποι του Θεού που είχαν προειδοποιήσει τον κόσμο για την επερχόμενη οργή Του, με παρόμοιο τρόπο θα σωθούν. Με πιστότητα είχαν προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης και ο Θεός δεν θα ανεχόταν οι ασεβείς να καταστρέψουν αυτούς που περίμεναν να μεταμορφωθούν και που δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε δέχθηκαν το χάραγμά του. Είδα ότι αν επιτρεπόταν

στους ασεβείς να θανατώσουν τους αγίους, ο Σατανάς και όλες οι πονηρές δυνάμεις του και όλοι όσοι μισούν τον Θεό, θα ικανοποιούνταν. Τι καιρός θριάμβου θα ήταν για τη σατανική του μεγαλειότητα να υπερσχύσει στην τελευταία διαμάχη πάνω σ' αυτούς που τόσο καιρό περίμεναν να δουν Αυτόν τον οποίο αγαπούσαν. Αυτοί που κορόιδευαν το ότι οι άγιοι θα πήγαιναν επάνω, θα διαπιστώσουν την φροντίδα του Θεού για τον λαό Του και θα γίνουν μάρτυρες της ένδοξης απελευθέρωσής τους.

Καθώς οι άγιοι έφευγαν από τις πόλεις και τα χωριά, κυνηγήθηκαν από τους ασεβείς. Σήκωσαν τα σπαθιά τους για να θανατώσουν τους αγίους, όμως αυτά έσπασαν έπεσαν στο έδαφος όπως ένα άχυρο. Αγγελοι του Θεού θωράκιζαν τους αγίους. Καθώς φώναζαν ημέρα και νύχτα για απελευθέρωση, η κραυγή τους ήρθε ενώπιον του Θεού.

Δες Γένεσις κεφ.6&7, 32:24-28; Ψαλμοί κεφ.91; Ματθαίος 20:23; Αποκάλυψη 13:8-17

37 Η απελευθέρωση των αγίων

Ήταν μεσάνυκτα όταν ο Θεός επέλεξε να ελευθερώσει τον λαό Του. Καθώς οι ασεβείς γύρω τους, τους κορόιδευαν, ξαφνικά εμφανίστηκε ο ήλιος λάμποντας με λαμπρότητα και η σελήνη έμεινε σταθερή. Οι ασεβείς κοιτούσαν τη σκηνή με έκπληξη. Σημεία και τέρατα ακολούθησαν γρήγορα το ένα μετά το άλλο. Κάθε τι έμοιαζε να έχει εκτραπεί από τη φυσική του πορεία. Οι άγιοι κοιτούσαν τα τεκμήρια της απελευθέρωσής τους με ανείπωτη χαρά.

Τα ποτάμια σταμάτησαν να κυλούν. Σκούρα, βαριά σύννεφα εμφανίστηκαν και συγκρούονταν το ένα με το άλλο. Υπήρχε όμως μια καθαρή περιοχή στην οποία είχε εδραιωθεί η δόξα, από μέσα από την οποία ήρθε η φωνή του Θεού, σαν φωνή από πολλά νερά, που συγκλόνισε τον ουρανό και τη γη. Εγινε ένας τρομερός σεισμός. Οι τάφοι άνοιξαν και εκείνοι που είχαν πεθάνει με την πίστη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου, φυλάττοντας το Σάββατο, σηκώθηκαν από τα σκονισμένα κρεβάτια τους, ένδοξοι, για να ακούσουν τη διαθήκη ειρήνης του Θεού την οποία επρόκειτο να κάνει με αυτούς που είχαν τηρήσει τον νόμο Του.

Ο ουρανός άνοιγε και έκλεινε βρισκόμενος σε συνεχή αναταραχή. Τα βουνά κινούνταν σαν την καλαμιά στον άνεμο και εκσφενδόνιζαν βράχους προς κάθε κατεύθυνση. Η θάλασσα έβραζε σαν ένα καζάνι και έριχνε πέτρες πάνω στη γη. Καθώς ο Θεός είπε την ημέρα και την ώρα της έλευσης του Ιησού και προσέφερε την αιώνια διαθήκη στον λαό Του, μιλούσε μια φράση και μετά σταματούσε και οι λέξεις κυλούσαν προς όλη τη γη. Ο Ισραήλ του Θεού στεκόταν με τα μάτια τους καρφωμένα προς τα πάνω, ακούγοντας τις λέξεις που έβγαιναν από το στόμα του Γιαχβέ και κυλούσαν προς όλη τη γη σαν δυνατές βροντές. Το θέαμα ήταν φοβερό. Στο τέλος κάθε φράσης οι άγιοι φώναζαν, Δόξα! Αλληλουία! Τα πρόσωπά τους φωτιζόνταν από τη δόξα του Θεού και έλαμπαν από τη δόξα όπως το πρόσωπο του Μωυσή όταν κατέβηκε από το όρος Σινά. Οι ασεβείς δεν μπορούσαν να τους κοιτάξουν εξαιτίας της δόξας. Όταν απαγγέλθηκε η αιώνια ευλογία προς αυτούς που είχαν τιμήσει τον Θεό, φυλάττοντας το Σάββατό Του άγιο, ακούστηκε μια δυνατή κραυγή νίκης απέναντι στο θηρίο και στην εικόνα του.

Αρχισε στη συνέχεια το ιωβηλαίο, κατά το οποίο η γη έπρεπε να αναπαυθεί. Είδα τον ευσεβή σκλάβο να σηκώνεται ως θριαμβευτικός νικητής και να ρίχνει κάτω τις αλυσίδες με τις οποίες ήταν δεμένος, ενώ ο ασεβής ιδιοκτήτης του βρισκόταν σε αμηχανία και δεν ήξερε τι να κάνει, διότι οι ασεβείς δεν μπορούσαν να καταλάβουν τις λέξεις της φωνής του Θεού. Σύντομα εμφανίστηκε ένα μεγάλο άσπρο σύννεφο. Πάνω του καθόταν ο Υιός του ανθρώπου.

Το σύννεφο αυτό όταν αρχικά εμφανίστηκε από μια απόσταση φαινόταν πολύ μικρό. Ο άγγελος είπε ότι ήταν το σημείο του Υιού του ανθρώπου. Καθώς το σύννεφο πλησίαζε προς τη γη, μπορούσαμε να διακρίνουμε την εξαιρετή δόξα και μεγαλειότητα του Ιησού καθώς

πορευόταν μπροστά για να κατακτήσει. Μια άγια ακολουθία αγγέλων με λαπρά, αστραφτερά στεφάνια πάνω στις κεφαλές τους, τον συνόδευαν στην πορεία Του. Καμία γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει τη σκηνή. Το ζωντανό σύννεφο της μεγαλειότητας και της αζεπέραστης δόξας ήρθε λίγο πιο κοντά και μπορούσαμε καθαρά να ατενίσουμε την υπέροχη προσωπικότητα του Ιησού. Δεν φορούσε ακάνθινο στεφάνι, αλλά ένα στεφάνι δόξας κοσμούσε το ιερό Του μέτωπο. Πάνω στο μιάτιό Του και στον μηρό Του ήταν γραμμένο ένα όνομα, **“ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ”**. Τα μάτια Του ήταν σαν φλόγα φωτιάς, τα πόδια Του είχαν την εμφάνιση καθαρού ορείχαλκου και η φωνή Του ακουγόταν σαν πολλά μουσικά όργανα. Το πρόσωπό Του ήταν λαμπρό όσο ο ήλιος κατά το μεσουράνημα. Η γη έτρεμε ενώπιόν Του και οι ουρανοί αποχωρίστηκαν σαν ένα βιβλίο που τυλίγεται και κάθε βουνό και νησί μετακινήθηκαν από τις θέσεις τους. *“Και οι βασιλιάδες τής γης, και οι μεγιστάνες, και οι πλούσιοι, και οι χιλίαρχοι, και οι δυνατοί, και κάθε δούλος, και κάθε ελεύθερος, έκρυψαν τον εαυτό τους στα σπήλαια και στις πέτρες των βουνών, και λένε προς τα βουνά και προς τις πέτρες: Πέστε επάνω μας, και κρύψτε μας από το πρόσωπο εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο, και από την οργή τού Αρνίου· επειδή, ήρθε η μεγάλη ημέρα τής οργής του· και ποιος μπορεί να σταθεί;”*

Αυτοί που λίγο πριν επρόκειτο να απολέσουν από τη γη τα πιστά παιδιά του Θεού, έπρεπε να δουν τη δόξα του Θεού που επικαθόταν πάνω τους. Τους είδαν δοξασμένους. Μέσα σε όλες αυτές τις τρομερές σκηνές, άκουσαν τις φωνές των αγίων με χαρούμενο τόνο να λένε, *“Να, αυτός είναι ο Θεός μας· τον περιμέναμε, και θα μας σώσει”*. Η γη σείστηκε δυνατά καθώς η φωνή του Υιού του Θεού κάλεσε πάνω τους κεκοιμημένους αγίους. Απάντησαν στο κάλεσμα και σηκώθηκαν πάνω ντυμένοι με ένδοξη αθανασία, φωνάζοντας, *«Νίκη! Νίκη!»* πάνω στον θάνατο και τον τάφο. *“Θάνατε, πού είναι το κεντρί σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου;”*. Τότε οι ζωντανοί άγιοι και οι αναστημένοι ύψωσαν τις φωνές τους με μια μακριά, εκστατική κραυγή νίκης. Τα άρρωστα σώματα που είχαν πέσει μέσα στον τάφο σηκώθηκαν πάνω έχοντας αθάνατη υγεία και σφρίγος. Οι ζωντανοί άγιοι μεταμορφώθηκαν σε μια στιγμή, σε χρόνο ενός ανοιγοκλεισίματος του ματιού και αρπάχτηκαν με τους αναστημένους και όλοι μαζί ήρθαν σε συνάντηση με τον Κύριό τους στον αέρα. Ω τη ένδοξη συνάντηση. Φίλοι που είχαν χωρίσει λόγω θανάτου, ενώθηκαν και πάλι ώστε ποτέ πια να μην χωρίσουν.

Σε κάθε πλευρά του νεφελώδους άρματος υπήρχαν φτερά και από κάτω ήταν ζωντανοί τροχοί και καθώς το νεφελώδες άρμα προχώρησε προς τα πάνω, οι τροχοί φώναζαν, *«Άγιος»* και τα φτερά καθώς κινούνταν φώναζαν, *«Άγιος»* και η ακολουθία των αγίων αγγέλων γύρω από το σύννεφο φώναζε, *“Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ.”* Και όλοι οι άγιοι φώναζα, *«Δόξα, Αλληλουία.»* Και το άρμα κινήθηκε ανοδικά προς την άγια πόλη. Πριν μπουν στην άγια πόλη, οι άγιοι τοποθετήθηκαν σε σχηματισμό τέλειου τετραγώνου με τον Ιησού στο μέσον. Η κεφαλή και οι ώμοι Του ήταν πολύ ψηλότεροι από τους αγίους, το ίδιο και από τους αγγέλους. Η μεγαλειώδης μορφή και το υπέροχο πρόσωπό Του, ήταν ορατό από όλους μέσα στο τετράγωνο.

Δες Εξοδος 34:29-30; Β΄ Βασιλέων 2:11; Ησαΐας 25:9; Α΄ Κορινθίους 15:51-55; Α΄ Θεσσαλονικείς 4:13-17; Αποκάλυψη 1:13-16, 6:14-17, 19:16

38 Ο μισθός των αγίων

Είδα τότε έναν πολύ μεγάλο αριθμό αγγέλων να φέρνει από την πόλη ένδοξα στεφάνια, ένα για κάθε άγιο, με το όνομά του γραμμένο πάνω σ’ αυτό. Καθώς ο Ιησούς κάλεσε να έρθουν τα στεφάνια, οι άγγελοι τα παρουσίασαν σε Αυτόν και ο υπέροχος Ιησούς με το ίδιο Του το δεξί χέρι τοποθέτησε τα στεφάνια στις κεφαλές των αγίων. Κατά τον ίδιο τρόπο οι άγγελοι έφεραν τις

κιθάρες και ο Ιησούς τις προσέφερε κι αυτές στους αγίους. Οι διοικητές άγγελιοι έδωσαν το έναυσμα και κάθε φωνή υψώθηκε με ευγνωμοσύνη και χαρά ψέλνοντας ύμνους και κάθε χέρι με δεξιότητα περνούσε πάνω από τις χορδές της κιθάρας στέλνοντας μελωδική μουσική σε πλούσιους και τέλειους τόνους. Είδα τότε τον Ιησού να οδηγεί την ομάδα των λυτρωμένων προς την θύρα της πόλης. Επιασε την θύρα με τους λαμπερούς μεντεσέδες και την έσυρε πίσω και κάλεσε τα έθνη που είχαν φυλάξει την αλήθεια να εισέλθουν. Ολα μέσα στην πόλη ήταν εντυπωσιακά στην όψη. Πλούσια δόξα ατένιζε κανείς παντού. Τότε ο Ιησούς κοίταξε προς τους λυτρωμένους αγίους. Τα πρόσωπά τους ακτινοβολούσαν με δόξα και όταν προσήλωσε με αγάπη τα μάτια του προς αυτούς, είπε με πλούσια, μουσική φωνή, *«Βλέπω τους καρπούς του πόνου της ψυχής μου και χορταίνω. Η πλούσια αυτή δόξα είναι δική σας να την απολαύσετε στην αιωνιότητα. Οι θλίψεις σας τελείωσαν. Ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον, ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον.»* Είδα την ομάδα των λυτρωμένων να τοποθετούν τα αστραφτερά στεφάνια τους στα πόδια του Ιησού και τότε καθώς το χέρι Του με αγάπη τα σήκωσε, εκείνοι άγγιξαν τις χρυσές κιθάρες και γέμισαν όλον τον ουρανό με την πλούσια μουσική τους και με ύμνους προς το Αρνίο.

Είδα τότε τον Ιησού να οδηγεί την ομάδα των λυτρωμένων αγίων προς το δέντρο της ζωής και πάλι ακούσαμε την υπέροχη φωνή Του, πιο πλούσια από οποιαδήποτε μουσική έχει ακούσει ποτέ ανθρώπινο αυτί να λέει, *«Τα φύλλα αυτού του δέντρου είναι για την θεραπεία των εθνών. Να τα φάτε όλα.»* Πάνω στο δέντρο της ζωής υπήρχαν οι πιο ωραίοι καρποί, τους οποίους οι άγιοι μπορούσαν ελεύθερα να τρώνε. Στην Πόλη υπήρχε ένας ένδοξος θρόνος, κάτω από τον οποίο έβγαине ένα καθαρό ποτάμι με το νερό της ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο. Σε κάθε πλευρά του ποταμού αυτού ήταν το δέντρο της ζωής. Στις όχθες του ποταμού υπήρχαν όμορφα δέντρα που έκαναν καρπό καλό για τροφή. Οι λέξεις είναι πολύ αδύναμες για να επιχειρήσουν να περιγράψουν τον ουρανό. Καθώς η σκηνή αυτή ορθώνεται μπροστά μου, έχω χαθεί από την έκπληξη και λόγω της εκπληκτικής της μεγαλοπρέπειας και εξαιρετικής δόξας, κατεβάζω την πένα μου και αναφωνώ, *«Ω τι αγάπη! Τι θαυμαστή αγάπη!»*. Ακόμα και οι πιο εκθειαστικές λέξεις αδυνατούν να περιγράψουν τη δόξα του ουρανού και τα απρόσιτα βάθη της αγάπης του Σωτήρα.

Δες Ησαΐας 53:11; Β' Τιμοθέου 4:8; Αποκάλυψη 15:2, 21:4, 22:1-2

39 Η ερήμωση της γης

Είδα τότε τη γη. Οι ασεβείς ήταν νεκροί και τα σώματά τους κείτονταν πάνω στην επιφάνεια της γης. Οι κάτοικοι της γης είχαν υποστεί την οργή του Θεού με τις επτά τελευταίες πληγές. Είχαν μασήσει τη γλώσσα τους από τον πόνο και είχαν βλασφημήσει τον Θεό. Ιδιαίτερος στο στόχαστρο της οργής του Γιαχβέ είχαν βρεθεί οι ψευδοποιημένες. Τα μάτια τους είχαν καταναλωθεί στις κοιλότητες τους όπως και οι γλώσσες στα στόματά τους, ενόσω αυτοί στέκονταν ακόμα όρθιοι. Όταν οι άγιοι απελευθερώθηκαν με τη φωνή του Θεού, η οργή του όχλου των ασεβών στράφηκε από τον έναν στον άλλον. Η γη φάνηκε να κατακλύζεται από το αίμα και νεκρά σώματα κείτονταν από το ένα άκρο της γης στο άλλο.

Η γη ήταν σε μια κατάσταση παντελούς ερήμωσης. Πόλεις και χωριά γκρεμισμένα από τον σεισμό, κείτονταν σε σωρούς. Βουνά είχαν μετακινηθεί από τις θέσεις τους, αφήνοντας μεγάλες κοιλότητες. Η θάλασσα είχε ξεβράσει κακοτράχαλους βράχους πάνω στη γη και άλλοι βράχοι είχαν σκιστεί μέσα από τη γη και βρίσκονταν διάσπαρτοι σε όλη την επιφάνειά της. Η γη έμοιαζε σαν μια κατεστραμμένη ερημιά. Μεγάλα δέντρα είχαν ξεριζωθεί και είχαν διασπαρθεί παντού στη γη. Εδώ θα είναι το σπίτι του Σατανά και των πονηρών αγγέλων του για 1000 χρόνια.

Θα είναι περιορισμένοι εδώ και θα περιπλανώνται πάνω και κάτω, στη ρημαγμένη επιφάνεια της γης και θα δουν τα αποτελέσματα της επανάστασής τους απέναντι στον νόμο του Θεού. Τα αποτελέσματα της κατάρτας που εκείνος προκάλεσε μπορεί τώρα να τα απολαύσει για 1000 χρόνια. Περιορισμένος στη γη δεν θα έχει πια το προνόμιο να περιφέρεται σε άλλους πλανήτες δελεάζοντας και ενοχλώντας εκείνους που δεν έπεσαν. Κατά το διάστημα αυτό ο Σατανάς θα υποφέρει πάρα πολύ. Από την πτώση του και εντεύθεν ασκούσε συνεχώς τις πονηρές ιδιότητές του. Τότε όμως θα στερηθεί της εξουσίας του και θα αφηθεί να αναπολήσει τον ρόλο που έπαιξε μετά την πτώση του και να κοιτάξει με τρόμο στο φοβερό μέλλον, όταν θα πρέπει να υποφέρει για όλο το κακό που έκανε και να τιμωρηθεί για όλες τις αμαρτίες που προκάλεσε να διαπραχθούν.

Είδα τότε φωνές θριάμβου από τους αγγέλους και από τους λυτρωμένους αγίους που ηχούσαν σαν εκατοντάδες χιλιάδες μουσικά όργανα, διότι δεν επρόκειτο πλέον να παρενοχληθούν και να δελεαστούν από τον Διάβολο αλλά και οι κάτοικοι των άλλων κόσμων απαλλάχθηκαν από την παρουσία του και τους πειρασμούς του.

Είδα τότε θρόνους και τον Ιησού και τους λυτρωμένους αγίους να κάθονται πάνω σ' αυτούς και οι άγιοι βασίλευσαν ως βασιλείς και ιερείς του Θεού και οι ασεβείς νεκροί κρίθηκαν και οι πράξεις τους συγκρίθηκαν με το βιβλίο του νόμου, τον Λόγο του Θεού και κρίθηκαν σύμφωνα με τα έργα που έπραξαν όσο ήταν ζωντανοί. Ο Ιησούς μαζί με τους αγίους, έδωσε στους ασεβείς το μέρος που πρέπει να υποφέρουν σύμφωνα με τα έργα τους και γράφτηκε στο βιβλίο του θανάτου απέναντι από τα ονόματά τους. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του, και αυτοί κρίθηκαν από τον Ιησού και τους αγίους. Η τιμωρία του Σατανά επρόκειτο να είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που θα υποστούν αυτοί που εξαπάτησε. Τόσο πολύ ξεπερνούσε την τιμωρία τους που δεν μπορούσε καν να συγκριθεί με τη δική τους. Όταν όλοι τους οποιούς εξαπάτησε θα έχουν απολεστεί, ο Σατανάς θα συνεχίσει να ζει υποφέροντας για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Όταν ολοκληρώθηκε η κρίση των ασεβών νεκρών, στο τέλος των χιλίων ετών, ο Ιησούς άφησε την Πόλη και μια ακολουθία αγγελικών ομάδων τον ακολούθησε. Οι άγιοι επίσης πήγαν μαζί Του. Ο Ιησούς κατήλθε πάνω σε ένα μεγάλο και ισχυρό βουνό, το οποίο μόλις τα πόδια Του το άγγιξαν χωρίστηκε απότομα και έγινε μια μεγάλη πεδιάδα. Τότε κοίταξε πάνω και είδε την ωραία Πόλη με τα δώδεκα θεμέλια, τους δώδεκα πυλώνες, τρεις σε κάθε πλευρά και έναν άγγελο σε κάθε πυλώνα. Φώναξε δυνατά, *«Η Πόλη! Η μεγάλη Πόλη! Κατεβαίνει από τον Θεό, από τον ουρανό!»*. Και αυτή κατέβηκε κάτω με όλη τη λαμπρότητα και την εκθαμβωτική δόξα και κάθισε στη μεγάλη πεδιάδα που ο Ιησούς προετοίμασε γι αυτή.

Δες Ζαχαρίας 14:4-12; Αποκάλυψη 5:10, 20:2-6, 20:12, 21:10-27

40 Η δεύτερη ανάσταση

Τότε ο Ιησούς μαζί με όλη την άγια ακολουθία των αγγέλων και των λυτρωμένων αγίων, έφυγαν από την Πόλη. Οι άγιοι άγγελοι περιέβαλλαν τον Ιησού και τον συνόδευσαν στην οδό Του και η ακολουθία των λυτρωμένων αγίων ακολούθησε. Τότε ο η Ιησούς με φοβερή μεγαλειότητα κάλεσε τους ασεβείς νεκρούς να σηκωθούν και καθώς αυτοί αναστήθηκαν έχοντας τα ίδια αδύναμα και άρρωστα σώματά τους με τα οποία μπήκαν στον τάφο, τι θέαμα! τι σκηνικό!. Κατά την πρώτη ανάσταση όλοι είχαν αναστηθεί με αθάνατο σφρίγος, αλλά τώρα στη δεύτερη, τα σημάδια της κατάρτας ήταν ορατά πάνω σε όλους. Όλοι είδαν τον Υιό του ανθρώπου ακόμα και αυτοί που περιφρόνησαν και χλεύασαν τον Ιησού και τον χτύπησαν με το καλάμι και τοποθέτησαν το ακάνθινο στεφάνι πάνω στο ιερό Του μέτωπο, τώρα τον ατενίζουν σε όλη Του τη

βασιλική μεγαλοπρέπεια. Αυτοί που τον έφτυσαν την ώρα της δοκιμασίας Του, τώρα κρύβονται από το διαπεραστικό Του βλέμμα και από τη δόξα του προσώπου Του. Εκείνοι που διαπέρασαν τα καρφιά μέσα από τα χέρια και τα πόδια Του, τώρα βλέπουν τα σημάδια της σταύρωσής Του. Εκείνοι που διατρύπησαν με τη λόγχη τα πλευρά Του, ατενίζουν τα σημάδια της σκληρότητάς τους πάνω στο σώμα Του. Και γνωρίζουν ότι είναι Αυτός τον οποίο σταύρωσαν και χλεύασαν μέσα στην αγωνία Του όταν ξεψυχούσε. Τότε ακούγεται μια μακριά και παρατεταμένη κραυγή αγωνίας καθώς τρέχουν να κρυφτούν από την παρουσία του Βασιλιά των Βασιλιάδων και του Κυρίου των Κυρίων.

Όλοι προσπαθούν να κρυφτούν μέσα στα βράχια και να προστατέψουν τους εαυτούς τους από την τρομερή δόξα Εκείνου τον οποίο περιφρόνησαν. Καθώς όλοι είναι συγκλονισμένοι και πονούν από τη μεγαλειότητά και την εξαιρετική δόξα Του, όλοι μαζί υψώνουν τις φωνές τους και με τρομερή ευκρίνεια αναφωνούν, «*Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.*».

Τότε ο Ιησούς και οι άγιοι άγγελοι, συνοδευόμενοι από τους αγίους, πηγαίνουν και πάλι πίσω στην Πόλη και η ατμόσφαιρα γεμίζει με τους πικρούς θρήνους και ταραγμούς των καταδικασμένων ασεβών. Είδα τότε τον Σατανά να ξεκινάει πάλι το έργο του. Πέρασε μέσα από τα υποκειμένα του και έκανε τους ασθενικούς και αδύναμους να είναι δυνατοί και τους είπε ότι αυτός και οι άγγελοί του είναι ισχυροί. Εδειξε τότε προς τα αναρίθμητα εκατομμύρια που είχαν αναστηθεί. Ήταν μεταξύ τους δυνατοί πολεμιστές και βασιλιάδες με μεγάλες ικανότητες στον πόλεμο, που είχαν κατακτήσει βασιλεία. Ήταν τεράστιοι γίγαντες και γενναίοι άνδρες που ποτέ δεν είχαν χάσει μάχη. Εκεί ήταν και ο περήφανος και φιλόδοξος Ναπολέον που όταν προσέγγιζε έκανε τα βασιλεία να τρέμουν. Εκεί στέκονταν άνδρες με πολύ υψηλό ανάστημα, με υψηλό και αξιοπρεπές έμβλημα που είχαν πέσει στη μάχη. Επεσαν πάνω στη δίψα τους να κατακτήσουν. Καθώς σηκώνονται από τους τάφους τους, συνεχίζουν τη ροή των σκέψεών τους από εκεί που την άφησαν κατά τον θάνατό τους. Διαπνέονται από το ίδιο πνεύμα για κατακτήσεις που τους είχε κυριεύσει όταν έπεσαν. Ο Σατανάς συμβουλευεται τους αγγέλους του και μετά αυτούς τους βασιλείς, τους κατακτητές και τους ισχυρούς άνδρες. Τότε κοιτάζει πάνω στον τεράστιο στρατό και τους λειοί ότι η ομάδα μέσα στην Πόλη είναι μικρή και αδύναμη και ότι μπορούν να πάνε και να κατακτήσουν την Πόλη και να διώξουν τους κατοίκους της και να αποκτήσουν τους θησαυρούς και τη δόξα της.

Ο Σατανάς επιτυγχάνει να τους εξαπατήσει και αμέσως αρχίζουν να εξοπλίζονται για τη μάχη. Κατασκευάζουν και πολεμικά όπλα καθώς υπάρχουν πολλοί άνδρες τεχνίτες στον τεράστιο αυτό στρατό. Και τότε με τον Σατανά επικεφαλής ο όχλος προωθείται. Βασιλείς και πολεμιστές ακολουθούν από κοντά τον Σατανά και το πλήθος ακολουθεί σε ομάδες. Κάθε ομάδα έχει τον αρχηγό της και επικρατεί τάξη καθώς προχωρούν πάνω στη ρημαγμένη επιφάνεια της γης προς την άγια Πόλη. Ο Ιησούς κλείνει τις πύλες της Πόλης και ο τεράστιος στρατός την περικυκλώνει και τίθεται σε θέσεις μάχης. Προετοίμασαν κάθε είδους πολεμικές μηχανές, αναμένοντας ότι θα υπάρξει μια έντονη σύγκρουση. Οργανώνονται γύρω από την Πόλη. Ο Ιησούς και όλες οι αγγελικές ομάδες με τα αστραφτερά στεφάνια πάνω τους μαζί με όλους τους αγίους με τα λαμπερά στεφάνια, ανεβαίνουν στο πάνω μέρος του τείχους της Πόλης. Ο Ιησούς μιλάει μεγαλοπρεπώς και λέει, «*Δέστε, εσείς οι αμαρτωλοί, την ανταμοιβή των δικαίων! Και δέστε εσείς οι λυτρωμένοι Μου, την ανταμοιβή των ασεβών!*». Ο απέραντος όχλος βλέπει την ένδοξη ομάδα πάνω στα τείχη της Πόλης. Καθώς βλέπουν τη λαμπρότητα των αστραφτερών στεφάνων τους και βλέπουν τα πρόσωπά τους να ακτινοβολούν με δόξα εκφράζοντας την εικόνα του Ιησού και βλέπουν μετά και την απαράμιλλη δόξα και μεγαλειότητα του Βασιλιά των Βασιλιάδων και Κυρίου των Κυρίων, χάνουν το κουράγιο τους. Η συναίσθηση του θησαυρού και της δόξας την οποία έχασαν, τους κυριεύει και συνειδητοποιούν ότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. Βλέπουν την άγια, την χαρούμενη ομάδα την οποία είχαν περιφρονήσει, να είναι ενδεδυμένοι με δόξα, τιμή, αθανασία και αιώνια ζωή, ενώ εκείνοι είναι έξω από την Πόλη μαζί με κάθε πονηρό και βδελυκτό πράγμα.

Δες Ματθαίος 23:29; Αποκάλυψη 6:15-16, 20:7-9, 22:12-15

41 Ο δεύτερος θάνατος

Ο Σατανάς τρέχει ανάμεσά τους και προσπαθεί να παρακινήσει το πλήθος να επιτεθούν. Ομως φωτιά από τον Θεό του ουρανού πέφτει πάνω τους και οι μεγάλοι άνδρες και οι δυνατοί και οι ευγενείς και οι φτωχοί και οι ελεεινοί άνθρωποι καταναλώνονται όλοι μαζί. Είδα ότι κάποιοι καταναλώθηκαν γρήγορα ενώ άλλοι βασανίστηκαν περισσότερο. Τιμωρήθηκαν σύμφωνα με τα έργα που έπραξαν όσο ζούσαν. Κάποιοι καταναλώνονταν για αρκετές ημέρες και όσο υπήρχε ένα μέρος τους που δεν είχε καταναλωθεί υπήρχε όλη η αίσθηση του πόνου. Είπε ο άγγελος, «Το σκουλήκι δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει όσο υπάρχει έστω και ένα κομματάκι για να καταφάει.»

Ο Σατανάς και οι άγγελοί του βασανίστηκαν πολύ. Ο Σατανάς δεν βάσταξε μόνο το βάρος και την τιμωρία των δικών του αμαρτιών αλλά και τις αμαρτίες όλης της ομάδας των λυτρωμένων είχαν τοποθετηθεί πάνω του, όπως επίσης πρέπει να υποφέρει και για την απώλεια των ψυχών την οποία ο ίδιος προκάλεσε. Είδα τότε τον Σατανά και όλη την ομάδα των ασεβών να έχει καταναλωθεί και η δικαιοσύνη του Θεού να έχει ικανοποιηθεί και όλες οι αγγελικές ομάδες και όλοι οι λυτρωμένοι άγιοι με μεγάλη φωνή να λένε, Αμήν!

Είπε ο άγγελος, «Ο Σατανάς είναι η ρίζα και τα παιδιά του είναι τα κλαδιά. Εχουν τώρα καταναλωθεί και η ρίζα και τα κλαδιά. Πέθαναν έναν αιώνιο θάνατο. Δεν θα αναστηθούν ποτέ πια και ο Θεός θα έχει ένα καθαρό σύμπαν. Είδα τότε την φωτιά που είχε καταναλώσει τους ασεβείς, να κατακαίει τα σκουπίδια και να καθαρίζει τη γη. Κοίταξα ξανά και είδα την γη καθαρισμένη. Δεν υπήρχε ούτε ένα σημάδι της κατάρας. Η σπασμένη και ανώμαλη επιφάνεια της γης τώρα έμοιαζε με μια επίπεδη τεράστια πεδιάδα. Ολόκληρο το σύμπαν του Θεού ήταν τώρα καθαρό και η μεγάλη διαμάχη είχε λήξει για πάντα. Οπου και να κοιτούσαμε, κάθε τι πάνω στο οποίο έπεφτε το μάτι, ήταν ωραίο και άγιο. Ολη η ομάδα των λυτρωμένων, ηλικιωμένοι και νέοι, μεγάλοι και μικροί, τοποθέτησαν τα αστραφτερά στεφάνια τους στα πόδια του Λυτρωτή τους και έπεσαν στο έδαφος ενώπιον Του και προσκύνησαν Αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων. Η όμορφη Νέα Γη, με όλη της τη δόξα, ήταν η αιώνια κληρονομιά των αγίων. Η βασιλεία και η κυριαρχία και η μεγαλοσύνη του βασιλείου κάτω από όλον τον ουρανό δόθηκε τότε στους αγίους του Υψίστου για να την κατέχουν για πάντα, στους αιώνες των αιώνων.

See Isaiah 66:24; Daniel 7:26-27; Mark 9:43-48; Revelation 20:9-15, 21:1, 22:3

Λεξιλόγιο

<u>Λέξη</u>	<u>Εννοια</u>	<u>1^η Εμφάνιση</u>
Ιησούς Χριστός	Ο μονογενής Υιός του Θεού διαμέσου του οποίου έγιναν τα πάντα. Γεννήθηκε ως άνθρωπος 2000 χρόνια πριν, θανατώθηκε με σταυρικό θάνατο όταν ήταν 33 ετών, αναστήθηκε, αναλήφθηκε και τώρα μεσιτεύει για εμάς ως αρχιερέας μας στον επουράνιο ναό και δια του Πνεύματός Του εδώ στην γη. Σύντομα θα επιστρέψει στη γη για να αποδώσει κρίση σε ζωντανούς και νεκρούς και να εγκαθιδρύσει τη βασιλεία Του εις τους αιώνες των αιώνων.	Τίτλος
Σατανάς	Ο διάβολος, ένας εκπεσών άγγελος. Ο πατέρας όλου του κακού. Δημιουργήθηκε ως το ομορφότερο ον το οποίο κτίστηκε ποτέ, όμως αποφάσισε να επαναστατήσει. Συνεχίζει το έργο του κακού και τώρα, όμως τελικά θα καταστραφεί από τον Θεό.	Τίτλος
Κύριος Είδα, Μου δείχθηκε	Ο Θεός Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός. Όταν η συγγραφέας E.White είδε αυτήν την όραση, ένας άγγελος ήταν κοντά της και της έδειχνε αυτά τα πράγματα. Κατέγραψε όσα είδε με τα ίδια της τα μάτια.	Κεφάλαιο 1 Κεφάλαιο 1
Θεός	Ο Παντοδύναμος, ο Πατέρας του Ιησού Χριστού, χωρίς αρχή και χωρίς τέλος.	Κεφάλαιο 1
Υιός του Θεού Λόγος του Θεού	Ο Ιησούς Χριστός 1. Όσα λέει ο Θεός 2. Η Αγία Γραφή 3. Ο Ιησούς Χριστός	Κεφάλαιο 1 Κεφάλαιο 2 Κεφάλαιο 18
Απολύτρωση, Λύτρα	Η ανθρωπότητα ανήκε αρχικά στον Θεό, όμως επειδή οι πρόγονοί μας αμάρτησαν ανήκουμε δυστυχώς στον Σατανά τώρα. Το έργο του Ιησού Χριστού είναι να μας σώσει από τον Σατανά και να μας αποκαταστήσει στην πρότερη θέση μας.	Κεφάλαιο 3
Ο άγγελος	Ο άγγελος του Θεού ο οποίος εστάλη να είναι μαζί με την E.White όταν είδε την όραση αυτή.	Κεφάλαιο 3
Ελευση	Ο ερχομός του Χριστού στη γη. Η πρώτη φορά ήταν περίπου 2000 χρόνια πριν και η δεύτερη φορά θα είναι σύντομα.	Κεφάλαιο 4
Ο Αμνός του Θεού	Ο Ιησούς Χριστός.	Κεφάλαιο 4
Ιωάννης ο Βαπτιστής	Ένας προφήτης, ξάδελφος του Χριστού. Προετοίμασε το έδαφος του Χριστού καλώντας τον κόσμο σε μετάνοια και βάπτιση.	Κεφάλαιο 4
Βάπτιση	Εμβύθιση ολόκληρου του σώματος κάτω από την επιφάνεια του νερού ώστε να γίνει κανείς Χριστιανός.	Κεφάλαιο 4
Ηλίας	Ο προφήτης που μετατέθηκε στον ουρανό χωρίς να γνωρίσει θάνατο, τύπος των πιστών που θα αρπαχτούν κατά τη Δευτέρα Παρουσία.	Κεφάλαιο 4
Θυσία	Προσφορά ενός ζώου το οποίο θυσιάζεται στον Θεό. Επίσης ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός.	Κεφάλαιο 5
το έθνος Του, ο λαός του Θεού	1. Στα αρχαία χρόνια ο λαός του Ισραήλ και του Ιούδα. 2. Τώρα, όλοι όσοι πιστεύουν στον Χριστό και κάνουν το θέλημά Του.	Κεφάλαιο 5 Κεφάλαιο 17
το βιβλίο του Θεού	1. Το βιβλίο της ζωής στον ουρανό. Τα ονόματα όλων όσων ζήσουν στην αιωνιότητα είναι γραμμένα εκεί. 2. Η Αγία Γραφή.	Κεφάλαιο 6
Μιχαήλ	Ο αρχηγός όλων των αγγέλων στον ουρανό.	Κεφάλαιο 6

Απήγανος	Ενα φυτό που φυτρώνει στην Μέση Ανατολή. Τα φύλλα του χρησιμοποιούνται στην φαρμακευτική.	Κεφάλαιο 7
Αδελφός, Αδελφή	Όλοι όσοι πιστεύουν στον Χριστό και πράττουν το θέλημά Του.	Κεφάλαιο 7
Ωσαννά	Λατρευτικό επιφώνημα. Δόξα στον Θεό!	Κεφάλαιο 9
Σάββατο	Η αγία ημέρα του Κυρίου, ημέρα ανάπαυσης που αρχίζει με τη δύση του ηλίου της Παρασκευής και λήγει με τη δύση του ηλίου του Σαββάτου. Δες Γένεση 2:2-3.	Κεφάλαιο 10
Μήνυμα	Λόγοι που έρχονται από τον Θεό. Επίσης, το κίνημα για να διαδοθούν οι λόγοι αυτοί.	Κεφάλαιο 10
Ανάληψη	Η άνοδος προς τον ουρανό. Δεν πρόκειται για θάνατο.	Κεφάλαιο 11
Απόστολοι	Ανθρωποι αφοσιωμένοι στη διάδοση του ευαγγελίου. Ιδιαίτέρως, οι μαθητές του Χριστού και ο Παύλος.	Κεφάλαιο 12
Υιός του ανθρώπου	Ο Ιησούς Χριστός.	Κεφάλαιο 13
Εθνικοί	Όλοι οι υπόλοιποι λαοί, πλην των Εβραίων.	Κεφάλαιο 14
Παύλος	Πριν την μεταστροφή του ήταν γνωστός ως Σαύλος. Δες Πράξεις 13:9.	Κεφάλαιο 15
1843, 1844	Ετος κατά το οποίο θεωρήθηκε από τους Μιλλεριστές ότι θα έρθει η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και το τέλος του κόσμου. Αυτό που πραγματοποιήθηκε το 1844, ήταν η προφητεία η σχετική με τον καθαρισμό του επουράνιου αγιαστηρίου, Δαν.8:14.	Κεφάλαιο 23
Ποιμένας	1. Θρησκευτικοί ηγέτες, ιερείς. 2. Ο Ιησούς Χριστός.	Κεφάλαιο 23
Αγιοι	Όλοι όσοι αγαπούν τον Θεό με όλη την καρδιά τους και ακολουθούν τα όσα λέει.	Κεφάλαιο 24
Αγιαστήριο	Ο ναός - σκηνή του Θεού στον ουρανό στον οποίο ο Χριστός εργάζεται μέχρι τώρα για τη δική μας σωτηρία. Διαθέτει εξωτερική αυλή, τα Αγια (το πρώτο διαμέρισμα) και τα Αγια των Αγίων (το δεύτερο διαμέρισμα). Η σκηνή του μαρτυρίου που έκανε ο Μωυσής έγινε σύμφωνα με την αληθινή σκηνή, το αγιαστήριο που είδε στον ουρανό.	Κεφάλαιο 25
Εξιλέωση	Ο Χριστός πραγματοποιεί αυτό το έργο, της επανόρθωσης, της δικαίωσης των πιστών με τον Θεό, διαμέσου του αίματός Του.	Κεφάλαιο 25
Σιών	1. Ενα όνομα της πόλης του Θεού στον ουρανό. 2. Το όνομα της ομάδας εκείνης των ανθρώπων που ακολουθούν τον Θεό.	Κεφάλαιο 26
Νέα Ιερουσαλήμ	Το όνομα της πόλης που βρίσκεται στον ουρανό και είναι η κατοικία του Θεού και των αγγέλων. Η πόλη αυτή θα κατέλθει εδώ στη γη και θα μείνει εδώ εις τους αιώνες των αιώνων.	Κεφάλαιο 27
Χερουβείμ	Ομάδα αγγέλων με υψηλή θέση.	Κεφάλαιο 27
Μεσιτεία	Ο Χριστός στέκεται μεταξύ του ένοχου αμαρτωλού και του Παντοδύναμου Θεού, του Πατέρα, ως μεσίτης, φέρνοντας τα δύο κοντά και συμφιλιώνοντάς τα.	Κεφάλαιο 27
Θηρίο	Συμβολίζει την εκκλησιαστική εκείνη δύναμη, και συγκεκριμένα τον παπισμό, που αντιτίθεται στον Θεό και κατατρέχει τον λαό Του. Δες Αποκάλυψη 13.	Κεφάλαιο 28
Γιαχβέ	Ενα όνομα του Θεού Πατέρα.	Κεφάλαιο 28
Χαναάν	Το όνομα της περιοχής που ο Θεός υποσχέθηκε στον λαό Του. Αντιπροσωπεύει τον ουρανό. Δες Γένεση 12:5.	Κεφάλαιο 28
Πεντηκοστή	Μια από τις ετήσιες εορτές που ο Θεός έδωσε στον λαό Ισραήλ. Δες Λευιτικό 23:15-16 και Πράξεις κεφ. 2.	Κεφάλαιο 29
Αντβεντιστής	Όνομα της ομάδας των πιστών που πιστεύουν και προσδοκούν	Κεφάλαιο 29

Λαοδικεία	την δεύτερη έλευση του Χριστού στη γη. Η έβδομη και τελευταία εκκλησία της Αποκάλυψης κεφ.2,3 Η ομάδα αυτοί των πιστών πιστεύουν οτι είναι πνευματικά πλούσιοι και δεν έχουν ανάγκη από τίποτα, στην πραγματικότητα όμως είναι φτωχοί και ελεεινοί.	Κεφάλαιο 32
Οψιμη βροχή	Η εν αφθονία έκχυση του Αγίου Πνεύματος προς τους πιστούς προκειμένου να προετοιμάσει έναν λαό για τον Χριστό, λίγο πριν Εκείνος έρθει πάλι στη γη. Δες Ιωήλ 2:23 και Πράξεις 3:19.	Κεφάλαιο 32
Ιωβηλαίο	Το έτος της απελευθέρωσης. Κάθε 50 χρόνια ο Ισραήλ επέστρεφε όλα στον αρχικό ιδιοκτήτη. Επίσης δεν πραγματοποιείτο καμία καλλιεργητική εργασία εκείνο το έτος. Δες Λευιτικό 25:10	Κεφάλαιο 37